

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

६३२२
No. ८१३-१

Title कृष्णभट्टनृनमिका

Author म. स. कृष्णभट्टः

Extent २७० पत्र Age सं. १८८२

Subject मीमांसा

नं. ७४ ८१

नं. २११११
२०००
२०००

कृष्ण भद्रकल नं. १०००
पातझझ वृत्तन

अथैव सर्वं वानि

शी. नं. ११२५ ४५९८

दरात्रौ ये हृदियरायम् [redacted] नुः छायायामंधकारे वाराजावहनिवादिजां
 यथासुखसुखः कृपान्तरावाद्यामयेषु च कालकस्मेजलेदित्यां व्यति
 कै गिरिप्रसाके देवालयेनदीतीरैर्मण्डपेषु शाङ्गले सेतुः आयासव
 देषु मः - मोक्षावभस्मसु अंतोचविष्टंगेष्वविष्टामूजयनोत्स
 जेत् वायव्यान्यर्कगोसोममेध्यां बुद्धीविजन्मनः पश्येत् - मुख
 ज्ञेनानविष्टामूत्रे चैनोत्सजेत् मनुः अररायेनुदके राजो - रव्याला
 कुलेपयि चत्वा मूत्रपुनीप्यंचंद्रव्यहस्तो न हृष्यति कर - दिनात्पया ३
 तस्त्वममेध्यानिर्मजीविच कंदमूलफलांगादेर्नाश्रयनिर्मजीतेवे
 इति मूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः अथ शौचविधिः शौचे यत्नः सदा
 कार्यः शौचमूलो धिजः स्मृताः शौचाचारविहीनस्य समस्तानिः फलाः
 क्रियाः नीर्ये शौचं न कुर्वीति कुर्वीतो घृतकारिणा रलिमायं जलं त
 क्काश्रौर्यचमनु उ हते शौचे ह्ये प्राप्ते आदौ मूत्रशौचं पश्चाद्बुद्धौ
 वं कुर्यादिनिचंद्रिकायां साधितं गंधलेपद्वयकरं शौचं प्रोक्तं मनी

विभिः अनर्जलेदेवगहेवल्लिके मूयकस्थले न्वनशोधावशोधा शोचा
 १ अनग्राहाः पंचमृत्तिकाः दत्तः आहरेन्दुकिंकां विष्णुः नृकुलान्
 दिनकूलयोः अद्देशेत्तसंवीद्यशार्कराश्रमविवर्जिता विष्णुः शुका
 ग्राह्येनिकेचिन् उत्तमृत्तिकायाश्च भवेयस्मिन्देशे ग्राह्यामृत्ति
 कासेवग्राह्या मृत्तिकापरिमाणां मनुः अर्द्धप्रस्तनिमात्रं प्रथम
 मा मृत्तिकास्मृताः द्वितीयात्तृतीयात्तदर्धाध्याप्रकीर्तिताः
 हस्तादिशोधनेत्तमार्द्धमलकमात्राग्राह्याः एकालिगेकरेतिस्त्र
 उभयोर्मध्यं स्मृतं पंचपानेदेशे कास्मिन्मृत्तिकाः सप्तमृत्तिका
 अत्र स्मृतिचंद्रिकायां विशेष उक्तं सव्यहस्ते दशमृत्तिका नंतरं
 हस्तदृष्टे देशे सप्तमृत्तिका नवचयरा मृत्तिका स्येत्तत उभयोर्हस्ते
 योः सप्तमृत्तिका शान्तव्या वेदोक्तसंख्यायां अर्बन्कुगंधलेपत
 यो भवति तदा अर्द्धमृत्तिका संख्यायां अर्बन्कुगंधलेपत
 यो भवति तदा अर्द्धमृत्तिका संख्यायां अर्बन्कुगंधलेपत

एतच्छौचं हस्तस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यती
 नां च चतुर्गुणं मूत्रात्तद्विगुणं शुक्लमेधुने त्रिगुणं स्मृतं पञ्चा
 नशोधयेत्तीरंतान्यथा शुचिना प्रियात् मलार्थमुपविष्टस्य म
 लोत्तरगेन न भवति येन तदार्धं शौचं कार्यं स्त्रीश्च द्रव्यैर्द्रव्यं प्रो
 चं प्रोक्तं मनीषिभिः दिवा यद्विहितं शौचं तदार्धं निशि कीर्तितं
 तदार्धमाहरे प्रोक्तं मातुस्यार्द्धमह्नुति इति शौचविधिः अथवा
 दशौचविधिः स्वयंप्रदालयेत्पादौ पश्चाद्दक्षिरामेव च सव्यस्य
 मूत्रे धितिस्तत्र च वनात् अनेन संत्रिराम्दुल्लान्धा हस्ते पादौ प्र
 दालयेत् वृद्धयोगी एके कथामदापीदो हस्ते प्रदाल्य यमन इति
 चंद्रिकायां विशेषः पादतले निस्त्रामृत्तिकां गुल्फयोश्चातिस्त्र
 इति इति पादशौचविधिः अथ अङ्गविधिः स्मृतिरत्नवल्यां
 चतसृष्वङ्गि गंडूषे गंडूषेः अष्टमं क्रमात् मूत्रे पुरीषे मूत्रं यजेत्
 तः प्रसवे रोपि चैति गंडूषं पादशौचं तद्व्यावेकां स्य भाजने च

रामासंलविनिदिप्यडुप्रत्युत्तराह्वेत् पुनः सर्वदेवाश्च
 दक्षिणोपितः सदा नृपयः पृथुतः रत्नमिगंडुवमुत्तरेण
 मुनिगंडुवविधिः अथतीर्थलक्षणायाशवल्काः कनिष्ठादेशि
 न्यंगुष्ठमूलान्यत्रैकरस्यल प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीप्यान्यनु
 क्रमात् प्राजापत्यैकीर्णमध्यमग्नितीर्थसोमतीर्थं कनिष्ठिका
 लेत्रार्थतीर्थं च अथार्चमनविधिः संहितांगुलिभिस्तोयंगृहीत्वा
 दक्षिणेननु मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेशेयेरमाचमनंचरेत् मोकराजित्त
 हस्तेनमाचमनंजलंविधेत् तन्ममाधिकंपीत्वापुनराचम्यः शुध्यति
 केशवादिनीमिः पीत्वाद्याभ्यां प्रक्षालयेत्करी दाम्यामोद्योचसंस्तुज्य
 दाम्यामुन्माज्जित्तः एकेनवामंसंस्तुज्यसादावपितयेतकः न
 त्वेकेनमूर्द्धान्तंजित्तः संकार्यरादिभिः उर्ध्वंशुनासादिकराम्यात्पु
 स्तुज्जंस्तुष्टेत् एवमाचमनंनृत्वासादाद्वारायरोम्भेत् अ
 यनामानि केशव मावायसा माधव गोविंद विष्णु मधुसूदन

त्रिविक्रम वामन श्रीधर हवीकेश यक्षनाभ दामोदर संक
 र्चरा वासुदेव प्रभुम् अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नार
 सिंह अच्युत जनादन जगद्गुरु हरि हृल नृप नमोऽस्तुतः वि
 वेद्यस्तुपीत्वा नाचमयेद्यदि जायन्त्यशुशान्तंजित्तप्राणायामेनभ
 ध्याति शब्देनापः पयः पीत्वाशब्देनचुतपायसं शब्देनापोशानं
 पीत्वासुरायानंसमंभवेत् गोवेदनापः पिवेद्विप्रोपायदामेननरु
 शेत् वामेचक्षुदशादित्यारुद्राएकीदशस्तुताः शरीपुराराचमनं
 अथस्तुत्तं याशवैल्काः त्रिः दशयापोदितुनृज्यस्यन्यद्भिः
 समुपस्तुष्टेत् अत्रिस्तप्रकामिस्त्राभिहीनामिः केनयुधुदे पाद
 योहस्तो प्रक्षाल्यगोकराकिनिहस्तेननुदुदरसंगंधवार्जित्तमा
 मंगंजलंमादायमंगुष्ठकनिष्ठिकेमुक्ता ब्रह्मतीर्थं तत्रिभ्रतुर्धा
 पीत्वाहस्तो प्रक्षाल्यसंहितांगुष्ठमूलेन अलोमवामुखंदिहमस्तु
 पादोशीरश्चाभ्युदयसंहत्यांगुलिभिस्त्रिभिरोषुवंत संकोच्यमुखं

३

सैवदुर्मृज्यअंगुष्ठनर्जनीभ्यांघ्राणं अंगुष्ठनर्जनीभ्यांनेत्रेभ्योत्रे
 अंगुष्ठकानिष्ठिकाभ्यांनाभि हृदयंतलेन सर्वांगुलिभिःशिरः
 वाङ्मूलेसर्वांगुल्यंग्रेः तृशब्दाद्वर्षाद्ययोगताभ्यांमूद्राद्यावर्जिता
 श्रौतनिवेद्यः पुनरंगुग्रहरांप्रतिष्ठिद्वैमुदकस्यप्रतिार्थं स्कंदे
 अंगुष्ठदलेदेशेनाद्विर्विरोधावधोऽप्येतेन अंगुलिभिःत्रिभिः ७ पञ्चा
 नरास्यंस्पृशन्सुधीरिति अथाचमनविधिनिवेद्यः मूद्रानी
 नैस्तुनाचामेनैकपादायाहतेतच्च तथैवोन्नतहस्तेननापरिज्ञा
 नहस्ततः अव्रतोदुपनुपनीतः दानमाचमनंहीमंभोजनंदेवता
 र्चनं प्रोटपादनकुर्वीतस्वाध्यायपितृतर्पनं आसनास्तुष्टपाद
 स्तुजानुनेर्वायजंघयोः कृतांवसक्तिकोयमप्रोटपादःसउच्यते
 अपवित्रं करोतग्रन्थिस्तुक्तशिरवोपिवा विनायज्ञोपवीतंन
 ताचांतःशुचिन्मयात् मरिचिः शिरःप्रावृत्त्यकंठंवा मुक्तकंठ
 शित्तोपिवा अकृत्वापादयोःशौचंमयांनोप्यशुचिर्मवित् कांस्ये

नायसपानिगात्रःसकपितलैः आचांतःशतत्रत्योपिसमाचांते
 नमुध्याति सत्यर्थसारे जामुगात्रेजलेनिकुद्राचामहिममुप्यति
 उपोवेष्टुःसमाचामेजानुमात्रादधोजले जलाचांतोजलेमुध्मे
 वहिराचमनेवहिः बहिरंतस्वाआचांतःसर्वत्रशुचिरेवतु स्ता
 त्वापीतेतुतेतुतेमुक्त्वाप्यपसयसि आचांतःपुनराचामेदासो
 पिपरिधायच आपस्तंबः सोपानतो जलस्रोतामुक्तकेशशिः
 वोपिवा सोपीसोपद्वययंकःप्रोटपादस्तुपोतरः कुड्मोप्रपदश्चैव
 नाचामन्मुद्रिमाधुयात् संध्यायेभोजनार्थंचपित्रार्थंचांतयेव
 च वाचामेमूद्रहस्ताश्चजपादिहवनेषुचेति पादप्रक्षालितशेषे
 राताचामे प्राहृणाःकुचिर् मुद्गीभावेपियत्किंचित्तिन्नामूमेज
 लंस्पृशेत् अभावेमूमेउदंयात्पिन्नाचमेत् अथाचमनोमीमि
 नानि उष्टिष्टस्यप्रतिपादविसर्चनीशिरवामोत्तयज्ञोपवीतगमे
 जलमुत्तीर्यसंदहेषुसंवेष्टव्यमेत् आस्पृगत्तस्मश्रुस्पृष्टेप्रलोम

कोष्ठस्य शीतं तसक्तजिह्वास्य शीतं छिद्योपहतस्त्रीशतद्वयमायरोक्षस्य
 त्रयस्य शीतं पित्तमंत्रप्रवक्त्रेभ्यः हृदयं ते क्रोधमाज्जरिमादिकास्य शीतं
 प्रहसिनिष्ठीवनेन तन्मायरोक्षस्य शीतं छिद्योपहतस्त्रीशतद्वयमायरोक्षस्य
 मुकेहोमेभ्यः कृत्स्नहानुलेयने इदं दंडेनिलेभूलेपत्रपुष्पफलेषु च त
 थात्यक्तुत्तराकाष्ठेषु नाचौ मेदामभक्षारो मधुपर्कचसोमेचम्रप
 प्रारणाहुतीषु च आज्यहोमेषु सर्वेषु नो छिद्योभवति धिजः माध
 वीये त्रां वृलेक्षुफलेषु च भुक्तस्तेहानुलेयने मधुपर्कचसोमेचनो
 छिद्यं धर्मताविदुः वामहस्तैरिच्छते दर्भदक्षिराहस्तेन ताचमेन
 अस्मिन् विषये नूतनत्रदर्भविद्याविशेष उच्यते ज्योतिर्विरहितं
 यान्त्रधर्मलिप्तं च कंचुको पाउको पानहोरवद्वास्तु चम्यविशु
 धयति जयहोमप्रदानेषु पितृपिंडोदकानिषु नूतेष्वचमनं का
 र्यं पितृकौर्त्येषु सर्वदा अथोवायुसमुद्भवेऽत्राक्रंदे क्रोधनेक्षुते ॥
 माज्जरिभूयकास्य शीतं प्रहसिनिष्ठीवनेन तन्मायरोक्षस्य शीतं

इभनेचकर्मकुर्वन्नाचमेन चक्रकादिस्थितिचैतनं स्कंदे अ
 नुपेक्षाभिरफेनाभिरद्भि ह्युद्गाभिरत्वरः ब्राह्मणो ब्रह्मन्तीर्येन ह्यपि
 हनभिराचमेन कंठगापित्तयः भुध्येत्तालुगाभितथेरुजः स्त्री
 मूद्राचास्य संस्पृशमान्निशा विविशुध्यतः स्नात्वा भूत्वा पयः
 पीत्वा प्रारंभे भुभकर्मणां सैन्नवासः परिधाय नयादृष्टा चमंगलं
 प्रमादादमुचिस्पृष्टादिराचानः मुचिर्भवेत् क्रियायः कुरुते
 मोहादनारम्येनास्तिकः भवन्ति तद्व्याप्तस्य क्रियाः सर्वानि संशयः
 इति आचमनपवादः अथामिषलक्षणां प्रसंगेन लिख्यते आ
 रायंगमाभिषेकं रांमारनालकमाभिषेकं मस्तरमाभिषेकं धान्यं फलं
 जं वीरमाभिषेकं गोवर्जमाभिषेकं दीरं चर्मरायुदकमाभिषेकं साक्षाद्
 निदिपकं च अमाभिषेकं चाष्टधा स्मृतं आमलकादिसंयुक्ताकां जि
 कायां नानिधः अथ दंतधावनं विधिः दृष्टयोगी प्रातर्भुक्तार
 चमुध्यर्षकर्तव्यं दंतधावनं मिति तत्रमंत्रः आयुर्वलं यशोवर्चः

५ प्रजापसुवस्तिच ब्रह्मप्रज्ञायमेधाचत्वंनोदेहिवनस्पते इतिदं
 नधावनमंत्रः कात्यायनः पुरायायनेतेनप्रज्ञात्यभुचिस्त्रात्वा
 समाहितः पारिव्यचमंत्रेशाभूदयेदंतधावनमिति जप्यंप्राप्त
 स्मरामीत्यादिप्राङ्गुरवईशान्याभिमुखोत्तजामुत्तजानुकरोत्तवा
 ग्यतकटुकंरवावतिक्तसगांधिकंटकीदीरवृक्षलतादिनामेके
 मप्रज्ञालिनेनदंतंधावयेत् काष्ठाविनस्तिमात्रंअष्टांगुलिवा
 कनिष्ठाग्रपर्वसमंस्तूलं स्कंदपुराणे मुखेपर्युषिनेयस्मान्नभवे
 दभुचिभादुरः ततःकुर्यान्प्रयत्नेनकर्तव्यंदंतधावनं उपवासि
 यितोदुष्येदंतधावनमैकुनं एकैकांगुलिहोसिनवरोषुन्ये
 युतदितं उपवासेत्तरागवर्त्तपर्यादिनेत्यर्थः तथाचस्मर्यते
 एकादश्यांतरोपरोःकर्तव्यंदंतधावनं स्नात्वादेवार्चनंनत्वा
 व्रतसंकल्पमाचरेत् इति यस्तुउपवासेदंतधावननिषेधःउत्तरः
 प्रोक्तः सकाष्टुविवयोत्तउत्तरादिनेतिगम्यते प्रतिपदृशिवि

श्रीभुनवम्येकादशीरिवो दंतार्त्तकाष्ठसयोगोदरुत्यासप्तमंकु
 लं स्मृत्यन्तरे इतिचसहस्रपापःकुर्यादंतधावनं सविनाभ
 दितस्तेनापिद्वेष्टस्यघातकैः दंतधावनंजिह्वालिरवनिकाय
 श्रीप्रतिपदोभूनाष्टमीपर्वस विशेषतोदर्शित्वेभ्यांचअभ्यंग
 स्त्रियं सदनकाष्ठंचवर्जयेत् कीयग्न्यद्विचदंतकाष्ठग्राह
 स्त्रीराग उरुगुलस्यान् शालमलपरिहृतव्याकिमुकपीलवीभीत
 कटुगुल्फकर्वकभुक्तानिदुकवधकचरुडधुत्तरपरिभद्रास्त्रिका
 भ्रवजीः इष्टकालेष्टपासारोत्तकुर्यादंतधावनं पालाशांवाको
 समंकाशकुत्तंवेवताशिशय कर्पासदमयतीचशालमलशीर
 षःशमी लक्षणांकारजंवटाकवकुलंपारिजातकांनिगुडोसोचिमु
 खकाटकोनम्रपूतीगंधोग्रगंधविवदग्धमूर्धंभुक्तंचवर्जयेदित्य
 के अष्टम्यांचवर्तुईश्यांपौराभास्यांस्त्रीमलदंतकाष्ठातिवर्ज्यानि
 अकवारव्यतीपातजन्मादिनसंक्रान्तिनदासदंतकाष्ठवर्ज्य

मध्यमानामिकांगुष्ठैकोतंधावयेत् आसने शयने याते पादुकादं
 तधावने पालाशाश्चक्रं कोवृद्धौ सर्वकर्मसंस्तुतिनो बधूकमा
 लिकारज्जुकार्पासाः कार्पासाः श्रीहृदा स्मृताः तथा श्रीदुर्वरव
 टत्रमुकशिशिषाश्चत्त्राशीग्रविः कुशकाशेर्दंतश्रुहोगाय
 श्रेयान्नात्यथाश्रुहिः रसेन यावत्तलेनयः कुर्यादंतधावनं ना
 वद्भवति चांदुलोयावत्तानं प्रपश्याति इतिकालोष्णपाद्यावेगेन
 स्वेरंगुलिभिः स्तप्या मुक्ता चानामिकांगुष्ठैर्न कुर्यादंतधाव
 नं कोविदाशरणी द्युतश्चेष्मानेकपलाशकः निर्गुडी शिंशाया
 शौककदंबककुलंकः विहितं प्रतिविद्वात्परिमितस्माद्विक
 ल्पिताः चंपकं राजनृणांच वर्जयेत् अपामार्गघृतिर्मध्याप्र
 ता शक्तिवपुर्धृतिः आयुर्व्यं दन शोलदमी सोभाग्यं चोपजायते
 अथ विष्वादर्शः दंतो लरुमिवितस्त्या भवति परिमितादा
 धदित्यादिमंत्रान्मनः दीर्घादिकाष्टाष्टद्वारवदिरपलाशैर्वि

न्यम्राकावित्वैः भूत्कांगुष्ठैश्च बद्धाधिराफिकुशामृते देशिना
 पंगुलीभिर्न दाम्भृताष्टपर्वरापपिनखलुननवम्यर्कसंक्रांति
 याने अष्टमे यज्ञे च नियमिपेत्योप्रोक्षिते तथा अजीर्णच
 विवाहे च उपवासव्रतेषु च दंतधावनं न कुर्यादिति शेषः जन्म
 दिने च अलाभोदंतं काष्ठानां मिषिद्वायाति चोत्तथा अपांक्ष
 दशांगुष्ठैर्मखाश्रुधिर्भविष्यति त्रयस्यार्णदिकं चैव अगुल्यां
 दंतधावनं कुर्यात्प्रदेशिनी वर्जं प्राङ्मुखोऽग्निमुखोऽपि वा अंगा
 रवालुका परातिरावत्वनखादिभिः न कुर्यादंतधावनं श्री
 कामीदूषिते दिने इति दंतधावनविधिः अप्यस्तानविधिः
 वाशिशुः उषः काले तसं प्राप्तिशौचं कुर्यादंतं दिनः ततः स्ना
 नं प्रकुर्वीत दंतधावनं पूर्वकं च तस्योघटिका प्रातरुणोद
 य उच्यते पत्नीनां स्नानकालो यंगंगां तु सदृशो भवेत् ग्रामा
 दिनिदितायां दिशि गत्वा स्नायात् सप्ताहं स्नानं स्नायादि

७
 ती- नः श्रुत्वा प्राप्नुयात् तस्मात्स्नानं प्रकर्तव्यं विवारे सदैव हि
 उत्तमं तु नदी स्नानं तटाके मध्यमं स्थलं कूपं स्नानं तटसामान्यं
 भांडं स्नानं वृथा वृथा स्नानं राजकानी चैषु न कुर्यात् सर्व
 कृदिजः दशाहस्तपरित्यागा स्नानमेव विधीयते स्नानं
 राजकानी चैषु भोजनं गणिका गृहे यैर्कुर्वन्ति दिना मोहा
 तेया निषमं मंदिरं भस्मना शुध्यात्ते कास्यं नदी वैगे न शु
 ध्याति राजसा शुध्याते नारीताश्रम मन्त्रेन शुध्याति अश्ली
 यः श्रुत्वा संनिधौ कुर्मज्ज्यादि दर्शनो दिजाः प्रभाति नरकं
 घोरं यायादि द्वाश्रुतुर्दश मनुः प्रदात्य पादौ हस्तौ च
 शुचिराचम्य वाग्यतः निषिवादि कंठा स्वातु सेकत्वा
 यथा विधिः वृद्धपाशशरः मृत्वा सोमं प्रदात्य पादौ
 हस्तौ मृज्ज्या च निषिवा शीरव कस्तु विजमाचमनं चरेत्
 यमः करादां धारयेद्दर्शनं सिखा वस्त्रं विधीयैव प्राणा

यामं स्नानं कुत्वा लक्ष्मणं यथा विधिः मनुः स्नानोपकार
 रां सर्वं तस्य दत्ति रां भागतः कुर्वन्त्यः कुर्वन्ते स्नानं श्रेयो म
 हद्वा प्राप्नुयात् तिथ्यादि आत्मनः समस्त पाप क्षयार्थं तु
 वृष्टिदस्त्रवेदि रा मूत्रादि नृत्य पापाप नृत्यार्थं देवत्रय विपित
 तर्पणार्थं स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य सोमसोमि मुखो
 मज्जे घत्रायः प्रवहंति च स्वश्वरेषु सर्वेषु आदित्याभिमुख
 स्नानं वा शीघ्रः सोमसोमि मुखस्तथा आत्मार्जनं चायमर्थ
 रां अन्यत्राभिमुखो रात्रौ प्राङ्मुखो ग्निमुखो पिवा न
 घां नास्ति मित्रे स्नानायादि शेषान्मध्यमा मयोः अग्नि
 प्रज्वात्य वा स्नानाया न्नद्यादिषु महाजला नाभि मध्ये जते
 स्ति स्नानं तत्वा केशां दिधा दिजः निरुद्ध करानि भस्त्रु विना
 रं मज्जनं चरेत् विष्णुमित्रः नाभि मंत्रे जलोतिष्ठन् सप्त द्वादश पञ्च
 चित्वा पिचापुत्य स्नानमेव विधीयते स्नात्वा देहं प्रदात्य पाप पु

न स्नात्वा द्विराचमेत् आणो हिरुादि न वभिर्वहिरौर्मर्जयेत्तथ
 ८ ऋष्यादिकं संध्यायां वदयेत् तत्वायामीति मंत्रस्य शुनः शेषोव
 रुगास्त्रिष्टुप् मर्जने पिशंगन्तुमिमंतरा मित्यनेन निमर्जनं का शि=
 र्यं पिशंगन्तुमिमंतरा मित्यस्य पारुष्ये पशुदोगायत्री मर्जने म
 तिपादं नृकुर्वीत मंत्रैर्मर्जनं कं विजः संध्यायां स्नानकाले वा मृग्या
 वा देयवाकृति इमं मर्जने मंत्रेण उदका लोडनं तथा सांगुष्ठयज्ञ
 सूत्रेणाग्निः प्रदक्षिणामाचरेत् इमं मर्जने मंत्रस्य सिंध्युदित्प्रय्य
 मेधो न घोडागती नोया लोडने सिता सिने इति च आचम्य च
 ततः कुर्यादतं चेत्पद्यमर्षरां स्कंदे उपदांतु न नोज जलमा
 दायं पारिणा कुर्यादतं च मंत्रेणा विधिजस्तद्यमर्षरां निमं
 ज्ञां पुचयोग विधान्कृपे त्रिरद्यमर्षरां यथा प्रमेधा वन्त्यस्त
 स्यस्यास्युतया ध्रुवं जले वापि स्थले वापि यत्कुर्यादिद्यमर्षरां
 तस्याधेदे विनश्येय प्यासूयोदियेनमः इमं नृचं नत श्रोत्वा

कुर्यादिद्यमर्षरां विजः आचार्याः केचिदिच्छंति शाखा भेदे नचा
 पर इति निमर्गेनाप्यद्यमर्षरां कुर्यादिनि स्मृत्यर्थसारे ततः
 कृत्वा अंगुष्ठांगुलिभिश्चोत्रं मुखं प्रक्षाल्य नासिका त्रिषारमज्ज
 नं कृत्वा च मेत् ततः प्राणाया म पूर्वको यथा शक्त वा सस्वित्री
 जपेन हि स्मोरिति जपेत् न हि स्मोरित्यस्य मेधानिधिर्विस्फुर्गा
 यत्री सकल पापक्षयार्थं जपे विनियोगः संग्रहे प्रतिगृह्या
 प्रतिग्राहं कृत्वा चामभ्यभक्षरां न हि स्मोरित्यस्य यामघे सकृ
 ज्जह्या विशुध्यति अथ स्नानांगतर्षरां ब्रह्मा दयो ये देवास्तां
 देवास्तर्षयामि अथ नीवीनि तथा त्रिः त्र्यधितर्षरां चांक्ष
 लभाय रोगाववाहने विरामूत्रोत्सर्जने स्त्रीणां रति संगे नीवीन
 य इति नीवीनं कं ठलं वितमिति अथ प्रकृतं कृष्मेधे पायना
 दयो ये नृदययः स्तां नृदयीस्तर्षयामि भूतसंघीस्तर्षयामि भुव
 त्संघीस्तर्षयामि स्वर्गसंघीस्तर्षयामि भूर्भुवस्वर्गसंघीस्तर्षया

६

मि अथ सन्कादयो ये मनुष्यास्तां मनुष्यांस्तर्पयामि भूर्म
 नुष्यादि अथ प्राचीनावीनी पितृस्तर्पयेत् सोमः पितृमन्त्र
 मागिरस्वनाग्निश्चात्ताग्निक्ववाहनादयो यो यिन्नस्तान
 पितृन् स्वधानमस्तर्पयामि भूपितृन् स्वधानमस्तर्पयामि भुवः
 पितृमित्रादि उत्तीर्य पिंडयेद्ब्रह्ममपसव्यं यथाविधिः तन्मंत्रः
 असंस्कृताश्रये केचिज्जलाशाः पितरोगताः नेषामाप्याय
 नायेन दीयते सलिलं मदा दृढा शिष्टः हवनीयुस्तु निमज्ज्य गृह
 स्नानमाचरेत् अन्यत्राशिक्षाहस्ताभ्यामिन्तरेषां तसर्वदा ध
 र्मप्रदीये प्रेतस्य स्कंदं हनस्तानं केशविभागतः अजीव
 पितृकः कुर्यात्तर्जन्यां रौप्यधाररां स्कंदे अस्नात्वा चाप्यहु
 त्वा वा अदत्वा प्रातिवा गृही देवा दीयाम्यपीभूत्या नरकं
 प्रतिपद्येते जलमध्ये यथा संध्या जपं तत्र समाचरेत् आई
 वस्त्रनिषेधस्तु स्थल एव विदुर्वधः ततश्चाचमनेन त्वाप्रोदितं

वस्त्रमाहरेत् वस्त्रं परिदध्यात् अंगं तर्जयेत् योगी स्नान्का
 यनमंजीते अचरेत् राकरे रावा ध्यानलेखेन सांम्यं च पुनस्तानेन
 शुद्धानि निस्तः कोटो ध्वकोटी च यावद्दो मागिमानुषे वसंति
 सर्वतीर्थानि तस्मान्नापरि मर्जयेत् पितृं त्रिंशिरसो देवाः पि
 वां नीयितरो मुरवान् मध्याक्षगंधर्वाश्च अदत्तास्तसर्वजंतवैः
 सराया न समन्त्रो यं विस्मवः केशालिंदवः दक्षिणो जानुवीनो यं
 वामे तद्रुधिरं भवेत् वशिष्ठः स्नानं त्वाधत्ते वस्त्रे पतंति केशवि
 दवः ततस्तानंतिः फलं विद्यात्पुनः स्नानेन शुद्धानि स्मृत्यर्थं सारे
 स्नात्वा तपीडयेत् केशान्वागे न्यस्तो यमद्वरेत् तवस्त्रं विधुनेष्टश्च
 तं केशमवधूतयेत् स्नानेनांगानि मृज्याच्च स्नानं वस्त्रे रासर्वथे
 ति स्मृत्यंतरे शुक्लं च कर्तव्यं तथा शूष्के रावाससा तथा वृद्धशि
 रश्चैव राक्षसस्तं न्यथो भवेदिति केशान्मार्जयेन्नांगमिति भावः
 शुक्लशीर्षं च कर्तव्यमित्युक्तत्वात् एककाले स्नानं यस्य प्रयोगेन

कर्तव्यः स्मृतिः नैवकालद्वयंस्नानंनकालेनार्थवाङ्मयं नैक
 पाकद्वयंश्राद्धंनसूर्यभोजनद्वयं कर्मविद्वत्सिद्धिर्नाहस्तनाधःशौ
 चेनियोजयेत् नयेववामहस्तेननाभेरुर्ध्वनियोजयेत् म
 नःप्रसादंजननतःस्वप्रविधंमनंशौचस्यायतनंमलप्रकर्ष
 रांसंवर्द्धनंनेजसः नद्योद्योत्करंरिपुप्रसमनंकामस्यचाप्या
 यनंनारीनांचमनोहरंमृगपहरंस्नानेवशौचेगुणाः सूर्यवान्तो
 नखाग्रांनुस्नानवस्त्रंघटोदकोमार्जनीरेणुकेशांनुहंतिपु
 ष्यपुरातनं शनिस्नानविधिः अथवस्त्रविधिः शुक्तिस्मृति
 प्रमारो नग्राहं वस्त्रं च धारयेत् यद्धर्मनिरतो ग्राहं वस्त्रं ततु
 न धारयेत् दृढघाशीषुः अपावित्रघटो नग्नो नग्राधपटस्मृतः
 नग्नश्चमालिनो दासीनयः कौपीनवाससी काषायवाससी नग्नो
 नग्नो नोत्तम्यवानापि अंतःकच्छो वहिः कच्छो मुक्तकच्छः स्तथैव
 च साक्षात्तमः सविज्ञेयो दशमग्नाः प्रकीर्तिताः उत्तयं वस्त्रं भ

१-

वति नदाभावे द्वंगुलं त्र्यंगुलं चतुरंगुलं वापटुवनिर्मितं तद्वा
 र्यं वशिष्ठः काषायं हस्मवस्त्रं चमालिनं केशदूधितं चित्रा
 ग्रं चोपवस्त्रं च कुत्सितं धर्मनो विदुहारितः मग्नः कौशेयवास
 स्नानमग्नः कौपीनकेवलः नग्नः संधीनवस्त्रं च नग्नो विदश
 वस्त्रकः याज्ञवल्क्यः दग्धं जीवांचमालिनं मूषकोपहृतं
 प्या रवादि तंगोमहिष्याद्ये स्नान्याज्यं सर्वधादिजैः नीली
 रक्तं तु यद्वस्त्रं दूरतः परिवर्जयेत् स्त्रीणां क्रीडाप्यसंयोगे
 प्रायणीयेन बुध्यति पालं नादिक्रयाम्नेव न द्विजे रूपजीवनी
 तु अपवित्रो भवेद्विप्रसिद्धिभिः कृद्ये विशुध्यति स्मृत्यं नरेपि
 नीली रक्तं यदा वस्त्रं विप्रः स्वांगेषु धारयन् ततु संनानी संख्या
 केवसेधमपुरे धावं कं वले च पटस्त्रे च नीली दोषो न विद्यते
 विप्रो वस्त्रं सदा न्याज्यं अन्यद्वस्त्रं च वर्जयेत् अधीनं कारु
 धीनं च पूर्वेषु धीनमेव च त्रयमेतदसंबंधं सर्वकर्मसु वर्ज

११ येन इव धौतं स्निग्धं धौतं शूद्रं धौतं तथैव च अर्धौतं न
 च विज्ञेयं शुष्कं दक्षिराण्यपल्लवैः अशुनं पीडयेद्द्वस्त्वं सर्वदा धिज
 सत्तमं खट्वायाः शुष्कं मुपरि न वस्त्रं च न धारयेत् धौतं कर्तुं
 गुरागीकृत्य शुष्कं वस्त्रं न पीडयेत् त्रावामकोष्ठे नानि क्षिप्यदि
 राचम्यनु सुध्याति प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वस्त्रं प्रसारयेत्
 प्रत्यग्दक्षिराण्ययोः कृत्वा पुनः प्रोचं विधीयते एकवस्त्रे
 न भूजाननकुम्भं दिव्यतार्चनं न कुर्यात्पितृकर्मणि शिदाने हो
 मं जपं तथा खंडवस्त्रादृतं श्रेयस्त्रार्धं प्रावृत्तौ धिवा वचनं
 अस्य न ग्राह्यं ध्यानोद्येष्टं हविर्यथा चंद्रिकायां स्नानं दानं
 जपो होमं स्वाध्यायपितृकर्म चानेव वस्त्रो धिजः कुर्याच्छास्त्र
 भोजनं सक्रियाः सव्यादंसादीहृत्य रिचं कटिनाधारितमे
 कं वस्त्रं तं विजानीयान् वसिष्ठः अष्टहस्तं न वस्त्रं तं सदसमा
 न्यधारितं अहतं न विजानीयान् सर्वकर्मसु पावनं योगी

याज्ञवल्क्यः जगुर्मूलं त्वस्त्रं स्यात्त्रिः कर्षं धारयेद्धिजः त
 न्दैनमधिकं चैवं कर्म भूयः भवेद्धिजः मनुः तामोचवाम
 कुक्षौ च पृष्ठे चैव यथाक्रमं वस्त्रं प्रावरणीयत्स्यात्त्रिकर्षक
 मुदाहृतं उर्ध्वं कर्षो धिजकर्षो बान्तिर्यक् पृष्ठोर्ध्वपृष्ठकः
 अर्धकर्षः पृष्ठकर्षश्चैव सर्वधर्मवहिः कृतः अथा इव स्त्रानिः पीड
 नं विधिः स्नानं कृत्वा इव स्त्रं तत्पुत्रं जन्म धाम धौ धिजः गृहे न स्नान
 कं कृत्वा विसृजेद्देह उर्ध्वतः वा शिष्टः स्नानं कृत्वा इव स्त्रं तत्पुत्रं
 कर्म धृतिः धृतवस्त्रमधः कृत्वा आचम्य पुनर्धर्मं नोत्तरीयम
 धः कृत्वा नोपयं धः समं वरं अज्ञानाद्यदि कुर्वति पुनः स्नानेन
 सुध्याति वशिष्ठः स्नानां गतपरां कृत्वा स्नानं वस्त्रं न पीडयेत् नित्यं
 वात्तपरां कृत्वा एष धर्मः सनातनः निपीडावस्त्रमाचम्य ततः सं
 ध्यामुपासते मध्याह्ने तपरां गृह्णति वस्त्रानिः पीडरां भवेत् ये
 वा धवायेति पीड इत्या इव स्त्रं तु पश्चात्सं ध्यासं माचरेत् अन्यथा

कुरुतेयस्तस्मान्नतस्यान्यलंभवेत् एतन्प्रातस्तानविषयं मध्या
 ह्नेनविशेषः स्नानार्थमधिगच्छंतु देवाः पितृगणैः सह वायु
 भूनास्तुगच्छन्ति तद्वार्त्ताः सलिलार्थिनः निराशाः पितरोयांति
 वस्त्रनिपीडनेकृते अन्नो मध्याह्नेन तर्पणाद्दूर्ध्वमेव नद्यादिस्ना
 नन्नो गेहे स्नानं वस्त्रं सदा धिजः स्वयमेव चानिः पीडास्त्रिया हस्ते
 नदोषभाक् द्वादश्यां पंचदश्यां च संक्रांत्याश्चात्र वासरे वस्त्रनिः
 पीडयेन्नैव न च द्वारेण योजयेत् तालनाप्यं रजकगृहे न देया
 नि स्कंदपुराणे स्नात्वेत्त्वं वस्त्रमापीडा गृहायाद्भोजनवाससी
 आचम्य च न न कुर्यात्प्रातः संध्याकृशां चित्तामिनी अन्नः
 प्रातस्ताने त्वयसव्यना द्वे वस्त्रनिः पीडा सव्येनाचम्य धोतवास
 सी घृत्वा द्विचाम्य संध्यावर्गसमाचरेत् अथ सप्तविधस्तान
 नतद्वारां योगीयाश्च वत्स्यः मात्रभौमत्तथा श्रेयसायव्यं दि
 व्यमेव च वारुणां मानसं चैव सप्तस्नानान्यनुक्रमात् आषो

हिष्ठाभिर्मंत्रिण्डालंभेन पार्थिवं आग्नेयं भस्म तान्वायव्यं
 गौरजस्मृतं यत्तु सात्तपर्वरेण स्नानं न दिव्यं न च्यते वारुणां
 वा त्रग्राहं च मानसं विष्टुचिंतनं स्वस्थेन वारुणां का ---
 --- शक्रेनेति जावलिः प्रातः संधेयं न स्नानं मध्याह्नेन स
 विस्तरमित्युक्तं प्रातः स्नानेन तर्पणं न कार्यं अत्र एव स्मर्य
 ते प्रातस्तानेन कर्त्तव्यं कदाचिन्निलतर्पणमिति तर्पणो म
 ध्याह्ने मुखकालः इति स्नानविधिः अथ गृहस्नानं गृहे
 गृहाभिमुखं विंधाद न्यत्राभिमुखं रवौ प्रवाहेभिमुखं कुर्यात्त्रा
 नमेव धिजोत्तमं अशक्तस्तु सदा कुर्यात्स्नानमुष्मोदके न तु श
 क्तस्तद्वत् स्नानं न कुर्यात्तु कदाचिन्नापः स्वभावतो मेध्या किं पु
 नर्वक्तुं संयुतः अन्नः सन्नः प्रशंसन्ति स्नानमुष्मेन वारिणा शी
 तोदकं च दगं प्रपञ्चादुष्मोदकं तिपेत् आसन्नरहितं स्नानं पाया
 र्गो रूध्तिस्थिते गृहे चैतानि वर्ज्यानि सर्वदा धिजसत्तमं मूढ

श्रीः=

य स्वरत्वानादिद्विविधं उद्धरेदुदकं शोधनं परिमार्जनं कालादर्शं
 आसिंहककर्कटघ्नं सर्वैकमस्वला त्रिदिनं स्युर्महानद्योगोदोवे
 रांगीस्वरस्वती भागीरथी च कालिंदी नद्यश्चोराणां दिना कर्क काचि
 टसंक्रमादारभ्य सिंहसंक्रमपर्यंतं सर्वोत्थेन घोरजस्वला पु सर्वाः
 व्यवंत्यः स्नानं न हर्षित्यर्थः न डुक्ते माकंडियपुराणे कर्कटिके
 गते सूर्ये सर्वानघोरजस्वला तासु स्नानं न कुर्वीत हूरजस्वला
 अप्रशस्तं ततः स्नानं वर्षादौ न वचारिणामिति मत्स्यपुराणेऽपि
 यावन्नोदेति भगवान्दादीराणां विभूषणां तावद्भुजो महानद्यः
 करतोयाः प्रकीर्तिता इति करतोयाः स्वल्पतोया महानदी व्यतिरि
 त्त इत्यर्थः व्याघ्रपादेऽपि सिंहककर्कटयोर्मध्ये सर्वानघोरजस्वला
 तासु स्नानं न कुर्वीत वज्रपृथ्वीसमुद्रगात्रं घनं सहस्रं रायद्योऽनुग
 तिर्यसिं न विद्यते ततः नदी शब्दवाहा गतस्तिः परिकीर्तिताः
 घनं भुजः करं गतं न मज्जोदोषो नास्ति इति रजोदोषविधिः अ

काचि
 सर्वाः
 देवैः विभिन्नैर्गणैः पश्य
 कर्कटैः हरिः सर्वो भवेत् ॥ १६

यमंत्रस्तानविधिः भुवि मूर्ध्नि तथा काशे मूर्ध्नि काशे तथा
 भुवि आकाशे भुवि मूर्ध्नि स्यान्मंत्रस्तानं मुदा हन्त पादादो प्रगा
 दौः वक्र्यादधर्चाद्यौ नयेत्तत्र अगादौ च तथा कुर्यात्तत्र स्यादौ न
 येव च पञ्चः पादा शिरो हृत्सु शिरो हृत्सु चार्द्धशः ऋक्शो
 हत्यादेशीर्वेषु शिरः सर्वे रामार्जयिन् अथ प्रयोगः ओं आपो
 हिष्ठा चरा ओं ज्ञानः शिरः महे हृदयाय ओं यवोवः शिरः
 ओं नस्य हृदयाय उशतीरिव चरा ओं जस्मा अरंग हृदयाय
 ओं यस्य क्षयाय चरा ओं आपो जनयथा शिरः आपो हिष्ठाति
 वेत्त मूर्ध्नि महे हृदयाय च योवः शिवव मूर्ध्नि च उशतीरिव दिनाति
 वेत्त तस्मा अरंग मूर्ध्नि च आपो जनयथा शिरो अर्द्धशः क्रमा
 त्त्रोक्तो मंत्रस्तानेन सूरिभिः आपो हिष्ठा हृदय ओं योवः च
 रा ओं तस्मा अरंग शिरः त्वेना शिरः इति मंत्रस्तानं अथ
 निमित्तिकस्तानविधिः अजीरोऽधु धिते वा तत्र प्रमथ कर्मणि मे

पुनः इत्येदुर्जनस्य शैस्त्रानंचात्रविधीयते मूर्त्तद्विपरिवां
 तैत्रयकालेचमैपुनः उद्यास्तमयोरेनस्कंदित्वासंचेलंस्त्रानं
 पुनर्मसहमेजपित्वाव्याहृतिभिर्जहुयात् पुनर्मसैत्विंद्रियं
 नैरायुः पुनर्भगः पुनद्रविरगमेतुमां पुनर्ब्राह्मणामेतुमां स्वात्
 असत्यांसंचेलंस्त्रानमेव आसिस्पंदनेकरणक्रोशेचसंचेलं
 रप्याकर्दमनोयेनयुवनाधेनवापुनः नामेरुध्नरं स्पष्ट
 सद्यः स्त्रानेनमुध्याति ग्रंथ्यांनरोविशेषोग्राहः अप्याशिर
 स्त्रानं शिरस्कंतुयत्स्त्रानंस्त्रानाशक्तोत्कर्मणां आर्द्रणा
 वाससावापिमार्जनंदैहिकंविदुः आर्द्रणाकर्पटेनांगशोधनं
 कापिलंस्मृतं यत्रपुंसासंचेलंस्यात्स्त्रानंतत्रसुवासिनी कुर्वी
 तैर्वाशिरस्त्रानंशिरोरोगीनदासदेति अप्यशीनोद्वैस्त्रान क=
 निषेधः अशक्तोशोभनगृहेशोभनाहेचसर्वथा नशीन
 लजलस्त्रानंकार्येनैवाप्तसोवित्रं स्मृतः स्त्रानमसंगमारोग्यं

मांगल्यंश्मश्रुकालिकं नद्यादिषुनकर्तव्यंकर्तव्यंचोस्मंवारिमेति
 अप्ययज्ञोपवीतविधिः मनुः यज्ञोपवीतेद्विधार्येष्टोतेस्मान्निच
 कर्माणि नृत्तीयमुपवीतंस्यादस्त्रानावेष्टतर्प्यकं रंध्रादिना
 भिषर्प्यन्तस्त्रानसूत्रंपवित्रकं मूनेरोगप्रविनिस्थादधिकेधर्मिना
 शनं आयुःकर्मासदाधार्यवरुयज्ञोपवीतकं पंचभिः पुत्रकामी
 स्यात्पुनकामीतथैवच मनुः उपवीतंवयोरेकंदेतथेतयोस्म
 ने एवमेवपत्नीनांस्यादिनिष्ठास्त्रानिप्रयः पुत्रवान्धनवान्
 भवतीतिशेषः एकयज्ञोपवीतेनजयहोमादिकांकृतं नत्स
 र्वविनयंयांतिपितृन्विनश्चपानीशुतिं पतितंत्तदितंवापित्रा
 सूत्रंपदामवेत् नृत्तनंधारयेदिप्रःस्त्रानसंकल्पपूर्वकं आचो
 म्यपूर्वसूत्रंनुत्रिगुणैकृत्ययत्नतः यज्ञोपवीतमेकैकंप्रतिमं
 त्रेणधारयेत् आचम्यप्रतिसंकल्पाधारयेननुब्रवीत् एक
 मंत्रैकसंकल्पंघृत्वायज्ञोपवीतकं एकस्मितदिनेसर्वंत्तदि

सं
 २६ तं नात्र शयः यज्ञोपवीतश्रुतिभेदे हि रायगर्भनृदधिः परमा
 न्नादेवता त्रिष्टुष्टं दः श्रोतस्मान्नविमिमेष्टानसिधार्ययज्ञो
 पवीतधारणो विनियोगः अनेन मंत्रेण दादीरावाहुपुरःसरं कं
 ठेधारयेत् तत्रैमेशः कंठाः कामोवाश्चरकावाजसनेयकाः कंठा
 दुनीर्यस्त्रं नु कुर्युर्वैतालनां द्विजः कंठाः समागामो वयेचा न्येय बहु =
 जुवायनः कंठा दुनीर्यस्त्रं नु पुनः संस्कारमिति अभ्यंगे चो
 दाधिस्त्रानेमाना पित्रोक्षयेहनि कंठा दुनीर्यस्त्रं नु कुर्युर्वैता
 लनां द्विजः संग्रहे उर्ध्वदन्तमधोदन्तं पुनरुर्ध्वदन्तं तत्तथा समश्च
 यज्ञोपवीतं स्यात्तस्यैकोग्रं धिरिष्यते स्कंदे उपवीतं क्रमेण
 स्यात्कार्ष्ण्यं शारंगमनिकं त्रिष्टुष्टं दन्तं तद्यभवेदसुर्विष्टु
 ये विधवारचितं स्त्रं मनध्यायकृतं च धर्मः श्रिष्टिं न्वाप्यधो
 यातं अस्मिन्निर्मितमुत्तरेण इति यज्ञोपवीतविधिः अथादि
 लक्षविधिः तस्मात्तुलिनियमः अंगुष्ठः पुष्टिद्वयोक्तोपशासा

मध्यमाभवेत् अनामिकाश्रियं दद्यात्मुक्तिदद्यान्प्रदेशिनी
 दर्शयार्णितकुर्वीतमूर्ध्नि ध्यायि प्रदीपयन् श्रीकामः पुष्टि
 कामोवाययेष्टिलकैचरेत् नासामूलसंगारायवेशपत्रनि
 भंशुमं वंशकामो द्विजः कुर्यात्तद्विलकैचरेदनादिना जपो होम
 स्तपोदानस्वाध्यायपितृतर्यरां भस्मीभवति यत्सर्वं यदुर्ध्वं पु
 ण्ड्रं निनाद्वेगं पितृतर्यरां स्त्रलतर्यरां स्त्रात्वा पुष्टं गेदो कुर्यात्
 द्रामं कृत्यानुभसना अभ्यंगोत्सर्गकालेनुकारं सिद्धेना
 दिना मध्यमानामिकांगुष्ठे रजुलोमविलोमच स्त्रे पुष्टो न
 वेष्टे स्तः सर्वपार्श्वनाशनः ऊर्ध्वपुष्टं त्रिपुष्टं वा प्राप्तिरिति वा
 मकर्कटमिः वर्जयेत्तिलकभाले प्राक्कालेनु सर्वथा ऊर्ध्व
 पुष्टं त्रिपुष्टं वा चंद्राकारमपीपिवा प्राक्कालेन कुर्वीत पाव
 त्रिं डाप्रनिर्वयेत् ऊर्ध्वपुष्टं सदा कार्यः श्रोते स्मान्नैव कर्मणि
 प्राक्काले संप्राप्तिवर्जनीयः प्रयत्नातः सत्यंतरे तदायापि

नृदानीर्यन्मन्त्रसंयुक्तं नामस्मना ॐ भूयै चंदने नैव वत्सलमक
 दाचत मृत्तिका चंदनं भस्म तप्यात्तोयं चतुर्थकं लभेद्वि
 यथा कालं तिलकं नु समाचरेदिति न देवानां तच्च भ्रातृना
 म्यंगे भव प्रदत्तः गोपी चंदनं लेपं तु इत्येवं मनु ब्रवीत् ॥ १ ॥
 मुरवाः सर्वदेवाश्च भ्रातृ तं निःफलं भवेत् अभ्यंगो चरते ला
 दसी मूड स्पृशत रक्तं ध्रुवं त्रिपुड्गं धारयां विप्रयः भ्रातृ भोजयो द्वि
 जः पितृ स्यत्तद्भास्वर्गो दत्ते प्रचितं मित्रि यस्यापंतो द्वि
 जो भुक्तो शिव भक्ता त्रिपुड्गं कृत् सत्तां पंक्ति पुना त्रेषं सक
 ला चतुराननं ललाटे केशां विंधात्तारायण मयादरे माधवं
 हृदि विन्यस्य गोविंदं कंठकूबरे विष्णुं च हृदि गोकुक्षौ तद्भु
 जे मधुसूदने त्रिविक्रमं कर्णमूले वा मकुक्षौ च वानं श्रीधरं
 च हृषीकेशं धामयोर्वीरुकराणिः पद्मनाभं पृष्ठे देशिकं क
 ष्णं दामोदरं स्मरेत् वा उदयं स्मरेन्मूर्ध्नि तिलकं कारयेदिति

शुक्लपदे एतानि नामानि हस्मपदे नृत्तराणि नामानि भवन्ति
 त्रपाठकस्यो नादर्शनं जलत्वबलोकयन् न प्राकृता शिराः क
 र्पादिलकं धर्मसाधनमिति इति तिलकविधिः अथ संध्याका
 लविधिः जलं नितिलेदभीष्टितानुष्णं नापयाचने नात्रुक्तं
 फलेतस्य दानं रेकहितफलं योजनवल्काः अतः परं प्रवक्ष्यामि
 संध्यायासन्ननिर्णयं अहोरात्रयुगेः पूर्वोपपास्य विमुच्य
 ति अहोरात्रस्य यः संधि सूर्यनक्षत्रवर्जिनः सातसंध्यासमा
 रव्यामा मुनिभिः सत्त्वदशिभिः संध्याकाले न संप्राप्ते संध्या नै
 व मुपासिता जीवमानो भवेद्दुष्टो मृतश्चायैव जायते काले
 नुवंदिता संध्या स्वौकिं प्रदायिनी अकाले वंदिते संध्या सं
 ध्या वंध्या वधूरिव नक्षत्रदर्शनमारभ्य सूर्यदर्शनपर्यंतं न
 चटिके प्रातः संध्याकालः सूर्यदर्शनमारभ्य नक्षत्रदर्शन
 पर्यंतं तावानेव सायं संध्याकालः इति संध्याकालनिर्णयः

अथकाललोपे प्रायश्चित्तं संध्याकाले त्वत्क्रान्ते स्थाप्या च
 मध्यम्या विधिः जपेदष्टशतं देवीमन्त्रः संध्यासमाचरेत्
 स्मृत्यन्तरे प्राणाग्नयत्रयं प्रातर्दिगुरासंगविस्मृतं मध्याह्ने
 त्रिगुरांप्रोक्तं मयरास्ते नवदुरा सायंकाले द्वादशगुरांस्तूर्यह
 रत्यानन्तो ब्रजेत् गोमन्त्रः कालान्तिक्रमरोधेव त्रिसंध्याम
 पिसर्वदा चतुर्ध्यां ध्यात्वा त्रिपुरां शिरो व्याहृतिं संपुटं जमद
 ग्निः एकोहं च मनिक्रम्य प्रमादादहं नयति अहोरात्रो वि
 नो भूत्वा गायत्र्या श्राव्युत्तं जपेत् द्विरात्रे दिग्गुरां प्रोक्तं त्रिरा
 त्रे त्रिगुरां स्मृतं त्रिरात्रात्परं न भवद्भूदएव न संशयः यः
 संध्याकाले प्राप्नोति तस्यादन्तिवर्तते सूर्यहत्यामवाप्नो
 ति उलूकत्वा मवाप्नुयात् राघवो भवेत् पूजो भोगो नो ज्ञायते
 के संध्यावेदनविधिं न निर्दोषाय कदाचन स्तुतकोत्तकः
 चैव संध्याकर्मन संत्यजेत् मनसोच्चारयेत् मन्त्रान् प्राणाग्नयामवि

वेर्जिनात् संध्याकाले प्राप्नोति तस्यादन्तिवर्तते सूर्यहत्यामवाप्नो
 ति उलूकत्वा मवाप्नुयात् राघवो भवेत् पूजो भोगो नो ज्ञायते
 के संध्यावेदनविधिं न निर्दोषाय कदाचन स्तुतकोत्तकः
 चैव संध्याकर्मन संत्यजेत् मनसोच्चारयेत् मन्त्रान् प्राणाग्नयामवि
 वेर्जिनात् संध्याकाले प्राप्नोति तस्यादन्तिवर्तते सूर्यहत्यामवाप्नो
 ति उलूकत्वा मवाप्नुयात् राघवो भवेत् पूजो भोगो नो ज्ञायते
 के संध्यावेदनविधिं न निर्दोषाय कदाचन स्तुतकोत्तकः
 चैव संध्याकर्मन संत्यजेत् मनसोच्चारयेत् मन्त्रान् प्राणाग्नयामवि
 वेर्जिनात् संध्याकाले प्राप्नोति तस्यादन्तिवर्तते सूर्यहत्यामवाप्नो
 ति उलूकत्वा मवाप्नुयात् राघवो भवेत् पूजो भोगो नो ज्ञायते
 के संध्यावेदनविधिं न निर्दोषाय कदाचन स्तुतकोत्तकः
 चैव संध्याकर्मन संत्यजेत् मनसोच्चारयेत् मन्त्रान् प्राणाग्नयामवि

१८

धित्वैकाल्यमानेनैव यवा र्थपरित्यज्य मूर्ध्नि दानार्थं कर्मणि
 संध्याशब्द - गृहिरंगोक्तं चो अथ वयं वयं यत्नं यत्नं यत्नं
 कौयद्यधिकल्पनागौरवं - प्रामाणिकं गौरवं न दोषावे
 न्यदोषः गैवं स्तुतके कर्मशांत्वागः संध्याहीनां विधीय
 न इत्यादौ संध्याशब्दो वाच्यं यद्दुर्धर्मानं स्यात्तदा तदा पिव
 ज्यं स्यात् न तस्य च वर्गं त्वमेव स्मृता युक्तं अर्थानि मान
 सा संध्या प्राणाया मविवर्जितेति अनोयत्संध्याशब्दवा
 च्यं न देवस्तुतकोत्पजनेन न ध्यानमेव यदुक्तं अर्थविद
 प्रवराण दध्मदिनेस्य प्राधान्यामिति तन्न अंगेद्यप्यर्थ
 वादप्रमाणान् यस्यासमिधो यजुनात्वा दो अथ यद्युच्य
 नेरजसाचा धर्ममुदिपेदित्यावश्यकत्वं प्रतिपादनं नृवत्ता
 गापेक्षया अत्यवश्यकत्वं प्रतिपादयति नैतदुच्यते स्या
 कृतं एतदिति चेत् उच्यते युधिष्ठिरादिभिर्युधतेः सांगोपा

गकस्य उदात्तात्समर्थः सकला गपरित्यागेन आदित्यो
 पासनासात्रस्यैव कृतं चान्द्र उक्तं च महाभारते ननु धैव
 महाराज दशितारण मूर्धनि संध्यागतं सहसा प्रश्यदि
 न्यमुपनास्यरे दांशनाः सन्नद्धा - संधोजागनं संध्यागतं
 महारात्रसंधिस्तु इत्यर्थः तस्मात्तद्व्यानमेव प्रधानं
 प्रातिष्ठाने फलसंवद्यमाह उच्यते मयं यत्नं मादित्यम
 भिध्यायन्वाहारा विधानं सकलमद्वयं भुक्ते ब्रह्मेव भवती
 ति ननु गायत्री मंत्रः सवित्र देवता प्रकाशकः ध्याने च
 देवतां नरस्य स्मृत्या प्रतिपादनात्तथा च ब्रह्मपरायण
 प्रातःकाले तु गायत्री सायान्काले सरस्वती सायत्री चैवम
 ध्याने उपोस्यातामनेदनः प्रातःकाले कुमारी सामध्या
 ने पुवती भवेत् वृद्धा वस्त्रात्तु सायान्काले उपोस्यावपसोमि
 ता प्रातःकाले ब्रह्मरूपमध्याह्ने रुद्ररूपिणी सायं विष्णु

२०

त्वा

त्य

सत्तुपास्याहयास्यायुपभेदनः इत्यादिभिर्वचनैः कुमारीकादि
भेदे देवतावरस्यैव ध्यानं प्रातिपाद्यते न स विनुरिति मंत्राः
पूर्वविरोधः भवेत् तत्रः कुमारिकाधाय भेदेन स्मृत्यैव सं
ध्याशब्दवाच्यो ध्यायन्तस्तदोयः अथादिवा नीतकर्मणा
कालनिर्णयः स्मृतिसंग्रहे दिवोदिनानिकर्माणि प्राप्तामादा
दन्ताना निवे शर्वर्याः प्रथमे चामिना वक्तुं कुर्याद्यथाक्रम
स्मृत्यन्तरे दिवोदिनानिकर्माणि प्राप्नुवंच्युत्तराणि च
दिवोदिनानिकृतेष्वेव विदध्यन्तु नराणि च संग्रहे शर्वर्याः
प्रथमेयां मेदिवा कर्माणि कारयेत् ब्रह्मयज्ञरासे रचवर्ज
इत्यविशेषन इति यदारात्रो मध्याह्न संध्या करो निवद्या
गायत्र्या च दद्यात् उडुत्यस्तुते हविर्मानमिनिस्तुक्तं न
दिति विशेषः अथ राज्याः प्रथम एव प्रहरः कुलो गृहस्ते
दिनीयन्तृतीय प्रहरौ महानिघेति कन्या दानाधिकारः

५६

करो उच्यते न जायन्तं न म्रियन्तं न वधन्तं अथ ह ह
श्रीष्टः ऊर्ध्वपुत्रं विहीनस्तु यस्तु संध्यादिकंचरेत् तत्र सर्वरा
हसे नीतिं नरकं चाधिगच्छति अथ प्रणावलक्षणं तत्र स्म
निसारे दक्षिणे रेचनं कुर्याद्दामेनाहुरितोदरे कुम्भकेन
जपं कुर्यात्प्राणायामः स उच्यते यंचांगुलिभिर्नासाग्रं प्रपी
डनं प्रणावाभिधा मुरेयं सर्वपापघ्नीवानप्रस्फुटलक्षणो
कनिष्ठानामिकांगुले न साग्रस्य यपीडनं उंकारमुद्रासा
प्रोक्तायतिष्ठ ब्रह्मचारिणः विष्णुमित्रः अंगुष्ठानामि
काभ्यांच कनिष्ठांच नृत्तीयका प्राणायामः स विज्ञेयस्त
र्जनी मध्यमे विनः याज्ञवल्क्यः गायत्री शिरसा सार्द्ध
जपे ह्याहति पूर्वकं त्रिपठेदायनः प्राणाः प्राणायामः
स उच्यते आदावंते च गायत्र्याः प्राणायामः स्वयः स्वयः
संध्यादावर्ध्यादामे च प्राणायामे क उच्यते इति प्राणावल

दत्तां अथसंध्याविधिः प्राणानाचम्यसत्रात्प्रादुर्बनादे
 वनेननुसायमाग्निप्रमेत्पुत्काप्राणः सत्यन्ययः पिवेत्
 अत्राविशेषोऽङ्गागार्थेण आपोहिष्ठेति न च नमस्त
 नचकुशोदकेः सतिप्राणवसपुत्कांतिपेत्तुर्धिपदेपद
 पुनि अथोविप्रवशोऽङ्गाद्योयस्यनयायचेति संदेप
 दशतिपादानेपादाने एतन्मार्जनं सकल्पाननगरस्यान्
 नवप्राणवपुत्का न आपोहिष्ठेति न च नमस्तनचकुशो
 दकेः यस्यक्षयायेति जलं सकृदप्राप्तियेत्तद्यः पादाने
 मूर्तत्रं कुर्यादध्वनिनेनप्यवच अग्नित्वात्तथा कुर्यात्
 दृष्टीरगामनमादशं नरत्समदातिचनसमिर्मार्जनं कार्य
 मित्रिकेचिद्वुः स्मृतिसेरि आपोहिष्ठादोरदेवतुनेर्मा
 र्जनं नमस्तान्मानं परिधिच अशुद्धेशोयारां वमार्जनं
 परिवर्जयेत् भूमौ हस्तोपनिष्ठाप्यमार्जनं चैवकारयेत् न

कुर्याच्चिदमूढात्मारोरेवेनैरकां वजेत् आपस्तव गंगायां
 नापिकायाचमटाकेचनयेवच वामहस्ते जलं गृह्णन्
 र्थान्मार्जनं धिजः पारस्ति नोदकमेव वामहस्ते दनवा
 संध्यायां मार्जनं कुर्यात्तान्यथेपव्रवीन्मनुरिति गृहविषयं
 गृह्येति रिक्तं जल एव मार्जनं कुर्यादिति न प्याचसर्वः
 इत्थं कृत्वा त्रसं कल्पकशानादाय पारिणा नधारधुस्ति
 नोयेस्तु गृहवामकोरे स्थितेः पदमध्ये मार्जनं च व्रत्तहन्ता
 दित्तत्समं तथैव वशिष्ठः उस्मोदको नया संध्यापदमध्ये च मा
 र्जनं उपविश्यं तयत्रार्थं तत्सर्वानिः फलं भवेत् मनुः
 वामहस्ते जलं दृष्ट्वा यस्तु संध्यामुपासते सा संध्या वृषली
 ज्ञेया अत्तरस्तेन नृप्यति नदीविषयमेतत् स्मृतिसा
 रे मार्जनं तर्पणं प्राङ्मन कुर्याद्वारिधारया करीती यदि
 मूढात्मानं सर्वानिः फलं भवेत् त्रुत्तं चेत्तद्यमर्थं रात्रि

दिपेन मंदितानां विनाशापेन नृणां प्राणानां विनाशः
 नार्थमाचक्ष्य मन्त्रदत्तहृत्पया पूर्वोत्तराशाभिमुखः
 प्रत्यवमानसः अपास्तिष्ठन्निशावित्रीसंध्यानां सुकलान्नमः
 पूर्वसंध्यां जपस्तिष्ठन्निशावित्रीमार्कदेशानां पश्चिमसंध्यां
 सोमसम्यक् नक्षत्रदशानां त्रयोदशदशानां यथाचोदये यथापदीनि
 नित्योदकः संध्यामासीन्नेवाग्यतः सायमसीन् उत्तरायण
 मासि मुखोत्तरदशमदेशावित्रीजपे दद्यात्स्वामितमडलान्नमः
 त्रयोदशानां च प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठन्नादित्यमडलदशानां
 अस्याप्यः नित्योदकस्मृत्यक्तो कर्मत्यर्थः तेन माजिना
 दिकं कार्यं एतावत्संध्याहोरे समानं सायंकाले उत्तराय
 रमाभिमुखो वायव्याभिमुखश्चासीत् अथ स्तिमितम्
 डलमारभ्य नक्षत्रदशानां पर्यन्तं जपेत् त्रिद्विनिविचय
 पविशानिष्टायर्थं अन्वक्ष्य मंदशाभिमुखो वा प्रातः संध्या

जपेति कुन्नेव कुर्यादिदित्यतः तस्यान्व स्तदप्रयोगे
 पूर्वसंध्यां जपेति कुन्नेवापापव्ययो हन्त पश्चिमाह्नसमा
 सीनो मलं हन्ति दिवा कृतमिति तस्यान्व प्रातर्मध्याह्निका
 संध्यां जपेति कुन्नेव समापयेदित्यन्तं पूर्वमेवाध्यायदानप्रकरणा
 न्नासोपि प्रातर्माध्याह्नयोस्तिसृणां गायत्री जपमानन्तरं
 उद्यजानुस्तुत्यानां हे ध्याता लोक न न त्पर इति विदुः
 योगी सदिन्यामूतमासंध्यामध्यमास्तगन्तवो जघ
 न्याचसनक्षत्रासायं संध्या - विधास्मृता इति मानसतस्त
 त्रामध्यमालुप्ततारका जघन्याचोदितसूर्यप्रातः संध्या
 विधास्मृतोति स्मृत्यन्तरेपि विशेषः पूर्वसंध्याजपानि
 वेदुपासीनश्च मध्यमा नचांतरा व्याहृतविरमेकाकथं च
 नः अथकीर्णा गायत्री जपविधिः योगी उकारपूर्वमुच्चा
 र्चभूर्भुवः स्वस्त्येच गावत्री प्रणायचोर्जिघां हिवतः

उदाह- २३

अंतं प्रणवं नोच्चारयति काशीरवराडि विदुस्त्वदन्तं प्रोक्तं
 गायत्रीपदापरा त्रिसृभिः प्रागावा घ्राभिर्महाव्याहृतिः सह
 सहस्रसाधिकं किंचिद्विरामेन जपेन्यम त्रिवर्गमप्यमो
 कारं भूर्भुवः स्वरिति मंत्रयं पदे त्रयं सावित्र्या त्वप्यावेदा अहूतु
 वन् एतदन्तरमेनाच जपन्त्या हतिपूर्वकं संध्यायोरुभयोर्विप्रो
 वेदपुष्येन युज्यन्ते गायत्री योनजानानि दृष्ट्या तस्य परिश्रमः
 एकनश्वरो वेदा गायत्री चैकतः समा शंखोपि एकतश्व
 तरो वेदाः सांगाश्रसांगाश्रसपदक्रमाः एकतश्वेव गायत्री
 तुल्यरूपा नुसा स्मृता सर्वेषामेव पापानां संकरे समुपास्थि
 ते दशमाहस्त्रिकोभ्यासो गायत्र्याः शोधनं परं श्रमज्ञानेपः
 व्रह्मचारी गृहस्थश्च श्रानमष्टौ जपेत् वानप्रस्थो
 यतीश्वेव सहस्रादधिकं जपेत् मनुः मध्यमानामिकां
 ध्यपवीदित्यकल्पितं मेरुप्रदक्षिणां कुर्वन्नामीश्वरपर्वतः

आरभ्य मध्यमामूलपर्वान्निगारायेकुमान् अंगुलीनव
 पुंजीनेकुचिदकुचितेनले अंगुलीनां वियोगेत्तुधिदेत्तु
 सुक्तेजयः गरानाविधिमुलंघ्ययोजपेत्तुजपेत्तुमः
 गृह्णातिराक्षसास्तेनगरायेत्सर्वप्यादिजः अंगुलंमोद
 दंविधानर्जनीशान्तनाशिनी मध्यमाधनदीपान्तिक
 रोन्येयमनामिका कनिष्ठरदरागीप्रोक्ताजपकर्मणिशे
 भने अप्यजपस्थानं गृहेजपंसमंविद्यागोष्ठेशान्तगुरांजप्या
 पुरायपरायेतथा -- सहस्रगुणीजोविडः अयुतं पर्वतेऽ
 रयेनघांततमुदाहृतं कोटिदेवालयेप्राफुरनंगंविष्णुसंनि
 द्यो सूर्यस्याग्रेगुरोरिंदोदीपस्यवजलस्यचाविप्रारायच
 गवंचैवसंनिद्योशस्येजपः अस्मत्पूजामाश्रित्यजपहो
 मसुरार्चनं अक्षयंफलमाप्नोतिब्रह्मणोवचनंतथा पारि
 याजके प्रातर्नाभौकरोक्तमध्याह्नेहृदिसंस्थिते सायं

जपस्तुनासाग्रेत्रिसंध्याजपलक्षणां स्कंदे उक्तातनीर्यङ्गाप्र
 हस्तोत्राभिहन्नासिकास्थितौ प्रातर्माध्याह्नसाएषुकृत्वा
 देवीक्रमान्जपेत् दानखंडे प्रणावव्याहृतीयुक्तगायत्रीनि
 रत्ताः सदा मनसाकर्मणावाचाधर्मस्यैवानुर्चिंतकाः नपार
 पेमतिमिच्छन्तिनेनस्वर्गगाभिनयिनि अप्यजपनिषेध
 निमित्तानि दुष्पीथीकंचुकीनग्नोमुक्तकेशोगलांतनः
 अपवित्रकारोमुद्रः प्रलपन्नजपेत्कचिन् अप्रादृतकरोक्त
 त्वाशिरसाप्रादृतोपिच चिन्ताव्याकुलचित्तोवाक्कुप्राभीत
 दुधान्वितः अनाशनः शयानोवागधत्तुलि त्वत्तथा ए
 ग्राप्रशिवस्त्थानेनजपेन्निमिरांतरे उपानरुद्धपादोवायान
 प्रायागतस्तथा प्रसार्यनजयेत्पादुः ककुटासनएवच य
 त्तिनामामंत्यजानां दर्शनेभाषसोपुते दनुतेद्योवायुगम
 नेजंभरोजपमुत्तरेजत् प्राप्नवाद्यम्यएतेषांप्राशामयामंष

डंगकं कृत्वा सम्यक् जयेत्तेषां पदास्तूर्यादिदर्शनं मन्त्रा
 रक्ताकुटं क्रौंचं प्रानं भूदं रवं कपि दृष्ट्वा च मयचरेत्कर्मसु
 स्नानं विधीयते अथ मालाविधिः पंचविंशानिभिर्गो
 दाधीं त्रिंशद्भिरर्घ्यसिद्धिदा सर्वार्थः सप्तविंशानां पंच
 दश्याभिचारिकं पंचाशादिः काम्यकर्मासीद्विस्था च तत्र
 तैः अष्टोत्तशतैः सर्वसिद्धिर्दौः कृतस्वजा शंखाक्षमरा
 यः श्रीदास्फटिको मोक्षदापरः पद्माक्षपुष्टिलक्ष्मीदाक
 दाक्षामुक्तिमुक्तिदा पुत्रजीवभवाः पुत्रः पद्माक्षान्यसं
 मृद्धिदाः विदुना तयधनदाः सौभाग्यार्थं प्रमोक्तिकाः
 पापक्षयाः कुशमयाः कामदाः स्वरारोप्यजाः प्रवाह
 मुक्तास्फटिकैर्जपकोटिफलं प्रदं तुलसीमालिनायेन
 गारितं चाक्षयं फलं अन्योन्यसमकृपाणिनानि स्थूल
 दृशानि च जंभुभिर्नविशीरगानि नजगर्गानि नवानि च

गव्येस्तपंचमिस्तानि संप्रदाय एव कथं कथं ततो द्विजे
 द्पुरायस्त्रीनिर्मितं ग्राथिवर्जितं त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य स
 त्रेप्रदाय पूर्ववत् मारीमेकैकमादाय सूत्रेन तत्र नियोजये
 त् सर्वे मुखेन संयोज्यं पृष्ठे पृष्ठं संयोजयेत् गोपुष्टय
 उपमालां कारयेत्तपकर्मणि एकेकमारीवंधेन ग्राथिवं
 धं प्रकथेत् स्वयं ग्राथिता माला शक्रस्यापि श्रियं हरेत्
 गुरुर्जिते प्रकुर्वीत स्त्रियस्तु तथैव च गुरुसंपूज्य तद्वत्ता
 न्नीयान् सर्वसिद्ध्या मध्यमपामदमालां जपेनान्वर्त
 येत्क्रमान् भुक्तिमुक्तिप्रदा सोयं मालिकागरानक्रमः जप
 स्यान्ते च तामालां पूजयित्वा च गोपयेत् दशांसेन होमकुर्यात्
 महो महती पूजा कुर्याद्वा त्रयामोजनं इत्थं परप्रवरातः
 प्रसन्ना देवता भवेत् ग्रहरोक्तास्य चंदोर्वाभुविः पूर्वमुपोषितः
 नद्यासमुद्रगाभित्यानाभिमात्रांभसि स्थितः ग्रन्थादिषु

पोहिष्ठेतिनवर्चस्यसूक्तस्य संवरीयःसिंधुदीपत्रयविः आ
 णेदेवता गायत्रीछंदः पंचमीवर्द्धमाना सप्तमीप्रतिष्ठा
 अत्येष्टेअनुष्टुभौ मार्जनेविनियोगः ओंआपोहिष्ठाम
 योभुव इत्यादिनवर्चनसस्तुवीरिनीयविष्वयापिमार्ज
 नंकर्यान् केचिदुपदयापिमार्जनंतां सायादुपदेत्यस्य
 दुपदत्रयविः वक्तरागेदेवता अनुष्टुप्छंदः मार्जनेविनि
 योगः ओंदुपदादिवमुच्चानास्विनास्तातोमालादिव प्रतप मत्ता=
 वित्रेरावाज्यमापःसंयत्तुमैनसः तरत्समंदीत्यादिमिश्रके
 चित् तरत्समंदीतिचनत्रचस्यसूक्तस्य अक्त्सात्रयविः
 सेभःपवममोदेवता गायत्रीछंदः मार्जनेविनियोगः
 तरत्समंदीद्यावतीत्यादि त्रयंचसत्यामिति त्रिअवस्यसूक्त
 स्य मधुप्छंदसोअर्धमर्धरात्रयविः भाववृजंदेवता अनु
 ष्टुप्छंदः अथमर्धरात्रोविनियोगः अत्रचेत्यादिनाकात्

जलंनारिकांनंनीत्वावामभागेत्यजेत् तत्रःसकृदाचम्य
 स्मृत्वाद्यादिकयागायत्रीत्रिरर्घ्यदत्त्वा आसावादित्यो
 ब्रह्मेतिउत्कंशेरितःदिवाप्रदक्षिणांपरिक्रम्य अतएवष्ट
 तिः यत्प्रदक्षिणांप्रक्रमंतिनेनपापानमवधून्वन्तीति आ
 चम्य त्रिशक्तोद्योर्ध्वकोद्यलुमंदेहनामराक्षसः कृतघ्नादारु
 रागचारासूर्यमिष्टनिरवादिषु ततोदेवगरागःसर्वंकरय ३=
 यश्चतयोधताः उपासतेसदासंध्यादिपानित्युदकांजलान्
 दधन्तेनेरतेदेत्यावद्गीर्जनेनवारिणा ऊर्ध्वकिंशीविरूपाक्षीमां
 सप्प्रोरागीतभोजनोतिषुदेविशिरवाबंधेचामुडेहपराजिते
 अनेनमंत्रेरागायत्र्यावाशिरवाबंधंकुर्यात् उडुत्पंचित्रंन
 च्चक्षुरूपस्त्रायत्रिभिःसंध्यापोरुभयोःसूर्यगायत्रीजपमाहरे सदा
 त् अथप्रकृतं उत्तीर्ष्यत्विहभूतानिभूमीतिषुतिभूयतिह
 भूतानामविरोधेनकामसिमादमेत् इतिमहीप्राच्यं

धिवीनिमंत्रस्य मेरुष्टुष्टविः कूर्मोदेवता सनलंष्टु
 दः आसनशोधनेविनीयोगः उंष्टुष्टिचयाधुनालोका
 देवित्वांविष्णुनाधुना त्वंचधारमांदेविषवित्रंकुरुचासनं
 अंतरितंरत्नोत्तरितान्मरातयशक्तिविश्वशक्तौनेमः मार
 याशक्तौनेमः अयत्रांतुभूतानिपिशान्चाः सर्वतोदिशं स
 र्वेषांमविरोधेनब्रह्मकर्मसमारनेत्र इतिभूतान्यपसार्य
 सर्वभूतनिवारकायशांगायाम्भुवराजायसुदृशनायहुंफट्
 इतिदिश्वंधः उंगोविंदायनमः इत्यंगुष्ठेये तर्जन्योमहो
 धरायनमः मध्यमयोहवीकोशायनमः अनामिकयो
 स्त्रिवित्रमायनमः कनिष्ठिकयोविस्मवेनमः करतल
 करष्टुष्टयोमधिवायनमः प्रणावस्यप्रजापतित्रयविः
 परमात्मादेवता गायत्रीधृष्टः सर्वज्ञ उंशक्तिः मंकील
 कं विघुहर्ताः उदात्तस्वरः लाजव्यंजीव मन्त्राणां ब्रह्मादि

उमहेस्सादेवता वाशिष्टविश्वामित्रभरद्वाजात्रयः
 गायत्रीनष्टुष्टुजगत्पञ्चदासि मूरंरितंघोस्याना
 नि गार्हपत्यदक्षिरागत्या हवतीयो - रूपाणि पीनवि
 ष्णुनाप्यरातिजाग्रत्स्वप्नसुप्तस्यावस्थाः व्याख्यानंवि
 श्वामित्रजामदग्निरभरद्वाजगोतमान्निर्वशीष्टु कश्यपात्रय
 ययः अग्निवैपिः सूर्यवरुण्यनिवरुणोद्विश्वेदेवादेवता
 गायत्र्यासिंगतुष्टुष्टुनीपंतित्रिष्टुष्टु जगत्पञ्चदासि
 प्रवमश्यामपीनपीशंगनीललोहितकसवराणिः वडुत्रय
 भर्गंधारमध्यमचर्मधैवतानिषादास्वराः एषिव्याप्रेजो
 वाय्वाकाशदिगात्मनोवीजानि श्रीकीर्तिर्निर्याद्यतिमया
 स्मृतिर्वाचः शक्तयः अग्निवैश्वकाश्यपगोतमागिरसभागेव
 कोशिकवाशिष्टानिगोत्रारिणः शब्दस्यप्रतिपासगंधमनोबुध
 मस्तत्त्वानि विनमसमन्त्रालिशकठविस्तृतपमयासप्रथित

२६

त्मा

भुवः=

व्यायकोसुद्धाः प्राणायपानव्यानोदानसमानसप्राणायामनो
दः विष्णामित्ररथविः सवितादेवता साशिरसः प्रजापतिर
ऋषिः परमादेवता त्रिषु पृष्ठं दः सर्वस्वरः दीप्तो वरार्तिप्रा
णायामे विनियोगः ओम् अं नाभ्ये नमः ओम् हृदयाय नमः
ओम् मुखाय नमः ओम् मूः पादाभ्यां नमः ओम् मूयै जानुभ्यां न
मः ओम् स्त्रः गुह्याय नमः ओम् मूः नाभौ नमः ओम् जनः हृदयाय
नमः ओम् नपः कंठाय नमः ओम् सत्यं मूर्ध्ने नमः ओम् नत्सवितु
हृदयाय ब्रह्मात्मने नमः वरेण्यं विष्णुात्मने शिरसे स्वाहा भर्गो देवस्य
ज्योतिरात्मने शिरसायैवौषट् धीमहि मायात्मने कवचायै
हुं धीयो योनः ज्ञानात्मने नमः प्रचोदयात् सत्यात्मने अ
स्त्राय फट् आपस्तनाभ्यां नमः ज्योतिर्नेत्राभ्यां नमः वसो
जिह्वायै नमः अमृतं तललाटाय नमः ब्रह्मभूर्भुवः स्वरो मूकव

नेत्रत्रयायवौषट्

चायहुं ततस्त्रीम्रागायामं कृत्वा प्राणवस्त्रप्रजापतिरऋ
षिः परमात्मा देवता देवी गायत्री पृष्ठं दः व्याहृतिमंत्रस्य
प्रजापतिरऋषिः सविता देवता वरेण्यं विष्णुात्मने शिरसे स्वाहा भर्गो देवस्य
ज्योतिरात्मने शिरसायैवौषट् धीमहि मायात्मने कवचायै
हुं धीयो योनः ज्ञानात्मने नमः प्रचोदयात् सत्यात्मने अ
स्त्राय फट् आपस्तनाभ्यां नमः ज्योतिर्नेत्राभ्यां नमः वसो
जिह्वायै नमः अमृतं तललाटाय नमः ब्रह्मभूर्भुवः स्वरो मूकव
उम् भुवः तर्जनीभ्यां नमः उम् स्त्रः मध्यमाभ्यां नमः उम् तत्स
वितुर्वरेण्यं अनामिकाभ्यां नमः भर्गो देवस्य धीमहि कनि
ष्ठिकाभ्यां नमः धीयो योनः प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां
नमः तत्सवितुर्व्रह्मात्मने नमः वरेण्यं विष्णुात्मने शिरसे

३० स्वाहा भर्गोदेवस्य रुद्रात्मनो शिखायै वोषट् धीमहि
ब्रह्मात्मने कवचाय हुं धीयो योनः प्रचोदयान् रुद्रात्मने
अस्त्राय फट् ओम्भूः हृदयाय नमः ओम्भुवः शिखिस्त्वाहा
ओम्भुवः शिखायै वोषट् तत्सर्विरेरायं कवचाय हुं भर्गोदे
वस्य धीमहि नेत्रत्रयाय वोषट् धीयो योनः प्रचोदयान् रुद्रा
स्त्राय फट् गायत्र्यक्षराणां वशिष्ठादयन्त्रयवः अग्न्याद
यो देवता गायत्र्यादीनि छंदोऽसि उदात्ताय स्वराः पंचको
द्यावर्गाः पृथिव्यादीनि तत्त्वानि सहाद्याशक्तयः अ
काशादीनि बीजानि स्रमुखाद्यामुद्राः पानकोपपान
कादीनां शांतिर्विरिचादिपदप्राप्त्यर्थं अंगुष्ठादिपदं न्या
से अक्षरान्यासे विनियोगः ओम्भूपादाभ्यां नमः सार्वभू
जं घ्राभ्यां नमः वरेरायं कटिभ्यां नमः भर्गोनाभ्ये नमः
देवस्य हृदयाय नमः धीमहिकंठाय नमः धीयो मुखाय

नमः यश्चतुर्भ्यां नमः नीललाटाय नमः प्रचोदयाय^{त्रे=}
मूर्ध्नि नमः तत्स्रंगुष्ठाय नमः सविन्दुस्तर्जन्ये नमः वरे
रायं मध्यमाये नमः भर्गोनामिकाये नमः देवस्य कनिष्ठि
काये नमः धीमहिवामांगुष्ठाय नमः धीयः वामतर्जन्ये
नमः यः वाममध्यमाये नमः नः वामअनामिकाये नमः
मः प्रचोदयान् वामकनिष्ठिकाये नमः तत्पादाभ्यां नमः
मः ओम्भूगुष्ठाभ्यां नमः सगुल्फाभ्यां नमः विज्रंघाभ्यां
नमः तर्जानिभ्यां नमः वडरुभ्यां नमः रेगुल्फाभ्यां नमः
शिखिभ्यां नमः यंकटिभ्यां नमः जनाभ्ये नमः
गोष्ठिराय नमः देस्तनाभ्यां नमः वक्त्राभ्यां नमः
स्य मुखाय नमः धी नमः मनासिकाग्राय नमः हिम्बु
मध्याय नमः धीवदुभ्यां नमः नीललाटाय नमः यो
सर्ववक्त्राय नमः नीलसिरावक्त्राय नमः प्रपश्चिमवक्त्राय

नमः चोत्तरवक्राय नमः दमुरवाय नमः यान्मू
 ३१ धन्यः प्राज्ञः संध्याकुमारीरक्तांगीरक्तवस्त्राभरणाभू
 धितां ब्रह्माणि ब्रह्मदेवत्यां हंसवाहनां कमंडलुदंडाक्ष
 स्तुत्रकामंडलुस्ताम् गवेदमुदाहृती सन्यलोकात्तत्स्यमं
 डलं सूर्यमंडलाद्भुमध्यं भुमध्याच्च दस्योच्चतुषोर्वलं वला
 त्प्रागां प्रागादंतर्णीमिनमा सि वि शान्तिं साहमस्मीति ध्या
 येत् आयाति मंत्रस्य विष्टे देवा क्रययः शक्रो देवता अ
 नुष्टुप् छंदः गायत्र्या वाहने विनीयोगः ओं प्रायातु वरदा दे
 वी चतुरं ब्रह्म संमितां गायत्री छंदसां मानिंद ब्रह्मजमस्वमे य
 द्वात्कारुते पापं तदन्हात्प्रतिमुच्यते सर्ववरो मिहा देवि सं
 ध्याविधेः सस्वति ओं नोसि स होसि वलमसि भ्राजोसि देवा
 नां धामनामासि विश्वमसि विधातुः सर्वमसि सर्वायुः
 आभिभूरोम् गायत्रीमावाहयामि मुक्ताविद्रुमहमनी

लघव लघ्याये रवे स्तीक्ष्णौ युक्ता मिंडुनिव ह्रत्तमुक्ता
 तांतत्वार्य वरगान्त्रिकां गायत्री वरदाभयां कुशकुराशां
 शुभ्रं कपालं गुणां प्रांरवं चक्रमप्यापविदयुगुलं हस्तेर्वहं
 नीमजे ईदृशी चैव गायत्री ध्यायते यस्तु नित्यशः सर्व
 पापं परित्यज्य स गच्छेत्परमं यदं ध्येयं सदा स विन्दे मंड
 लमध्यवर्ती निरायराः सरसिजा सवसानी विष्टुः केष्ट
 रवात्मकरकुंडलवान्कीरीदीहारी हिररामयवपुर्ध्वशो
 रवचक्रः गायत्र्यै सांगायै सायुधायै सवाहनायै आवाह
 नादिबोडुप्रोपचारानुसमर्पयामि नमः एनैर्मयान्ना
 रु- तेर्मानुसैकं पचारैर्गायित्री सांगं सायुधं सुप्रसन्नावर
 दामवत् उपात्त उरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं अष्टो
 त्तरशतसंख्याकं गायत्री जपमहं करिष्ये गायत्रीधुरीणं
 पादस्य विमलस्रग्दधिः परमान्ना देवता गायत्री छंदः

गायत्रीस्तुतौविनियोगः परोद्दयायनमः रजसेशि
 रसेस्वाहा आसावदोशिखायैवौषट् परोरजसेकवचा
 यहुं आसावदोनेत्रत्रयायवौषट् परोरजसेसावदोम्न
 स्त्रायफट् दशाष्टवाजपेत् एवमेष्टेनरशानगायत्री
 जपंकृत्वायदुर्गान्यासंकुर्वन् ननः मित्रस्येतिचनस्त
 शांविष्णामित्रक्राधिः मित्रो देवता गायत्री छंदः
 मित्रोपस्थानेविनियोगः ओं मित्रस्य चर्वरामीधृज इति
 चनस्तः ज्ञानवेदस इत्येव चर्वस्यस्तज्ञास्य कश्यपक्रा
 धिः ज्ञानवेदा अग्निर्देवता त्र्यष्टुपूछंदः शांत्यर्थं जपे
 विनियोगः ओं ज्ञानवेदसे क्रकृ अंबकामिति मंत्रस्य वि
 ष्णामित्रक्राधिः मृत्युंजयो रुद्रो देवता त्रिष्टुपूछंदः
 शांत्यर्थं न छंदो मिनिमंत्रस्य शायुर्क्राधिः विष्णो देवता
 शांक्वरी छंदः शांत्यर्थं न छंदो ननो ब्रह्मणो ३

त्यस्य मंत्रस्य वामदेवक्राधिः लिंगोक्ता देवता त्रिष्टुपूछं
 दः शांत्यर्थं भद्रत्रयस्य मंत्रस्य विमदक्राधिः अग्नि
 र्देवता एकपदाविराट् छंदः शांत्यर्थं भद्रत्रयोऽपि वा
 नयमनः ३ शांतिः शांतिः शांतिः नमः प्राच्योदिशो
 अदेवता एतस्यो प्रतिवसंत्येताभ्यश्च नमो नमो दक्षिणा
 योदिशो अदेवता एतस्यां प्रतिवसंत्येताभ्यश्च नमो नमः
 प्रतीच्योदिशे ० उदीच्योदिशे ० ऊर्ध्वोदिशे ० अधराये
 दिशे ० अवातराये दिशे ० तमो गंगायामुतयोर्मध्ये ये केच
 पुनयो वसन्ति तेन मे प्रसन्नात्मानं किं जीविनं तर्ह्ययंति
 नमो गंगायामुतयोर्मध्ये मुनिभ्यश्च नमः संध्याये नमः
 सावित्रे नमः गायत्रे नमः सरस्वत्ये नमः सर्वाभ्यो देव
 ताभ्यो नमो नमः कामोकार्धिमन्युरकार्धितमो नमः
 पांः सदा सर्वभूतानि स्थापयन्ति चराणि च सायं प्राप्नोत

मस्संतिसामा संध्याम्भिरदत्तु सामासंध्याम्भिरदत्तः
 त्योंनमोनमः शिवायविष्णुरूपायशिवरूपायविष्णवे
 शिवस्यहृदयंविष्णुविष्णोश्चहृदयंशिवः यथांतरंन
 पश्यामि नप्यामेस्वास्तिरायुषः तप्यामे नमोब्रह्मरायः
 देवायगोब्राह्मरागाहिनायच जगद्भिनायकह्मायगोवि
 दायनमोनमः ब्रह्मरायोदेवकीपुत्रोब्रह्मरायोमधुसूदनः
 ब्रह्मरायःपुंडरीकाक्षोब्रह्मरायोविष्णुश्च्युतः दीप्तिगतापिता
 देवीचंदनेनविलेपिता क्लृप्तपत्रार्चतेदेविदुर्गेहंशरणागतः
 अहंदुर्गे० आकाशात्पतित्तंतोयंयथागच्छतिसागरं स
 र्वदेवतमस्कारंकेशवंकेशवंप्रतिगच्छति श्रीकेशवंप्रार्त्तग
 च्छत्योनमोनमः सर्ववेदेषुयत्पुरायंसर्वतीर्थेषुयत्फलं
 तत्फलंसमवाप्नोतिस्तत्त्वादेवंजनार्दनं नमोस्त्वननाय० ३
 नरेशिवरेदेवि० सारंभागेरथीनोयं इदंयापुष्टिवीसत्यं
 वा

मस्तुयित्तमविर्यदिहोपब्रुवेवं भूतदेवानामवमेभ्योभिर्वि
 द्यमेयं वृत्तिनंजीरदानं स्कंदे आत्मपादोनप्याभूमिसंध्या
 कालेभिवादयेत् आयुर्विद्याधनारोग्यप्राप्नोतिपुरुषंस
 देति अथब्राह्मरागानभिवादयेत् व्यासः उपेयादीश्वरं
 किंचिद्योगक्षेमार्थसिद्धे नतोभाध्यानिहकंसंध्यामुपासी
 तविचक्षराः अथमाध्यानुसंध्या प्राज्ञः संध्यावत्कार्या
 विशेषोलिरव्यते आपः पुनर्वित्तस्यमंत्रस्य नारायणा
 न्रदयिः आपोदेवता अक्षीछंदः आचमनेविनियोगः
 ओंआपः पुनर्नृपयिर्वीपयिर्वीपुनापुनातुमां पुनर्
 नृब्रह्मरास्यनिर्ब्रह्मपुनातुमां यदुष्टिष्टमज्ञोज्यथ
 द्वाडुश्चरितंमम सर्वपुनर्नृमामापोसवांचप्रतिग्रहं
 स्वाहा इत्युदकंपीत्वादिवाचमेत् हंसः शुचिवदित्य
 स्यमंत्रस्य गोनमपुत्रोवाग्देवत्रदयिः हंसोदेवता ज

गती छंदः सूर्योपस्थानेविनियोगः निष्ठनर्घ्यदत्वाच
 मेन स्कंदे उडुत्यंचित्रं तच्चदुरुपस्थायत्रिभिः सदा
 संध्यायोऽभयोः सूर्यगायत्रीजपमारमेन मदतपार्पति
 के उडुर्वाहुः सूर्यमुदीक्ष्यमारागमुपनिष्ठेत् उडुत्यभिः
 त्रित्रयोदशत्रयस्यस्तुक्तस्य कारावः पुत्रः प्रस्कारवत्तु
 विः सूर्योदेवता नवाद्यागायत्रीछंदः मंत्राश्चतस्रो
 नुष्टुभः सूर्योपस्थानेविनियोगः चित्रं देवानामिति
 बलत्रयस्यस्तुक्तस्य मंगिरसः पुत्रः कुत्सत्रयविः सूर्यो
 देवता त्रिष्टुप् छंदः सूर्योपस्थाने० तत्र दुरित्यस्य मंत्र
 स्य वशिष्ठत्रयविः सूर्योदेवता पुरंडसिकु छंदः सूर्यो
 पस्थानेविनियोगः मध्याह्नसंध्यायुवनीशुक्लांगीशुक्ल
 वस्त्राभरणाभूषिणां रुद्ररागी रुद्रदेवत्यां वृषभस्कंधमा
 रुढं त्रिभूलदंडाक्षस्त्रयेतकमलहस्तांश्चान्तमनुदपामि

मध्यं

मंडलं सूर्यं मंडलं भूमिं मंडलं भूमिं मध्यं चतुर्था चतुर्थोर्वलं वला प्राणं
 प्राणं गदं नयामि नमामि विंशतिं सावित्रीनां श्रीं रुद्राणि
 यावाहयामि आयातित्यादिप्रातः संध्यावत्समाप्य
 येन अथ सायं संध्या प्रातः संध्यावत्कार्याविशेषो
 लिख्यते सायं संध्यामुपासेतुनिसंकल्पः अग्निमिति
 सूर्यत्रयविः अग्निमन्युमन्युपत्तयोर्देवता प्रकृती छं
 दः आचमनेविनियोगः अग्निमग्निमन्युमन्युप
 तयमग्निमन्युवृत्तेभ्यः पापेभ्योरत्तं यदुक्तापापमकार
 र्थं मनसावाचाहस्ताभ्यां यज्ञाभ्युदरेण शिष्टा अहस्तद
 वलंपतु यत्किंचिदुरितं मयी इदमहमापोऽनयोऽनो सत्य
 ज्योतिर्विजुहोमि खोहा इत्यादि सायं संध्यां वृषामीकृष्टां
 गीकृष्टां वस्त्राभरणाभूषिणां वेदमवीविष्टुदेवत्यां गरुडस्व

इमा रुढा चक्रदंडाक्षस्तनीलकमलहस्तामग्नमहत्या
 भिन्नार्द्धप्राविद्याभिः परिवृतां सामवेदमुदाहरंती जदे
 रिकाश्चमग्नस्य मंडलं सूर्यमंडलाद्भूमध्यं भूमध्यामहः
 वाचक्षुषा वलं वलात्प्राशादंतया मिनमाभिवा
 प्राप्तीसरस्वतीनामनी वैष्णवी भावाहयामि व्यासः प्र
 त्यङ्मुखोपविष्टस्तु कुप्राष्टस्यांसमाहितः प्ररावित्वा
 ह्यतिपुनागपत्रीचक्रपेतसः ऋषीणां मासं वृत्तसामरः
 ततः तत्त्वायामान्यस्य मंत्रस्य प्रुनः प्रापावस्तुगास्वयं
 वरुणोपस्थानेन ततो जातविदस इत्यादि सुववत्
 स्कंदे नवावप्रयककर्माणि कार्याणि प्रतिवासरं स्नानसंध्यां
 योहोमः स्वाध्यायो देवतात्वनं वैष्णवं तप्यातिथ्यं नवमं पितृ
 तर्पणं चतुर्गोप्यानि यान्यत्र मुनेना निविशामया जन्मदम
 पुनं मंत्रां गृह्यदिष्टं वचनं आयुधं वापमानस्त्रीनि प्रकाशयानि

सर्वथा यैश्रुत्यं परदारश्च द्रोहः क्रोधादन्तमभियं दधोदंभः
 भ्रमायाचस्वर्गमार्गगिलातिहि अथाभिवादने विधिः हा
 रितः जपयज्ञजलस्थं च समित्युष्यकुशान् नलान् उद
 यात्रार्थं मेदाज्यं वहतनाभिवादयेत् याज्ञवल्क्यः अग्नि
 कार्ये नतः कुर्यात्संध्योरुभयोरपि नतोभिवादयेद्दृष्टा
 त्सावहमिति ब्रुवन् आयुष्मान्भवसौम्योतिप्रत्युचुः अ
 त्रपादग्रहरां नास्ति यस्य देशं न जानाति स्थितिं निपुरुषं
 कुलं कल्यादानं नमस्कारं प्राप्नुतस्य नक्षत्रपथे संग्रहे सति
 न्यर्थसारे जैश्रुवाच्यकानि ब्रुवा संध्यां तेषां भिवादयेत्
 वर्जयेत्तुल्यतां शीघ्रं दोहिनं डहिनुः पत्तिः त्रिवर्षं सर्वः
 त्रियोभिवादः अत्रिवर्षं सिंधिनम् अन्ये च तान् वृष्टाः
 सदाचारः आभिवादाः मन्त्रप्रमत्तमुन्मत्तं धावं नमः
 चिंनं देवताप्रतिमां दृष्ट्वा यती चैव त्रिदेदिनां नमस्कारं

नकुयन्निउपवासनमुध्याति अथद्वयशुद्धिः पराशरः
 काकश्रानवलीदंतुगवांप्रानःखररावा स्वल्पमन्त्रपत्ते
 दिप्रःशुद्धिःदोरांतकेभवेत् मज्जारिमहिकाकीटापत्ते
 गंक्रिमिडुडराः नेध्यांमेध्यांस्पृशानोपिनोषिष्टंमनुव्रवी
 त् रावुलेत्तुफलेचेवभजनस्नेहानलेपने मधुपर्कचसेमेच
 नाधिष्ठं धर्मनोविदुः यशवल्कः गोघ्नीनेतुत्तथाकिप्रामत्ति
 काकीटद्वयिने सालीलंभस्ममृद्रापिप्रक्षेप्यविशुद्धये की
 टाःपिपीलीकादयः खररांगुडकार्पासंकुसुमंतेलकंघृतं
 चंडालाघेस्तुसंस्पृष्टंश्रीदारांशुद्धिरिष्यते मनुजंउच्छिद्ये
 त्संस्पृष्टेचूतंपावाद्रिकंचयत् भूमौनिधायनद्रव्यमावा
 म्याभ्युक्षणाशुचिः अंत्यजानेस्तुसंस्पृष्टधान्यंवस्तुम
 यापिवा श्रीदारादिबभ्रुधिस्थापुनःपाकेतस्मन्मया यार
 जयल्कः सोवरांराजिताद्वातांद्ध्यपित्रंष्टप्तशमनां शा

करडुमूलफलवासोविदलचर्मणा पात्राणांचमसानांच
 वासिरागशुद्धिरिष्यते चरुसुकुसुवसस्नेहपात्रारापुत्तेन
 वासिराग निर्लेपकाचनंभाडमज्जिरेवविशुद्ध्यातिमाद्यवीये
 महीस्पृष्टानमेतोयंयाश्चाप्यन्योन्यविशुध्यः मुक्तोधि
 संतप्यास्नेहोधिष्ठंमनु रव्रवीत् अस्याप्य उच्छिष्टंनोयं
 महीस्पृष्टाविप्रंस्पृशानिनडुच्छिष्टंनभवतिमुखनिःस्ततावि
 द्भवः अन्यंस्पृशानिनडुच्छिष्टंनभवति रुस्तेउच्छिष्टस्नेह
 लेपःतडुच्छिष्टंभवति गंडूयंपादशौचंवकृत्वावेकांस्यभाजते
 यशमासामुविनिदिप्यउद्धृत्यपुनरौहरेत् मनुः कारुस्पृ
 द्यानिवस्त्राणिश्रीदिनानिभुचिर्भवेत् तैलेनचर्मशुद्धिस्था
 दान्यभगेनमुध्याति प्रोक्षणाद्भूमिःशुद्धिस्थाद्यवसामपिसर्व
 दो योगी व्रणसासकनांमाराणांदारान्तोदकवारिणिः भस्म
 मिःकांस्यलोहानांभुविस्तारोद्वस्यत दारोदकेनआम्लोद

केनवारिरागचेति गवाघ्रातानिकांस्यातिभूदोच्छ्रियानि
 ३७ यानिच भुध्यानिदशाभिःतारेः शंकाकोपहृतागर्भे प्रोक्ष
 रोनैवशुद्धिस्थाद्वूलैचैवकंवले प्रदालनेनवस्त्रसंपर्क
 सतकोरजे नीलेपदेजलेतत्रैगावभ्रंडालमंदिरे पंचमवै
 नभिदान्नपवित्राणिदिनोदिने द्रव्यांतरगतानीलीना
 पुष्पनिकादावन कंवलेषदृष्टत्रैवनीलीदोषोत्तविद्यते
 योगी अद्भिस्तुप्रोक्षारोप्रोचवहूनांधान्यवाससां प्रदा
 लनेनस्वल्पानामद्भिःशोचंविधीयतेतौरेतस्पष्टंशवस्पष्टं
 स्पष्टंउपरीययोः रजस्वलादिसंस्पष्टेमादिकंतुसदाशुचिः
 घृतस्यनिवनीतस्यवाभ्राटकप्रमारास्यवाशंकाकोदिदुष्ट
 धृ-स्यदुष्टांशमदुष्टतद्वातीयेनतद्वांडपरइत्वासर्वमन्तोप्रताप्यव
 त्तिरापरिशोध्यगायत्र्याभिमांत्रितजलाभुक्षराधुधिः तत्र
 तैलदीरदध्वांदोरांप्रमाराणांकाकोधुपहतोघृतवभुधिः
 धुचि=

तत्रदधिदीराणिशूद्रांडुस्त्रिजानिद्विजमांडप्रक्षेपरागभ
 द्रानि नवनीतंचुतनैलंदोद्रुदसादिमांडस्पष्टहीरमांडति
 प्रवेहमुध्येन् नवनीतंचुतंदोद्रुकेडालमांडस्यचेत्यताप्या
 विप्रमांडादिदिशंवहुमुध्येन् नवनीतचंडालेनप्रमादेनस्पष्ट
 दृजलंदिप्रोक्षतमुध्येन् त्रैराप्रमायांराधान्यनिर्मितानां नंप्रमा
 भ्राटकप्रमाशोन्यूनवनीतचुतादीनांप्रमापूतनत्रांदीनां द्रोरा
 वध्वोक्तोपहृतोपरिन्वागोनायदि आपदिदुष्टैर्नवि
 धिःभिःशुधिः मुखेकेशकीटादिदर्शनिनिष्ठीव्यजलंप्र
 क्षिप्यंघृतंप्राश्याश्रीपान् देशेकालंतप्यान्मानंद्रव्यंद्रव्य
 प्रयोजनं उपपत्तीमवस्थां यज्ञात्वाशोचंप्रकल्पयेन्
 द्रव्याणांचैवसर्वेषांशुधिरुत्पवतेस्मृतं उत्पवतेचात्रव
 स्त्रानरितपात्रंरेचनेमयः स्नेहवद्रसागांशुधिः अल्पा
 तोत्पागां अनेध्यातस्यमृजोपैःशुधिर्गंधादिकधरायन्

३८

अमेध्याः शरीरजामलाः वशाशुक्रादयः वसाशुक्रमसङ्गं
जामूत्रं विद्वरगिविरामुखान् स्नेह्यांशुद्रुधिनांखेदोहा
दशोत्तेनृसांमलाः लेयगंधाषकवशांशोचममेध्यासि
हस्यतिगोत्तमः अमेध्यात्त्वचैवां देहात्तेनमलाभ्य
ताशतिवचनान् देहच्युतानामेवनस्वस्थानावस्थिनां
पुरुषस्य नामेकसूक्ष्मकरं व्यतिरिक्तांवातांममेध्यास्यर्श
नास्तानं स्वंदे मनुष्यास्थिप्रवांविद्यामार्त्तविंमृत्रंवेत
सी मज्जकंशोशिनंस्थष्ट्वापरस्यस्तानमाचरन् नान्ये
वसासंस्थप्रयप्रदात्वाचम्यमुध्याति ततो धृतानमेःक
समुत्कायदामुयहन्यते तत्रस्तानमधस्तात्प्रदा
त्वाचम्यमुध्याति वाक्शस्तमेध्यानिशान्नामज्ञानचस
दांमुचि वाक्शस्तंवाहनाच्चिके ब्राह्मरावनेनयकिं
चिच्छुभ्रमवतात्पर्यः अथुनिरिक्तप्रदात्तप्रदात्तने

३९

याकिंचित्शुभ्रमवतात्पर्यः अतानतं काकापुयहनं
कदाचिदपिनजायतेनशुचि शान्ततयः अन्येस्ये
नेनेकूपेखानिवाप्यादिकेतया तत्रस्तात्वाचपीत्वाचप्रा
यश्चित्तंनाविद्यनोपकाकोदूरवरोल्लकाप्रकरग्राम्यपति
रागं अजादिरेरासंस्पर्शादायुर्लक्ष्मीश्रीयते योगी
चर्वरोत्वाचमीनीत्यमुत्कानां वृत्तचर्वरांतांवृत्तग्रहणं
फलाद्युपलक्षणां यथाहशान्ततयः तंवृत्तेचफले
चेवमुक्तसोहावशिशुके दंतलग्नस्यसंस्पर्शानोधिष्टी
भवानिधिजः सृतिः रथ्याकर्ममज्ञोयेनष्टीकनाघेनवा
पुनः नामेकसूक्ष्मकरंस्थष्टः सद्यस्तानेनमुध्याति अथ
मृतमुद्रिः मृतमुद्रिपतिनाद्वाहात्वात्ताहोत्रमरागास
प्या सैकाउलेखनाद्यपान्द्रुमार्जितलेपनाद्यपान्द्रुमार्जित
पांशुत्तगीदोनामुद्रिपतिनाद्वाहात्वात्ताहोत्रमरागास

३९

कालोयावत्तकालेवलेपादिद्वयोभवति नावन गोक
मशांवापादपरिघहनं सेकः सारगोमूत्रगोययवारि
भिः उत्तेरवने नन्दारंगखनं लेयोगोमयवारिभिः
एतेमार्जनादिभिः समस्तैर्वस्तेर्वस्त्रिभिर्ध्यानुष्टुगागाली
नाचभूमिमुध्यानि देवतः यत्र प्रसूयतेनारीमीयने
दहनेपितृ चांडालाधकाविनयचयत्रविद्यादिसंगति
एवंकश्मलभूमिध्यानुष्टुगागालीप्रकीर्तिताः समस्तैर
खरोष्टादिसंस्पृष्टानुष्टुगोव्रजेन अंगारतुषकेशास्त्रिमसा
धेमीलीनाभवेत् अमेध्यानुष्टुगामलितेतित्रिधा पंचधाच
तुर्धावभूरमेध्याचमुध्यानि दुष्टुचित्तात्रिधाधेधाशुध्याने
मलितेकधा यत्रमनुष्यादहतेयत्रचांडालैरधकाविनययोः
यत्रभिर्दहकातंक्रमरासेकोल्लेखनेः शुध्यानि यत्रमनुष्या
जायन्तेयत्रचामियन्ते यत्रचात्यन्तविद्यादिसंगतिस्तासादाह

गो

द्विः=

वर्जितैस्तेरेव चतुर्भिः शुध्यां मयप्रकारवरश्चिरकारमधुवि
नायाः क्रमेणसेकोल्लेखनेस्त्रिभिः उत्प्लुतामकुकुटादि
भिश्चिरकालमधुप्रायतायाः सेकोल्लेखनाभ्यांशुधिः
अंगारतुषादिभिश्चिरकालमधिवासितायाउत्तेरवने
नमुद्रिः मार्जनानुलेपनेतुसर्वत्रसमुचीयने गृहमार्जना
नुलेपनाभ्यांशुध्यानि गृहस्यष्टपुगुपादानंमार्जनैलेपने
योः प्रतिदिवसप्राप्त्यर्थं इतिभूजशुद्धिः अयतीर्थविधिः
स्कंदे चित्तमंतर्गतंशुद्धंतीर्थस्नानेनतस्याकीं शत्रुशोः
यजलेधौतंसुराभांडामिवाशुचिः दानमिज्यातपःशौचं
तीर्थसेवाश्रुतंतथा सर्वारोपेनानिजीर्णानियदिभावा
ननिर्मलः एतो ध्यानजलेरागदोषमलापहे यस्नातिमा
नसेतीर्थसपानिपरमागतिं तस्माद्भौमेभुजीर्थेभुमान
सेशुचनित्यशः उभयेष्वपियस्नातिसपानिपरमाग

४० नि प्रणिग्रहादुपावृत्तः संलक्ष्येनैकेनचित् अहंकारवि
 मुक्तमसन्नीर्यफलमभ्युते अश्रद्धधानः पापान्मानोस्ति
 कोष्ठित्संशयः हेतुनिवृत्तपंचैतेननीर्यफलभागिनः
 नीर्यान्यनुसरधीरःश्रद्धधानःसमाहितः कृत्वापोवि
 मुध्येनत्किंपुनःश्रद्धःकर्मकृत् नृपरीक्षाद्विजस्तीर्थ
 वृत्रघ्नीभोज्याख्यच सक्तभिःपिंडदानं च चकुराणीषायसे
 नच कर्तव्यमपिभिर्दृष्टं पुरायाकेनगुडेनच निलक
 क्तेचपुरायाकश्चमरः प्राहुं तत्रचकर्तव्यमर्थावा
 हनवर्जितं अकालप्यपवाकालेनीर्यप्राहुंचतर्पणे
 अविलंबेनकर्तव्यंनैवविघ्नं समाचरेत् स्नातं जंफलमा
 प्रीतिनीर्ययात्राश्रीतंननु नृणां पापकृतां नीर्यया
 पस्यशमनंभवेत् यथोक्तफलदं नीर्यंभवेच्छुद्धान्मनां
 नृणां वीलशांशंसलभविषयः परार्थिनाधिगच्छति अ॥

३

धर्तरीर्यफलं तस्य प्रसंगेनापि गच्छति कुशाप्रतिकृतिं
 कृत्वा नीर्यवारिराममुपेत् मनुपेत्त्रयमुद्दिश्य सोष्टुभा
 गं लभेत्तवे नीर्योपवासः कर्तव्याशीरसो मुंडनं नृणां
 सिरोगन्तानि पापानि यांति मुंडननोयतः अकार
 इत्यावपनं प्रायाश्चिंतनानिर्दिष्टेन केशसंरक्षणाया
 यद्विगुणां व्रतमाचरेत् यद्विनीर्यप्राप्तिस्तान्नोद्गः
 पूर्ववासरे उपवासस्तु कर्तव्यः प्राप्ते द्विः प्राहुदो भवेत्
 एतत्काशीविषयं यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यास
 मानि च केशानाश्रित्य निवृत्तिनस्मात्केशान् च पाप
 हं महापापेषु पापानां केशलोमनखादिजाः क्षु
 दिष्टिन्सर्वांगास्ते मे दोषाः पतन्त्यधः वपनमंत्रौ अ
 न्यागारे गवां गोशु देवव्राह्मणासन्निधौ स्वाध्याये शिवा
 ने पापपादुकापरिवर्जयेत् मनुः नीर्येषु ब्राह्मणां तेव

परितोतकदाचन अत्रार्थनिमनुप्राप्तभोजनमनुरव्रवी
 न गृहीत्वास्नानं प्रकुर्वीति वपनं नदनं नरं वपेत्कोशां
 श्रमश्रुगिरिवान्तिपिनिकुंतेनेन प्रायश्चित्तं यथा
 शक्त्या द्वादशाहार्थमर्थकं आदौ गोमिथुनं दद्यात्प्राय
 श्चित्तं चतुर्विधं कारयेद्यत्नवः श्राद्धं वित्तशोभनकारये
 न हरिद्वेजापत्तीर्थत्वाद्दृष्टादीनां जपं विना तत्तस्नानं
 कुर्वीति मृत्तिकागोमयादिभिः भस्मना च ततः कुर्या
 त्त्रिअकायविशुद्धये महापापेषु पापानां नानाया नियु
 यत्कृतं बालभावादियत्पापं हस्तवर्जितयत्कृतं बा
 लभावादियत्पापं सर्वा वस्तुस्य यत्कृतं कामक्रोधेन य
 त्पापं लोभद्वेनेन यत्कृतं आहारजनितं पापं जीवहिंसादि
 यत्कृतं कण्डुवाप्यं कृतं पापं मायामोहेन यत्कृतं आत्मा
 र्थयत्कृतं पापं पयस्यं चैव यत्कृतं हिंसानिंदादिजं पापं भेदं

दृष्ट्वा च यत्कृतं तीर्थेषु यत्कृतं पापं गुर्ववशादियत्कृतं राग
 द्वेषादिकं पापं परद्रव्यादिकं मया देहाभिमानजं पापं सर्वद
 यन्मया कृतं भूतभयं च यत्पापं भविष्यं चैव गेनमी शु
 क्रमाद्वै च यत्पापं ज्ञानज्ञानता कृतं मनसा कर्मणा वा
 चायत्न्यापापं नमया कृतं नस्मादशेषपापेभ्यस्त्राहिगो
 नमी सर्वदा निःपापस्म्यधुना देवी प्रसादान्न वतान्यथा
 प्रायश्चित्ते कृते गंगाप्रार्थ्य स्नात्वा हियत्ततः इति तीर्थ
 विधिः अथ देवतार्चविधिः तत्र देवताक्रमः संग्रहः
 शंभो मध्यगते हरी नहर भूदेव्यो हरौ शंकरे भास्ये नागसु
 तारवो हरगणेशा ज्ञां विकास्यापिना देव्यां विष्णुहर्नैकदं
 तैरवयो लंबोदरे जे अरे नार्याः शंकरभागतो पिश्रुभदाव्या
 स्तास्तुते हानिदाः अथ प्रयोगः आचम्य प्रारणा प्रायम्य
 तिथ्यादिकं संकीर्त्य चतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयर्थं नित्य

भूतदेवतार्चनमहंकारिण्ये स्वस्यपुरतः शंखंस्यापये
 न दक्षिणाभागेगंधानुलस्यादियात्राणिस्यापयेन
 वामभागेजलशृंगकिलशं घृतदीपश्चेद्दिरातः नै
 लदीवेतौमत्रः प्रयोगः परस्तात्केशवः पानुचक्रीजां
 वुनदप्रभः पञ्चात्रारायणः पानुशंखीजीमूतसंनिभः
 उर्ध्वपानुगदाधारीमाधवीनीलपद्मः दक्षिणोपा
 नुगोविंदोद्यन्वीचंद्रसमप्रभः वामेपानुहृत्कीविष्णुः प
 द्माकिंजल्कसंनिभः वायव्यां वामतोविष्णुर्वरुणादित्य
 दीप्तिमान् ईशान्यां पुराडरीकाक्षः श्रीधरः पद्मिशा युधः
 विष्णुत्प्रभो हृषीकेशो घटस्तादिशि मुकुटी हृत्पद्मप
 द्मनाभो मे सहस्रार्कः समप्र सर्वयुधः सर्वशक्तिः सर्वज्ञः
 सर्वतोमुखं इंद्रगोपशशंकाशं पाशास्तं पराजितः
 सव्याह्वाभ्यं नरदेवो व्याप्य दामोदरस्थितः इदं सर्वत्र नि

शिंदुं नाम द्वादशपंजरं प्रविष्टो हं नमो किंचिद्भयमस्तिक
 दाचन आयकलशाभिर्मंत्राणां सर्वसमुद्रास्सरितस्ती
 र्ण्यानिजलदानदाः आयांतु देवपूजायंदुरितक्षयकार
 काः गंगे च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति नर्मदे सिंधु
 कावेरि जलोत्तिन्सन्निधिं कुरु गंधपुष्पानितिप्य स्तु न्नि
 मिमुद्रां प्रदृश्य प्रगावेन शंखमापूर्य शंखंचंद्रार्कदे
 वान्यां वरुणां चाधिदेवतं पूष्टे प्रजापतिस्तत्र अग्ने गंगा सर
 रस्वती त्वं पुरासागरोत्पन्ना विष्णुना विधुतः करे
 नमिन्नः सर्वदेवेभ्यो च जगन्पति नमोस्तुते पांचजन्यनि
 जधानधुस्तपानकसंचयः ब्राह्मणेन रंकघोरं संसारा
 र्गविनाशिनं शंखमुद्रां प्रदृश्य गंधपुष्पाणि नितिप्य
 शंखोदकेन पुष्पां रायात्मा च प्रोत्तापी ठाचनं कुर्यात्
 आचारशक्त्यादिभ्यः पीठं देवताभ्यो नमः इडादिभ्यो

४३ लोकपालेभ्योनमः दुर्गागराण्यनिक्षेत्रपालेभ्योनमः
 आदित्यादिनवग्रहेदेवताभ्योनमः अथ स्तुतुं न्या
 सः करपञ्चानुकटिपुताभ्यां हृत्कंठमेव च बाह्वोरा
 स्यात्तिश्रीरसि वामतो पुरुषं न्यसेत् सहस्रशीर्षेति वा
 महस्ते पुरुष एवेति दक्षिराहस्ते एतावानस्येति वा
 मपादे त्रिपादूर्ध्वेति दक्षिरापादे तस्माद्विराट् इति वाम
 जानुनि पुरुषेणेति दक्षिराजानुनि तं यज्ञमिति वाम
 दिः कदां तस्माद्यज्ञानेति दक्षिराकदां तस्माद्यज्ञादिति ना
 भिमध्ये तस्मादग्नेति हृदये यत्पुरुषमिति कंठे
 ब्राह्मणेति वामबाहु चंद्रमा इति दक्षिराबाहु ता
 म्या इति मुखोऽस्य स्यात् स नित्यक्षणे यत्तेनेति मूर्ध्नि
 अथ षडंगन्यासः अतो देवा इति षट्त्वस्य मेधा निधि
 द्वाविस्त्र्यं देवता गायत्री षडंगन्यासेति निश्चिना

अतो देवा इति हृदये ॥ इदं विष्णु इति शिरसि त्रिशिपदेति शि
 स्वायां विष्णोः कर्माणि तिकवचं तद्विप्रा इति अस्त्रं इति ष
 डंगन्यासः देवे पि न्यासं कुर्यात् तस्या च यस्यान्मानेन
 प्यादेवेन्यासं कुर्यात्समाहित इति अधमा उत्तमा पूजा वन
 पूजा च मध्यामा अधमा पाचिना पूजा विक्रिना निःफला
 भवेत् अथ षोडशोपचाराः पूजा आवाहना सने पाद्यमर्घ्य
 माचमनीयकं स्नान वस्त्रोपवीतानि गंधपुष्पं च द्रूपकं दो
 पने वेद्यतां बूलप्रदक्षिणा विंशजं स्वर्गा राजनजां धाराणां
 सर्वयामर्घ्यभाजनं शिवसूर्या पारित्यज्यशंखोन्यत्र प्रश
 स्यते ततः षोडशोपचारैः पूजेयेत् सहस्रशीर्षेणावाहने
 पुरुष एवेत्यासनं एतावानस्येति पाद्यं त्रिपादूर्ध्वेति
 ध्वं तस्माद्विराट् इति चमनं यत्पुरुषेति स्नानं तं यज्ञमि
 ति वस्त्रं गायत्र्या चमनं तस्माद्यज्ञान् सर्वहुनः संभ्रमं

निपुष्वीनं तस्मात्सर्वहुतः त्र्यम्बकश्च शनिगंधं तस्मादध्वाः
 अज्ञायन्ते निपुष्यं यन्पुरुषमिति धूपं ब्राह्मणोऽस्येति
 दीपं चंद्रमाः इति नैवेद्यं गायत्र्या च मनं तान्भ्या
 आसीति नांदूलं सप्तास्यासंनिनिप्रदक्षिणा यज्ञेन
 यज्ञमिति विसर्जनं शालग्रामे स्थावरे वा वाहनं न वि
 सर्जनं शालग्रामशिलादौ यन्निन्यसंमिहितो हरिः स्ना
 पश्चात्तर्चयेद्देव्यादिद्येत्पुरायमात्मनः तेष्विकायां न पा
 धारो नासने नापि चर्मणि अंगलग्नं च जीरां चिवस्त्रं दे
 वेन दापयेत् प्राप्नोति नरकान्घोरान्कृत्यामूढो न राघ
 मः स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यात्तर्चनीयकं मृदामये मित्र
 पात्रे च पाधारो लोहकायुजे पतुर्वेकरभूम्यास्तु नैवेद्यं तु
 तदापयेत् सौवरां राजतंतानां त्रंकां स्पं पालाशपत्रं क
 नैवेद्ये प्राक्पात्रं च पात्रं विष्मोरतिप्रियं अथ पूजकः

मुरवेऽप्यंजलिं दत्वा गरुडोशाद्यर्चनं भवेत् गरुडोशा
 वमुरव्यश्चेन्न त्रसूर्यक्रमाद्भवेत् त्रयविधाने गरुडोशा
 कौसिमभ्यर्चयेत् शिवो विष्णुं प्रपूजयेत् अर्चयेच्च शिवं
 यश्चाष्टिवमादौ न वै सबः ततो विष्णुं ततो दुर्गामिव
 स्यादर्चना क्रिया चरुचापरिशिष्टे रत्नांगुष्ठैर्मर्दयेद्दे
 वं नाद्यः पुष्पैः समर्चयेत् करग्रे रक्षिते नोपवस्त्रपात
 समं भवेत् पवित्रं विष्णुं नैवेद्यं सरसि हविःभिः स्मृतं
 अन्यदेवस्य नैवेद्यं भुक्त्वा चांद्रायरां चरेत् अग्राह्यं
 शिवनिर्मल्यं पत्रं पुष्पं फलं जलं शालग्रामस्य संपर्क
 त्सर्वपापं निपवित्रं नां योर्चयेद्दिदिवद्भक्तपापरातीने
 असाधनेः पूजा फलाद्यमिवास्व न समग्रफलं लभेत्
 ये कविनायकं कृत्यादि सूर्यो त्रिणिशंकरे चत्वारिंशे शवे
 दद्यात्सप्ताभ्यस्थप्रदक्षिणां अथापराप्यः वाराहे चात्रि

शान्तं तु मुख्यास्ते वारा हे विष्णु नोदिषाः त्रिर्यवपुंड्रधा
 रो भूत्वा संकृता देवता चर्चनं याचिन्तेः पत्रपुष्पाद्यैः
 करोति ममाचर्चनं सप्रदाति त्रयपादोयः प्रविशेन्मम
 दिवं मम हृदये अभिमुखं नां वूलं चर्वयेच्च यत्र कोसुंभ
 कुंभशाकं पोभक्षयेन्मम सेवकः उह्वकपलाशस्थेः
 पुष्पैः कुर्यान्ममाचर्चनं ममाचामासरे कालेयः करोति
 विमूढधीः अवैष्णवस्य पक्वान्नं यन्मह्यं विनिवेदयेत्
 नित्यं रंजितं वसुचं जीर्णं मह्यं विवेदयेत् नवं प्रदाति
 तं वसुचं जीर्णं यन्मोनिवेदयेत् अमौनी चर्मलिङ्गा गोमय
 ज्ञां विदधानियः वातमूत्रनिरोधेन मत्पूजां कुरुते नरः
 नखोदकेन सत्तपनं कुरुते मम मानवः कृत्वा वातमनी
 चम्यत प्याप्रावृत्तकंकलः पीठासनोपविष्टस्तपूजयेद्वा
 निरासनः मृन्मये धूपदहनं दीपयः कुरुते चर्चने मत्पूज

कोन कुरुते तं तु पूजां वक्ष्ये मनी मत्पूजकः शिवदेवी मङ्ग
 लश्च नराधमः भूतासुरभ्यो न कुरुते नत्तं त्रहरि वासरं
 परस्य परिधानं यः परिधाया र्वयेत्तु मां अष्टज इत्थावि
 द्देशामसंभाव्य च कपालिनां क्रुद्धो यत्कर्म कुरुते त्रिका
 लार्चनविघ्नकृत् अंधकारे स्पृशेन्मां यः संभाव्यं च र
 जस्यलां वामहस्ते च मां कृत्वा स्तपनं यदि मूढधीः महा
 पराधां जानाती हि वा त्रिशं नक्षत्राणि नान् अन्ये प्यागा
 स्ति उक्ताः यो नैर्वा पादुके वा पि गमनं भगवद्गृहे दिवो
 न्मवाच सेवा च अग्रगण्य मस्तदाग्रतः उष्ट्रेष्ट्रे चैव वाशी
 चे भगवद्दं दनादिकं एकहस्तप्रणामश्च तत्पुरस्तात्प्रद
 दितां पादप्रसारणं चाग्रितथापर्यंकबंधनं शयनं भक्ष
 रां चैवामीष्याभाषणमेव च उष्ट्रैर्भाषितजल्पो वारोद
 ना निग्रहग्रहः उग्रहर्गग्रही चैव त्रीचक्रभाषणं कं वसा

४६

करां चैव परतिंक्षुपस्तुतिः अश्रीलभाकरांचैव अ
 धोवायुविमोक्षरां शक्तौगुराणोपचारस्तुम्भानिवेद
 तभाकरां तत्तत्कालोभवानां च फलादीनामनर्परां
 विनियुक्तावशिष्टस्य प्रदानं व्यंजनादिकं दृष्टिं कृत्वा स
 नंचैव परेणामभिवादनं गुरोर्मौनं निजस्तोत्रं देवता निंद
 नं तथा अपराद्यास्तथाविह मोक्षात्रिशतपरिकीर्तिताः
 शालग्रामशिलान्नोद्यमभपीत्वा यस्तु मस्तके प्रक्षेपां
 प्रकुर्वीत ब्रह्मसंनिगद्यते धूपार्तिचतुष्टयादीपंकरा
 भ्यां येन मस्तुतं सप्तजन्मार्जितं पापं तत्तद्वारा देवनश्य
 ति अथ पुष्पाध्यायः मदनपारिजातान्नं नृसिहपुरा
 रां पुष्पैररायसंभूतैः पत्रैर्वागिरिसंभवेः अपर्युषिन
 निष्ठिदं प्रेक्षितैर्जन्तुवर्जितैः आत्मारा मोक्षैर्वापि ७१
 व्यैः संपूजयेद्भरिं हरिं रितं पलक्षरां शमीपुष्पं विल्व

३:

पुष्पं चंपकं तगरं तथा करवीरं तथा श्वेतं कुंदं च शत
 पत्रकं मलीकांचैव जानीव सर्वपुष्पादिशिष्यते जा
 नीष्वसहस्रेणापद्येन्मालां सुशोभनां विस्मये विधि
 वद्भक्तपानस्य पुराय फलं शृणु कल्पकोटिसहस्राणि
 कल्पकोटिशतानि च वसेद्विष्णुपुरे श्रीमान् विष्णुत्तु
 ल्यपराक्रमः पन्नारायपि अपामार्गं भृंगिराजं शमी
 पत्रं च तवादि रं ह्रुवाच शतपत्रं च शमी मरुवकं तथा त
 तः श्रेष्ठं विल्वपत्रं ततश्च तुलसीवरा संक्रात्यापदयो
 रंते द्वादश्यां निशि संधयोः तुलसीयै विचित्रिनिने
 छिंदन्ति हं शिरः एतेषां च यथा लाभं पत्रैर्पश्चार्चयेद्भरि
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते एषानसंति
 पुष्पाणि प्रशस्ता त्वय्येहरेः पलवा अपि ते वास्युः
 शस्तान्यर्वा यो हरेः विरुधानामभावे तु वर्हिषा च

चयेद्धरिं अपराधसहस्राणि अपराधशतानि च प
 न्नैको न देवेशः समनेहलया र्चितः अगस्त्यवत्
 संभूतैः कुसुमैरसिनेः सितैः यैर्चयंति च देवेशं नैः प्राप्ते
 परमं पदं सुवर्णकोनकी पत्रं यो ददाति जनार्दनं को
 टिजन्मार्जितं पापं दहने गरुडध्वजः सकृत्कदंबपुष्पे
 राहेलया हरिरर्चितः सप्तजन्मानि देवर्षिजस्य लक्ष्मी
 नंदुरगा वस्त्रानीनं करानीनं स्वयंपन्नं मेव च एरं
 डपत्रैरानीनं तस्य पूजाचानिः फलाः स्मृतिसारे कुं
 भीपुष्पं तु देवर्षेयः प्रयच्छति केशव सुवर्णपलमात्रं
 तु पुष्पे पुष्पं भवेन्मुने अपामार्गेशमीदृर्वचनं पर्यं
 भंगराजकं न दद्यात्केशवे सप्रेनिद्राभंगौ हि जायते
 गरुडप्रारो घात्री फले च यत्पुरा यं जपन्त्याः समुपो
 वयो रवर्गद्वल्लभे मर्त्यः सुलसी पूजने तत्र यथा कथं

चिदाहृत्य पुष्पे संपूजयेद्धरिं नागपृष्ठमवाप्नोति नार
 त्रकार्या विचारयान् अन्यायतनजानानि कटं की
 र्तिनयेव च रक्तान्यकालजानानि चैत्यवृक्षाद्भवा
 नि च श्मशानजान पुष्पाणि दातुं देवे पि वर्जयेत्
 अर्कशालमलीशिनीयकपित्तविभीनककरंजकांचव
 कीरंडकादीनि हरो वर्जयेत् क्रकराख्यस्य पुष्पाणि
 तथा धूकरकस्य च कृष्णचक्रजं चाकनैव देयं जनार्द
 न क्रकरः करवीरः गृहे जातं यत्करवीरं तन्न देवमि
 त्यर्थः उक्तं च वाराहे वकुलं करवीरं च न गृहे रोपय
 त्वाचिन् अप्याशिवे कृष्णानि प्रासाददिपिकायां ज
 पाबंधूकसी दूरं जप्यां त्रैसंधिकी ह्युभेत् मंदकी केत
 की पुष्पी मालती कुटजानि च बर्वरी सर्जपत्री च तथा
 चमंडुद्वये आनीतं नार्पयेच्छ्रमो प्रमादो दपि दोषकृत्

देवो पुराणो शिवे विवर्जयेत्कुंदं मन्त्रं च हरेः सदा देवी
 नाचा कर्मदारा वादित्ये तत्र रंजय्या विष्णु पुराणो नष्ट
 कियुजयेद्विष्णु कुसुमे नमही गन्तेः न विशीर्णादलेर्म
 केन चैवाशुद्धिका सिनैः वलाद्धिका सिनै रित्यर्थः
 जलं पूर्णं विनं न्याज्यं पत्राणि कुसुमानि च नलास्या
 स्ति- गान्ति विल्वं च नवज्यं जानुवीजलं स्नानं कृत्वा नयात्कि
 चित्पुराणं चित्चं नियोधिताः देवतास्तनगृहं तिभस्मी
 भवनिदारुवत् स्नानेन विना कर्मस्वधिकारा स्नानं
 कृत्वेति निवेद्यो यथा नृस्नानं विषयो न नृप्रातः स्ना
 नं विषयः देवा लयेनियोक्तं नृहंति पुराणं पुराकृतं
 नस्मान् सर्वप्रयत्नेन देवो ध्यानानि कर्जयेत् अकृतेर्ना
 र्चयेद्विष्णुं न लस्यागरोश्चरं दुर्वाभिर्नर्चयेदुर्गानि
 केन क्वा महेश्वरं कुंदं शंभो च नो दधानो नमनं गुरुदध

जे पिंडे जानी च नो दद्याद्देवी मर्कं शान्तार्चयेत् वित्त्व
 पत्रं शमी पत्रं पत्रं भृंगार मेव च केन की जानि पत्रं च
 सद्यस्तुष्टिकरं हरेः सर्वेषां कलिचर्षाः नथा चोक्तं
 मुकुलेर्नार्चयेद्देवं विना कर्मलकुम्भैः कुम्भलो मकु
 लोस्त्रियामित्यमरः कुम्भिका पत्रमेकं नृलसीदलम
 जरी सकृद्दत्वा हरे नृद्धिगोपुनस्त्यफलं लभेत् नृलस्य
 मन्त्रजन्मासि सदा त्वं केशव प्रिये केशवार्प्यं वचनं
 मि वरदा भवशोभने नृलसी ग्रहरामंत्रः यादृष्ट्या नि
 र्विघ्नोऽपि संधशमनी स्पृष्ट्वा वपुष्या कनी रोगानामभि
 वंदितानि रासिनी सिन्तां न कत्रा सिनी प्रत्था सत्य
 विधा ३ नी भगवतः कृष्णस्य संरेपि नात्यस्तान्न चरणी
 विमुक्तफलदानस्यै नृलस्यै नमः पूजामंत्रः संग्रहे
 सिनी यधुत्तरककांचनादुरास्तथा प्रात्मात्मलिकार्णि

कारैः अर्कप्रस्तुतेर्गिरिमाहिकाभिर्दृष्टनीयः कम
 लाधिनाथः अथपर्युषित्तत्त्वविधिः अगास्ते
 विल्वपत्राणां जलोद्भवानां तथैव च नपूर्युषित्तदोषो
 स्तिवेदेष्टेदोचविल्वज्जे अथादिनसंख्यावित्वापामा
 र्गजान्ती नलसीशामीशता केनकीर्त्तंगद्वर्वा मंदोभोजा
 हिदर्भा मुनिविलगंतगग्राव्रह्मवल्लहारमहीचंपाश्वाता
 धिकुंभीदमनमरुवकाविल्वतोहानिशस्तास्त्रिशत्र्येका
 रिनीशोदधिनिधिधिवसुभूतयमामृष्यएव अन्ये
 धांग्रंथ्यां जतोचगंतव्या अथासनविधिः कुशवृ
 स्यादियथासंभवमुक्तमानसंग्राह्यं स्मृतिः वस्त्रास
 नेपशः प्राप्तिदोर्भाग्यं भिन्नदासुजे कृष्माजिनेशानसि
 द्विर्मोक्षश्रीव्याघ्रवर्मणि व्याघ्राजिनं केवलं भूमौ न स्था
 पयेत् अगास्त्यः वंशाभ्रमदारुधरणीत्तरापलवनि

मिना आसनवर्जयेद्भीमान्द्राज्यं व्याधिदुःखदं प्रा
 द्वेविशेषउक्तः हेमाद्रौ सोमंडुकुलं वस्तु चमविकंदारुक्
 तप्या नशिपरोद्विस्तिचैव विष्टराप्राक्चविन्यसेत्
 इत्यासनविधिः अथदर्भविधिः हारितः नभोमास
 चतुर्दश्यादभंस्तित्रसमाहरेत् अथानयामास्तेदर्भा
 नियोज्यासुपुनः विस्मुरिषि दन्नेश्रीव्यामासस्य समं त्री
 त्यादिनाः कुशाः अथानयामास्तेदर्भानियोज्यासुपु
 नः पुनः अथानयाः माकूर्मीर्हायने मंगतरस्य इत्यमरः
 कुशाः काशायवा दूर्वा उशिराभ्रसकुंदराः गोधूमा
 ब्रीहयोमंजादशदर्भाः सर्वस्वजाः कृष्णपदी चतुर्दश्या
 मानितव्या कुशादिजैः आकातकस्तथाशुद्धाग्रत उर्ध्व
 विगर्हिताः स्नात्वा शुचौ दर्भदेशे शुचिस्नात्वा दर्भदेशांग
 त्वापादौ प्रक्षाल्याचम्य प्राणा नायम्य संकटस्य सर्वत्रिषु

५-

नसिध्यर्थं दर्भान्याटत्करिष्य इति संकल्प्य चतुर्दिक्षु
 नतदेवतामंत्रे दर्भान्विष्ट्वा ओं विरिणा सहोत्पन्नपरम-
 स्त्री निसर्गजा तुदः सर्वाणि पापानि मम स्वास्ति करोन्नव
 ओं फुंफट इति मंत्रेणोत्पाद्य फुंफटकारेणामंत्रेण
 सकाष्टित्वासमुद्धरेत् आष्टिन्नाग्राश्च यथाग्राः पित्रे
 तुहुरिजाः शुभाः उक्तमंत्रेण प्रथमसंप्राप्य इष्टान्या
 भिमुरखोभूत्वा फुंफटकारेणोत्पाद्योदिनि अंगिराः
 अहन्त्यहनि कर्मार्थे कुशोत्पाद्यः प्रशस्यते नष्टैर्
 बुधस्तकुशायोग्याश्चैवोत्तरोभवेति चिंतामणिस्तु
 मासिमास्युधस्तकुशामासिमास्येव चोदिनाः नौन
 रोनरमासेषु धर्मविद्भिः संमिताः आचार्याः प्राज्ञासी
 न्संभवादर्भान्वर्जयेच्छाद्रकर्मणि सद्यः समाहताः सं
 स्तासुश्चाद्रकर्मणि हारितः भासेव श्लक्ष्णमावास्यात्

शः

स्यादर्भोऽप्रयोमतः अयानयामास्ति दर्भा विनियोज्यः
 पुनः पुनः नभाश्रावणः अयानयामाः नकांतरे लूना
 इत्यर्थः अनेनाभिप्रायेण शंखोपि दर्भाः कुस्माञ्चि
 नमंत्राव्राह्मणाश्च विशेषतः अयानयामा न्येनानि
 नियोज्यानि पुनः पुनः विनियोगः योग्यानि हेमाद्रौ
 कुशाभावे हि जः श्रेष्ठः काशैः कुर्वन्ति यत्नतः तर्पणा
 दीनिकर्मणि ककाशाः कुशसमास्मृताः काशाभा
 वे गृहान्तव्यामन्ये दर्भा यथोच्चित्वा मित्यनेन श्राद्धे
 काशाग्राद्या इत्युक्तं यदुक्तं हेमाद्रौ हेमान्मकं पवित्रं
 स्य कलांतां हनिषोडशी मिति न त्र्यंशं सामान्रमेव न
 स्माद्यथा लाभं दर्भैरेव न कर्मशस्तं भवति संग्रहे
 चित्तोत्तयेषु ये दर्भा ये दर्भा यत्नमूभिषु स्तरणासनपि
 डेषु षडदर्भाश्च विवर्जयेन् स्मृत्यर्थं सारे येः कृतः

पिंडनिर्वापश्चाद्वापि नृत्तर्पणं विरामूत्रादियुयेद
 भस्तिषां न्यागोविधीयते निवीमध्योस्थितास्त्याज्य
 यज्ञभूमौ स्थितास्तथा प्रयोगसारे ब्रह्मयज्ञे च येद
 भस्तिषां न्यागोविधीयते निवीमध्योस्थितास्त्याज्य
 गोविधीयते प्रचेमाः अयायां नृत्तर्पणं विरामूत्रादियुयेद
 सामिधस्तथा सर्वत्रावस्थिते सोमहि संघातं ब्रह्महम
 वेन अयानिषेधः कुशाद्व्यत्र जानीयात् तथ्याज्ञावा च
 लिः कुशाष्टाकं च पुष्पाणि नवाप्यं च नृत्तर्पणं दिवं नि
 विष्टे पिचगृहीयाद्दमावास्याहनि विजहति स्मृत्य
 र्यसारे चतुर्भिर्दर्भापि जहति त्रैलोक्यास्तथापि वित्रकं ए
 कैकं मुद्दिष्टं वरो विरोयिष्याक्रमं सर्वेषां वा भवेद्वाभ्यां
 विग्रं ग्रंथितं नवा त्रिभिस्तु शांतिके कार्यं चोष्टिके पंच
 भिस्तथा चतुर्भिश्चाभिचारारब्धं कुर्वन्कुर्यात्पवित्रकं

नृत्त

चतुर्भिश्चाभिचारे स्यान्निष्कारैरितिके च न द्वौ दर्भौ द
 दितो हस्ते सव्ये त्रीणासन सकृत् सपवित्रः सदभौ वा
 कर्माणां च मनचरेत् नोष्टिष्टं नृत्तर्पणं सदभौ नोष्टि
 ष्टं नृत्तर्पणं ब्रह्मयज्ञे जपे होमे ब्रह्मग्रांथि विधीयते
 भोजनं वर्तते प्रोक्तं एव धर्मविधीयते ब्रह्मग्रांथिना
 मे नृत्तर्पणं भिक्वा च नेति संग्रहे ग्रंथिर्यस्य पवित्रस्य
 नते नाचमनं भवेत् आचमयेत्तु मोहात्मा यथोष्टि
 ष्टं तथैव सः ग्रंथि युक्तपवित्रेणा समाचामानियोहि
 तः विस्तृत्य नृत्तर्पणं पुनराचम्य शुद्धं शंसवः ध
 समित्युष्य कुशादीनां ब्राह्मणाः स्वयमाहरेत् शूद्रा
 नीचैः क्रयः क्रीनैः कर्म कुर्वन् नृत्तर्पणं स्मृति सारे
 कुशाहस्तप्रयत्नेन कुर्याद्वाचमनं क्रियां कुशाहस्ते
 नयो भक्तो नस्य संख्या न विधत्ते वामहस्ते स्थिते दर्भे

५२ नपिवेदवस्त्रहीनोपग्रहरांनदोषःपिवन्तोभवेत् आ
 दित्त मनुः नत्तःआहूदिनेकत्तीदिशंगछेचदादिगां
 ददिगाप्रवरागादमन्समूलानाहरेभुविः नत्तइत्य
 वृधाविभक्तस्याहोक्षीतीयभागेइति स्मृतिसारे द्वि
 तीयेनस्तप्याभागेकुशादित्तसमाचमन् मनुः यवि
 त्रंतृतीयपर्वणिविभयात् होमेत्तर्पराकालेचविवाहेय
 त्तकर्मणि आगर्भिरास्तुपेदर्माःपुत्रदारधनदायं कुर्व
 तीतिशेषः हारितः वामहस्तेकुशाकृत्वासमाचामन्ति
 योद्धिजः उपस्पृष्टंभवेत्तेनरुधिरेणामतेनचेति गोभिलः
 उभयत्रस्थितेदर्मेःसमाचामन्तियोद्धिजः सोमपानफ
 लंतस्यभुक्तायत्तफलंभवेदिनि हारितः सव्यापसव्यो
 कुर्वीतसपवित्रोकरौवृधः ग्राथिर्यस्यपवित्रस्परत्तेना
 चामनंभवेत् इतिदर्भविधिः इतिश्रीवैद्वोत्तमलक्ष

शीलक्षरागलक्षितसंहितापदक्रमकर्मकांडधर्मशास्त्रा
 दिविद्याविशामदसद्धिज्ञानचरेणसेविनचहृवशाखा
 पारंगतश्रीमद्रूप्यवामहोपाध्याययोत्रश्रीमद्वेदा
 दिविद्याविद्योत्तमानंस्वशाखाविहितसज्जकमचिर
 शौकनिरंजप्रुखोत्तममहोपाध्यायपुत्रश्रीकृष्णोपा
 ध्यायविरचिताकर्मतत्त्वप्रदीपिकायामान्हिककां
 डःसमाप्तः श्रीरस्तु अतःपरंप्रवक्ष्यामिरडुक्तब्रह्मयो
 निन ब्राह्मणातांहितार्थायसंस्कारार्थंनचाग्रये या
 वकोलोकिकोह्यग्निप्रप्यमंसत्तुकीर्त्तिनः अग्निरस्तु
 मारुतोनामगर्भाधानेविधीयन्ते नत्तःपुंसवनेशेयः
 पावमानस्तथेवच सीमंतेमंगलोनामकुवलोभातक
 मरीणि नाम्निचपार्थिवोह्यग्निःप्राशनेभुविस्मृतः
 सभ्योनामसेचेलोपुततादिशेसमुद्भवः विवाहेसंयोज्य

५३ कोनिरुपाकर्मणि समुद्भवः चतुर्ष्व्यान्ताशीखानाम
 वेष्टदेवेन पावकः प्रायश्चित्ते विद्वैव पाकयज्ञेषु पा
 वकाः देवानां हव्यवाहश्चापि तृणां कव्यवाहनः शान्ति
 केवराः प्रोक्तः पौष्टिके वरदः स्मृतः पूरणां हव्या
 मृत्तो नाम मन्त्रो धातिश्चाभिचारिके वश्यार्थे काम
 नाम च न दाहेत हव्यकः समुद्देवा हवो नाम दाने संवर्तकः
 स्मृतः लक्ष्मिमेव वहि स्यात्कोटिहोमे हुताशनः अ
 प्यपरिभाषा आज्येकद्रव्यके होमे स्याच्चेदाज्यपरिग्र
 हः स्यात्परितैररां न त्रकृता कृता मिनि स्थितिः यथा
 तेषां पुरस्ताच्च न सत्र धान्या हुतीर्जु हव्यादि न्यादौ अ
 प्यनित्यपरिस्तराणां दाहुरां आनः प्रजां जनपनुप्र
 जापतिरिति च न स मिनि न्यादौ सर्वस्मिन् पाकयज्ञे
 स्त आज्यभागकृता कृता अत्र पाकयज्ञः पाकयज्ञः

निवृत्त्यतिर्गम्यया किं तर्हि पाकयज्ञाः प्रशस्त
 यज्ञाः अल्पयज्ञा वा तेन पाकयज्ञा नागमिन्युक्ते पाके
 न विवाये यज्ञाः सन्ति नैवामपादन्तं स्यात् मन्त्र
 धाने सिद्धं न तत्र वापे परिच्छेद इत्यमरः न ह्यनभिच
 नं हविरस्ति सर्वेषु पाकयज्ञेषु भवेद्द्रव्यकृता कृतः
 धन्वंतरि मखि ब्रह्मानित्यः श्रूलागवेन प्या ऊहोमं
 क्वचिन्नामा क्वचिन्मंत्रेण सत्रकृता नोभयं त्रनत्रेण ह य
 वनं नाम धेयतः मेके काचन पदोपंचोलादावाश्रितो
 यदा तदाग्निरिदं इत्याधा होतव्या मरि कृति कृत ए
 तव वा अक्षरसमुदायेन यः प्रतिपाततः यदा तदा
 दाचोलादायाश्रित इत्यर्थः काम्यं नित्यं स्पवायकं
 वा शिशुः स्वशारवा विधिमुत्सृज्य परशाखोक्तं स
 माचरेत् अत्र माणां मयि कृत्वा अंधेन मसि मज्जति

स्वकं कर्म परित्यज्य यदन्व कुरुते नरः अज्ञानादप्य
 वालोभात्सन्नेन पात्रिप्रोभवेदिनि यत्र स्वशारवा
 केवलं प्रधानमात्रमेवोक्तं भवति नत्र प्रधानभूतस्य
 कर्मणाः सांगतिकर्तव्यता संपादनाप्यायशास्त्रिने
 पोक्तचग्राह्यं अतएव स्मर्यते पन्नाश्चात्तस्वशारवा
 द्वि-यापरोक्तमाविरोधयन् विदुर्हिस्तदनुष्ठेयं माग्नि
 होत्रादिधर्मवदिनि स्वशारवा दुर्लभा यत्र नृकृशा
 र्वोक्तं समाचरेत् अन्यथा कर्म हानिस्तदिति शो
 तातपोव्रवीत् संग्रहे अंगले पितृना वृत्तिः कर्मश्रेष्ठेन ये वै धैरिनि
 स्मृत्यर्थसारे प्रधानस्याग्नीयायां तु सांगंतक्रियते पुनः तदंगा
 कारो कुर्यात्प्रायश्चित्तं न कर्म न दिति कारिका प्रायश्चित्तं विशे
 यस्य यत्र नोक्तो विधी भवे होतव्याज्याहुतीस्तत्र भूध्वः स्व
 रिति हत श्रोते प्रायश्चित्तान्तरमुक्तं परित्रावायां सियं परिभा

या यत्र संपादनादप्यज्ञानोद्देवा अवन्त न श्नी जपेदपि वा
 न्यावेहमीमिति संग्रहे यदि वाग्यमलोपस्याज्ञाप होमार्चना
 दिषु व्याहरेद्देसवं मंत्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययं बहुल्यं वा स्वगृह
 होतं यस्य कर्म प्रचोदितं तस्य नावानिशास्त्रार्थे कृते सर्वकृतो
 भवेदिनि अस्यार्थः क्वचिच्छास्त्रीतिरेव द्वायां सवद्वर्षसाध्यः
 महासंभारमरागीयं बहुकर्मस्ति तदेव स्वशाखाया प्रयास
 व्यपरहितमल्पमेव कर्मस्ति तत्रोल्पकमपि क्षया महाकर्म
 णाः फलाधिकां भविष्यन्ति निमत्वा शाखां तद्वृष्टे महान्का स्वां-
 र्मरायेव प्रवृत्तिः स्थानत्रस्वशारवा कल्पसूत्राणां मानार्थका
 यने स्वशारवोक्तमेव कार्यं अत्र प्राशने मानिष्यं विवाहं वास्तु
 कर्म च रात्रावह विवाकुर्यात्तच्छेधाराय हानिकारयेत् संग्रहे
 पु उक्तं कर्म मंत्रेण सर्वत्र कररायत्तनां मशनेत नृकर्म व्यमिति
 गृहविदो विदुः सर्वत्र करणस्य कार्यं पूर्वकत्वाप्येयमात्रं क
 मिः

रसंभूतमंत्रं पठित्वा यश्चात्कर्मकर्तव्यमिति रावः एतच्च
 अनुमंत्रणाभिर्मंत्रणोपस्थानव्यातिरेकेन द्रष्टव्यं कारिका
 चनेकेषां कयज्ञास्यरेकस्मिन्काले एव चेत् समानतंत्रतः।
 कार्यनतंत्रावृत्तिरिष्यते अस्योदाहरणं यदा त्रयाराणां शुभं
 जीकर्मणि आश्रयं ज्योतिषां पौराणिकस्योक्तियेनेन दत्तयोरेके
 कालत्वं यदा पर्वणि काम उत्पद्यते वा तदा काम्योष्टिप्राप्तयो
 रेककालत्वं यदा प्रायश्चित्तत्वेन पापि कृत्वा मं कुर्वीत तदा।
 पापि कृत्वा विद्यागयोरेककालत्वं इति वृत्तिवृत्तान्तल्यकार
 ला इत्यास्मिन् त्रेसाधिनमस्ति। यात्रासादनमिष्टान्तज्ज्ञायादि
 अपरायदिव स्तुवादिमार्जनं चेद्धमरजुप्रपैहरां नप्या द्रव्या
 न्यदेष्टा ज्ञायास्यादनुरक्तसाधनेऽस्त्वः पुराणां त्रंभवित्रित्य
 माज्यस्योपवनंतयेति जपानुमंत्रणो मंत्र उपस्थानाभिर्मंत्रो
 मंत्रोपकर्मकराणो गृहकर्मरापुपाशुषट् अस्यार्थः जपमंत्रार

शाविद्या क्रतुर्व्यमपियज्ञवेत्त मंत्रमुच्चारयेत्नेव क्रियते चानु
 मंत्रणां एतदेवाभिर्मंत्रस्य लक्षणां चोत्तराणां अधिकं त्रिभुजापु
 षेरायदेवताप्रार्थनंतदोषोपासिर्त्तनं अथ केवलं मंत्रलक्षणां
 इदं कार्यमनेनेति न क्वचिदत्र यत्ने विधि लिंगादेवेमर्दयंत ए
 षाने संज्ञा कौशलि येः कर्मक्रियते ते कर्मकराणां मंत्राः अथोदा
 हराणां उन्नरापरमुरवोन्वष्टमदेशं सावित्रीजपेत् शान्तेदिवीर
 मिष्टुव इत्यनुमंत्रिते स्थित्यनुमंत्रणोदाहरणां केवलमंत्रोदा
 हराणां कस्य ब्रह्मचार्यसीति अत्र प्रजापतये ब्रह्मचारी मंत्र
 लिंगादेव तदीयते अथोपस्थानं येन सूर्यज्योतिषावाघसेन
 म इति पंचमिरादित्यमुपनिषुतेत्यादि अथामिर्मंत्राणां
 अभिव्याप्पमंत्राणां अभिमंत्राणां पञ्चसत्यं च दृश्यतामिति
 विडानाभिर्मंत्रेत्यादौ अथ कर्मकराणां मंत्राः आनः प्रजा
 जनपतुप्रजापतिरिति चतसृभिः प्रत्येकं त्रित्यादि अथो

पां सुलक्षणां शनैरुच्चारयन्मन्त्रमीषदोषप्रचालयेत् किञ्चि
 चक्षणायोग्यस्यादुपांशुः सजपस्मृतश्चिन्तितं हविः सुवेगोव
 पासीनाकठितं हविः मंत्रान्तेवार्मकर्तव्यं सर्वत्र कारणात् नः
 कर्मवृत्तौ न मंत्रस्याप्याद्यनिर्गृह्यकर्मणि अविज्ञानः स्वरो
 मंत्रः सर्वत्रैक श्रुतिर्भवितुं आसीन उर्ध्वः प्रकीर्तयानि यमो यत्रने
 दशः तदासीने प्रकर्तव्यं न प्रकीर्तयानि युता सैव अपयेदत्रना
 स्ति व्युद्भवां तथा आदिष्टमंत्रहोमेषु सर्वत्रैवं प्रतीयतामिन्पु
 काप्रकरणो उक्तं शौनकः कृताकृतैव ब्रह्मकरां ब्रह्मावाप्या
 को-ज्यसंस्कृति समुष्टिश्च श्रवणं ज्वराज्य भागोपरिस्तुतिः त्रीहिराणा
 षडहनिश्च तंडुलेषु कृताकृता इवी कृतघृतस्यापि विलाप
 नाविधिस्तथा यज्ञतंत्रमिदं प्रोक्तमेव गौतम्यकार्मणि अनंत
 गर्भिनिंसाग्रं शौचं दत्तमेव च यवित्रं न विनीयात् सर्वकर्मसु पाव
 नं यवित्रं कुंशपूतयोरित्यमरः कारिका अनंतगर्भिनीसा

को

का

शौचोपवित्राभिधायकाविनि एकांगवचनेददिरां प्रतीया
 त्स्त्रं अस्याप्यः श्रौतवृत्तौ एकं शब्दः केवल्यवचनं: ९१
 कंचन नृमंगं च सव्यदादिराभेदेन द्वित्वयोगीयदंगं हस्ता
 दि नस्य द्वित्वेन विना वचनेददिरायां गंसी धनं भवेत्
 द्वित्वयोगे घात्र्या कुर्यात् अनादेशोऽतिस्त्रं अस्याप्यः
 द्वित्वयोगीनोगस्यानादेशो क्रियमात्रं विधानेन्यप्यः
 तत्रापि ददिरां प्रतीयात् त्रचं पादग्रहणो पादशब्दो ब्रह्मलवा
 ची त्रचो मूलग्रहणो त्रचं विधात् प्रबोवा जाम्नाभिधवः
 अग्निर्नैतात्वं सोमक्रतुभिरित्याद्युदाहरां सक्तसूक्तादौ
 हीनेपदे गृह्यमारोक्तं विधान् अधिको न्तव सर्वत्र अर्धि
 केपदे गृह्यमारोक्तं विधान् त्रं स्नाहाकारांते मंत्रैः मंत्रा
 ने स्याहाकारं कृत्वेत्यर्थः नचेन मंत्रे यत्रेकापि स्नाहाकारः प
 ठितः तदा मंत्रे कर्तव्यः यत्रैकापि पठितश्चेत् स एव प्रदा

नार्थाभवानि सर्वकर्मणि विवासाः पवित्रादिकरमं नर्जा
 नुकरो वद्मः शीरवासदास्यात् मध्यमेन पलाशपरिनि
 ऊह्यान् स्रवाभावे पलाशपरिनि सर्वत्रग्राह्या प्रजापतिं
 च नसाध्यायान् स्त्रीहोमेषु सर्वत्रेति सूत्रं वैश्वदेवेति
 प्रजापतिं पदस्योक्तिकृत्वा कारिका प्रजापतिं पदस्योक्तिकृ
 त्वैश्वदेवेन नृसृष्टानि रिति एकाशीति कुशावर्हिः रजुः
 षट्त्रिंशसंरन्त्यकैः पंचाशत्कुशकैर्वृक्षा मधुर्विष्टरः
 स्मृतः अन्यदपि शतचंडीविधाने विष्टरलक्षणां सप्तविं
 शानि दर्भरागां वेरायग्रेणां यैस्तृधिना विष्टरेव्यज्ञेषु लक्ष्मि
 रां परिकीर्तितं आत्मनं त्रेषु यज्ञोक्तं नृणां पारं त्रकं
 विशेषाः खलु सामान्यास्ते ग्राह्या ये विरोधकः तस्यानि न्याः
 प्रांच श्रेष्ठा अंधकाराणां च यज्ञोपवीता शोचैव विहारादव्या
 वृत्तिश्चेत्तत्र अंधकाराणां उरुधारराणां सानित्ये न्यर्थः ३

पदेशनकालादारब्धापरिस्मान्नेरविच्छेदेन कार्ये न्यर्थः
 स्थलापाके अग्निमग्नीयो मा विनियोरगमास्यामग्निषो
 मयो स्थान इन्द्राग्नीमावास्यायामिति यज्ञोपवीतेति
 अस्यार्थः मानुषये नृकयोः कर्मरोगः स्मान्तत्वे प्राप्नोस
 न्यानि यमार्थमिदमुच्यते यत्र नीवीन प्राचीना वीजिते तत्रे
 व जने भवतः तेन मानुषये नृकवा कर्मनयोर्विप्रभावेन य
 ज्ञोपवीतमेवेति नियम्यते शोचशब्दस्य व्याख्यानं विहा
 रेषु चिरेव नित्यस्यादिनि क्रत्वर्थमभुचित्वं संपादयत्त
 हि विहारे कार्यं अथ सुकृत्सुवलक्षणां भगवान् सदिरेणा
 सुवः कार्यः पलाशेन ऊह्य भवेत् त्वक्प्रसादशो विलेप्य मेन्ये
 वा यज्ञिये हुमैः नृदभावे पलाशस्य पराभिषां हृषते हाविः
 पलाशपरिभावे नृपरावापि प्यलोद्भवैः पलाशपरिभ्यामि
 त्यत्र मध्यमपरो निति विदितव्यं मध्यमपरो निति श्रुतेः

भगवान् चमसंवाप्ररागीतायाकांस्पयात्रमथापिवेति ३निय
 रिभाया अथस्यंडिलादिविधिः तत्रेदं गृह्यसूत्रं अथख
 लुयत्रकचहोष्यंनस्यादिषुमात्रावरं सर्वतस्यंडिलमुपलिरव्य लिप्यो
 यदेखाउदगायतांपश्चान्प्रागायतेनानांतयोस्तिस्त्रीमध्य
 इति अस्यार्थः अथइत्यनंतंयत्रकचहोष्यन्मन्त्रत्रै
 षवद्वयमारोगाविधिस्यात् इषुमात्रंमधिकंवाघंशानी ३=
 मारभ्योदकसंस्पृचनरसंस्पृंडिलंस्यात् इषुर्नामारत्तित्र ३ कुर्या=
 यं त्रिररत्तीरिषुस्मृतज्ञानमिधानात् संग्रहे स्पंडिलस्य
 प्रमारांतुकप्यइव्याम्यशेषनः प्रमारांव्याङ्गमात्रंतुकंधा
 मात्रंतैचनुरसंचनः कोरांतलंस्त्रंधारयोदिति तत्स्पंडि
 लंगोमयोपलिप्ययदेखाउलिरवेत् अत्रिषद्वहारांमनर्थ
 कंस्टाकिंचित्तात्तापयति कारिकाः यज्ञियंशकलंकिवि
 द्दीतततः परं यज्ञकर्माहयज्ञियं यज्ञर्त्विषांधरंघरवामामिति
 द्दिरत्तिकं ५९-४

यत्प्रत्ययः वत्कर्माहृत्यश्रियमिन्प्रमरः अथप्रयोराः
 द्विराचम्य प्रागानायम्यानिष्यादिकंस्मृत्वाअमुकक
 मंगिभूतंस्पंडिलादिकंकरिष्य इति संकलोप्रकारेरा
 स्पंडिलंकृत्वा गोमयेनोपलिप्ययदेखाउलिरवेत् शो
 नकः याम्यमष्टांगुलंसम्पक्वसोमं चैवांगुलद्वयं प्राच्या
 मध्यागुलंत्यत्काक्षेत्रमुहिसुहिरवयेधुधैः अग्निस्थापन
 देशस्यपश्चान्प्रादिशमात्रामुदकसंस्थाहोरवामुहिरवानदा
 घंतयोर्दलेखेअसंस्पृष्टेप्रागायनेचोत्तिरव्यमध्यापितस्त्रउ
 दकसंस्थाप्रागायतांप्रोत्तिरवातध्वकलंतत्रंनिधायस्पंडि
 लंप्रोक्ष्यशकलंप्राच्यानिरस्यहस्तंप्रक्षालयेत् शोनको
 पि निरस्यशकलंप्राच्यापाणिप्रक्षालयवायनः विन्यस्य
 शकलंतस्मिन्नैभ्युदास्पंडिलंजलेरिति अथयज्ञिकायां
 निर्मप्यमोत्रियं गृहाधन्वीतमग्निं नैजस्तेनयानयुगात्

५६ न नदभावेनुरामयेन वा छादिनं वदसुरेखासु जुष्टा ह
 मूना एह्यग्ने भूर्भुवः स्वरिती त्रिभिर्मन्त्रैरभ्यात्मस्यापये
 त शौनकोपि निर्मथ्यायशियात्कायादानां जंवादि
 जालयान् स्थंडिलोनिं व्या हतिभिः प्रत्तीकृष्टा प्यप्रदीप
 येन अत्रिः पात्रां तरेण पिहित्वा मथ्यात्रादिके भुमे अ
 ग्निप्रगापनं कुर्यात्तुरावितादशोपिवेति यत्तु स्थानिसारे
 शरावेभिन्नपात्रवाकपाले चोक्तं कैपि व्या नाग्निप्रगापनं
 कुर्याद्वाधिहानिभया वहं अयं निषेधो मुख्यपात्रसंभवे
 शरावितादशोपिवेत्यत्रिस्मरणान् जुष्टादमूना एह्यग्ने
 ओं भूर्भुवः स्वरित्यर्थं त्रिभिर्मन्त्रैरभ्यात्मस्यापयेत्यपि हिता
 नलं जुष्टोदमूना इत्यस्यान्नेयो वसुश्रुतो ग्निस्त्रिष्टुप्
 एह्यग्ने इत्यस्य राहुगो गोमो ग्निस्त्रिष्टुप् समस्तं व्या

हतीनां प्रजापतिप्रजापतिवृहती अग्निप्रतिष्ठापने विनियोगः
 देवलः वस्त्रेण चाप्यपरोनिपाणी शूर्पात्यदा रुमिः न कुर्यादि
 ग्निधमनं न कुर्यात्तुं जनादिनेदि परोनि विभवे द्याधि शूर्पेण
 धतनाशनं पाणिना मृत्युमाप्नोति अत्रायुः पुराये सुरवेधमे
 धमनी मन्त्रं कृत्वा त्वात्वा वाकाश्वमेव च सुरवेनाग्नि समीधी न
 रुवा दमिरजायते वेरा उरग्नि प्रसृति त्वादेरा उरग्ने अयेवनाः
 तस्माद्देरा उधमन्येव धमेदग्निं विचक्षसा इति अथांतरागम
 ने प्रायश्चित्तं दौ विप्रौ ब्राह्मणा ग्निवादपनी ग्येधि जोत्तमो
 अंतरेरायदा गच्छेत्कृच्छं सांपतनं चरेत् कर्मकाले तु विशे
 यः होमकाले तया दोहे स्वाध्याये दानसंग्रहे अंतरेराय
 दा गच्छेद्विजश्राद्धाय राचरेत् अथाग्नेर्ध्यानां आचार्यः
 होव्यन्नग्रे विजानीयात्स्वरूपप्रकृतिचोदितं अज्ञानता
 कृतं कर्म तर्मनदल्पफलमश्नुत इति सप्तहस्त चतुःशृंगस

६. प्रजिहोदिशीर्वकः त्रिपात्रसन्नवदनः सरवासीनः सचि
 स्मिनः स्वाहेतुदतिरोगार्थे देवीवामे स्वधानया विभ्रद्
 तिरागहस्तोत्तशक्तिमन्त्रस्तुचंस्तुवं नोमरं व्यंजनं वामे धृत
 पातुंच धारयेत् आत्माभिमुखमासीन एव रूपो हुताशनः
 चत्वारिंशदंगेन्यस्य मन्त्रस्त्वामदेवक्रुषिः अग्निदेव
 ता त्रिष्टुपं छंदः अग्निमूर्ति ध्याने विमियोगः चत्वारि
 ष्टंगान् ० अथ समिद्धो मूलक्षरां मूलानः कर्मनाशस्य
 न्मध्यतः पुत्रनाशान् अग्रेणामुच्यते व्याधिकरणणि
 धनक्षयः मूलमध्यममद्यो न समिद्धो मस्य लक्षरां अतः
 सव्यं पारायन्यारब्धदतिरागारिणा होमः अथ स्थाली
 पाकारं भक्तः कारिका गृहवेशीय होमाद्या पौराणि
 स्वागमिष्यन्ति तस्यां न प्रारंभेनेति यदा गृहवेशीयाद्
 वक्रि पौराणि मात्राभावे तदा यागेन कर्तव्यः परिचरणा हो

मस्तुकार्या एव पाणिग्रहराणादि गृहपरिचरे दिनिस्तत्र व
 चनान् यदि गृहवेशनी पान्नदनं न रंचल्य होमादुर्वा
 क्योरिमा प्राप्ता चेत्तस्यां पाणः कार्यः यद्यमावा स्युगता
 चेत्तावर्जशौचान्नतरं पौराणि मास्यां प्रारंभेत् तथैव सम्य
 ने आधाने पुनराधाने सायं होमं मुपक्रमेत् स्थालीपाक
 पौराणि मास्यामारंभेत् विचक्षणाः संग्रहे उपरागो धिमासेव
 यद्विप्रश्चमपर्वणि तथामलिमुच्येन्यो वेनान्वारंभरा
 मिष्यन्ते गुरुर्भर्गवयोर्भो मे चंद्रसूर्यग्रहेनया इत्यादिव
 चनज्ञातमालस्यादिन सकालानुपक्रान्तान्वाधानादि प्रा
 रंभविषयं तथ्यापरा केर्गर्गग्राह व्यतीपात्ते सतीतयोः प्रश
 स्ते मासि पुष्यभेदनि तस्मान्कालप्राप्तप्रथमान्वाधाना
 दि कर्मणि मासादौ कर्तव्यमिति सिद्धं इत्यारंभकालः अथ
 स्थालीपाकः प्रातरोपासनं कृत्वा सामिधौ देवातिस्त्रक्षादाय

तिप्यादिकं स्मृत्वा वदेत् तत्रैवं दर्शयोरामासाभ्यां स्थाली
पाकाभ्यां यदप्ये अल्पं स्तस्मिन्निव दर्शयदस्यात्र स्थापितं
वर्षयामः तत्रेदादीं पोरामासेन स्थालीपाकेन यदप्ये तत्रा
न्वाधानं करिष्ये देवतापरिमहाप्यं अस्मिन् नवाहिते ग्नौ
अग्निं ज्ञानवेदसमिधेन प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेव
ते अत्राज्येन अग्नीषोमौ चतुर्वी अत्राज्येन अग्निमग्नीषोमौ
प्रधानदेवत्वे कुरुद्वेरा श्रेयैरास्विष्टमग्निमिधमसनह
नेन रुद्रं अथासमग्निं देवान् विष्णुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजा
पतिं च एताः सर्वप्रायश्चित्तदेवता अत्राज्येन ज्ञाता ज्ञाने दोष
निरहराण्यं विचारमग्निमाज्येन अत्राज्येन देवताः प्रधानदेवताः
सर्वसंनिहिताः संत एव सांगोपांगेन कर्मणा सद्यो यदप्ये
व्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः त्रयिः प्रजापतिर्देवता व
हती धेनुः अन्वाधानहोमे विनियोगः ओम् भूर्भुवः स्वः स्वाहा

इदं

प्रजापतये नमः अत्र पदद्वयमस्ति केचित् तूष्णीं सामिधौ जु
ह्वति केचिद्वाहती मंत्रेण अत्र एव स्मर्यते तूष्णीमादधे के
चिदानीं व्याहृतीभिः परे इति यदि सद्यस्काला भवेत्तदा न्वा
धानया गोन दिन एव कर्तव्यो अथ सद्यस्काल लक्षणां
संधिमेतसंगवाहू ध्वं प्राकुर्यात्कर्तव्यं भवेत्तदा पोरामा
सी विज्ञेया सद्यः स्कालविधौ रिति सद्यस्काल लक्षणां सद्य तिथि
स्काले सद्यो यदप्ये इति वदेत् अत्रावास्यायां तु पूर्वसंकल्पितं
दर्शनेन स्थालीपाकेन यदप्ये इति संकल्पः अग्निमिद्राग्नीष ग्री
धानदेवने इति विशेषः यदि समारोपं करोति नदातु
भ्यंता इत्युच्चाहृत्वा समारोपयेत् नभ्यंता इत्यस्य विरूपो
ग्निर्गीयवी कृत्वा न्वाधानाग्ने समारोपाधिकारार्थं
प्रायश्चित्ताज्याहुतिहोमे कारिका अथ रज्जुपूकवीति
त्रिसंधी त्रिचुनां कुशैः स्वारज्जुकरसोऽर्कसव्यः पाणि

रिहोत्तरः पश्चादक्षिसाश्याहजयंतस्वनिबंधने पूर्वखु
कररोसव्यः पारिणोत्तरंस्यात् त्रिवृत्कररोदक्षिरापा
गीः उत्तरस्यात् अथोदगग्रंरजुंनिधायतथावर्हिधि
रावेद्युरजुमुलंचद्विरावेद्यु पूर्वयावेद्युत्तरजुस्तस्या
अधस्तात्तानंदेन निदध्यादिनिवृत्तिकृत् प्रष्टिवंध
नंकार्यमंत्रस्याप्याहर्ष्यतश्मूहः मंत्रस्तु यत्कृष्णोक्त
पंक्त्या प्राविशस्ववनस्पतीन् ततस्त्वापंचदशधा सं
भारामिस्तुसंभृताइति अत्रएकविंशतिधासंभारामीत्य
त्रपंचदशधेत्पूह अन्येनमंत्रेनापूहं उक्तंच विस्वा
दयस्तुनेष्टुनिमंत्रंसनहनेनयोरिति इष्टयेवजपंगस्तु
मंत्रमूहंतुनेष्टुतीत्युक्तंत्वाधयाप्रकृतमेवमंत्रं ब्रूयादिति
एकविंशतिधेत्येनदेवंचपंचधार्प्यमविष्यतिकथंचिद्व
न्यावप्याप्रयाजादिपुरप्रयसः प्रावृत्तग्निरास्तदादश

पीनि एवात्रेग्रथितं ग्रंथानुसंनेमास्थान इतिवर्हिवंध
ने अन्यां पूर्ववरजुंनिधायतयासहदेवेधमंवधामूलच
वेद्य = सहोदेवमधस्तादग्रंनिनयेत् इध्यावर्हिधिउपरिनिद
ध्यात् भूमेरन्यत्रनिदध्यात् अथेधमलक्षरां द्विद्रादेश
एकविंशतिदारुकइधमस्यात् सपलाशःखादिरोवास्या
त् असंभवेप्रामीवयादिकंग्राह्यमितिजयंतः अथवृत्ति
कारः अरत्तायामइधमस्यात्सपंचदशीदारुककशुनि प्र
कोष्ठेविस्मृतकरेहस्तोमुष्मातुवद्रया सराविस्थांदरति
स्तुतिः कनिष्ठेनमुष्टिनेत्यमरः अथयज्ञियतरवः प
लाशखदिराश्रत्पथैकंकतटंशमीवण वेराहुंववविल्व
द्यायज्ञियास्तरविस्मृताः अथवर्हिलक्षरां शोनकः
यज्ञियानांउत्तरागान्तंउत्तमग्नेप्रादेशमात्रम्ः प्रष्टिष
परिगृहीयांनुष्टिमात्रंउवर्हिषा अप्यान्वाधानदिने

नैर्य

वर्ज्यानि सांख्यायनः कतहं क्रीतविक्रीतं प्रदानं बहुभाषां त्रिकं
 ६३ वृथाशय्यायद्यमारोगोविवर्जयेत् नैर्यत्रिकंगीतनृत्तादि जम्बा
 धं तिरपि करं चमंश्चकालित्थंश्चवर्जयेत्कोद्रवांसत्था अनृतं व
 हुभाषाचक्रयं विक्रयमेव च दंतशौचं हृष्टं पुण्यागस्येनानि
 वर्जयेत् मस्तरालवराणान् दाराश्चरागाकान्कोरद्वयकान् माषा
 न्मधुपरात्रं च वर्जयेत्पर्वणिदिजः दार० द्रव्याराययनयन
 प्रकरेणोववदयते यस्त्वावाधानादनेश्चाद्रुन्सतुमाषाघन
 भुंजीयान् तस्याचचंद्रिकायां निषिद्धं कुर्वतां दोषं स्तदं दै
 धमकुर्वतां माषांशानं स्यवेधत्वा न्नप्रच्युतीरपत्तां यत्तु म
 धुमांसं निवृत्तां वांश्चाद्रुक्चकुर्वतां अस्त्वशेषसमाधायपि
 त्तरागमन्तरागमेभवेत् इति वक्त्रवहुस्मनिहासपुंरागादिषु
 दृष्टत्वान्नहाजनैरस्याप्यस्याननुष्ठानानि मूलमित्युपेक्षणी
 यं सकृन्त्यवर्गिणिसर्पिषा द्वाविष्यं लघुभोजनं नसायनोपवा

वक्त-

सस्यानैलामिषविवर्जितं कारिका भुंजीयानां महत्वेयमा
 समाध्यादिवर्जितं निश्चयधश्चप्रायीयात्तादं पत्नीमैषु नं च
 व्रतलोपैप्रायश्चित्तं यस्य लुपेद्रुत्तं मोहादुत्थैव संविशेय उपो
 ष्यज्जुयादाज्यं त्वमग्ने व्रतपरश्चसि कारिका पर्वणित्र
 तलोपेत्तु कुर्याद्रुत्तयने चरुं समानजं त्रकुर्वीत पार्वरोनह
 कर्मणोति अथ पक्षां नरं प्रायश्चित्तचरुं स्यात्ते पूरणे काहु
 हुतिनिश्चितं इति अथ प्रतिपदि कर्त्तव्यां प्रातरीपासनं हुत्वा
 परिसह्यं तु तच्चैव अग्नेः सकाशाद्दृशां गुलिं मिते देशे ईशानी
 दिशामारभ्य प्रदक्षिणाममंतात्सोदके तपारिणां त्रिःसमार्जितं परि
 तत्समूहं ततः परिसीर्य तच्चैवं तत्रैव प्राच्यामुदगग्रे दीक्षिरास्यां
 प्रागग्रेः प्रतीच्यामुदगग्रे रुदीच्यां प्रागग्रेः दर्भैः परित्यज्य पीयूषं
 शोमकः चतुर्दिक्षु वादीर्घैः पूर्वपश्चिमयोर्दिशा उदगग्रे प
 रितदयो प्रागग्रे पीति येन द्यौः नरोभ्यः स्तीर्य नरोभ्यः पूर्वपश्चि

परि

मयोर्द्विशोः दक्षिणायायुत्तरातिस्फुरधस्तादुत्तराणि न एव
 पूर्वपश्चान्परिस्तरागमूलयोः स्फुरिदादिनां परिस्तरां उक्त
 रपरिस्तरागमदगुयो अथवाचनमुदितुदकुसंस्थप्रागप्रां
 स्यात् उत्तरनोदमर्त्तास्तीर्यपर्युदयवेधेपात्राणि न्यविसाद
 येन स्थालीन प्रोक्षणी दर्वी सुवं प्रणीतापात्रं आज्य
 पात्रं इधं बर्हिः सूर्याग्निनादीनीचासादयेत् प्रोक्षणापा
 पात्रं मुनात कृत्वा तत्रोक्तलक्षणे पवित्रे निधाय पत्रपासी
 च्यगंधपुष्पादिदिष्ट्या पवित्राभ्या त्रिवृत्तूपपात्रारायुत्ताना
 निकृत्वा इधमविसृज्य त्रिप्रोक्षे च तथाच कृत्वा ताना
 नि पात्राणि इधमविश्रुण्वे वधनात् अद्भिराभिः सह प्रोक्ष्ये
 त्रिरन्येयज्ञसाधनेः कारिका उत्ताने प्रोक्षणाये योनिनये
 त्सायवित्रके पवित्राभ्यां त्रिरुत्पुनैस्त्रिः प्रोक्ष्ये ध्वं विलानि
 न विस्तस्येधमं च चमसं सपवित्रमतः परमिति त्रिरुत्पुनैरुद

कैरधो मुखानि त्रिः प्रोक्ष्योर्ध्वतिलानि पुनः प्रोक्ष्येत् इति तु शब्दा
 द्वा रत्नानमेव कुर्वती वदयुक्तमिति प्रतीयते वृत्तिनन्त्रारायणा
 शौनकाधिरनुकृत्वात् ऊर्ध्वविलान्येव अर्थे धमविस्तस्यं सप
 वित्रचमसं प्रयेत् कथमित्याह अयेः प्रस्तुतचमसं निधा
 याद्भिः प्रयेदिति उन्पूतवारगाप्रयेदिति शौनकः प्रणी
 तापात्रमादाय पश्चादग्नेस्तरोयुत्तु अंतर्धाय पवित्रे नमस्त्वं स
 न्दतवरिगोति ब्रह्माय घस्ति तर्हि चररां कुर्यात् दक्षिणा
 नोग्रेः कुशांति धायामिन्द्रा रक्षे कर्मणि भवनं ब्रह्मारां वृत्ते
 नि वृत्वा धं पुष्पादि केस्तपूजयेत् ततो दक्षिणो पविष्टो ब्र
 ह्मावृत्तो मेति धन्युक्तास्वीयं कर्म कुर्यात् ततो ग्रे नीशान
 भागे प्राङ्मुख उपविश्य कर्म गमाचमनं कुर्यात् तत उ
 त्थाय समसापाण्यं गुह्येः पूर्वदेशं गत्वा दक्षिणतः कुशा
 सनदेशो स्थित्वा गुह्ये पकमिष्टिकाभ्यां तत्र न्यमेकं कुशां

६५ हीत्वातिरस्तयभावसुरितिमंत्रेरागनेत्रहृतीभागेननिरस्य
 ओं इदमहमर्वावसोसदनेसीदासीनिमंत्रेरागनत्रासनकुशे
 शुभ्राङ्मुखउपविश्य वृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनम्प्राप्तिष्य
 तेवृहस्पतेयज्ञंगोपायेतिजपेन्नासतोयजमानं ब्रह्मन्
 पःप्ररोध्यामीतिवदेन् अथब्रह्मा भूर्भुवःस्ववृहस्पति
 जपे= प्रसूतइतिवदेन् उपांशुजपेन् ओंप्रायैत्युच्चेजपेन्
 अथकर्तापूरापात्रपाणिभ्यामादायनासिकापर्यन्तं
 त्वाउदगग्रेनिधायदर्भैः दृष्ट्वादयेन् अथपश्चादग्रेस्त
 रोगेयुस्तूर्यंनिधायतत्रप्रागग्रेपवित्रेसुपाप्यनत्राग्रेयेत्वाजु
 हनिर्वपामीतिमंत्रेराग्रीहीरांगयवामांचतुरोमुखीनिर्वपे
 न्न तप्याग्नीषोमाभ्यांत्वेत्यादिनाचतुरोमुखीनिर्वपेत्
 ग्रीहीयवासंभवेत्यहोम्यंद्रव्यस्यवा अतएवशेतकः
 आदायाद्यायशूर्पेत्तपश्चाद्गनेस्तरोयत्तु अंतर्ध

यपवित्रेतेग्रीहादीनिर्वपेद्यन्नइति अथप्रोक्षारां नत्र
 कारिका यवित्रांतर्हितान्ग्रीहीन्प्रोक्षेतिर्वपसंख्येति ख्य=
 यवित्रांतर्हितानित्युपरिनिहितयवित्रकानिन्यर्थः
 विर्वपामीत्यत्रप्रोक्षामीतिवदेदिति विशेषः अथ
 यवित्रेन्नाज्यपात्रेनिधायप्रत्यग्रीवोर्ग्रलोम्यजिनेउल्लुधुः
 खलंकात्पतत्रग्रीहीत्यल्पवहन्यान् ननस्त्रिःसुक्तीक
 ततंडुलांस्त्रिःप्रक्षाल्यकाष्ठैः पचेत्ताम्रथाज्यस्थालप्रमाणे
 निषिच्योदगगनेरंगपरानयोद्यतेयथाज्यमधिम्रित्यति
 रूढोनेवाविलाप्याकज्यल्यांगुष्ठापर्वमात्रेदमग्निनि
 क्षिप्यतेनेकज्वलतोन्मुल्लुकेनत्रिःपर्याग्निकरेणोभवे
 त् निरूढशब्दार्थस्मृतिदीपिकायां निरूढास्यादि
 भक्तोग्निर्यःपरिस्तारागदहिः अनिरूढःस्वैवर्हियः
 परिस्तृतीयमध्यगः स्मृत्यन्तरं अग्नेरुत्तरतो गताति

रुद्राज्यस्य सक्रियां कुर्यात्परिस्तरे १ वाङ्परिस्तरा
 दाहिः शौनकोपि अप्याज्यस्यालीमादाय आज्यं न
 स्यान्निबिध्यन् उदगग्रेर्निरुद्धेषु त्वंगारेषु सन्नस्मत्
 आधिश्रित्या विलाप्येव देवज्वल्यज्वलत्तरोरिति प्रकृ
 तं प्रैकर्थनिबोदगुदास्यमंगाराननिरुज्यच्च तत्र स्थमाज्यं म्र
 गुद्योपकानिष्ठिकाभ्यां पवित्रे असंहते गृहीत्वोत्तानपाणी
 सवितुष्टेति मंत्रेणोत्पवनं कुर्यात् सकृन्मंत्रेणाद्विस्तृप्सौ
 सवितुष्टेत्यस्य वामदेवः सविता पुरडास्मिक आज्यस्यो
 त्पवनं कृत्वा ज्योत्पवने पवित्रे प्रोक्ष्याग्नौ प्रादिपेत् तथाच
 कारिकायां कृत्वा ज्योत्पवने प्रोक्ष्य पवित्रे प्राश्य वा न त इति
 असुदोषवा इत्यस्य धातोः अप्यपश्चादग्नेर्वहिरास्तीर्य
 तत्राज्यस्यापयेत् शौनकः सपरिस्तरागादग्नेः पश्चा
 त्संप्रोदिते स्थले वहिः सन्नहन् रज्जुमुदगग्रां निधाय तां

तस्यां वहिर्विसंस्तीर्य प्रागग्ने निहितं भवेदिति प्रकृतं
 दक्षिराकरे दर्वीस्त्रिवौ गृहीत्वा वामहस्ते कांश्चिन्कुशानादा
 य प्रोक्ष्य प्रताप्य दर्वीनिधाय कुशां दक्षिराहस्ते गृहीत्वा
 सव्यहस्ते स्तुवं च गृहीत्वा स्तुवं च माज्जयेत् तथैव शौन
 कः आदाय स्तुवं दर्वीचिदक्षिणो नकरे रात्वा सव्येन दर्भं
 पश्चादाय संप्रोक्ष्याग्नौ प्रतापयेदिति स्तुवस्य वितमग्रोस्त्रिः
 संमार्जयेत् तथैवाग्नेः पृथुमभ्यां नमं क्रान्त्वा अभिमुखं त्रिः
 संमार्जयेत् आत्मनः अभि अभ्यान्मं कुशमूलैर्दंडै
 र्युत आरभ्य पृथुतोयावदुपरिष्ठाद्विलंभवेति अप्याका तः
 य एवैकसंमार्जनां त्रिस्त्रिः कुर्यात् ततः प्रताप्य युता
 उत्तरत आसाद्य दर्वीचि न प्याकृत्वा स्तुवस्योदगासाद्य
 तान्कुशान् प्रोक्ष्याग्नौ प्रादिपेत् अप्यच रुमन्निष्पार्येदि
 गुदास्यमंगारान् ज्योत्पवने नीत्वा ज्योत्पदक्षिरात्तस्याप्यप्र

त्वभिधारयेत् अत्रशोनकोविरोधः उदगुद्वासितं तस्मात्पु
 नराप्यभिधारयेत् ततः परिसमुद्वालंकृत्येधमंत्रिषु स्थाने
 व्यभिधार्येधमरजुतत्रैवदर्भेषु निदध्यात् अत्रपरिसमूह
 नं शोनकोनीकं अग्निं परिसमुद्वाप्यगंधपुष्पैरलंकृतं
 आत्मानं चाप्यलंकृत्य इधमादाय पारिणाता इधमसंनहनं
 रजुमनूयाजनिधायात्रा आदायाज्यं स्तवेरौ वत्रिरिधम
 मभिधायैदिनि अनुयाज्याभावे दर्भेषु निदध्यात् ततोयं
 न इधम इति मंत्रेणो धममग्नौ जुहुयात् अयंत इधम इत्यस्य
 मंत्रस्य वामदेव ऋषिः जामवेदा अग्निदेवता त्रिष्टुप् छं
 दः इधमाहवने विनियोगः अथाज्यं गृहीत्वाग्नेर्वायव्य
 दिशामाग्नेयीमाज्यधारामृजुं हरेत् नेत्रं रत्नीं दिशामारभ्य
 त्वीशान्तीं पूर्ववुद्धरेत् उभयत्र प्रजापतये स्वाहिति मनसा
 ध्यायेत् एतावाधारी अग्नेरुदगभागे अग्नये स्वाहित्याहु

हुतीत्वाददिराभागे सोमाय स्वाहिति एतावाज्यभागो
 अग्नयोर्मध्ये प्रत्यक्त देवीदर्वी विजुहुयात् अथ चरोर
 धमुद्युत्यामिष्टशेदमग्नय इति इदमग्नीषोमाभ्यामित्युक्त
 रं दर्वीमभिधार्य ददिराचरुमध्यादगुष्ठपूर्वमात्रं हविः
 दायदव्यमिध्मे निक्षिप्य नत्पूर्वाहुतिं तथा वदायदव्यं नि
 क्षिप्य वात्रस्यं चरुमभिधार्य दव्यां स्थितमप्यभिधार्य
 अग्नये स्वाहितिं प्रप्यमाहुत्यपेक्षया प्राग्बोदग्नी जुहुयात्
 पंचावतीन्मुमध्यात्पूर्वाहुतिं प्रप्यमाहुतिं दप्यवधाति जाम
 दान्यावन्सविदा अक्षिषेरास्तथैव च भार्गव्यवनाडौ
 र्यः पंचावन्ती न ईरिता दर्वीमभिधार्य द्वयोरपि हविषो
 रुत्तराधन्ति सकृत्सव्यादवधं प्राप्य हिरभिधार्य पात्रस्थमभि
 धार्यः यदस्येति मंत्रेण जुहुयात् यदस्येत्यस्य हिरायगर्भ
 निविष्टुदति घृतिः इशान्ये जुहुयात् स्मृतीसारे अंगुष्ठ

पर्वमात्रं स्यादवदानंततोपि च ज्यायस्विष्टकृदर्थं चत्वरंगुलसं
 मितं तत्सर्वेभ्यश्चकम्भः सकृत्सकृदवदाने चत्वरवर्तिनाद
 स्यादिति चेत् मैव प्रधानदेवतानेकवत्सुक्तकर्मसुदेवता
 भेदनहविषयश्चत्कोस्विष्टकृदर्थत्वारैकारौ कत्कत्सर्वेभ्यो
 पिरुविभ्यः पृथगावतमप्येकमेवेति न चत्वरत्त्वभंगः
 रुद्राय स्वाहेति रध्मरद्भुर्विस्रस्य हुत्वा स्तवेरागज्यगृहीत्वा
 अपाश्चेत्यादिभिर्मंत्रैर्जहुयात् अत्र भगवान् आसी
 नो वा स्थितो वा स न गतौ रत्तरपश्चिमे अपाश्चेत्येके पा
 पान् अतो देवा अवंतुनः इति चाभ्यां व्याहृतिमिहुत्वा
 चतसृमिहृत्तं अतो ब्रह्मणा पि प्रायश्चित्तं होतव्यं
 आदौ कर्त्तुं हुत्वा पश्चाद्ब्रह्मणा पि होतव्यामिति भावः
 अपाश्चेत्यस्य विमदोयां ळग्नः पांक्तीः प्रायश्चित्तं हो
 मे अतो देवा इति मंत्रद्वयस्य मे धातिविर्विष्मर्गयत्री

व्याहृतीनां परमेषु प्रजापतिर्त्रैविः अग्निर्वायुः सूर्यः
 प्रजापतयो देवताः देवी गायत्री छंदः देव्युसिक्रु देव्युनु
 यूप्रदेवी ब्रह्मणी छंदः सिसर्वप्रायश्चित्तं होमे विनियोगः
 आपस्तंबः अनाज्ञानानामिति अनाज्ञाने जहुयादि
 नि अनाज्ञानानामिति मंत्रद्वयस्य वामदेवत्रयविः अग्नि
 देवता अनुयुप छंदः अनाज्ञानदोषपरिहारार्थं प्राय
 श्चिन्नाज्या हुति होमे वि० यो० देवतादीनां व्युक्रमदोष
 परिहारार्थं यद्वा देवा इति मंत्रेण होष्ये यद्वा देवा इत्यस्य
 वामदेवोऽग्निस्त्रियुप व्युक्रमदोषपरिहारार्थं प्रायश्चि
 न्नाज्या हुति होमे वि० यो० कारिका व्युक्रमदेवतानां
 संकल्पादौ भवेद्यदि द्रव्याणां व्युक्रमस्याचेत्तेषां नि
 र्वपरागादिषु मध्यान्पूर्वाह्नतश्चेति व्युक्रमोवाप्तवेद्य
 दि यद्वा देवा इति मंत्रेण जहुयात् अस्तु वा हुतिमिति व्या

हृत्तीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिदेवता हृत्ती
 ६८ छंदः स्वर्वाणि लेपजनिन प्रत्यवायपरिहारा च्यं अज्याहु
 निहोमेविति ० अथ सूत्रं बर्हिषिष्टाणि पात्रं निनयदि
 ति निविदेदित्यर्थः यत्पूर्वादित्रं नियनं एव पाक
 यज्ञानामेव तत्सेदयन् यज्ञानामेव कथः अवा म्रियं
 तेन पूर्यते नैत्यवभृथः दीक्षानोवभृथो यज्ञ इत्यमरः
 अवभृथ शब्देन अवभृथ धर्मो भवति तेन सर्वप्राय
 श्चित्तेभ्यः उर्ध्वं प्राक् संस्थाप्य इति पंचपंच ब्रह्मरो भवती
 त्युक्तं तत्रैव क्रमः पूर्वकृत्वा सर्वप्रायश्चित्तानि उहोति
 नतो ब्रह्माजुहोति तथैवोक्तं निरसश्चोपवेशश्च
 तप्या ब्रह्मजयापिच प्रायश्चित्ताहुनिः संस्थाकर्मणः
 पंचक इति नारायणः अथ यो बर्हिषिष्टिं पूर्वाणि
 त्रं ददिराहस्तेन स्पष्टं पूर्वाणि सीति मंत्रजपेत् परि

स्तररादभैः प्राच्यादिभिर्मंत्रैः प्रतिदिशि मुदकं क्षिपेत् तत आपो
 स्मानित्यादिति सिद्धिर्भिर्मंत्रैर्मर्जिनं कृत्वा दुर्मित्रा इति नैत्रं दत्त्वा नु
 दकं क्षिपेत् तदुक्तेन ब्रह्मा आत्मनं यजमानं च प्रोक्ष्य होम इव
 सददिराग ब्रह्मरो दद्यात् अतएव शो नकः वामपार्श्वे तथो सीता
 यं प्रग्वविर्भुजः आसि च्यापारणे ततो यमाहं प्रजामनेन तु तन्या
 रिग्भांगृहीत्वा पापमात्मकं तं स्मरेत् आत्मानं यजमानं
 चा होरात्रिं प्रोक्ष्य तज्जलैः होता ब्रह्मा उंचम इत्युपतिष्ठेत्
 अग्ने प्रत्यमुपास्थित स्वस्ति प्रद्रामे धामित्यादि चोच्चरे
 त अग्निमेतेन मंत्रेणा प्रार्थयितुं विजोत्तमः पर्युह्य पर्युह्य
 दद्याद्विप्राय ददिराग होमोपयोगीयद्रव्यं होत्रे दद्यात्स
 ददिराग यथोक्तं ददिरागालाभे हिरण्यं वा स्वस्त्युक्ति
 इति छंदः ॥ आरिग प्रह्माल्य गृहीयान् अवाक
 शम्या परासानुवाहिरायननाज्जत प्रायश्चित्तसमाप्यंतं स

मर्त्यजीवितुं यदि इदं तत्तत्तु चास्वस्थस्यानेति प्रदियेतु
 नः आज्याहुतिश्च जुहुयाद्वा हृत्यारवेः पूर्ववत् अतिक्रां
 तोषदाशम्यापरासमलोद्भवत् शम्यापारिमित्तो देश
 इति स्तत्रस्थानेन उक्तत्वात् शम्याचयद्विंशदंगुलेत्या-
 पस्तवस्मरणात् इति स्थालीपाकः अथ मलमासक-
 त्वं पावरोक्षिष्ठाग्रपरासं धौपासने कर्म च अग्निहो-
 त्रपाकयज्ञानन्यातपिमलिन्मुचे कुर्यादित्यानि कर्मा-
 गिन प्ररंभमिति स्थितः प्रतिष्ठानं च कर्मादे मलमासे वि-
 वर्जयोदिनि यदुक्तं तदा मलस्यादिना स्वार्तिनानुपक्रांता
 न्वाधानादिप्रारंभविषयं यमः गर्भे वा दृष्टि के भूतयोऽप्रा-
 द्रकर्मणि मासिके सापिंडीकरणे निज्येनाधिमासं
 विवर्जयेत् गर्भमासात्प्रभृति विहिते पुंसवतो दो वा
 दृष्टि के दृष्टादो आसीति भागे दृष्टि स्यादित्यादिना वै

हिने आद्रकर्मणि मासि इति मासेन विहिते आद्रक-
 मा मणि आद्रास्या आद्र इत्यर्थः नित्ये नित्यदाने अ-
 ववदत्कारा अग्निहोत्रोपासने वैश्वदेवादयः अग्र-
 यरां च दुभिदेषु याश्यामाकव्यमिरिक्तया मासं भ-
 वाजीवना प्यमावपूयेकं न दामालिन्मुक्तार्थं दुर्भि-
 देभ्यो वेत्तु अनन्यगति कृत्वा भावादृष्टि मासेन कर्तव्यं
 इति मलमासकृत्य अथान्वाधानदिने ग्रहराणि
 न्वाः रायिः अन्धानेष्टिमध्यायासूर्यस्य ग्रहरां यादिन वो
 नवोयमादित्या जुहुयाद्वा हुतिद्वयं अत्र विशेष उक्तः
 शौनकेन सूर्यग्रहे आहुतिं स्यात्तु द्वयं तमसस्पारि चि-
 त्रं देवानामित्युपस्थानं चाद्वैत्यत्रो विधिर्भवेत् आत्रा-
 हुगौरियं होमिनवोनवउपास्थिते उपस्थानकार्यं
 मित्यर्थः चंद्रसूर्योपरा मेतु जु हो म्योपासने नले उप

७१ स्थानं तत्तथा कार्यं दयं वैमंत्रनः क्रमान् अप्येष्टिदिने
हविरासादन्तं कृत्वा अन्वाधाननेष्टे मध्ये प्राप्नुयह
राजनिन दोषपरिहाराय शो न कौन प्रकरेण प्रा
यश्चिना ज्याहुनि होमं करिष्ये इति संकल्प्य होमं कृत्वा
प्रधान होमं कुर्यान् अत्राह गौरि सस्यराह गोरामे गोन
मश्च हुमा गायत्री ग्रहदोषनिहारायि अज्य होमे न
बोन व इत्यस्य स्य सावित्री चंद्रमा त्रिष्टुप् उपस्थाने
सूर्यग्रहे उ उह्यामीति होमः ह्यानव रिलिपायाना
चीपुरवरी चित्रं देवानां मित्युपस्थानं उह्यामीत्यस्य
कारावः प्रस्कारावः सूर्ये नुष्टुप् चित्रमित्यस्य कुत्ससूर्ये त्रि
ष्टुप् अथ पर्व निरायिः आवतं नैयदां संधिस्तत्पूर्वमप्यापि वा तदह
यगि इष्ट्येत परतमेत्येव हनि त्रिमूर्त्ति द्वितीया चैत्रप्रतिपद्याप
राक्षिके अन्वाधानं चतुर्दश्यां परतः सोमदर्शनात् अपराह्ना

पुरासंधौ चंद्रदर्शनवर्जिते अपराह्ने चतुर्दश्यां दृष्टे चंद्रे पिवेज्य
ने अपराह्ने च संध्याह्ने यदि पर्व समाप्यते उपोष्यतत्र पूर्वयुक्त
दहर्गमि इष्ट्यते परतिप्येह सवृद्धे रधस्त्वोतिथौ योज्यं प
र्वतोयश्चतुर्थोऽशमाया प्रतिपदा सुयः यागकालावविशेयः
प्रातरुक्ते मतीषिभिः वा सनेयव्यातिरिक्तानां प्राह्ने दिने
न्वाधानं परेष्टु रिष्टि विनिशिष्टानः नयष्टु व्यंचतुष्यां शिवा
गेः प्रतिपदः क्वचित् रसांसितं हिलुं पंतिष्कतिरेखासनात्
नीतिवाक्या चतुष्यां शव्यतिरिक्ते प्रतिपदियागः कार्य इत्य
र्थः तेनैव कुरुते चेत्स्याद्दानव्याहृति होमवा निति स्मरणा
त्त्यागः प्राग्दिने वेति विकल्पः तत्र प्रतिपदि ईक्षीता चंद्र
दर्शनं त्रिमूर्त्ति द्वितीया भवेत्तदा तद्दिन एव दानव्याह
रित्युक्तो यागः कार्यः अप्यवा पूर्वयुः पर्वतृतीयां प्राग्वि
कार्यः प्रतिपदि चंद्रदर्शनसतीष्टे रकरां वैकल्पिकमि

७२ त्वनेतमद्वैरुक्तं पर्वणोद्दिनीये शेषिकर्तव्येष्टिर्दिजानि
 मिः दिनीयासहितं यस्माद्दूषयन्त्याश्वलायन इति का
 लदर्शविशेषः यदाह्मन्तर्प्यभागं दिनीयावाप्नोति न
 देवात्वाधानचतुर्दश्यां परेद्युरिष्टिरिति गर्गः संधिर्य
 घपराह्मन्त्या घागः प्रातः परेहति कुर्वराः प्रतिपद्भागे
 चतुर्थ्यापिन दुष्यति प्रतिपद्यप्रविष्ट्यां पदत्तिष्टिः स
 माप्यते पुनः प्राणीयः कृत्स्नेष्टिः कर्तव्यायागविक्रं
 मेः गार्ग्यः समाप्तिः प्रतिपद्यक्तापर्वण्यपि कृतोयजे
 रिति कालदर्शानिराण्यविशेषः पर्वणोद्दिष्टिः प्रारंभक
 त्वाविरम्य प्रतिपदिसमाप्ति कुर्यादिति यदापंचदश
 घटिका नंतरं पर्वप्रतिपत्संधिस्तदाहर्वाहैर्देवीकं कार्यम
 तः पूर्वाह्ने स्थालीपाकारं मे उपक्रान्त्य कर्मणो विधिं
 नरेण विरामो संभवान् प्रतिपत्तवे शादवागेव स्थालीपा

कसमाप्तिप्रसक्तौ नेदं वचनं स्वल्पकालसाध्यं स्थाली
 पाकं स्पृशानि किंतु बहुकालसाध्यां श्रौतेष्टिमेव स्पृ
 शन्तीति न्यायविदम्राडः ग्रंथांतरादिशेषो ग्राह्याः
 इति पर्वनिराण्यः अथ स्थालीपाकनिषेधः संग्रहे
 अन्वाधाने क्षुत्तीनेऽकप्यं चैतस्मत्तकादिनां तत्रापरं
 कुर्वन्ति न स्मादिष्टिचवर्जयेदिति ग्रंथांतरे न हिनेष्टि
 कर्तव्यमिति तत्र पुरस्तंतं तत्र समाचीर्य यथाविधि
 यद्वातदहरे चैतदन्वाधानपुरःसरं आचार्यः तौचा
 पितृस्तस्य शावेपर्वरागिष्टिं महा यदि स्त्री धर्मियां स्त्री ध
 मीरजुस्तद्वदनी स्त्री धर्मिणी स्त्री धर्मियाय विरात्रेण
 मलिनीं पुष्यवत्यामिधानात् एतद्भूतग्रहणात् पूर्वका
 लविषयं न ग्रहणोत्कृते यागकर्तृतां श्रूयते भागवान्
 स्थालीपाकमिति त्रयमेघदिनघनकुत्रचित् दिवा

७३ सैतत्रकर्तव्यमेतन्नस्मान्निकर्मणः नत्रापियद्यतिक्क
 मेत्कार्यपर्वरायनंतरं पाथिकुद्रोमपूर्वतुकर्तव्यमव
 धानतः चरुनिर्वपणानत्रपूर्वपाथिकुद्रोमग्रयोअन्त्याभ्या
 देवताभ्यस्तुचरुमंजुहुयाक्कमामअन्येत्तपाथिकुद्रोमंस्त
 नंननिवने तेत्तुक्त्वापुरस्तत्तप्रणीतासादनांतकं नि
 वपिप्रोदरोक्त्या चरुः पाथिकुद्रोमग्रये अथोपरिस्था
 त्त्रंचयथाविधिसमाप्पच अनिक्कमत्तंचकुर्वन्तिस्स्याली
 पाकंयथापरेति अस्पाथः प्रनिपट्टिकर्तव्यस्याली
 पाकस्यानिक्कमरोअगामीचत्तदशपर्यतेषुनिधिषु
 यत्रकुत्रवास्यालीपाकः कार्यः नत्राप्यनिक्कमरोअन
 तरेपर्वरायेवपाथिकुद्रोमपूर्वकअनिपन्नहोमंकुर्यादिति
 नत्राविनिधिनिर्विशेषमाह आचार्यः तात्तीनेष्टि
 चत्तदश्यांचत्तय्यामध्यपंचके नवम्यांचत्तविंशियायां

स्तः

कार्याहोक्तयन्तेति एतदन्वाधानेकृतेकृतेज्ञातव्यं अन्वा
 धानपातिक्रमेरात्तपाथिकुद्रोमः कार्यः उक्तंच कारिका
 यां उभयानिक्कमेकार्येकः पाथिकुद्रोमचरुति केवलेस्या
 लीपाकेलुप्रियायश्चित्तं नोक्तं तत्राद्यकार्यं अन्वाधानंकुमा
 प्रनिपदिप्रमादादिष्टाकरोत्तुतीयादिनिधिषुप्रान्तरीपास
 नीनंतरंसंकल्पपूर्वकंसंस्तुज्यंयस्तंसमस्तव्यास्तीभिः ता
 ऊत्वात्पुनरन्वाधाययागकुर्यात् अन्वाधानंतकार्यमि
 निकेचिन् कारिकापि प्रायाश्चित्तविशेषस्ययत्रनोक्ता
 विधिर्भवेत् होतव्याज्याहुतिस्तत्रभर्तृवस्वरितिहत्तु इ
 तिस्स्यालीपाकानिक्कमेरातिरार्यः अथाभ्यंगविधिः
 सत्तपादोप्रहाल्पाचम्यंसंकल्पप्रहादीमांभर्तृलेनिलद
 त्वात्तात्तुलंगटहीनाकुर्यात् वारफलं संजापः कांतिरत्वा
 युर्धनंनिर्धनंतातथा अनारोग्यसर्वकामावारय्यभ्यां

कारिराः संग्रहे द्वितीयां दशमीं दर्शरिक्ताय दृष्टी त्रयोदशी
 पर्वीष्टमी रवीभोमा तैलाभ्यंगं तत्पुत्रं स्मृत्यं तदे प्र
 तिपक्ष्णं दृष्टी पुनर्वसुमेकादशी तिथ्या तैलाभ्यंगं दानिमा
 संदंतकाष्टं च वर्जयेत् संक्रान्त्या रविवारे च सप्तम्यां प्राहुवा
 सरे तैलाभ्यंगं तु यः कुर्याद्दूरिदः स तु जायते द्वादश्या तैलसेव
 नादित्यादिवाक्पेक्षादश्या धिति विद्वा मृतजन्मर्तुदिवसे
 प्रतिपन्नवमी युच आहु कर्त्ता चान्यदिने संक्रान्तिग्रहो यु
 च व्यनीयते कर्त्तव्ये सप्तम्यां प्रतिपन्नवमी युचां प्रभ्यंगं
 जयेदिति शेषः संग्रहे स्नानमभ्यंगमारोग्यमांगल्यं सम्यक्
 कालिकं नद्यादिषु न कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं चोक्तवारिणा निविद्ध
 दिवसे वा रेखात्रौ च व्याधिनस्य च द्रव्यान्तरयुतं तैलं न दुष्य
 तिकदाचन गार्ग्यः पंचदश्यां च तृदश्यां च द्रव्यं रविवार
 रे द्वादश्यां सप्तमीं दृष्टी तैलस्य प्रमिपित्यजेत् व्यासः

तिलैस्नानं सदा पुण्यं कुर्यादामलकैः श्रिये सप्तमी नव
 मी दशरवि संक्रमणे स्ने पद्मपुराणे सप्तमी नवमी द
 शदिनीया दशमी युच रविवारे रा संक्रान्त्या स्नानमा
 मलकैस्त्यजेत् कलादर्श आराध्य देवमारार्यं वन्द्य
 नप्यनुव्रज च भुक्ता व्याधौ वनस्ताया तैलेनापि निशास्व
 पि पुत्रजन्मनियामा प्रायामभिषेके व्रतेषु च उपरागे विवाह
 हे च स्नायां तैलेन वानरः स्मृति संग्रहे नरकायां च तृद
 श्यां विवाहादि महान्तरे नप्या संवत्सरैः स्यादौ स्नतकां
 तेषिरोरुजि आकायां वलिरा ज्येष्ठवसंताभ्युदये नप्या
 तैलाभ्युगोत दुष्येत् संक्रान्तिग्रहणादिषु सार्वपंगं च
 तैलं च यत्तैलं पुष्यवासिने अत्यद्रव्यं पुते तैलं न दुष्यति
 कदाचन संग्रहे आदित्यादिग्रहमंडलस्य च बुधरश्मिग
 काले सदा देवं तैलमीली तैले च स सततं दोषापगुत्पेततः

७५ अभ्युत्थामित्रदंगघातहृदये शंङ्खिल्यरामद्वियोः पत्न्योः कांतः
 शिरस्थितेः पतिचित्तास्थेयार्थादनंभ्यंगतः दिवायदाहृतंतोयं
 कृत्वा स्तराण्युत्तं नत्तत् रात्रिस्तान्तुसंप्राप्ते कुर्यादनलसंनिधौ
 ल्यं = नस्त्रायादुत्सवेनीतिमागम्यैव निवर्त्य च अनुव्रज्य स हृदं पुत्सु धुः
 जश्चेष्टुदेवताः दशमीपुत्रनाशाय घनहान्येन्नयोदशी
 द्वितीयोभयनाशाय स्नानेन व्रजयेत्तदा यत्तु गार्ग्यवचन
 त्रयोदशी द्वितीयायां प्रतिपद् दशमीद्वये तैलाभ्ययं नकु
 र्वति पिवेद् दशमीद्वये इत्यभ्येगविधिः अथमातृकासूज
 नं स्कंदे तानिष्ठापित्यजेन वैदिकं यत्समारभेत् तत्रापि
 मातरः सर्वसूजनायाः प्रयत्नतः पूज्याम्प्रीत्येवार्चायापर
 दाभयपारायाः एतन्मातृकासूजनं बाहुसनेयानां निमं
 अस्मच्छाकायां रवायां स्वेष्ट्याकराणां आश्वलायनाद्यै
 रनुकृत्वा तत्र प्रयोगः स्वस्तिवाचनानंतरं प्रारणान्तरं

यम्यन्ति प्यादिकं संकीर्त्य प्रातरध्वकर्मरोगनिर्विघ्नतासि
 द्यार्थं योऽशमातृकासूजनं च करिष्ये इति संकल्प्य व
 स्त्रोपरि योऽशदेवतास्वरामियाः कुंकुमाक्षमया वास्या
 प्यनाममंत्रेण योऽशोपचारैः पूजयेत् दानस्वडेना
 सांतामान्युक्तानि गौरीपद्माश्र्वीमेधासावित्रीविजया
 अया देवसेनास्वधास्वाहा मानान्यालोकमातृका हे
 षिः उष्टिः स्तुत्याऽष्टिः शान्तया सहति विष्णुपरातो अरु
 त्वामातृकां गंतुं वैदिकं यः समाचरेत् तस्य क्रोधसमायुक्ता
 हिंसा मिच्छंति मातरः मनुः कर्मादिषु नु सर्वेषु मातरः सगरा
 धियः पूजनीयाः प्रयत्नेनैव पूजिताः पूजयंति चेत्ति अ
 थ स्वस्तिवाचनं पुराया हवाचनं विधिवद्व्यामोप्यव्या
 विधिः प्रयोक्तुं कर्मणामादावन्तेषां दयसिद्धये अर्चिता
 ब्राह्मणाः सम्यग्धर्मार्थिः सदक्षिणोः तिष्ठेयुः प्राङ्मुखः

७६

युग्मावक्तारोदमपिशाया निबुधत्वायिततेषांदादि
 रास्यामुदङ्मुखः विस्वकुंभमयाप्राग्विहिताननम
 चित्तं शिवाः संत्वापइत्येवंवदेष्टात्तज्ञाननः वक्तारो
 पिशिवाभ्यापः संत्विन्येवंनृत्तमप्य गंधा इतिवदेष्टे व
 कंसगंधाः यांत्वितीतरे वदेत्पूर्वसमनस इत्येवंमप
 परेपिच सौमनस्यमितिनिब्रूयुस्तुशब्दानमन्त्राः पश्चादस्त
 नमिन्नेकस्याह्वाचायितननः अन्येदत्तंचारिष्टंचास्ति
 त्येवंब्रूयुरविताः तत्तवाचयित्ताविप्रोददिरागा इत्युदीर
 येन स्वास्तिशब्दाद्यमुच्चार्यदक्षिरागः पात्वितीतरेविदु
 देयमितिनिब्रूयुस्तुशब्दानमन्त्राः कर्त्तव्यददिरागाजानु
 पात्तइत्यामहीनले उदङ्मुखोजपेत्तुस्तम्बप्रयेत्येवमादि
 कं जापित्वोत्थापितकुंभंविभ्रतिष्ठेउदङ्मुखः मनःस
 मायनामित्येवंवाचायित्तावदेत्त समाहितमनसस्म

इत्येवंव्रवंत्यथ प्रसीदंतुमवन्तइत्यचवाचइतावदेत्त प्रसन्नास्य
 इतिप्रीताः प्रतिब्रूयुरितीतरे शान्तिपुष्टिस्तथात्तुष्टिर्नृ
 द्विविघ्नान्यनुक्रमान् आयुष्यमारोग्यमितिनिशिवंकमति
 थापिच अस्तुशब्दानमुच्चेरन्वाचायित्वातथापरे अतोदे
 वांअयंतुन इतिस्तुक्तंवेस्मवमुत्तमं इतिरोदावीरसवि
 नेतिनवोविघ्नयेत्तिच आवदस्त्वंशकुनेनिपुरायाहं
 वाचयेत्तनः प्रजापतिः प्रियतामित्यथवाचायित्तावदेत्त
 परेप्रप्यममुच्चार्यप्रीयतांभावानिनि पश्चात्प्रजापति
 रितिब्रूयुः प्रपन्नमानसः पुष्यहंवाचायिष्येहमितिवाच
 यित्तावदेत्त वाचाजामितिभाषंनेवकारश्चसचेतसः
 अथोक्तातेवशकुनेसामगायानिपूर्वकां त्रुचंसर्वसह
 ब्रूयुततोवाचायित्तादिजः ओंमुक्तिस्तुपुरायाहंभवन्ते
 इतिभाषितान् परेब्रूवन्तिब्रूयुरोपरायाहमितीतरे पुन

शपा-

रप्येचमेवद्विः कृत्वा पुरायाहवाचनं ततः स्वस्तिन इंद्रेति त्रुं
 चंद्रयुः सहोभवेत् ततो वाचयित्वा पूर्वमोः स्वस्तीत्याभिधा।
 यत्तु पश्चाद्भवति इति च ब्रूवांस्त्विति विभाषने ओं स्वस्तीति
 तथैवान्ये प्रतिब्रूयुरतः परं प्राप्तिं च तत्पुण्यान्त्वाकर्म
 वाचयित्वा ततः स्वस्तित्या धं ब्रूवंत्वं तं पूर्ववत्समुदीरये
 त् वक्तारश्च तत्पुण्यान्त्वं तं तं नामोक्तिपूर्वकं स्वस्तीति
 च प्रातिब्रूयुरधसर्वेपिते द्विजः ऋध्यामस्तौममित्यादिम्
 चंद्रयुसहोद्विः ततो वाचयित्वा ऋद्धिं भवं तत्त्विति पूर्वकं
 ब्रूवांस्त्विति वदेदप्यब्रूयुरो मृध्यातामिति एवमेवोभयेपि द्वि
 रभ्यसेयुरिदं पुनः पुरायादोस्त्रिरभ्यसे मंदमध्योच्चानि स्वनेः
 आश्रयेरतिमे सर्वसमागमपरस्परं ततो वाचयित्वा कुं।
 जलसंस्कार्यमूर्ध्नि किंचित्संचेत्तथैवान्यैश्च विविधा ब्रूय
 सिषः आपो हिष्ठादग्निस्तिष्ठः शन्नो देवीन्पृचैकया ईशा

नावा रारागामिति शुद्धवत्पद्यमर्थराम नवत्समं दीति
 स्तुतं सर्वपापप्रणोदनं पवस्व सोममित्यादि त्रुटिभिः प्रो
 द्यसमं ततः पुरायाहवाचयित्वैवं सर्वकल्याणवाभवे
 त् ३. स्वस्तिवाचनमेतत्तु सर्वधाम्निहिकर्मरागं आदा
 वंते प्रयोक्तव्यामिति यज्ञविद्यामन्त्रा अथ प्रयोगः ओं दां
 अवनि कृत्वा नुमंडलः कमलमुखसदृशमंजलीशि
 रस्या ध्याचिदक्षिणेन पाणिना सुवर्गपूरकिलशं ध्या
 रयित्वा दीर्घानागानद्योगिरयः स्त्रीणां विष्णुपदानि च।
 तेनऽप्रायुः प्रमारीन पुरायाहं दीर्घमायुरस्तु शिव
 आपः संतु सौमनस्यमस्तु अदन्तं चारिष्टं चास्तु गं
 धाः पातु सुमंगल्यं चास्तु अदन्ताः पातु आयुष्यमस्तु
 पुष्याणि पातु स्वाश्रियमस्तु नां वृत्ताः पातु एष्यमस्तु
 दक्षिणाः पातु वहुधैर्यं च नोस्तु यं कृत्वा सर्वविदे देवय

क्रियाकरणाकर्मरंभाः शुभाः शुभनाः प्रवर्तनेन मह
 मोकारमादिकृत्वा नृगयसुः सामाप्रतिर्वचनं ब्रह्मधिम
 नं संविज्ञानं भवद्विरनुज्ञानः प्रमयं पुराया हं वाचयिष्ये
 वाच्यनामिनिविप्राः भट्टकरोमिभिः १ इविशोदाः १
 सविज्ञापश्चात्ताज् १ तवोनवोभवति १ आपडुदंतु
 यस्त्वाहृदा १ यस्मैत्वं १ संत्वासिंचामियजुयं प्रजामी
 युधनंच व्रतनियमनपस्वाध्यायान्नानुदमदातवासि
 स्थानां ब्राह्मणानां मनः समाधीयनामिनिक्कर्त्ता स
 माहितमनस्म इति विप्राः प्रसीदंतु भवंतुः इति कर्त्ता
 प्रसन्नास्म इति विप्राः शांतिपुष्पध्याविप्राघाः शब्दाः
 पंददशैवन्त उन्नरेकर्मण्यविघ्नमस्तु उन्नरोत्तरमहरहसि
 दृष्टिरस्तु उन्नरोत्तराः क्रियाः शुभाः शुभनाः संपद्यन्तीति
 धिक्कराणामुर्हर्तजननदत्रवारलग्नादिदेवताः प्रीयंतां

शांम्यंतु घोरानि शांम्यंतु पापानि शांम्यंतीत्यः शुभानिवर्धं
 तां शिवऽऽयः संतु शिवा नृत्तवः संतु शिवानयः संतु
 शिवा गिरयः संतु शिवावनस्यनयः संतु अहोरात्रेऽप्रीविस्या
 तां निका मेनिका मेनः पर्जन्योवर्धन्तु फालिन्योने डोयघयः
 पचानां योगदोमोनः कल्पनां शुक्रांगारकबुधबृहस्पतिश
 नीश्वरशुक्रकेतुसोमसहि आदित्यपुरोगाः सर्वगृहोप्रीयंतां
 आनिपुरोगाविश्वेदेवाः प्रीयंतां ब्रह्मपुरोगासर्ववेदाः प्री
 यतां विष्णुपुरोगासर्वदेवाः प्रीयंतां महेश्वरपुरोगामामातर
 प्रीयंतां ब्रह्मचब्राह्मरायश्च प्रीयंतां श्रीसरस्वत्योप्रीये
 तां अहमेधोप्रीयेतां भगवतीकान्थायनी ० भगवती १
 माहेश्वरी ० भगवती नृष्टिकरी ० भगवती सिद्धिकरी ०
 भगवती विघ्नाविनायकी ० भगवती रायरांप्रीयतां भ
 गवान्धामीमहासेनः पुरायाहकालावाचयिष्ये वाच्यतां

७८ उक्तानेव विष्णोः शकुनेपुरायमावद याज्ययायजनिप्र
 त्पुर्वेयाज्यापुरायेवलक्ष्मीः पुरायामेव तंलक्ष्मीसंभावयति
 पुरायांलक्ष्मीसंस्कारुते यत्पुरायंनक्षत्रंनक्षत्रंकुर्वीतिोपयु
 यं यदावेत्सूर्यउदयति अथनक्षत्रंमेति यावेतित्रस्तुयो
 गच्छेत् यत्रजघन्यंपश्येत् तावत्कुर्वीतियत्कारीस्यात्
 पुरायाहएवकारुते नानिवाएतानि यमनक्षत्राणि यान्य
 वदेवनक्षत्राणि तेषुकुर्वीतियत्कारीस्यात् पुरायाहए
 वकारुते अस्यकर्मणाः पुरायाहंभवन्तीब्रुवंतु ३ ओंपुराया
 हं स्वस्तयेवायुमुपब्रवामहे आदित्यउदयनीयः पच्यो
 वेतः स्वस्त्याप्रयंनियय्यांस्वास्तिमभ्युद्यंति स्वस्त्येवेतः
 प्रयंतिस्वस्त्युद्यंतिस्वस्त्युद्यंति स्वास्तिनइंद्रः अष्टौदेवा
 वसवः सोम्यासः यनस्तोदेवीरजराश्रविष्ठाः नैयन्तापांनु
 रजसः पुरस्तात्संवत्सरीणाममृतंस्वास्ति मद्यसहकुटंविर्ते

महाजननमस्कुर्वीणाय आशीर्वचनमयेक्ष्माराणाय स्व
 स्तिभवंतोब्रुवंतु आयुष्मतेस्वास्ति ३ अध्यामत्रटक् सर्वा
 मृद्धिमृदुयामितितंवेनेजसेवपुरस्तात्ययेभवंचंद्रोभिर्मध्य
 तोक्षरेरुपरिष्ठाज्ञायत्रीसर्वतोद्वादशाहंपदिभूयस्वामृद्धि
 माह्वीत्सर्वामृद्धिमृद्धोतियएवंवेद ऋध्यास्महव्येर्नम
 सोपसद्यमित्रंदेवंमित्रधेयंनोअस्तु अनुराधाहविषा
 वधयंतः शनंजीवेमशरदसवीराः त्रीणित्रीणिबेदेवा
 मृद्धाणित्रीणि छंदसित्रीणिसवमानित्रयइमेलोकाः
 अध्यामेवतद्दीर्घएषुलोकेषुप्रान्तिनिष्ठानि अस्यकर्मणाः
 ऋद्धिंभवन्तोब्रुवंतु ३ ऋद्ध्यन्तमिति विप्राः श्रियेजान०
 यएवंवेद यास्मिन्प्रज्ञाभ्युदयत्सर्वमेतदमुंचलोकाभिदम्
 चसर्वं तन्नक्षत्रमभिजिदिजत्य श्रियंदेधात्वहशीयमानं
 अहोवृद्धियमंत्रमेगोपाय यमययस्त्रैविद्याविदुः ऋचःसा

८. मानियजुंषि साहिष्ठीरमृतासनां अस्यकर्मणाः श्रीरत्नि
 निभवंतोषुवंतु अस्तुश्रीः ३ वर्षशतस्यमस्तु शिवं
 शिवमस्तु गोत्रमित्ररुद्रिरस्तु प्रजापतिः प्रियतां इदं
 आदावंतेकर्तव्यं कारिका आदावंतेप्रयोप्रयोक्तव्यं
 सर्वेषामृद्रिकर्मणामिनि अथमंडपविधिः वसिष्ठः
 योळशारलिकंकयचिन्तद्वा रोपशोभिनां मंडपंनोररो
 युक्तंनवेदिमृकल्पयेत् अष्टहस्ततत्तत्तयेन्मंडपंवादि
 यद्दुकं चतुःकरं चहस्तो धूमिष्टिकोमिर्मदापिवेति वे
 दिकालक्षणांविस्तरेणाविवाहेदुक्तं अथमंडपदेवताप्र
 तिष्ठा नंदिनीनालिनीमैत्राउमाम्बपशुवधनी आग्नेया
 दिक्क्रमेणैवज्ञेयामंडपदेवताः आग्नेयांदिशिस्थितंस्थं
 भस्मपगम्य अर्चतेत्यादीन्मंत्रानुक्ता निकामे कल्पतां
 कांडात्कांडात् याजोवधीः दधिक्वावाग्नेः स्थिरोभव स्म

रागप्रादक्षीलिङ्गः स्वरूपास्तंभेपिनश्चमरः अत्रगंधादिषोड
 शोपचारप्रथममंडपस्थूलस्थिता नंदिनीदेवताः प्रियता ए
 वनेर्चयन्त्यादिदिक्षुस्थितास्तुस्थूलैर्कर्तव्यं अथब्राह्मणसंख्याः शा-
 शांखः आद्येर्चोभोजयेद्विप्राश्चतुर्वाप्रतृजोदृष्टो ब्राह्मणा
 न्मधुरान्नेनशतंपुंसवनेतप्या समिन्नेजनलेनाग्निप्रतिक
 र्मशानंशानं दशानिक्वमरोचान्नप्राशनेचौलकमर्द्धि
 व्रतबंधेचविप्राणांदेशानंवाशतंशतं द्वावाभोजदृष्टो
 निःक्रमेचान्नभोजने तद्यावेदव्रतानांचचतुर्वांचिद
 शक्रमान् ब्राह्मणान्भोजयेदृष्टो गोदानेस्नानकर्माणि
 विवाहेषुयथाशक्तिः पाकयज्ञेषुपंचसु एकस्मिन्प्रेष्टु मेव
 भोजयेदक्षिणां न्विमं विप्राणांदेशानेभोजयेन्मन्त्रिणां
 नेद्विजातयः उपवर्षादिभिः प्रोक्तमाधानेशानभो
 जने पंचाशदृष्टवान्निशान्कचिद्विधंविस्मयः सह

८१ संभोजयेत्सोमेजानोति कुर्मैरोवात्तप्राशनेचौलकर्मणि
 क्रतुबंधेचविप्राणां देशनेवाशक्तवया ब्राह्मणानांश
 तंपशो चानुमसिष्यस्तसर्वस्तुशतंपर्वणिचर्वणि अथ
 गर्भाधानाद्यनिर्क्रमेप्रायश्चित्तं कालानिक्रमरोगेचैषां
 कार्या हुत्वाव्याहृतिमिस्रतः ॥ एकैकशोलोपेपादकृष्टः प्रकी
 र्त्तितः अथ कृष्टः संपाचौलो आलस्यादिगुरांस्तुतं
 वेदादिघ्नलोपेषुषट्कृष्टांश्च समाचरेत् अत्रका
 न्यायनः लुप्तेकर्मणिमिर्वन्नप्रायश्चित्तविधीयते प्रा
 यश्चित्तेकृतेपश्चालुप्तेकर्मसमाचरेत् बृहद्यमः आस्था
 धारमाचौलात्कालातीतंठकर्मरायत् अन्त्यव्याहृति
 मिहुत्वाप्रायश्चित्तं समाचरेत् एकैकैकलोपेत्तुपाद
 कृष्टसमाचरेत् चौलकर्मरायतिक्वातेपादकृष्टद्वयंचरेत्
 अकामनस्त्वकालेत्तुदिगुरांघ्नमाचरेत् अत्यंतरोगं

१ सन्नास्यन्त्यपनस्करांगानिषु कर्महानाविदंशोक्तंमन्यथा
 दिगुरांभवेत् योऽपुशोदृष्टवर्गनिर्भोजीलोपेत्तुनत्रहि
 चांद्रायशां पराकंवाशनिवर्त्यसमाचरेत् शनिवाक
 लोपेप्रायश्चित्तं अथ कुंभारमुपवेशानेदिद्वियमः
 संस्कारकस्तुसर्वत्रतिष्ठेत्तुनमनःसदा संस्कारःपुरुषो
 बास्त्रीनिष्टेहृदिगामःसदा ऋतौपुंसवनेचैवसीमं
 नेयज्ञकर्मणी प्राहूकालेविवाहचपत्नीददिरागः
 सदा विवाहेगृहवेशचपुंसिचौलेनयेवच ज्ञानेनाग्नी
 चकुर्वीतन्विधिर्नैवेद्ययेवच एषुकर्मस्यपत्नीचद
 दिरोचोपवेशयेत् ज्ञानकंनामकंचैवअन्नप्राशनचौ
 लके उपतीतिर्विवाहश्चसीमंताधानपुंसक कर्त्तु
 वामेनप्यासीनःपत्नीपुत्रस्यददिरो पुंसवनेकारि
 कायांमुक्तं आत्मनोददिरोपार्थप्रत्यागानेदुहाजिते

गर्भिरायुपविशेत्स्याता जयंतवचनं यथेति शौन
 केनाप्युक्तं सव्येनरेचौलकृतः समीपेजननीशिशोः
 संकेनाविधीपुत्रभासीनप्राङ्मुखीसत्रीनी कन्या
 दानेविवाहेचप्रानिष्टायकर्मसु सर्वेषुधर्मकालेषुपत्नी
 दाक्षिणातःसदा त्रिषुस्थानेषुसापत्नीवामभागप्रशा
 स्यते पितृसमायादशोचेचरथारोहेकृतौतथेति आहु
 कालेयदापत्नीवामेनीरंप्रदापययेत् आसुरंजडवेष्टा
 द्वापिन्टरागंनोपनिशुते इतिपत्नीकुमारोपवेशनवि
 धिः अथयोडुप्रसंस्कारनामानि जातोमिक्षुमारो
 चान्नप्राशनेचौलकर्मणि व्रतबंधेचविप्राणांदिशानेवाशतं
 चवा गर्भाधानंपुंसवनेसीमंतंजातकर्मणि नामकार्येनिकु
 मरामन्त्रप्राशनंचौलके मौंजीवेदनाममहाव्रतमतःपरं महा
 उपनिषद्गोदानसमावर्त्तनकंतथो विवाहःपुत्रकामाय

संस्काराःयोडुशेवहि अथगर्भाधानं अनर्त्तमत्यागार्थायां
 त्वकार्यगर्भलंभनं तथाच निषिक्तोयत्प्रयोगेवागर्भःसं
 धायतेस्त्रिया दङ्गर्भलंभनंनामकर्मप्रोक्तंमनीषिभिः
 अथब्रह्मचारीस्वदारनिरतः अथाचारिके ऋतुकाला
 भिगामीयस्वदारनिरतश्चयः ससदाब्रह्मचारीहविर्ज्ञेयः
 सगृहस्थमी ऋतुकालापगामीचप्रोप्नोतिपरमांगानि
 अगत्वापापीभवेत् गर्भाधानेपुंसवनेसीमंतेभ्युदयक्रि
 या पतिःकुर्यादभावेतुदेवरोरुक्तनोदितः शौनकेः स्त्री
 तायाःसुकृतायाश्चऋतुमत्याःसमेहनि प्रातरभ्युदयः
 प्राङ्मुक्त्वापुरायाहमीरयेत् ततस्तदीरिणांपुरायास्वयम
 न्येरापिदिजेः अधीयीतोपनिषदमयस्तस्तेसमापयेत्
 त्रैःसहेवाभुक्त्वाभुक्त्वास्तिवाचनमेवच ततोस्तमयवेला
 याकृतकृत्याभवेन्नरः मुद्रितंसंस्तंगंधपुष्पास्ततस

८३
 जगन्मूर्तिपुत्रं केनोक्तिवर्तमानं निश
 पार्श्वे प. ८

मन्त्रितं धूपितं दीपयुक्तं च गृहं पत्न्या सह विप्रो दिनिशेषः
 न तत्र शयनेतां पत्नी आचम्यारोपयेत् स्वयंचोपविशे
 न ततोऽश्वगंधामूलरसदक्षिराग्रासिकायां उदीर्यति इ
 ति मंत्रेण रासिच्येत् अत्र प्रहृष्टगिव धानेन विशेष उक्तः
 विस्मृतेन जपेत्तद्वत्कं योनिं स्पृष्ट्वा त्रिभिर्व्रत्नी गर्भाधा
 नं ततः कुर्यात्सुपुत्रीवै प्रजायते इति स्मृत्युक्तं गर्भाधा
 नं अथ शौनकाजपंतोक्ता प्रवृत्ताय नोक्तं गर्भाधानं आ
 चम्यप्रारणायायम्यनिष्प्रादिकं संकीर्त्य अस्याः प्राणि
 गर्भमतिशयाप्यं गर्भाधानं करिष्ये इति संकल्पः आभ्यु
 दयिकं कृत्वा अश्वगंधामूलरसं भूद्रां वरेदिष्ट्वा उदीर्यत
 मिमं त्रैरागपत्त्या दक्षिराग्रासारं धेनुरसं सिच्येत् अश्व
 गंधेन स्पृश्यात्तमम्रासुदेव उदीर्यति इत्यस्य सूर्यासावित्री
 सूर्यात्रिष्टुप् नासिकामश्वगंधारससेचने तद्रूपे उदरं

गते तामाचमयोपेयायात् एवं कृत्वोपगमने कृते
 स्याद्गर्भलंभनं आचार्यः गर्भाधानस्याकरणात्तस्यां
 जातस्य बुध्यते अकृत्वाग्नेदिजे दत्त्वा कुर्यात्सुं सवनं प
 तिरिति अत्र निविष्टदिनां नुच्यते कविचिर्धनधार
 नप्रकारेण प्रसंगेनोक्तानि अथ चंद्रिकायां ऋतुः
 योऽदशयान्यश्च तत्र स्तास्तु गहिताः पुत्रास्तास्वापि
 या पुग्माश्च पुग्मा कन्यका प्रदा इति एवं द्वादशदि
 नेषु स्त्रीसेवनकार्यं तत्रापि पर्वद्यग्रहरासंक्रांति
 व्यतीपातपुगादिमन्वादिगजघ्नायाश्च व्रततोपायास
 पितृदिननिविष्टनक्षत्रादिपर्ववर्जयेत् पार्श्वे के
 सर्पश्च मध्याह्ने द्रुपौ स्मै गर्भविगर्हितः स्त्रीकामस्तुत्य
 जेन्नारीपंचम्या मुत्तरात्रये अमावास्यासुमीचैव पौ
 र्णिमासी च तद्दर्शं ब्रह्मचारिभवेन्नित्यमष्टकौस्ता

नकोविजः पद्मलक्षणां यदावष्टीवितिपानेभानुवारस्तथैव
 ८४ पद्मननाग तत्प्रोक्तमयनाञ्चकतुर्गुणां प्रेतपदेनयोदश्यां
 मघास्युदःकोरविः यदातदागजश्यायाप्राप्तिपुष्टंरवाप्यते राये=
 चतुर्थ्याजायतेपुत्रात्त्वल्पायुर्धनवर्जितः तद्दोषपरिहृ
 रायचतुर्थ्यामपिवर्जयेत् प्राङ्मातृपूर्वदिनं प्राङ्मातृदिनंपरि
 चवर्जयेत् बृहस्पतिः ऋतौगर्भशोकित्वास्त्रानंमैथुनानि
 स्मृतं ऋतौतुयदागच्छेच्छेचमूत्रपूरीवक्तु मूत्रातुदि
 गुणांमुक्तेमैथुनेत्रिगुणांस्मृतं स्मृत्यन्तरे अष्टम्यांचव
 त्दश्यांदिवापर्वीरिगिमेथुने कृत्वास्त्वेतस्त्रात्वातुवारु
 रागिभिस्त्वमार्जयेत् अप्यनिघातिप्यादिप्रथमरजोदश्यां
 दोषशान्तिः चैत्रेत्तप्रथमंऋतौनाशवैध्यव्यकारिणी
 वैशाखेवैद्यपुत्रस्याजुस्तेरोगाचिन्तातया मुचिस्मृत
 प्रजाप्रेतकाद्यावरोधनघातयभाक् नभस्येदुर्भगाह्नी

कार्तिकेनिर्घनावाला मार्गशीर्षे बहुप्रजा ५ पं. २

वाज्राग्निनेचतपस्विनी पुष्येचपुश्रलीनारीमाघेपुत्र
 सुरवात्विना फाल्गुनीश्रीमतीसाह्वीक्रमान्मासफलंस्मृतं
 इतिमासफलं प्रथमायांपनिहन्ति द्वितीयायांसर्वंम
 वेत् नृतीयायांश्रियेस्याञ्चकतुर्थ्यांविषलीभवेत् पंच
 म्यांपुत्रलाभायवसुपंचारित्रिविक्रिया सप्तम्यांपुत्रवृद्धि
 स्यादष्टम्यांसतनाशानं नवम्यांरुदतीनित्यंदश्याम्यांघ
 र्मनाशिनौ एकादश्यांपनिःस्तिग्धाद्वादश्यांक्रंदनीभ
 वेत् त्रयोदश्यांमानधनीत्वपरावहुदोषकृत् पूर्वरात्र
 न्यग्रहीतास्याद्विधाफलं स्मृत्यन्तरे शुभंवेत्तुसुखीह्ने
 मध्याह्नेमध्यमंफलं अपराह्नेतवेधव्यं पूर्वरात्रिशुभंवेत्
 मध्यरात्रेमध्यमस्यादपररात्रेशुभंस्मृतं स्मृत्यन्तरे प्रा
 तःकालेशुभंविधात्पूर्वाह्नेरजतीधनं अपराह्नेसेरिणी
 स्यात्तस्यापराह्नेसर्वभोगिनी मध्यह्नेतुभवेदश्यामिश्री

२०८
 ५०५

८५ येविधवामवेत्त पूर्वरात्रेचिरं वध्यास्त्रभगापररात्रके ए
 कार्गलमृतं विंध्यान्संध्याकाले च पूंश्वली शनिवेलाफलं
 आदित्ये विधवानारीसोमे चैव नृत्तप्रजा भोमेतप्यान्म
 घातीचबुधकन्याप्रसूतिका गुरुच पुत्रलाभाय कन्या
 पुत्रप्रसूतगौ शनिनोत्पुंश्वलीनारीखिनधारफलं स्मृतं
 शनिवारफलं दास्त्राहापुत्रापत्यघ्नीवंध्याव्याधिमपि डि
 त्ता पुत्रीरणीविधवाचैव सपुत्रान् सुभगात्तया विधि
 वैकसुजाभायवत्रीकन्याप्रसूतिका सुभगाकाकवं
 द्यास्यादोगिरिगीवाहुमर्त्तका पुत्रिरायाढ्याचचांडा
 लीयानिघ्नीधर्मवन्ध्यापि पुत्रिरायाढ्यासुरवादासीस
 खिनीकुलदाफलं अमासंक्रान्तिविष्ट्याचव्यतीपाने च
 वेधेनो परिघस्यतु पूर्वार्द्धे कृष्णगंडानिमंडयो व्याघाते
 नवभूलेतनाड्यः पंचतुदर्शने वेधव्यमप्यहास्तिचस्

तनाशं महद्भयं मेव सत्यमिच्छारीस्याहवभेपरभोगिनी
 मिथुनेधनभोगाढ्याककटव्यामिच्छारिणी पुत्राढ्या
 सिंहशौतुकामाया श्रीमन्नीनया विलक्षणात्तलायात्त
 द्वाष्टिकेन उपनिव्रता दुश्चारिणीधनुर्पूर्वअपरेषपनिव्रता
 मवरेत्तमहीनाचकुमानि धनिवध्याना मीनेविलक्ष
 रागलग्नेषु हसंस्त्राविवाहं वत शनिराशिफलं धेतव
 त्ताभुमानोरीरोगिरिगीरक्तवाससा नीलांबरधरानारी
 विधवानात्रसंशयः भोगिनीपीतवस्त्रासादृढवस्त्रा
 पुनिव्रता दुर्भगाजीर्णवस्त्राचसुभगाचाकवास्त्रिणी
 चतुष्पथेदेवगृहेमार्गचिं डालवेधमति राजालयेप्रणे
 याचधनपुत्रवती भवेत्त चंद्रिकायां प्रथमैर्त्तैर्दिपुष्पि
 रायापानिपुत्रवसीस्त्रियः अस्तनेरासनंदघातामिस्ताम
 पवेशयेत्त हरिंद्रागंधपुष्पादीदघातांतूलकोसजं आनीयो

वाचयेत्तसः पतिपुत्रवतीभवेत् दीपैर्नारांजनं कुर्यात्तदी
 ८६ वेवसयेद्गृहे नासर्वाः पूजयेत्तन्मात्रं धूपध्यानादिभिः
 लवणाक्षपण्डुं दिद्यन्ताभ्यः स्वशक्तिनः आर्जवात्तां
 ननारीणां शांतिवन्द्यामिशोनकः पंचमेहिचनर्चवा
 ग्रहानिष्यपुरःसरं आचार्यवरयेत्प्राप्तं भार्यासाध्वीनि
 नोद्रियं होमार्थं जपार्थं च वरयेद्दत्विजोवहन् यजमा
 नो द्विजैः सार्द्धं शांतिहोमं समाचरेत् गृहोदीशानादि
 र्भागो देवता पूजनाय च द्वोराप्रमाराधान्येन व्रीहिराशि
 त्रयं भवेत् द्वोरा लक्षणां अष्टमुष्टिं मन्त्रोक्तिं चित्कीं चि
 द्द्वेष्टोत्तु पुष्पं पुष्कलाविनचत्वारि आढकः परिवी
 र्जितः चतुर्वाढको भवेद्द्वोरा इत्येनन्मानलक्षणां इति
 दानखंडे उक्तं कुंभत्रयं न्यसेद्वाष्टो नंतु वस्त्रादिवेष्टितं
 पूरयेत्तानीयं सालिलैः प्रतिकुंभं पृथक् पृथक् सूतेनाय

न कर्त्तव्यं प्रसक्तप्रापइत्यथ सचायाः प्रवर्त्तन्तु पञ्चायत्रा
 चतनः परं मध्यकुंभे न्यसेद्वात्यमोषधानं च होमच
 तनश्च पंचरत्नानि गंधपुष्पाक्षतादिकान् मृत्तिका
 मोषधादीनि मंत्रेणाप्रक्षिपेत्तन्मात्रं अमोषादित्यसेत्ता
 त्रं कास्यं वाताग्रमेव च मृत्तमयं वा पात्रे परिचर्य सेद्वत्
 प्रतिमां भुवनेश्वरी तन्मूल्यं वा न्यसेत्तत्र इन्द्रादित्विपुरद
 र्भु आचार्यं पूजयेद्देवीमंगगाद्याभरणादि च अन्योवाष्ट
 जनं कुर्यात्पञ्चायत्रा मंत्रसारया इन्द्राणी पूजयेद्देवीमिद्रा
 राणीमास्तु नारिषु क्रमेण पूजयेद्दिद्रामिंद्रावुषम
 वयं अनेन विधिनाचार्यः पूजयेद्देवतामृत्यं आवाह
 नादिसर्वकलैरुपचारैः पृथक् पृथक् तन्मध्यमं स्पृष्ट्वा
 कुंभं मंत्रेणाभुवनेश्वरी जपेदन्वार्यं आहोमान् श्रीसूक्तं
 च जपेत्ततः स्पृष्ट्वा न्येदतितां कुंभं मृत्तविगेको जपेत्तथा

चत्वारिंशद्वस्त्रागनिचतुर्मन्त्रोत्तराणि च संस्पृशंन्नुत्तरं
 कुंभं श्रीरुद्रं रुद्रसंख्याया शन्न इन्द्राग्नीस्तुतं चतुर्नैवैवं
 स्पृशंजपेत् कुंभस्य पश्चिमे देशे प्राग्निं कुंभे निसर्गाचरेत्
 अन्वाधानं ततः कुर्याद् होममन्त्रं समाचरेत् एवमपि त्र
 निधानां तं कृत्वा चार्यो द्विजैः सह हृत्वा भीस्त्रिंशद्गोधूमैः
 गायसे नक्षत्रेन च कृत्वा ज्यभागपर्यन्तं हविरुद्धानना
 दिकं त्रिष्टभिश्चैव हवर्गभिरेवैकाद्या हुनिर्भवन् आ
 भिमन्त्रं प्रयुक्ताभिर्गायित्र्या जुहुयात् क्रमान् अष्टेनार
 सहस्रं नुशतमद्योत्तरं तवा तिलाभिश्चैस्तु गोधूमै
 व्येरागाज्याहुनिहुनि जुहुयात् गायसे नैवक्राज्येन च हुते
 क्रमान् हविरश्नत नैव प्रत्येकमास संख्याया गायत्र्यो
 तु होतव्यं हविश्च चतुष्टयं ततः स्विष्टकृतं उत्वारज्जुम
 हरं गन्तव्यं अथाश्वत्यादिभिर्हुत्वा समुद्राद्दाम्निस्तुतः

संततमाज्यधारतमं एतन्निमग्न्या चरेत् परिवेच
 तपर्यन्तं होमशेषं समापयेत् सहोयधौ स्थिते स्तत्र प्रप्ति
 कुंभं स्थितो दकैः त्रदशमन्याः स्त्रियाः शान्ते पदं पति
 स्रवाय च अथाभिषेकमन्त्राश्च प्रोच्यंते प्रोक्तकादिभिः
 आपो हि देति नवाभिः स्तुतो न च ततः परं अंबवान्
 मन्त्रेराजानवेदस एकया समुद्राज्येष्टा इत्यादि चतुर्भि
 र्प्रसिद्धैः आचंतामि निमन्त्रेष्वात्रिभिश्चाभिर्यथा क्र
 मान् इमां प्रापस्तु चैव नैव देवस्य ते निमन्त्रतः मन्त्रेराग्या
 मीशानंतममेतद्रुद्र इत्यथ तमुत्तुहीति मन्त्रेराभुवश्च तस्य पितरं त
 यतिरुदेति मन्त्रेराशीव संकल्पं मन्त्रतः इंदुत्वावृधं पंचमं त्रै
 श्वेवाभिषेचयेत् सायं वस्वातरंधृत्वा पुनश्चोपावेशोत्सतां उ
 पवासि च सती पश्यन्त्यभि विप्रानभ्यर्च्य विधिं वज्रपुण्याह
 नादिभिः घेमुपवापिनी दद्यादावा ययि च भवतीः सद्य

दिगामनङ्गाहंप्रदद्याच्चनयैवच ऋत्विग्भ्यश्चायसर्वेभ्यो
 दद्यादेददिरामननः महाशान्तिं प्रजयायाविप्राशीर्वच
 नंमनः ब्राह्मणानभोजयेन्मन्त्राङ्गुलीयात्स्वर्गविःसह ए
 वंयः कुरुते शान्तिं शौनकोक्तप्रकारतः नदमिहं नसक
 लंसद्यएवविनश्यन्ति अथमंत्रांतरं एवंगुराविशेषरा
 विशिष्टायांपुरायतिथौ अस्याभार्यायाः तिथिनिधिवा
 नक्षत्रादिकेषु प्रथमरजोदर्शनजानितविरुद्धफलं सार्धं
 जीवपत्नीत्वप्रायुरारोग्यऐश्वर्यादिप्राप्तायैव शान्तिकं
 करिष्ये नदंगभूतं स्वस्तिं वाचनमाचार्यपित्रयत्विग्वरां पुण्या
 च करिष्ये पूर्वाह्णब्राह्मणानामंत्र्यप्राया हवाचनानंत
 रंगशास्त्रकोविद्यदमाचार्यं प्रष्टुं चतुरोवात्रेदं त्विजोवृत्ता
 प्रतिमंसुवरोनिनदधेन शान्तिं वाकृत्वा अन्तार्यः पूजये
 त् अग्निप्रतिष्ठाप्याम्रादौ नवग्रहमश्च कृत्वा पश्चान्ते

त्रदेवताहोमः कर्तव्यः स्येदिलकोरोचत्तरः कुंभांतंडुलो
 परिस्पापयेत् तान्दकुंभांतद्विगकैकमंत्रैः पूरयेत् या
 उवधिरिनिडोवधीदियेत् पंचरत्नातिच मृदुतासीति
 सप्तमृद्विकाः रुवतिभीमेति पंचवृक्षात्वचः प्रवोयते
 तिपल्लवानि गायत्र्यागोमूत्रं गंधहारिणिगोमयं आ
 प्यायस्वेतिक्षीरं दधिक्रावोतिदधि सुक्रमसीज्योति
 रसीत्याज्यं देवस्यत्वेनिकुशोदकं प्रधानकलशंवस्त्रा
 दिनालं हृत्यास्योपरिनक्षत्रदेवताखण्डशोपचारैः पूजा
 येत् ततोऽष्टत्विजैकादशरुद्रैश्चानिमंदाः पुरुषसूक्तं म
 ईशानादिकलशेषुजपेयुः नक्षत्राधिदेवतामंत्रमाच
 र्येयप्याशान्तिं आवर्तयेत् भरण्यांवेधंयं यमोदेवता
 पाशादंडधरः त्र्यंबकं यजामहेति पूजा अस्यानुदुष्ट
 शिष्टायनमः कृष्णागरुगंधः करवीरपुष्पं गुग्गुलुधूपः

८६

गुडोनैवेद्यं घृतमधुतिलप्रधानद्रव्यं कृतिकासुदारिद्र्य
 अग्निदेवता मेघवाहनः सुशसुववरदामयपाणिः
 पुनः भगो देवजनाः इति पूजा अस्यानुष्टुप् मेघान्तिपि
 रग्निः रक्तचंदनं धूपिकापुष्पं सार्वधूपः घृतोद
 द्रव्यं= नैवेद्यं घृतप्रधानदेवता आरुद्रायां दुःखं रुद्रवृष
 भवाहनस्त्रिभुलवरदामयपाणिः नमः प्रभुव इति पू
 जा अस्य वृहती हिरायागर्भे किङ्कः चंदनं कर्पूरगंधः
 धुत्तुरपुष्पं दशांकं धूपः घृतपायसं नैवेद्यं तदेव प्र
 धानद्रव्यं पुनर्वसुसौवर्हता निः अग्निदेवता साक्ष
 सूत्रकामंडलुस्तुक्वदमपाणिः अदितिर्द्यौरिति पूजामे
 त्रः अस्यात्रियादितिः कुंकुमगंधः मलिकापुष्पं शैल
 यजधूपः गुडोनैवेद्यं घृतमधुलाः प्रधानद्रव्यं अ
 म्बेवासुवैद्यं सैर्देवता त्रीशीर्षः नमोस्तु सैर्

जाप

भ्य इति पूजा अस्याप्रतिपितरास्त्रिष्टुप् कृष्णागरुचंदनं चंपकं पु
 ष्पं गुग्गुलं धूपः घृतपायसं नैवेद्यं तिलनंदुलाः प्रधानद्र
 व्यं पूर्वायां वैद्यं भगो देवता कमलासनः अभयवर्म
 हस्तः तन्मेगभ इति पूजा रक्तचंदनं करवीरं विल्वप
 शिकाधूपः कुसुमं नैवेद्यं अदनातिलामिष्टस्तुक्वदमः प
 रिकीर्तितः तपस्वी रुयः प्रधानद्रव्यं पूर्वायां वैद्यं
 व्यं आपः मकरवाहनः कमलमुक्तचिभुजाः तन्नो अ
 मेव वरुणास्येति पूजा अस्यायो वामदेवस्त्रिष्टुप् चंदनं
 शतपत्रं दशांगंधूपः घृतोदवं नैवेद्यं घृतशालप्रधान
 द्रव्यं शततारकायां दारिद्र्यं वरुणा तन्नस्य राजा वरु
 णाधिराजः यज्ञनो राजा उपये नुमिति दाम्य पूजा गा
 यत्र्या तिलाज्यपायसहोमः शततारकादोषशमनाय
 अम्ब एवदक्षिरागा पूर्वायां द्रुपदायां वैद्यं अज एव

पादुविन्यस्तवामपादः ऊर्ध्वप्रसारितदक्षिरापादः द्वयो
 रक्षस्तत्रकमंडलु दामकुलीकृतौ शान्तमामिरग्निरिति
 सजा अस्यानुष्टुप् इरिर्विठरजएकपात् अर्कपुष्पं
 सर्वोषधीधूपेदाधिसर्पिः पायसनेत्रेद्यं कूष्माण्डप्रधा
 व्यं = नद्रुद्र आलाभे समिदां दिमिव्या हतिभिर्हमिः कार्यः
 त्रिप्यौ विरुद्र फले सानि निधिर्देवता मंत्रेणानमनन
 तिलाज्यादिद्रव्येण होमः कार्यः नवम्यां दुर्गादेवता
 ज्ञानवेदसमंत्रेणावाहनादिपूजाकार्या नैवेव होमः
 निलंसर्पिः सहितप्रधानद्रव्यं सौवर्गास्त्रीहवाहि
 नींदुर्गामूर्तिः पूज्य सुवर्गादिद्विराग रविवरानेष्टे
 आदिष्टेत्यमूर्ति कार्या सौवर्गा कार्या अर्कसामिनेव
 तिलाज्यप्रधानद्रव्यं होमसंख्या अष्टोत्तरसहस्रं श
 तं वा ननः सुवर्गा हुनि हुनि शान्तिं चिद्रुद्रं कर्मदं पत्न्यां शिष्ट

सिंहात्वा पूर्वतः कोणारश्चापिनकालशोदको नम्राचा
 र्यत्रटाचित्रश्चंद्रपत्नी स्तापियुः दक्षिणक्रावाः आपोहिष्टे
 नितिस्रः हिरण्यवर्णा हुनितिस्रः शिवेनमा पावमा
 रुद्रे x नेमस्तुक्तेन स्तापयेयुः समुद्रज्येष्ठा रुद्रास्त्वा आय
 नामित्येते मंत्रे रभिवेकं कृत्वा ब्राह्मणान् पूजयेत्
 इति दुष्टनक्षत्रप्रथमरजोदर्शनशान्तिः अथ पानिप्र
 ताधर्मः याज्ञवल्क्यः संयत्नोपस्करादुक्ता हवाव्य
 यपराङ्मुखी कुर्याधुमुरयोः पादवन्दनमर्त्तनत्परा स्का
 दे नचिरं तिष्ठते धारिणधारणुपसेवे आदापिन त्वया
 किंचित्कस्मै चित्रददात्यपि पूजोपकरणं सर्वमनुक्ता
 साधयेत्स्वयं नगच्छेत्त्रीर्षयात्रादिविवाहप्रक्षरण
 दिषु स्त्रीधर्मिणा विराजन्तस्वमुखेनैव दर्शयेत् स्वे
 वाक्वां प्रावयेन्नापि यावत्स्नानं सुप्रितः रुद्रात्मा

६१

नृविद नवीक्षते स्थनकाचिन् अथवा मनसि ध्यानात्
पतिभानुं विलोकयेत् हरिद्राकुंकुमं चैव सिंहं ककु
लेभ्या कर्णसिकचनानां वृत्तां मंगलाभरणां शुभं केश
संस्कारवंकरी करार्गविभूषणां मर्तुरायुष्यमिष्टं नी
ह्वयेन पतिना भर्तृविद्वेष्टिणी नारी नैवा संप्रायेते
क्वचित् नैका किनी क्वचिद्भूषा वनग्नस्तानि च क्वचि
त् नोल्लेन मुसलेन वा हि न्यादृष्ट्यापि नयत्रकोन
देहल्यां सती नोपेवसे क्वचित् विना व्यवायमेका दे
वभुजा भर्तृवाक्मनसं घयेत् योगी त्रीङ्गं शरीरं संस्का
रे संमंजो न स वदंति हास्यं पृष्ठहेयानं त्यजेत् प्रोथित
भर्तृकोनि सर्पिलं वरौ नैलादि ह्योपि च पानि व्रता
पतिना स्तीति न ब्रूयादायसे युनयोजयेत् रतीर्षस्ता
नार्थिनी नारी पानि पादोदकं पिवेत् शंकरादिपि विष्णो

वोपतिरेकोधिकस्त्रियः व्रतोपवासनियमं पतिमुलं घ्य
याचेत् आधुव्यं हस्ते भर्तृमृत्पानि रयमृष्ट्यानि उत्का
प्रत्युत्तरं दधाना वीक्रो धनेतत्परा सरमाजायने ग्रामे
सदगली निज्जने वने सरमादेव प्ररु अस्मर्त्य च वरगोभ
र्तृभोक्तव्यं कृतानि स्वयं उज्जांसनं नसेवेन न ब्रजेत्यद
वै प्रमदु नत्रपाकर वाकानि वक्तव्यानि कदाचन अ
पवादेन वक्तव्यः कलहं हृत्स्वजेत् गुरुणां सन्निधौ
चापिनोश्चेद्भूषा न्नवाहसेत् यात्रतीरं पारित्य उपरह्म
यानि उर्मतिः उल्की जायते कुरावृद्धकोटरशायिनी
ब्रह्मादयानं मालोकात्वारिना च जलासनेः तं वृत्ते
व्यंजने खेवणादसंवाहनादिभिः नयेव चाडुवचनेः स्वि
दसंदोदनेः परैः या प्रीयं प्रीणायेन्मीता त्रिलोकी प्री
तिना तस्या भर्तृदिवा गुरुं भर्ता धर्मतीर्थप्रता निच

८२
विज्ञानं गोपनीयं न कर्तव्यं
गोपनीयं न कर्तव्यं गोपनीयं न कर्तव्यं

तस्मात्सर्वपरित्यज्यपतिमेकं समर्चयेत् यावत्स्यलोमसंख्या
स्ति तावत्कोट्ययुतानि च भर्ता स्वर्गस्त्रयं भुङ्क्ते एवमासाप
तिव्रता विभ्यत्यतिव्रता स्पर्शकुरुते भानुमानापि सोमे गंध
वह्नापि स्वसावित्र्या यत्नान्यथा देवापि नृतिथिज्यादिना
भार्यः कर्मचारिणी गृहं स्त्र्यसहि विज्ञेयो यस्य गेहे धनिव्रता
शनिपतिव्रता धर्मा अथ विधवा धर्मः काशीखंडे वि
धवा क्वरीवोभा भर्तुः कांधवजायते शिरसो वपनं नस्मा
त्कार्यं विधवा सदा एकाहारः सदा कार्येति द्वितीया क
दाचन पर्यंकशायिनी वारी विधवा तपयेत्यनि तस्मा
दुशयनं कार्यं पति सोख्य समीहया नैव कार्यं स्वमा पुनः
नैर्परां प्रत्यहं कार्यं भर्तुः कुशानिलोदकेः नान्यतः स्तपि
तुश्चापि नाम गोत्रादि सर्वकं विस्मोक्तं नृजनं कार्यं पति
बुध्या च नान्यथा यद्यदि सुतमं लोके यश्च पितृक समीहितं

तत्तद्वरा वते देयं पति प्रीया मकोम्यथा वेशारवे कार्त्ति
के माघे विशेषानियमाश्रयेत् स्नानं दानं तीर्थयात्रा
विस्मोर्नाम ग्रहं मुहुः वेशारवे जलकुंभांश्च कार्त्तिके हृत
दीपकः माघे तिलधनोत्सर्गः स्वर्गलोके विशिष्यते
प्रसाकार्या च वेशारवे देवे देया गलान्तिका उपानघंज
नं च त्रसूतमवासां सिचंदनं सकर्षं च नान्दूलं पुष्पदानं
नैवेद्यं च जलपात्रान्पानेकानि तप्या पुष्पा गृहानि च
पानानि च विचित्राणि द्वादशारंभापलानि च देयानि द्वि
जमुख्येभ्यः प्रीयतिः प्रीयतामिनि ऊर्जेयवान्नमश्नीया
देवान् नमस्यवा पुनः वंजापांस्तरां चैव भूकाशिं वीच १
वर्जयेत् अपुत्रा वा सपुत्रा वा विधवा कां स्य भोजनं वस्त्रही
नं कृतं स्नानं सकेशानरकं व्रजेत् व्यासः ब्रह्मचारी यानि श्रैव
विधवा कां स्य भोजनं नान्दूलं च विनिर्जने न तुल्यं गोमांसमक्षरं

५५

८३ रां कार्तिकेवर्जयेन्नैलंकार्तिकेवर्जयेन्मधु कार्तिकेव
 र्जयेत्कांस्यंकार्तिकेचापिसंधितं कांस्यनिषेधोन्पवि
 ययः विधवायासुनिषेधान्न कार्तिकेमेननियमे
 घंटाचापिप्रदापयेत् पत्रभोजीकांस्यपात्रंघृतपूरणं
 यद्यन्नि भूमिशाय्याव्रतेदेयाशाय्यालक्ष्मासत्तुलिका
 फलत्वागेफलंदेयंरसत्पारेक्तंदूसाः धान्यन्यागेच
 नद्रान्यमप्यवाशालयेस्मृताः घेनुर्दद्यात्प्रलयैतसा यत्ने
 लंकाराचकाचनाः एकतःसर्वदानानिदीपदानंनये
 कतः कौर्तिकेदीपदानस्यकलानाहर्तिवोडशी किं
 चिदभ्यर्चयेत्सूर्यमाघेस्नानंसमाचरेत् यथाशक्त्या
 चनियमान्माघेस्नायीसमाचरेत् पक्वान्नेमैत्रये
 द्विप्रान्ननिजेपिनपास्विनः लडुकैः फोराकामिभ्र
 वटकोडिरिकादिभिः घृतपक्वेस्समरिचैःशुचिकर्षेत्

वासितैः कंचुकंनलगभंचित्तुलिकांसूषाविविकां
 मंजिष्टुरक्तवासांसितथात्तुलवनीपटी जात्रीफलं
 लवंगैश्चनंगुलानिवह्यापी कंजलानिविचित्राः
 शानिर्वातानिगृहानिच मृदुलाःपादरक्षाशुभ्रसुगं
 धूहर्ननानिच दद्यात्सर्वप्रयत्नेनव्राह्मणैर्भोजिष्या य
 विधिः अष्टद्वानुसृज्यात्किंचिन्नकुयार्द्रिर्नन्यरा
 एवंपरात्रयानित्यंविधवापिशुभामता इतिवे
 घ= शारवकार्तिकमाघेमासुनियमः अथरजस्वला
 हु नियमः आर्क्त्तवागीहतामारीनैकवेशमानिसोविशे
 न तसंगर्जव्रजेत्सद्भिःस्नान्वापापान्प्रमुच्यते त्रि
 रात्रंस्वमुखंनैवदृष्टीयेत् स्ववाकांतंनप्रावयेत् अ
 ८४ जनाभ्यंजनेस्नानंप्रवासादंनृधावनं नवयन्तिमानं
 वानारीग्रहारागमीदाराणीया नखानांकर्मनंसुता

लपत्रादिवंधनं दग्धेशरावेभुंजीत पेयचांजलीनापिवेत् अ
 त्रिः कर्जयेत्तु धुमांसेचरुवर्चभोजनं गंधमाल्यादिवास्वा
 पत्रां वृलं चास्फशोधनं स्मृतिमंजय्या नस्माद्वदकय्या
 साधमेकगेहेन संसरेत् प्रणिग्रहं च संवादमुस्यान्नचव
 र्जयेत् रजस्वलाय निगच्छेच्चांडालोजायते सुतः अर्ज
 वाभिपुत्रास्नाताज्ञानस्त्वपुमरिष्यति नैलेनाभ्यंजनं
 कुर्यान्कुसुमयोगीचजायते अर्जवे निरुवनेरुमिमल्पायु
 र्जायते रवतः नेत्रये रंजनं कुर्यात्कारोगाधश्च जायते
 पुष्पिणी दत्तधावीस्याज्जायते श्यावदंतकः नखानां हं
 तनं कुर्यात्कुसुमवी जायते सुतः परांपित्रे नमः प्रीयाहु
 न्मादी जायते सुतः सर्वेशरावेभुंजीयादामनोवाप्रजा
 यते उदकापललंद्वौ दुग्धपुष्पघृतं त्यजेत् दिवा
 निद्रा च नष्टुलं गालहृत्तादिवंधनं शौचादिशोधनं जस्या

त्रिजादोषकरस्मृतं कास्यपुत्रे रामप्रीयात्काटिरुही
 रवर्जितं चर्मकाशुमयेवापि पाण्डुके चाधिवोहयेत्
 रजस्वलाय दास्यद्वाश्वानश्च दान्युर्मेभवेत् तावन्ति
 ये निराहारास्नात्वा कालेन मुच्यन्ति अशान्ताश्च
 वासानां दत्वा शान्ताश्च ददित्वा एव मुक्तप्रकारेण
 तिस्रो रात्रिर्व्रतं चरेत् पुद्गलभर्तुश्च त्र्येहिस्तानेन स्त्री
 रजस्वला देवे कर्मणि पित्र्ये च पंचमेहनि मुच्यन्ति अ
 त्रभर्तुरिति भर्तुः संभोगार्थमित्यप्युजस्वलाय दि
 स्नाता पुनरेव रजस्वला अष्टादशदिनादवर्गो भुवि त्व
 तविद्यते एकोनविंशते रवर्गो काहं स्यात्ततोऽप्यहं
 तः प्रमत्त्य पुनरेषु त्रिरात्रं मुचिर्भवति आपंरजो दोषनि
 वेधः काचित्क रजो दर्शने यस्याः प्रागेवाष्टादशो दिनो
 त्सर्वदा रजो निर्गमः तस्याश्चिरात्तं वस्त्रं धत्वा च सती

नत्वापनेनविनिर्गते पश्येनदेवप्रणिमांवास्तुदेवसु
 ८५ रूपिणी अथवावामभर्तारिनान्यकंचनंसत्वर एतत्का
 लेवदनुस्यपश्यन्पथतथाविधं साप्रस्तुतेस्तनो
 भं-मशुभवाप्ययथाशुभं पूजनंवास्तुदेवस्यसाकृत्वा
 त्वात्मनएवच अथवास्तुर्पिपश्येत् अथइतत्स्व
 लास्नानप्रकारः परशरः रजस्वलात्रिरात्रिनिम
 लंप्रदात्यसंगवे दंतानांधावनंकृत्वाभ्यानीकायसु
 मिः पुष्पकं शौचंकृत्वातनोहृदात्पगोमयवारि दे
 राग स्नात्स्वेलेनीरेनटागादेजलाशयेः अत्रिः
 रजस्वलाचतुर्थीहिमन्तिकायसुमिः पुष्पकं शौचं
 कृत्वायथान्यायंदनानांधावनंतथा कृत्वातसंग
 वेतीनेस्वेलेस्तनानमाचरेत् भस्मगोमयमृद्विस्मस
 र्वैरन्यमभ्यवा स्नानाशुभंपरिष्ठाद्यगंधपुष्पैरेकता तं

च
 अथम्यपुष्पैरादित्यमयित्वायथोक्तिं ऐंद्रवरुणंप्र
 मोमहामिदानीदंतमहसि इत्युक्त्वायेद्रभावेनप्रा
 र्थयेत्तस्यकंपति ऋतस्तानातयागारीयंस्नेहानरमी
 दाने नादृशंजनयेत्पुत्रंपतिमेवानिरीक्षयेत् प्रजाप
 तिः अकिंनानंरजोयस्यामलवंसवनायदि कृतगेहे
 युतिशुनस्यात्ज्ञानादशुचिरिष्याते यमः व्यसना
 त्कार्यकरागानिद्राविस्मररागदपि रजस्तावमविज्ञाना
 साशुचिः सर्वकर्मसु ज्ञानाद्दुर्धयदिस्पृष्टाशोधयेत्कर्म
 साधनं मन्त्रयानिपरित्यज्यस्नेहान्यापिविलापयेत्
 तत्रद्वाराफुल्लंगस्यंकास्येवाभस्माभिः शौनेः गृहंविले
 पयेत्तद्विर्गोमयेनचवारिराग धान्यानांचसर्वयाप्रो
 दरागाद्युद्गिरिष्यते ज्ञानात्तापुदोषेषुमननतोव्यशुभैर
 पुच पुरायाहवाचनकुर्यादिप्रारोगमनुप्रासनास्त

स्नानं
 नप्याग्रसिदिग्धेपरिज्ञानेत्वा न्नवैशुद्धिकारणं सांदिग्धमा
 ८६ त्रेस्यादित्यवाचप्रजापतिः कात्यायनः रात्र्याश्रुतप्यभा
 गात्प्राग्यदिवासासियोधिनः मलस्याञ्जुविभागेनपूर्वे
 रान्हातुशुद्धानि अस्तंगतेयदासूर्येयदिनारीरजस्वला
 जम्भन्येववियन्नेचयश्चाहस्तश्चशर्वरी अर्धरात्रावधिः
 कालः स्ननकादौविधीयते उषसःप्राग्नजस्वीणांविज्ञेयं
 र्वकंदिनं यदिवायदिवारात्रौमलवदसनायदि नहिना
 दित्रिरात्रंस्यान्नसंख्यानादिनाशवन् प्रजापतिः रात्रौत
 नीयाभागात्प्राग्यदिनारीरजस्वला पूर्वैरान्हातुसंशु
 द्धाउर्ध्वचेदुत्तरेहनि रात्रावेवसमत्पन्नेमृतेरजसिस्
 तके पूर्वमेवदिनंग्राह्यावन्नाम्फदितेरविः एवंवच
 नविरोधेसन्निदेशाचारैस्तैव्यवस्येति याज्ञवल्क्येनो
 क्ते रजस्वेतुनारीणांरजोदोषोदिनत्रयं चतुर्थेदिव

सेस्नानात्स्पर्शनादावनिदिता चतुर्थीदिवसेरात्रौ
 रजोयोन्युत्तुदृश्यते मोहाद्भ्रत्वादिजः कुर्यात्त्रिरात्रं
 समुपोषरां आपस्तंबः चतुर्थ्यंरिश्रौगर्भाधानमि
 ति सर्वमैथुनकालासुस्नानाद्वादशरात्रयः चत
 र्थिकेचिदिष्टंनिसांमध्यैतुषंडिताः गर्भवासः ता
 अयंगामेपुनीत्यागोव्रतचर्यप्रचक्षते स्मरणांकी
 र्त्तनंकेलिः प्रोक्षरांगुह्यभाषरां संकल्पोधवसाय
 श्रक्रियातिः पतिरेवच नन्मैथुनमष्टांगोप्रवदंति
 मनीषिराः विपरीतव्रतचर्यंनदेवायुविधंस्मृतं
 एकादशीविययेपेठीनासिः भार्यापत्यव्रतंकुर्वा
 द्वायश्रपतिव्रतं अभवेवपतिस्ताभ्यांव्रतभंगेन
 विद्यते अथपुंसवर्गं पुमान्येनकर्मणाजायते
 तत्पुंसवर्गं कारिका तृतीयैगर्भसंस्कारीमासे३।

८९ सवनं भवेत् आधगर्भेन विज्ञातस्तृतीये मासि वै यदि
 चतुर्थे मासि कार्यं शुभाधगर्भे स्मृतो विधिः चतुर्थे
 मासि कार्यं मित्ययं विधिराधगर्भे एव नृसीहः सी
 मं नोन्नयनं स्योन्नानि विवासराशियुः पूंसवनं का
 र्यं द्विद्वान्तो वैकदिनधवेति शोनकः व्यक्तगर्भे त
 तीये तु मासे पूंसवनं भवेत् गर्भो व्यक्तस्तृतीये च त
 र्थे मासि वा भवेत् पूर्वास्मिदिवसे पत्नी हविष्ये का
 शानो भवेत् वृद्धिः प्राप्तिः कुर्याद्ब्रह्मचारी भवेत्
 दा सनवरा निवन्साया गोः क्षीरप्रभवं दाधिः जीवा
 वान्माषषड्कं वं संपाद्यैतानि तिसिपेत् किंचिद्
 हेकदेशं चरमरागियावकोशकं वृत्ताकारं तत्र घ्रा
 यासं पन्नपरिकल्पयेत् वधूमपि कुतस्ताना घृतघो
 नां वरदयं भूषितां गंधमाह्वयेः पुराणा हवाचनं

कृतकौतुकबंधांतं कारयित्वा च शोभनं मुहूर्ते च
 लितं कृत्वा वन्होमौ पासनं तत्र शनिं द्वितीये वा नृजी
 ये वा मासि पूंसवनं भवेत् व्यक्तगर्भे भवेत् कार्यं सीमं
 तेन सहायवा आवाढयुक् प्रोक्षुपदे दयंच मूलाह्नी
 हस्ताश्रवरागश्च पुट्यः एता विवे पूंसवने हिता नी
 वाराक्षणा भोमरवी गुरुश्च पूर्वपूर्वदिशि प्राद्वर्गभि
 राया एकभोजनं तथा च स्मर्यते पूंसवने सीमं ते
 तथा चोलेपनयने गोदने स्नान उघाहेमां दी प्राद्व
 पुरोदिने अथापरे घास्तिष्ठ्यर्क्षे प्रवरगे वोयो धितां हवि
 ष्येण एकवामरुना शानाय पत्नी वामभागे उपवेश्य
 तिष्ठ्यादिकं स्मृत्वा अस्याः भार्यायाः सुपुत्रजना
 र्थं वैजिकगर्भिकदोषपरिहाराय अस्यां विद्यमान
 स्य गर्भस्य सस्त्वप्रतिपादनाय गर्भसंस्कारार्थं च पुं

८८ सवनारख्यं अनवलोभनारख्यं चैव तत्रैराकरिष्ये तत्रान्वा
 धानं करिष्ये इत्यादि च दत्तं व्यंतमुत्का प्रजापतिं च रुद्रव्यो
 त्यादिपूरापि न निधानांतं कृत्वा प्रजापतयेत्वा नृस्यं निर्वप्या
 मीति मंत्रैरागानिर्वपराप्रोक्षेरा कृत्वा च रुद्रपरागद्यज्यसंस्का
 रांतं कृत्वा अथ पत्नी दक्षिरागन उपवेश्य इधमा धामा
 घाज्यभागांतं कृत्वा तस्या शौतकः आचांतो धात्रीत्वा
 ग्निमात्मानमपि चांतरा आत्मनो दक्षिरागामे प्राङ्मु
 खी मुपवेशयेत् ततः करेण संस्पृष्टो वैधमघमाधानं पृ
 र्वकं पुरस्तात्तत्र शेषं तसमाप्पच यथाविधिः जयंतोपि
 तत इधमाधानकाले तामंतर्वह्नीमाग्निमात्मानं चान्त
 रेरागमयित्वा त्मनो दक्षिराग उपवेश्ये धमाधाना घाज्य
 भागांतं करोति कारिका आज्यसंस्कारपर्यंतमवधा
 तादि पूर्ववत् अप्यप्रकृतं अप्यपत्न्याः प्रसृतीक्ष्णं द

क्षिणाहस्तं प्रोक्ष्य समानरूपवत्सायाः गोर्दधि प्रसृते गोक्षि
 पेत् तद्दृशोयाम्भावश्च अन्यस्या गोर्दधि क्षिपेत्
 अंडस्थाने यवचमास हयाशिस्मस्थाने वयंच तत्रादि ह्वा
 किंपिवसीति त्रिः पृष्ट्वा पुंसवनमिति त्रिः प्रत्युत्कासय
 वमाखंदधिनिः शेषं पीत्वा च मेत् पुनरेव हिः प्राश्याच
 मेत् शौतकोपि ततः प्रक्षालितं पारिभाष्याः प्रसृ
 तीक्ष्णं दद्यात् प्रसृतिमान्निरापूरयित्वा यत्नस्य नृ द
 धमोपरि मेदिप्य उद्दिगात् कृत्वा यत्वे अं प्रनुकारिणो
 मायै गोक्षिप्वा नृयवसंयुतं ततः किंपिवसीति त्रिर्वदन् पृ
 ष्ठे हृधं पुनः त्रिपुंसवने मित्युत्कावधूं सवयमाखं कं
 पीत्वा तदधिनिः शेषं माचमेतुदकं पुनः ततः अनेने
 वप्रकारेण पुनर्दिधि पापयेत् ततः प्राशनं तस्त्रोय
 माचामेदवधान इति एव पुंसवनं प्रोक्तमथ त्वनवलोभ

नं अथ सूत्रं अथास्यैमंडलागारध्यायामिति अ१
 ६६ त्रकर्मतत्त्वात्कालांतरप्राप्तावानंतर्थाप्योच्यतेः
 इतः परं यद्यप्यनेतदभवलोभनं पूर्वतल्पितगोहृष्टाया
 यावधुमुपवेष्टयदक्षिणासिकायां हूवरिसंगभिराया
 प्रत्यग्देशे प्राड्भुरवास्तिष्ठन्तस्सीसिचो प्रजावज्जी
 वपुत्रसंज्ञौ आतिगर्भइति ह्यो हिरायात्तरपत्रट्टिः प्र
 थमायामग्निर्देवता द्वितीयायां वक्ररोगो देवता आ
 नुष्टपूजगती च दसी भार्यायां दक्षिणासिकायां हूवा
 रससेवने विनियोगः जयंतः तस्यास्सेन पूर्ववदुप
 निष्ठायां दक्षिणासिं नासां विलेख्यं च तस्याः पृष्ठना
 स्तिष्ठन् तस्सीमेव सीचतीति शौनकोपि प्रत्यग्दे
 शोस्त्रियां स्थिष्ठुन्दक्षिणासि विले तस्या हूवरिसंसी
 चं घण्टोदरात्त भवेदिति तद्वसे उदरं गतेनामाचमय्य

अग्निसमीपमागत्य पूर्ववदुपविष्टया वदारधर्मरा
 चरुमवदाय वद्धा स्मृत्युः प्रजापतये स्वाहेत्येका माहुति
 हुत्वा पत्न्या हृदयं स्पृशेत् यत्तेषु सीमइति मंत्रेणा
 यत्तेसु सीमइति मंत्रस्य हिराण्यगर्भप्रजापतिरनुष्टुप्
 भार्या हृदया लंभने विनियोः तत्तास्त्रिष्टुक् दक्षिणासि
 येत् कारिका अन्येत्वा हुरिदं कर्म कृत्वा तस्यान्यारिमंड
 ले इदं कर्म गर्भसंस्कारत्वात्प्रतिगर्भं प्रचक्षते गर्भेन
 प्रथमे कार्यमिति बोधित्वा प्रचक्षते अस्य कर्तापतिर्दे
 वरो वा भवेत् पुंसवनस्य मासप्राधान्येन विहितत्वा
 त् गुणमुक्तमौढोपिकर्तव्यतागम्यते तदा हव हस्म
 तिः मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वं गुरुश्रुक्रयोः तदोय
 कृत्वा सांसेलक्षणागवलवानिति इति पुंसवनं अथ
 सीमन्तोन्नयनं सीमन्तउन्नीयने यस्मिन् कर्म तस्सीम

१०० नोन्नयनं नञ्चतुर्थ्येगर्भमासि वष्टुष्टमयोर्वाकार्यम्
 दं यष्टुष्टमयोरित्ययं कालोऽप्यशब्देन सूचितः कथं अ
 यान्तिमुपसमाधायेति सूत्रं अप्यशब्दोऽन्यस्मिन्नपि का
 लेवनीकर्मैर्निज्ञापनार्थं इति नारायणः शौनकः च
 तृर्थ्येगर्भमासस्यान्तीमं नोन्नयनं क्रिया वष्टुष्टमेव कु
 र्वमिस्त्रांतरविधानतः अभावे पूर्वस्य विदधीतोत्तरो
 नरे अत्रिः आधानादष्टमे मासि सीमं नोन्नयनं भवेत्
 नवमे मासि वा कुर्याद्यावद्गर्भविमोचनं सीमं नोन्नयनं
 कार्यमादित्ये गुरुभौमयोः मृगेषु पुनर्वसो पुष्ये ह
 स्ते मूले च वैष्णवे पुन्यामश्वरागस्तिष्यो हस्तश्चैव पुनर्व
 सः अभिजित्प्रोक्षणाच्चेव अनुराधो नरायणं मेघमि
 थुनसिंहं तुला धनकुंभाः एतानि लग्ना मेष्युः अस्त
 स्य मध्यमे पादद्वये कर्म दमिष्यते प्राग्निवमूर्धलो मस्या

श्व

स्यात्तत्रत्यगान इह जिनमिति अप्यप्रयोगः अस्या
 भार्यायाः प्रतिगर्भमतिशयार्थं नैजिकगर्भिकदोष
 परिहाराय च सीमं नोन्नयनं करिष्ये नदंगभूतं स्वा
 स्तिपराया हवाचनं तां दीमुखत्रयं च करिष्ये अथाप
 रेक्षकर्म गलाचाशयुनामलं कृत्वा मुक्तस्वस्त्ययनां प
 त्नी संनिधाप्य पुनः संकल्पमुक्त्वा गृह्याग्नी सीमं नो
 न्नयनं होमैर्वाधानं करिष्ये इत्यादि चतुर्व्यंत मुक्त्वा दि
 वारं धानां राकां च त्रिवारं लिङ्गोक्तं देवता प्रजापतिं वा
 ज्यङ्ग्वेरां शोवेरां स्विष्टकृत्तमग्निमित्यादिसमिन्त्रदे
 परागं नमं न्वाधानं द्वात्वा पायसादनं कुर्यात् न तत्र क्रमः
 प्रोक्षणाग्नौ वमासा घृत्तमसं च ज्य भोजनं इध्माव
 हिरायं प्रोक्तमा ज्य होमेऽनुक्रमान् ततः आत्मा
 सादनं पर्यंतं पूर्ववत् कृत्वाग्नेः पश्चात् स्वस्य दक्षिराणां स्थिते

१०१ प्राग्नीवलोमिचर्मरायुपविष्टायांसमन्वारध्यायंसन्त्यमि
 ध्माधानाद्याज्यभागांनंकृत्वाप्रधानहोमंकुर्यान्नि
 कारिकाच आज्यसादनपर्यंतं पवित्रकरणाद्यथ आ
 त्मनोदक्षिणोपाश्वेप्रत्यगानडुहाजिने गुर्वरायुपवि
 शेनस्थानेजयंतवचनंयथा चर्मरायणोपविष्टासास
 मन्वारभनेपति स्यादाज्यभागपर्यंतमिध्माधानादि
 पूर्ववत् अष्टावाज्याहुतीहुत्वा मंत्रैर्ह्वनाददात्विति
 जयंतोपि आज्यसंस्कारांनंकर्मकरोति तेनोग्रह
 प्रवेशप्रकारेणोक्तो न विधानेन चर्मस्तीर्यजेचर्मणि
 स्नानांकृतममंगलत्वास्तिवचनाळकृतामात्मनोदक्षि
 रान्त उपवेश्य वयासमचार द्वाइध्माधानाद्याज्यभा
 गांनंकृत्वाधाताददात्वित्यादिभिर्हुत्वादिनि अथ
 प्रकृतं धाताददात्विति ह्योर्वामदेवोधातानुष्टुप्

आज्यहोम ओंधानाददानुदाश्वेषाचीजीवानुमादि
 तां वयंदेवस्यधीमहिस्समानीर्वाजीनीवनः स्वाहा
 धात्रेदं ओंधानाप्रजानामुनरायइशोधात्रेदंबिम्बंभुव
 नंजजान धानाकृषीरनिमिष्टाभिचष्टेधात्रेइद्रव्यंघृ
 तवजुहोतस्वाहा धात्रेदंइदंनमम राकामहमिति
 ह्योः शोतकोग्दसमंदाराकाजगनी आज्यहोमे
 नेजमेधेमितिस्टरांगगर्भकनत्विष्टात्रदधिः लिंगो
 क्तादेवता अन्तुष्टुष्टुष्टुः आज्यहोमे प्रजापतोहव
 रायगर्भः प्रजापानीस्त्रिष्टुप् इत्यष्टाज्याहुतीहुत्वा
 त्रिः प्रत्यग्देष्टोप्राङ्मुखवास्थित्वै। हुत्वापञ्चयुगमस्तद
 नत्रिः सुक्तायाशालल्यान्निभिप्रकुशपिंजूलेखीकौतैः
 भूमध्येसमंललाटे केशयोः संधिमारभ्यग्रामूर्ध्वदे
 शान् मूर्ध्वदेशपर्यंतंभूर्भुवस्वरोमिति मंत्रेणाप्रजापतिः

१२ प्रजापतिर्वहती सीमंतं व्युहने विनियोगः अप्यसू
 त्रं अप्यास्ये युग्मेन शाला दुग्लसेन श्रीरायाच शालत्पा
 त्रिभिश्च कुशा पिंजूलैरिति अस्यार्थः अस्या युग्मेन
 युग्मफलेन शाला दुग्लसेन आमिफले शाला दुग्ल
 दित्यमरः ग्लप्सं वकः ओं हुं वरस्तं वकेन शास्त्रान्
 देहृष्टसात् नदभावे अन्येन त्र्येयाया त्रिष्टु एनीत्रे
 एनीजी वरगि दत्ता तोप धातो न इति डि. प नकारस्य
 नत्वं च एयाभ्यामिति यात्वं आवदानः सिनो गौर
 शवरे नाश्चाकर्वर इत्यमरः कुशा पिंजूलैः कुशान्
 रुशाकैः आर्द्रैरित्यर्थः एभिरेकीकृतैः ललाटके
 प्रायोः संधिमारभ्य उर्ध्वं सीमंतं व्युहने अप्यजयेनः
 एताभिर्नृत्तगिराज्या हुन्ती हुन्ती त्वायतस्याः एषुत
 स्तिष्ठन् पूर्वाभिमुखः कर्म करोतीति अथ प्रोक्तं नकः

हुन्ती त्वायस्रियाः प्रत्यग्देशे नृपा इन्द्रवे स्थितः ओं हुं वरं
 च स्रवकं युग्मापक फलान्वितं भिक्षैः भुञ्जेत् सिभिर्नृशि
 ललीं च कुशा कृतान् एकीकृत्य गृहीत्वा तान् समस्ता
 नैव पारिणाता सीमंतं व्युहने दिनि शेषः अप्यगायनार्थ
 वीरागा वंतौ विप्रौ संशास्ति सोमराजा रंसंगौ येनायं नि
 प्रैषेरा नौ च सोमो नो राजा वं संचित्येतामृचं य
 लक्षरां गायतः कुसौस्थाने समीपेन द्याः संक्षु
 नाम ब्रूयान् निविष्ट चक्रावरटे इति वत् अथ
 वीरागा गायन्ती संशास्ति सोमराजानं संगाय
 ति वीरागा च गाय्याय वीरागा गायन्ते यो सो यो स्तो
 संशास्ति सोममि प्रैषेरा प्रोक्तं नकः सोमराज
 मित्यादि प्रैषेरा प्रैषि नो द्विजो ऋचं सोमो न
 छां गायन्तां च स वीराय अप्यसौ स्थाने संवृथान

१३ नदीनामस्यान् प्रजानि विष्टुचक्राकावेयदिनामाम
 धीनां त्रिर्जपन्नामृचं न देनि नतः स्विष्टकृदायलमा
 य्य वृषभंदतिरागंदद्यान् वृद्धाभिर्जीविष्यानीकामै
 र्यचतुयादिष्टं न दपि कुर्यात् अस्य वार्मराः स्वस्य
 वक्तारि नावर्त्तन इदं कर्म प्रतिगर्भमिनि स्थितिं स्त्री
 वृत्तौ चोक्तं अस्यैमि पुत्रवामायेगर्भमाद्येहीत्रे
 स्त्रीसंस्कारप्रज्ञीनेः प्रतिगर्भनावर्त्तन इति गम्यते
 सप्तकृतसंस्काराः सीमंते न विजानयः यंगेन
 भप्रसूयेन सगर्भः सप्तकृतो भवेत् काले अकृतशत्रे
 न्स्त्रीप्रसूतानां दाकिं कुर्यात् इत्याह सत्यव्रतं
 स्त्रीययकृतसीमंजो प्रसूयेन कथ्यं च न पुत्रं गृही
 त्वा विधिं वत्पुनः संस्कारमर्हति गर्भोऽपि यदि सीमं
 तेनः पूर्वप्रसूता चेन्नुमानिनी नदानां येष्टके गर्भसं

स्थाप्य संस्कारमाचरेत् इति सीमंजो न्नयनं अथ
 ज्ञातकर्म ज्ञातादिस्नानपर्यंतं कर्त्तव्यं स्वम्युदयत्रिंश
 दिना कुर्यात् न हृष्टं तु परिशोनायथा विधि हेमाद्रौ
 देवा अपि न रश्मेव पुत्रो जाते द्विजन्मना आयांति न
 स्मात्तदहः पुरायं पुरायं च सर्वदा न त्रयं दद्यात् सुवरां
 च भूमिगां नुरां नथा छत्रं ध्यायमात्यं च शायनं च
 सनं गृहं वृष्ट्या जवल्काः कुमारजन्मदिवसे विधि
 प्रैः कार्यं प्रतिग्रहो हिरायं भृगवाश्चादिद्यान्पश्या
 सनादिषु न त्रसर्वं प्राणिग्राह्यं पक्षान्तं न विवर्जयेत्
 अभंगो यो दधि स्नाने दत्तं धावनं मेथुने ज्ञातं चानि
 त्का= धने चैव तिथिस्नात्वा लिकी भवेत् रात्री कृत्वा त्रिं
 भागां नृक्षो भागो पूर्ववासरः उत्तरांशः प्रभावेन स्थ
 लीपाकैत्रयत्तो सुते सचैलं स्नात्वा तिथ्यादिकं संवीर्य

अस्य कुमारस्य बीजगर्भं मुद्रवेतौ निवहरौ नानि
 शायार्थं मेधादे प्राप्ता प्रार्थना कर्म करिष्ये इति ।
 संकल्पस्त्वस्ति वाचनपूर्वकं हिरायेनाभ्युदयिकं
 कुर्यात् अथाच स्मृतिः अन्नाभावे द्विजाभावे प्र
 वासे पुत्रजनानि हेमप्रादं प्रकुर्वीत चंद्रसूर्यग्रह
 तस्या इदं कर्म स्पर्धुनि योग्या न्ये स्पर्धुनि तन्नाका चर्च
 अथैकस्मिन्पात्रे सर्पिर्मधनीयथा लवाः संसृजेरस्तप्या ।
 हिरायेनावधुष्यददिरात उपविष्टायामातुरुत्संगस्थितं
 कुमारं प्रतेददामि निमंत्रेण सर्पिर्मधनी हिरायेन प्राशये
 त् नतो ददिराकरो हिरायेन निधाय तस्मिन्मुखसमीपे
 आत्मनो मुखं नीत्वा मेधां तस्मिन् मुखे च जपेत् मेधां तस्या
 मदेवो मेधां नुसुप् अथैव सव्यकरो निधायैनामृत् च जपे
 त् अथ सूत्रं असावभिमुशस्य शमामघवन्त जीविनिति

चेति अस्यार्थावृत्तौ स्तनबाहोर्मध्यप्रदेशोऽसः अत्र त्रयः
 पदाः सकृदेव त्रयोमेत्राः पर्यायेण गामि मर्शनामिति
 द्वाभ्यां गामि मर्शनि वन् ननु युक्तः स्तनबाहोर्मध्यप्रदेशः
 द्विर्वचनयुक्तत्वात् तन्मंत्रस्या इत्येकवचनयुक्तः अत
 आहृत्याभाव्यं नैतदेवात्रांसावुच्यन्ते किं न हि कुमा
 रः सचेकतस्मो न ह्यतिरिति केनेमंत्रः अशमेभिर्वेदं मे
 धान्यस्मे प्रयं धीति इति प्रथमपदः अथमाभवेति
 ददिरागांस इदं मे धान्यस्मे प्रयं धीति द्वाभ्यां वा मांसा
 मिनी कथमेतत् न हि क्वचिन्मंत्रमध्ये इति कारपठति
 इति द्वितीयः पदः अथातृतीयः पदः सकृदेव त्रयोमे
 त्रावक्तव्याः न च मंत्रविभागः न च पृथगाभि मर्शः वा
 र्याभि मंत्रे विशिष्टत्वात् पृथगाभि मर्शः इत्युक्तं शक्यते
 युगपदतीक्ष्णपुत्रियुपदेशोऽतृतीयश्चेत्याह अथाचका

१०५ रिक्तायां ऋक् त्रयेणास्ययुगपदंसावभिर्मर्शेदृष्ट
 प्रथमाभ्यामभवेदस्यश्रेष्ठानीत्यपरानया नृनीयास्मि
 प्रयंधीनिकुमार्यस्यादमंत्रकमिति यस्यात्रयाराणां
 मन्त्रमः पक्षेभिः प्रेतः तस्मापिकुर्वन्तो न दोषः सर्वेषां
 गमकत्वादिनिष्प्राव्यकारः तत्रैकमंत्रविभागः श्रे
 ष्ठानित्याहुः इन्द्रश्रेष्ठानीत्यस्य गन्तुसमदं इन्द्रस्त्रिष्टुप्
 अस्मेप्रयधीत्यस्य चोदं इन्द्रस्त्रिष्टुप् असावभिर्मर्शं
 ते येन होममिच्छन्ति तेनादेशाहुर्नृनीयन्ते इदं कर्म कुर्वन्ति
 ततः स्त्रिष्टुप् इत्यादि प्रवृत्तानामान्ति भवन्ति कुमारैर्दक्षि
 राहस्तं निधाय इममंत्रं जपेत् समंत्रः इमां कुमारो जरायु
 यत् दीर्घमायुः प्रजीवसे अस्त्येस्तनो प्रयुजान् आयुर्वर्चो
 यशोवत् ततः बोधघन्मेति न्यादि चतस्रभिराशिषो
 वाचयेत् बोधादिनिचनस्य राणां वामदेवो लिङ्गोक्तगाय

श्रीकुमारस्यार्शीर्वचने एतत्कुमार्यम् अपि मंत्रकं स्यात्
 रात्रौ संध्यायां ग्रहरोजाता शौचकार्यं अन्याशौचेन दं
 ने कार्यं इति ज्ञातव्यं अथ नामवर्गोच्यते तज्ज्ञातव्यं
 मन्त्रं नरं कार्यं अथवा जन्मदिनादारभ्य दशमिकादशोष्ट
 दशोष्टाकार्यं उक्तमनुना नामघेयं दशम्यावाद्यादश्या
 वापिकारयेत् पुरायेति चोमुहूर्ते वा नक्षत्रे वा गुराणां
 न्वित इति स्मृतिस्मरे एकादशोर्नृविप्राराणां द्वात्रिंशाराणां
 त्रयोदशोः वैश्यानां चोदशोकार्यं मौसंतिभूद्वन इति
 अथ शौचकः शिरोर्नासायापित्राद्ये दशमेघोदशोपिवा
 कुर्याद्यद्वागुरोर्गुप्तेन दक्षत्रे रागुरागशिषो उज्जरोत्तरो
 त्तिपायामैत्रे चित्रा तथा श्विनी पुष्ये पुनर्वसुस्वात्तरे रेवत्या
 शाशी देवते अथ राघवै हस्ते बुधना च युष्मभाय हमिति
 अन्नप्राशनेपि एतानि नक्षत्राणि अथ यन्त्रीकुमारो

इतिराउपवेश्य अस्य कुमारस्य बीजागर्भसमुद्भवैर्नो निवर्ह
 शोनातिशया च अभिवादनविवाहादिशास्त्रीयकर्मसं
 ज्ञाव्यवहारसिद्ध्यर्थं नामकर्मरित्यंकर्मकरिष्ये इति संक
 ल्प्य स्वस्तिवाचनपूर्वकं नां दीष्टौ कुर्यात् न तत्र पुराया ह वा
 चने स्वस्तिपर्याय मध्ये रामनाम्ने नि स्वस्ति भवंतो ब्रुवन्तु
 इति विप्रान्वदेत् तैरामनाम्ने स्वस्तीति प्रत्युचुः अथ्याभि
 वादनीयं चोपांशु निर्दिशेत् ननु पनयनपर्यन्तं मातापि
 नरो विद्येतां यदि होमः क्रियते तर्हि अनादेशाहुती हुत्वा
 स्वस्तिपर्याय मध्ये पूर्ववन्नाम दत्त्वा त्रिसृकृदादि होमशेषं
 समापयेत् तथा च शौनकः पुरस्तात्तत्र माचार्यः कृत्वा
 नादेशाहुतीः ततस्तेनै पुरायाह प्रकरेणायथाक्रमः
 नामाधित्सतमा धाय ततः त्रिसृकृदादिकमिति अस्मि
 न्यक्षे स्वस्तिवाचनघयं कार्यमिति भावः अत्र पार्थिवो

नामाग्निः अथ नामलक्षणां पुंसां छन्दारं चतुरक्षरं वा नाम
 भवेत् न तत्र घोषदक्षरमादौ कृत्वा मध्यपरलवाश्च अन्ते
 विसर्जनीयं कुर्यात् यथा रुद्रः देवः नागदेवः भद्रदत्तः
 ईदृग्लक्षणां व्यवहारार्थं नाम जानीयात् अथ सूत्रं
 युग्मानित्वेव पुंसां मिति युग्माक्षरव्येव भवन्ति तेरे
 वकारात् घोषवदादिपक्षे ल्यनादतः अयुग्माक्षरा
 णास्त्रीणां भवन्ति विवाहादियुक्तमनाम जानीयात्
 मासनामगुरोर्नामदद्याद्वालस्यैव पिता कस्मो नंतोऽश्रु
 तश्च त्रीवैकुण्ठोऽथ जनार्दनः उपेन्द्रो यज्ञपुरुषो वासुदेव
 स्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यनुक्रमान्
 मार्गशीर्षादिति शेषः अत्र मनुना विशेष उक्तः च
 नृप्यं तमुदीर्यादौ पितानन्नामकर्मणाः स्वस्तीत्याद्यं
 वत्संतं भवेत्पदमुदीरयेदिति शर्मवद्वाहारास्योक्तं राशे

१७ राजसमन्वितं वश्यस्यप्रदिसंयुक्तं शूद्रपेय्यस्यसंयुक्तं इ
 तिनामकरां अथनिष्कमरां चतुर्थमासिषष्ठेवाशु
 कृपदोपरायर्देकार्ये शौनकोपि मासेचतुर्थेयष्टेवा
 शिशोर्निष्कमरां गृहादिति पत्न्यंमोकेस्यंकुमारद
 दितान्नउपवेशयानिष्यादिकंसंकीर्त्य अस्यकुमारस्य
 वीजगर्भसमुद्भवेनोनिवर्त्तुरोगानातिशयाप्यंआयुरारो
 ग्यरेण्वर्यादिभिप्राप्त्यर्थंविवाशागमनंप्राप्त्यर्थंचनिष्क
 मराण्यव्यवर्त्मकरिष्ये तदंगत्वास्तिवाचनपूर्वकंनंदि
 प्राङ्मविधायस्नानमलंकृतमुक्तंस्वस्त्ययनंशिशुमादा
 यदेवायनंगत्वादिवंविधिवदभ्यर्च्यब्राह्मणानाशिवागृ
 हित्वा देवंप्रदक्षिणीकृत्यमान्स्वस्त्यगृहंमानुलगृहंवा
 गत्वानेयामाशिवागृहीगृहंगच्छेत् एवंकृतेदीर्घायु
 भवति आचार्यस्मृतौ भोजयित्वादिजानोहेस्वास्तिवा

वनमाचरेत् शाकुंतेप्रजपेत्सूक्तोशिशोर्निष्कमरांपिता
 शाकुंतेकनिक्कदजानुवंप्रदक्षिणीदभीतिद्वेस्तुक्ते द्वि
 जाश्रद्धर्षपूर्वाणिमंगलानिपुरोतयेत् दर्पणाःपुष्पाकल
 प्राःकन्यासुमनसोदाताः दीपमालाध्वजलाजाःसंप्रोक्त
 चाष्टमंगलं विवाहेनिष्क्रमेवाम्येष्टेष्टोष्टसमारमे उ
 त्स्वेष्टुस्यान्नायांप्रशस्तप्राष्टमंगलं अथपंचमासेक
 त्व्योपवेशनविधिः परशरामप्राज्ञेपुष्करेणोक्तः
 पंचमेचतथ्यामासिभूमौतमुपवेशयेत् तत्रसर्वमहाः
 शस्ताभौमेरविविशेषतः तिथिंचवर्जयेद्दिक्ताशस्ता
 निष्परागुभानिमे उत्तरात्रिजयःसोम्येपुष्यर्क्षेभुक्तेदेवतं
 प्राजापत्यंचहस्तंचशस्तमश्विनिमीनमं वराहं पूजये
 द्देवंएथिवीचनथादिजान् पूजनंपूर्ववत्कृत्वागुरदेवदि
 जन्मतं भूभारमुपलिप्याथकृत्वातत्रतुमंडलं शंखप्राणा

हृषाद्वोनभूमोनमुपवेशयेत् मंत्रश्रोत्रभवेदामनन्मेति
 गदतः शृणु दा मे वस धत्ते देहि सदा सर्वगतं शुभं आ
 युः प्रमारांसकलंतिदियस्वहरिप्रिये अचिरायुष्यत
 सस्यचेकेचित्परिपाथिनः त्रिवितारोग्यविज्जेयुनिर्द
 ल्त्वाचिरेराजान् धररागशेषभूतानां मानस्त्वामाधिका
 स्वसि अजराचाप्रमेयाचसर्वभूतनमस्कृते त्वमेवाजग
 तां प्रनिवृत्तास्त्रयोह्यसि कुमारपाहिमानस्त्वन्नृणां
 तदेनुमन्यतां तस्योपवेशनं कृत्वा भूमावाह्यराष्ट्रजनं
 ततः कायमुहावपूर्ववद्विजः उत्सवोनीराजनादिभिः
 एतन्कुमार्यान्प्रपलदसां इति पुराणोक्तो बालोप
 देशनविधिः अप्यान्नप्राशनं तत्त्वष्टुमासीभवोति
 अष्टमेवेति केचित् नामकरणोक्तं नक्षत्रे समुहर्तेति
 प्यादिकं संकीर्त्य अस्य कुमारस्य सर्वकामासिध्यं च

घ-

वक्ता कृतायुरभिष्टुध्यर्थं च अन्नप्राशनार्थं कर्मकरिष्ये
 इति संकल्प्य पूर्वघन्त्रादींश्चाह्नमपरे घर्तित्य कर्म
 नंतरं दक्षिरातः प्राङ्मुखं स्नानं मलकृतं मुपवेश्य संकल्पानं
 तं दधि मधु च तमिष्यमन्नमन्नपत्तेन स्येति मंत्रेणाप्राश
 येत् यथासुं यथाभवति मुखं प्रक्षाल्य तेन सर्वकामो
 भवति अन्नपत्तश्च नल्लक्ष्मणेन पत्तिर्दक्षिणी प्राश
 ने अन्नेन प्रथमं कवलं प्राशयेत्वा पुनस्तूष्णीं यथेष्ट
 भोजयित्वा मुखं प्रक्षाल्य त्विष्टकृदादि होमशेषं समा
 प्य ब्राह्मणान् भोजयित्वा दक्षिरादत्वा श्रीयो वाचयेत्
 'होमपदोऽप्रयेत्रोपि जातकर्म बलवरेत्' पूर्वघस्त
 मिच्छा दोसमाचरेत् उत्तरे घस्तवधीनं कोलुकोलुयथा
 विधिति अन्नप्राशनं मान्ति प्याविधा हं चास्तकर्म च
 रात्रावहनि वा कुर्याथे चाराय हानिकारयेत् इत्यत्र

दक्षिणां प्रोक्तुं

१०८

ना

प्राशनविधिः अन्नमुचिराग्निः अन्नप्रदानानंतरं
जीविकापरीक्षोक्तमार्कंडेयेन अग्नौर्ष्यप्रविन्य
स्याशिल्प्यंभांडानिसर्वशः अस्वाग्निचेवशास्वाग्नि
तत्प्रयेतुलदारां प्रथमंयन्स्मृशोदालस्तनामांडुस्व
यंनदा जीविकान्तस्यवालस्यतेनैवतुभाविष्यानि ३
तिजीविकापरिदा अप्यचौलकर्मकालउच्यते म
नुः चूडाकर्मद्विजात्रीनां सर्वेषामेवधर्मत्वः प्रथ
मेदेनृत्नीयेवाकर्तव्यं प्रतिचोदनात् यमस्तु तत्रः
संवत्सरे पूर्णे चूडाकर्मविधीयते द्वितीयेवानृत्नीये
वाकर्तव्यं प्रतिचोदयेत् आचार्यस्मृतौ तु तृती
ये पंचमेवादेचौलकर्मप्रशस्यते प्राग्वाससमेसप्तमे
वासहोपनयनेनच इत्यादिविरुद्धवचनानां कुलध
र्मनिसारतो व्यवस्था येषां नुलेयास्मिन्वर्षेचौकर्मकि

यतेस्तस्मिन्वर्षे तत्कर्तव्यं अतएवाहवृत्तिकारः य
द्गुरुशिष्यः ज्ञानाधिकाराजन्मादिनृत्नीयेदेतुचौलकं
चादृशः कुलधर्मस्यान्तादेशचौलकर्मच आधेदेकु
र्वन्नेकेचित्पंचमेन्योद्वितीयको उपनीत्यासहेत्रेतिविर्क
त्यः कुलधर्मतः तस्याचकारिकायां यस्यास्वयंवाके
पांचिदुपनीत्यासहेष्यतइति एवंयचोक्तवर्षेउदगाय
नेम्राष्ट्यमारापदेकल्पारोनक्षत्रिकायं अप्यस्तु
उदगायनम्राष्ट्यमारापदेकल्पारोनक्षत्रेचौलकमेपि
नयनगोदानगधेवाहाः सार्वकालमेकविवाहंतेषां पु
स्ताच्चतस्रम्राग्याहृत्तीर्जुयादग्नेम्राष्ट्याधिपवसइति
तिष्ठभिः प्रजापतिनत्वंदत्तान्यन्यइतिचव्याहृत्तिभि
र्वासमुच्चयेमेकेनेकेकांचनत्वमर्यमाभवासियेत्कनी
नामिति विवाहेचतुर्थी म्रयापीः चौलकर्मतिचौल

११. स्येवसंज्ञा कर्मशब्दस्य सार्थकत्वा नित्या गोदानं चो
 लवत्कार्यमित्युक्तत्वाच्चौलग्रहणं नेव गोदानप्रा
 प्राप्तिस्तथापुनर्गोदानग्रहणं समावर्त्तनार्थे विवाह
 स्तु उदगायनादिकालादन्यास्ति न्नापि कालो भवति
 तप्याच्चेत्समर्थते अतस्तु मन्त्रां हि निवृत्त्या दोषः पित
 रमृष्टनीति चतुर्ग्रहणादाज्यभागो न भवतः विवा
 हे कृत्वमर्थमेति च तत्पर्याहृतिः प्रजापत इति पंचमी
 स्पष्टमन्यत्र चो लकर्मोपनयने विवाहः प्रथम
 स्तथा व्रतानि सारनमित्येषां लोकि को ग्ना विनिश्चि
 तिः अत्र भागवान् अप्यचौलप्रयोगः ग्रहमलंकृत्या
 वेष्टि नं दीप्तां कुर्वन् पूर्वधारकवसकलान्संभारा
 प्रवया चित्तान् संभृत्याभ्युदयप्राप्तेमपि कुर्यात्पि
 विधीनि अत्रापि शब्देन क्वस्ति वाचन ग्रह्यज्ञो संमुञ्चा

यते अनयोः शुभकर्मादौ करणात्वात् अप्यचौलक
 र्मप्रयोगः ग्रहचमलंकृत्या पूर्वघ्नं नं दीप्तां कुर्वन्
 स्तु कौदिप्राप्ते सत्यां कालावधमाह एकविंशत्य
 हर्यज्ञे विवाहे दशावसरान् त्रिषट्चौलोपनयने मां
 दीप्तां विधीयते अप्यप्रकृतं अप्यरेष्टमृष्टवत्
 स्नानं मलंकृतं मुक्तस्वस्त्ययनं कृतं कोलकवंधं पत्न्यं क
 र्त्तुं कुमारदक्षिणात् उपवेश्य लोकि का निति शुष्य
 तस्य भ्युत्तिनाम भवति मनुः ज्ञातकर्मादिसंस्काराः
 स्वकालेन भवन्ति चेत् चो लोदवाक्कुर्वन् प्रायाश्चि
 तादनंतरं ज्ञातकर्मापलक्षणा यथा धातमारभ्य चो
 लपर्यन्तं कर्माशयनीनानि चेत्तानि प्रायश्चित्ते कृते प
 प्राहुः प्रकर्म समाचरेत् तत्र प्रायश्चित्तमेकैकेषु संस्का
 रेषु दत्तं चूष्यात् आदौ कालातीत हो म कृत्वा पश्चाच्चौलो

१११ तं होमं कुर्यात् कालातीत होमं कृताकृतः कारिका प्रा
 यश्चित्ते कृते पश्चादस्मीमपि कर्म वै कार्यामित्येक आचार्य
 तेत्यनेन विपश्चित इति अथ प्रकृतं अस्य कुमारस्य बी
 जगर्भसमुद्भवेनो निवर्ह्यो नानि शाय संस्कारा च्यौला रो
 र्व्यं कर्म करिष्ये तत्रान्वाधानं करिष्ये देवता परिग्रहा
 र्था मित्या धारात मुक्तान्नत्र प्रधान देवताः त्रिवारमग्नि
 पवमानं प्रजापतिं चाज्यद्रव्ये रोगे त्पादि पूर्ववत्पूरार्घ्या
 न्नं निधानां नं कृत्वाग्नेरुदग्मागे व्रीहियवमावतिलैः
 पूरार्गि विशारावानि दध्यात् यवभावे व्रीहियोग्राह्याः
 एकस्मिन्पूरवे क्त्वा नडुहगोमयं द्वितीये शरावेशं
 मीपराग्निं च त्रिदोषं एते शरावे पातुः समीपजोति
 दध्यात् अथ जयं नः अग्निं प्रतिष्ठापनां नं कृत्वाग्ने
 रुत्तरत्त पश्चाच्चत्वारि शरावाणि व्रीह्यादिभिः पूरार्
 रितानि =

प्राणपवर्गाणि स्थापयेत् अज्यसंस्कारां नं वेति शौ
 नकः सव्येन रेचौलकृत्तः समीपे जननी शिशोः अं
 केन विभ्रती पुत्रमासीत् प्राङ्मुखी सती तस्या पुरस्ता
 दारेस्तन्यश्चादानडुहं शाकजं अस्पृष्टं समीपं न्यस्य
 शरावे सादयेत्तु नः शमीपराग्निं चान्यास्मिन् श
 रावे न्यस्य भूजले तत्रैव स्थापयेद्देशे सकृन्वाप्य त्र
 पार्श्वतः कारिका पूरार्ग्यान् त्रिधानां नं सुपलेयी
 दि पूर्ववत् व्रीहि पूरार्गि शरावस्था घव पूरार्गि न्यापर
 माव पूरार्गि न्या न्यस्या त्रिस्त पूरार्गि न्या परामिनि
 आचार्यः केशानां जानानां मीषाधि त्वं निगच्छने
 एतावुप कृत्वा स्थे घासु वीजा हृष्टा समरे तथा अ
 यमातु दक्षिणतः पिना एका विशकृशा ऊरामादा
 दायमास्ते अस्मिन्पदे अन्य एकक न स्थितं प्र

स्वावादायश्चास्ते कारिका मानुर्दक्षिराग्नौ ब्रह्मास
 प्रसप्तचसप्तच कुशापिङ्गलकानां दुग्ढहीत्वास्तेथ
 वापित्तापि पित्रुर्धारणापदेन्यएवकर्त्तास्थ्यादिति
 अत्रएवशौनवकः नमःकुमारस्यापित्ताहस्तेवि
 भक्तुंभकुशाङ्कुरान् एकविंशतिमासीनां शिशो
 मर्तुस्कदक्षिराग्नौ पित्रुरन्याभवेद्वान्यदोस्मिन्मो
 लयेन्नरः ब्रह्मत्वेनहियोगवीप्रोधारयेद्वाकुशाङ्कुरान्
 अस्मिन्पितृवास्तकृत्तचौलस्यकर्मराः अ
 प्याज्यसेकाष्वापारात्तकृत्वाप्रधानहोमंकुर्यात्त स
 ग्रहे चोलेपनीन्योस्विस्विलव्रतेषु ब्रह्मोदनेदावपरि
 ग्रहं च स्वात्वात्तगोदानविधौ च सम्यङ्मेवाज्यभागो
 प्रवदतिसंनः अग्नश्चायं विनिर्निस्तरांशान्नवेखा
 नसात्रदधयः अग्निपवमानो देवता गायत्रीध्वजः

२

प्रधानआज्यं प्रजापते हिराण्यगर्भः प्रजापतिः
 सिद्धिः प्रधानआज्यहोमिः इति च तत्समिर्जुहो
 यान् समुच्चयपदे अष्टावाहुतयो भवन्ति त्रदकु
 आहुतयः ४ ब्राह्मण्यहुतयश्च कुमारस्य पञ्चा
 त्वा- न्तिस्थात्वा दक्षिराहस्ते शीतमुदकं सव्यहस्ते चोली
 दकं गृहीत्वा एकस्मिन्पात्रे उपसेनवाय उपदकेनेहोम
 नेन मंत्रैरागयुगपत्प्रादीयेत्तत्तत्तत्र नवनीतां दी
 त् अभावे दधि रसो हि स्वाभिश्चिकृत्य तदपामेक
 दंशं गृहीत्वा अदितिः केशानित्यादि मंत्रैरागवाम
 करेण गिदारभ्य प्रदक्षिरां स्मिर्दक्षे आहुं कुर्यादित्य
 र्थः प्रत्येकं दत्तं मंत्रावृत्तिः अप्यवस्य दक्षिरागो केशा
 द्देत्रीन् कुशान् भ्यान्माग्रागो यद्येनायस्वेनासि ति मं
 त्रैराग्न्यसेन स्वाधित इति मंत्रैरागताम्रदुरन्यसेन

११३

अथ सूत्रं स्वधीतेमैतंहीसीरितिनिःपीड्यलोहेनहरेणा।
 प्रधिनीति अस्यार्थः स्वधीतेअनेनमंत्रैराज्ञानिक
 शापिजूलानिःपीडयानि तेद्वरंस्थापयतीत्यर्थः सो।
 केतुरेलेहएकप्रसिद्धः अतोन्नतस्यावाच्यत्वात् तेषां
 शब्दस्तामेवर्तने शास्त्रीतरेविहित्वाच्च लोहद्वया
 यंजनादिव्यपिवर्तने अक्रुतामेतन्तयो हस्तान्
 ततोयेनादितिसकेशयप्यातप्यानां छिद्यन्तान्कृत्वा
 प्रामीषदोः सहस्रायाहस्तेदधान् साचतान्गोमये
 निदधानि पुनः कुशापिजूलानिदधानादिहर्वत्कृत्वा
 येनभूयश्चत्यतितमंत्रैराछिद्यन् पुनश्चतुर्ष्वकुशापि
 जूलानिधानादितद्वत्कृत्वा एभिस्त्रिभिर्मंत्रौ छिद्यन्
 न् अथकारिका एवमेवान्तरेपक्षौत्रिरेव छेदनंभवे
 त् ततः यत्कारेणैतिमंत्रैराघम्वारभ्यमूलपर्यं

तत्तुरधारांतिमृज्यात् समंत्रः यत्कारेणामर्चयता
 सपेशसावप्रावयसिकेशान् मुंघिशीरोमास्यायुः
 प्रमोयीः अथशीतोष्णामिरद्विरितिप्रेषेरानाधि
 तुमन्तुशास्ति ततःशीतोष्णैः पूर्वविशेषितैस्तोयेः
 केशानाद्रुक्त्वावशाच्चारतः शिरवाः कृत्वावपेत्
 मध्येशिरसिचूडस्याद्वाशिष्टानांरुदक्षिणो उभयोः
 पार्श्वयोरत्रिकप्रयणानां शिरवामना अयोन्नकेदा
 स्यान्तुमारुदक्षिणानुपवेश्य गच्छिषुकादिहोम
 शेषं समाप्यत्रीत्याहिपात्राचतुष्टयंतापिनायदद्या
 न् एवप्रार्थं होमंविनाकुमार्या अमंत्रकंस्यात् इति
 चेत्तं शिशोर्मात्ररिगभिरीयां चूडाकर्मनकारयेत्
 गर्भेनृपंचमेवर्षेगभिरीयादिवाभवेत् गर्गः
 गभिरीयांमान्शिशोः क्षेपंस्तुतर्नकारयेत्

२१४ पंचादश्यागचोर्ध्वचगर्भिरागमपिकारयेत् चूडाक
 मर्दिशोर्मर्जागर्भिरागिद्यदिवाभवेत् गर्भस्यवावि
 पानिः स्यादुपनोर्वाशिशोरपि सहोपनिन्याकुर्या
 चेतदादोयानविद्यतइति अथोपनयनं नक्षत्रमे
 वर्येगभस्त्रमेवाकार्यं ब्रह्मतेजोभिबुध्यर्थंविप्रो
 देपंचमेहनि आचार्यः गर्भाष्टमेवादेपंचनेपिवा
 द्विजत्वंप्राप्नुयादिप्रोवर्त्यत्वेकादशेनृपः काश्य
 पः ब्रह्मवर्चस्यकामस्यगर्भान्नोजन्मनोपिवा सप्त
 मेवेपिकुर्वन्तिब्राह्मरास्योपनायनं काम्यकालः
 तत्रविष्णुः षष्ठेनयनकामस्यविद्याकामस्य
 सप्तमे अष्टमेसर्वकामस्यनवमेकांनिमिषति क
 र्त्तव्यं दशमेवर्त्यत्तत्रकामस्यैवेनप्या एकादशेत्वि
 द्रियार्थी पद्धार्यी द्वादशेदिवो द्वादशेदेत्वत्किंक्रान्ते

प्रायश्चित्तैर्हकोद्विजः यदतिथ्यच्चमंत्रेणपावमान्नी
 भिरेवच ऋग्यजुःसामभिः प्रथमेस्तान्कृत्वाचरे
 द्रुतं मोजीवंधमनः कुर्यात्सोडशात्यन्तिनोभवेत्
 यज्ञावल्क्यः आद्योडशाष्टविंशाच्चतुर्विंशाच्चवत्स
 रात् ब्रह्मसूत्रविंशांकालोपनीयनिकः परः अत ऊर्ध्व
 पनन्येनेसर्वधर्मवह्निः कृतः सावित्रीपतिनाब्राह्म्याब्राह्म
 स्तोमादनेक्रसौरिति क्रतेनृतास्मिन्नुपनयनाधिकारो
 भवति पित्रैवोपनयेत्पुत्रंतदभावेपितुः पिता तदभा
 वेपितुर्भातातदभावेतसोदरः वृद्धगर्भः पितापितामहो
 भ्राताज्ञातयोगोन्नजाग्रजाः उपायनेधिकारीस्त्रात्
 र्वाभाविपरः परः प्रायश्चित्तं कपदिकारिका आचार्य
 आदौस्वशरीरभुङ्क्ष्वान्वाथाशिव्यशरीरंभुङ्क्ष्वि स्मृ
 कृष्णवयेराप्रथमंयथावक्तुर्यान्नस्तत्रमुपायनस्य

११५ नां दीप्रां कृत्वा तेषां दानं ध्यायस्त्वका लिकां मोः
 जीवन्धनं दातुं कुर्यात् द्विधा संभनकारयेत् अथ प्रयोगः
 पूर्वोक्तयथोक्तं संपदा सामग्री संपाद्या चम्प प्राणाणां
 यम्यति प्यादिकं संकीर्त्यास्य वदोः उपनयने ममगा
 यन्मुपदेशाधिकारा र्थं कृच्छ्रत्रयमित्तं प्रायश्चित्तं
 कारिष्ये ततः अस्य वदोः कामवादकामचारकाः
 मम हारणादिदोषपरिहारेणोपनयनाधिकारा र्थं
 कृच्छ्रत्रयमित्तं प्रायश्चित्तं कारिष्ये यदि उपनयनक
 र्मणा सहचौलकरणापदे संस्कारद्वयं संकीर्त्य युग
 यन्त्वस्ति वाचनग्रहयज्ञनां दीप्रां कुर्यात् अथ
 ग्रहयज्ञः तत्र संकल्प्य अस्य कुमारस्य उपनयनादौ
 नवग्रहानुकूल्य सिद्धिद्वारा परमेश्वर प्रीत्यर्थं ग्रहयज्ञं कुरि
 ष्ये इति कारिष्ये ग्रहयज्ञं समाप्य स्वस्तिवाचनं कृत्वा
 संकल्प्य-

कं नां दीप्रां कुर्यात् तस्या च स्मर्यति कृत्वा भ्युदयि
 कं प्राङ् स्वस्तिवाचनं पूर्वकमिति तत्र संकल्प्यः
 अस्य कुमारस्य वेदाध्ययनेन सत्यं कृत्वा ह्यरागात् तसि
 ध्याप्यं आयुरारोग्यादि प्राप्ताप्यं सकल वैदिक कर्म
 भिर्वेदोक्तफल प्राप्ताप्यं उपनयनाख्यं कर्म कारिष्ये
 इति संकल्प्य तदंगभूतं स्वस्तिवाचनं पूर्वकं नां दी
 प्रां कुर्यात् इति संकल्प्य स्वस्तिवाचनं कृत्वा कुलदे
 शाचारं प्राप्तिं कृत्वा यथोक्तप्रकारेण नां दीप्रां कुर्यात्
 यन् अथापरे कः कृतस्वानमलंकृतमुक्तस्वस्त्वयनं
 कृतं कौतुकवंधं कृतं भोजनमुपशान्तिमांगभूयोपि स्नानं
 ज्योतिः प्राप्तिं कृतं समीपे मानीय नन्मुदवं सम्यगी
 देत् तत्रेदं गृह्यं स्त्वं अलंकृतं कुमारं कुशलीकृतं
 शिरसिमिति कुशलीकरां वपनामित्यर्थः तिष्ठ्या

१६२

दिकंसंकीर्त्यस्त्रस्यकुमारस्यदिजत्वासिध्यर्प्यउपनयना
 पनांतंकृत्वासमिद्वयमादाय अस्त्रकुमारस्यदिजत्वं
 सिध्यर्प्यक्रियमावाउपनयनहोमेन्वाधानंकरि
 व्ये इत्याजसंस्कारांतंचौलंकृत्वावस्त्रंदधान् को वत्त
 रिका आज्ञासंस्कारपर्यंतमुपादिपूर्ववत् परि१ पले
 धानंभवेदस्यवासंसेवाहनेननु भवेत्प्रावरणांवा
 सःकृत्वाजिनमप्यापिवा एवंभूतंकुमारंतंकुर्याद्य
 त्त्रोपवीतनमिति युवंकुत्राराण्यस्यदीर्घतमामि
 त्रावर्तुण्यत्रिष्टुप् वस्त्रपरिधाने ० प्रावरणोच अत्र
 ब्रह्मचारिणःकौपीनधारणामप्यस्तिउक्तः कौपीन
 मात्रावर्तनमन्यान्येब्रह्मचारिण इतिस्मृत्यैः आवा
 र्येणापिमेधाजननेउक्तं वास्सीनेस्वगरेमेधा।

जननकर्मणि दद्यात्तावत्प्रभृत्येवकौपीनेनप्रवर्त
 तेइति अत्रभगवान् तत्रादौपरिधानार्थंकल्परो
 न्रववस्त्रकं शिरोवगुंठनंचैवनवमन्यन्प्रकल्पयेत्
 शिरोवगुंठनमंत्रप्रावरणास्तृतीयं यथाक्तमजि
 नंवापिकल्पयेदवगुंठनं उपवीतंचसंप्राप्यनप्याकृ
 त्स्मृत्वाजिनमिति अत्रेदंरहस्यं अहनेनवात्
 सासंवीनमैरोयेनवाजिनेनब्राह्मणांरौरवेरादात्रि
 यमजेनवश्यमिति अहन्तदरागंप्रचेतसाउक्तं
 इयद्वेननृवंश्वेतंसदृशीयत्रधारितं अहन्तंदिजा
 नीयान्सर्वकर्मसुपावनं अन्यदपिलक्षणांमस्ति
 अहत्वंयत्रनिर्मुक्तमुपवासस्वयंभवा शास्तनमाग
 लिन्येषुतावन्कालंनसर्वदेति कास्मरौश्ववास्तानि
 विप्रादिरजिनाविउ हतवस्त्रयुग्मंतुश्वेतरक्तमथा

पिवेति स्मृत्यन्तरे अंगुलं वहिलोमयदास्पच १
 त्रंगुलं अजिनंधारयेद्विप्रश्चतुर्विंशाष्टवोडशोः
 एतन्नित्यधारणार्थं ज्ञेयं एताद्विज्ञानं नरं मेव
 केचित्कुर्वन्ति नग्नित्यं अत्र शौनकः अथोत्तरा
 यंपुरुषं वक्त्रेः पश्चान्निष्ठत्वात्तु मारागं प्राङ्मुख
 समवस्थाप्य परिधायैकमंवरं अथास्यदक्षिणाक
 रां किंचिद्दुर्ध्वं प्रसारितं स्थापयित्वा द्वितीयेन वास
 सावानेजिनेन वेति मित्रस्य चतुरित्यस्य चामदेवो
 जिनं विष्टुषु अजिनधारो ० मित्रस्य चतुर्ध्वं १
 रां वलीयस्तेजोयशस्वीश्च विरंसमिह अना
 हनस्य वसनं जरिष्ठुपरीदं वाज्यजिनं दधेह अत्र १
 वासो जिनयोर्विकल्पः उभयोरपि प्रावरणार्थत्वात्
 एतावन्तु साधारणाय यजिनं प्रावरणं न द्वावहन्त

त्रिंशायथाक्रममेरोयेरोरवारणार्थत्वात् एतानि भवन्ति ऐरोय
 स्य व्याख्यातं कुतः ऐरो येनेति सूत्रोक्तत्वात् एरास्यस्त्री ऐरीति तस्य
 उदं ऐरोयं एरायादिति दृष्ट्वा प्रत्ययः कुत एवाभिधानं एराया
 अर्माद्येमेरोयमेरास्योमुभे त्रिद्वित्यमरः एवं मृग्यजिनं प्राव
 रणार्थं ग्राह्यं वस्त्रेणाविकल्पे इष्टव्यः अपरं च कृष्णस्य
 स्य फलस्य विन्यत्वेन धार्यं तच्च यज्ञोपवीतमंतरं विहितं
 अत्राखशौनकः निदिप्य ब्रह्मसूत्रं तु विनत्याधः प्रसापच
 वामांसस्यापयित्वेन तत्पाकं कृष्णमृगाजिनमिति प्रक
 तं यज्ञोपवीतमिति यज्ञोपवीतं दद्यात् अस्याहिरायाग
 र्भः परमात्मा त्रिष्टुषु श्रोतस्मान्तर्कर्मणुष्टानसिध्यर्थं य
 ज्ञोपवीतधारणो विनियोगः ततः कृष्णमृगाजिनं दत्त्वा च
 मेन अथ कृताचमनवदुमाभ्ययज्ञयाग्रादिगोमूत्रेण
 मीत्वा अग्निमान्मानमंत्रेणाग्नीये दक्षिणे तूपयं प्राचीन

११८
 नृपावकाशिका बहिरांतरादि
 स्यात्तस्मै वसंमार्जनात्कः पं. ४

अतएव शौनकः आचानं वमाज्यादियज्ञांगान्तरागत
 नीत्वा मासावमचार्यो वानिचान्मानमंतरा गमायित्वा
 न्नतः पार्श्वे दक्षिणे चोपविश्य तन्नि अय बहिरांतरसा
 दित्यात्तस्मै वसंमार्जनात् नवानिनि अये धमा धाना धाघा
 मानं हुत्वा पूर्ववत्तस्मै आज्याहुती हुत्वा अग्रे रुतस्मा
 चार्यो न्निके प्राङ्मुखो वसिष्ठेन प्रत्यङ्मुखो वदुः प्रवधा
 नं परिरुहेत् अथाचार्यो वदोरजलिप्रसृतं तदुपरि अस्वा
 यं हुतमंजलिमन्यहरयेत् तन्मन्त्रस्य विहिरितीमंत्रे राशि
 व्यंजलो स्वजालिस्थमुदकमवक्षार्य ततः शिष्यांजलि
 गन्नाश्चापो वक्षारयेत् तन्मन्त्रस्य विहिरितीमंत्रं स्वशृणावा
 चः सवितानुष्टुप् अवक्षारो विनियोगः तन्नो देवस्य
 त्वत्पादिगृह्णामीत्यंतुत्वा देवदत्तशर्मन्निनि चोत्वा
 वदोर्दक्षिणा हस्तसांगुष्ठं गृह्णीयान् पुनस्तदप्युपराग

धि करग्रहेत् सविताने हस्तैर्मग्रभीन् देवदत्तशर्मन्नि
 निमंत्रः इतरत्नसमानं पुनस्तदप्युपरागदि करग्रहेत् अ पू
 त्तिराचार्यस्तव देवदत्तशर्मन्निनि देवदत्तशर्मन्निनतस्यना
 मस्यान् अथाचार्यो देवसवितरित्यनेन रविमीक्षयेत्
 उभोर्पूर्ववत्स्थित्वा आचार्यः कस्येति मंत्रमुत्तुका एतं प्रजा
 पतयेपरिददामीनि वदेत् शौनकोपि धानेपरिददाम्ये
 तमिति संकल्प्य पूर्वकं कस्य व्रणादिकं मंत्रं ददाम्यंतं गु
 रुजयेत् तन्नो युवासुवासा इत्यर्चयेत् प्रदक्षिणां प्राङ्मुखं
 कृत्वा हुतं गार्ध्वर्चेनास्यं संपोरुपरिपाणी हत्वा हृदयं
 स्पृशेत् शौनकोपि युवासुवासा इत्याधमप्याधर्विमु
 दीर्यते प्रदक्षिणां मुपावर्त्य प्राचयेत् प्राङ्मुखं वदामिनि
 युवासुवासा इत्यस्य विष्वा मित्रो यूपसि सुष्ठु पूर्वर्चयेत्
 प्रदक्षिणां वर्तने प्राङ्मुखं करणीवि० उत्तरार्धं चेतसा ह

११८ द्यस्पर्शनेवि० सर्ववदुपविश्यततोऽग्निपरिसमूहब्रह्मचारीतूष्णी
 समिधमादध्यादिति सूत्रं परिसमूहनवचनार्थकं संस्कृतं तच्चादी
 नेसायं प्रातराधाने परिसमूहनपर्युतो स्यात्तामिति परिसमूह
 नवचन अत्रतु परिसमूहनाद्यद्यत्वेव तोस्मेनेराग्नेब्रह्मचो
 रीतूष्णीसमिधमादध्यात् एके सन्वमिधंति समंत्रः अग्न
 ये समधमित्यस्य वामदेवोऽग्निरनुष्टुप् समिधो मेवि० अ
 ग्नये समिधसहोर्व्यवृहन्नातवेदसे तया त्वमग्नेवर्धस्व समि
 धा ब्रह्मरागावयं स्वाहा ततो हस्तमृदा ल्याग्निमुपस्पृश्य ने
 जस्तेभ्यन्त्यनेन मंत्रेण ओष्टावलोमकौ संवृत्तौ कृत्वा मुखं त
 लाटदेशादभ्यत्रिवधो निमार्ष्टि जयंत्रः तेजसामित्यनेन
 मंत्रेण ओष्टावलोमकौ संवृत्तौ कृत्वा ललाटदेशादभ्यन्यादिमा
 र्षिन्ति कारिका उपस्था यमयित्यादिषड्भिर्मंत्रैरंतः परमिती
 मयि मेधा मिनिषयूणां वामदेवत्रयैः पूर्वत्रयाराणामग्निं रि

२०

द्रुह्यो देवता उत्तरत्रयाराणामग्निदेवता आसुरी गायत्री छं
 दः अग्नि उपस्थाने मानस्तोका इत्यस्य कुक्षोरुद्रो जगती
 अनेन भस्मादायत्रायुषमिति ललाटे कश्यपश्चयेति
 कंठे अगस्त्यस्येति नाभ्यां यद्वेदानामिनिदक्षिरासि
 मन्त्रोऽत्र त्वजिस्वधे शीतायुषमिति शिरसि तथा च क
 र्मणरागो आयुषमिति मंत्रेण कुक्षौ चैव त्रिपुंड्रकं अथ
 वासूत्रमंत्रेण कुक्षौ चैव त्रिपुंड्रकं अथ
 वेचनपर्यंतं कुर्यात् ओं च मेस्वरश्च मे अथ गायत्र्युपदेशः
 बहुप्रत्यङ्मुखं कुर्यात् संग्रहे प्रत्यङ्मुखये दातुं ग्राह
 कयोऽस्थितिः विवाहे चैव सावित्री प्रदाने चैव मेव हि अथ
 ब्रह्मचारीदाक्षिराजानुनिपात्मप्राचार्यपादौ दक्षिराहस्ते
 न दाक्षिरां सव्यहस्तेन सव्यामित्युपसंगृह्यो मिवा दत्नीये
 नामोशीरो नम्य अमुकशर्महं भो प्राचार्यत्वावाद्या

मीन्यत्का अर्धाहीन्यादिकंप्रैषं ब्रूयात् अथाचार्यः
 वटोः परिधानवाससास्वपारिभांजस्यपारांगिसंभ
 ह्यगायत्रीमुपदिशेत् तत्रप्रथमं पञ्चः स्वयमुक्ताशि
 व्यंवाचयेत् कारिका ओं भूर्भुवस्वः ह्रस्ववित्रीवा
 चयेदथ पादंपादंचसावित्रास्वयमुक्ताथवाचयेदिति
 शोतकः सावित्रीस्वयमाचार्यः पूर्वपञ्चस्तथैवच शी
 व्यंचवाचयेत्यश्नादुच्चार्यार्द्धचशः स्वयं तथैववाचयेच्छिं
 व्यंमप्योक्तासकलास्वयं पूर्वतथैवशिष्यंचवाचये
 दित्ययंक्रमः अशान्तोयथाशान्तिवाचयेत् ततोस्य
 ह्रस्वगुलिपाणिममव्रतइति स्यापयेत् ममव्रतइत्य
 समन्त्रस्य पराकदासत्रयः बृहस्पतिदेवता त्रिष्टु
 ष्पदः अस्य हृदयोर्द्धागुलिपाणिनिधानेविनियोगः
 ततो मेखलावर्धयान् इयं कुरुका इति मंत्रधयस्य

वामदेवो मेखलास्त्रिष्टुप् मेखलावर्धनेविनियोगः ततो दं
 डं दद्यात् स्वस्तिन इत्यस्य स्वस्त्यान्नेयोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् स
 तुपालाशस्यात् तस्यप्रमारां ललाटादुपरिस्त्रिंशकोशप्रमा
 राः अथ ब्रह्मचर्यमादिशेत् तत्रैवंप्रैषार्थं ब्रूयात् सांप्र
 तत्वं ब्रह्मचर्यासि भूत्रपुरीषयोक्तमाचमनंकुरु कर्म
 कुर्वित्संधोपासनादि दिवामास्वापरीरायायोर्धीनोवे
 दमधीष्व द्वादशावर्षाणि वेदब्रह्मचर्यग्रहरां नंवेति स
 त्रं वेदग्रहरां कपं वेदमात्रस्यायंकालनियमस्यादिति
 मंत्रब्राह्मरायोर्वेदनाम तेन महानाम्नादीनां व्रतानाम्
 ध्वं द्वादशाभ्यः स्वयः संवत्सरस्यः एवंप्रत्येकं यत्प्रभृति
 योऽशौचवर्षे गोदानसिद्धिः वेदग्रहरादयमर्थो लघुः
 एवमेकं अन्ये तु जन्मप्रभृति योऽशौचवर्षे गोदानं वेदग्र
 हरां नंवा ब्रह्मचर्यं भवति प्रागूर्ध्वं द्वादशावर्षेभ्यः एवं

१२१ सूतत्रिविधं स्नानं प्रदर्शितं विद्यास्नानं विद्याव्रतस्ना-
 नमिति यः प्राग्दशवर्षेभ्यो वेदमधीन्य स्नानसविद्या
 स्नातकः यस्तद्दशवर्षाणि ब्रह्मचर्यं कृत्वा अनधी-
 नविद्यः सव्रतस्नातकः यस्तद्दशवर्षाणि ब्रह्मचर्यं
 कृत्वा अनधीनविद्यासविद्यासव्रतस्नातकः अनुविद्या
 नगुरुमथेन निमंत्र्य स्नानमिति अतः कथं व्रतस्नातक-
 स्य संभवः उच्यते विद्यां तदिति न विद्यापश्चि समाप्ते स्ना-
 नचोद्यते किं न हि विद्याया अनेनेन स्नानकोपि मध्यमत्स-
 र्ज्य तमावरायकमधीन्य स्नायान् रहस्ये चाररायकप्रा-
 धान्येन स्नाननिमित्तचोद्यते नेदमनधीयन् स्नानको-
 भवनीत्यादिति शौनकः कालं च ब्रह्मचर्यं स्या शिष्या-
 योपदिशेदथेति ततः सिद्धकृदादिहोमशौचं समाप्य भि-
 दां याचेत् अप्रत्याख्यायितमप्रत्याख्यायिनीवार्गेभि

६ देत नत्र भवत्पूर्वमित्यादिशांस्नांतरदृष्टो विधिः क-
 र्त्तव्यः अतएव देवतः भवनीति पदं चोच्चाभिदां दे-
 हीति वाचयेत् याचयित्वा ततो भिदां गुरवे सम्यगर्पये-
 दिति शौनकः भिदेत पात्रहस्तः सन् प्राप्य प्राप्य तदं-
 तिकं अग्नेभिदेन जननी अप्रत्याख्यायिनी च या-
 पश्चात्पितरमन्योपि पेवास्तुर्वाधवास्तनः अग्निधाज-
 ननाद्देवत्रमेपनयनानलं तेनैव सायं प्रातः प्रसमिधं जु-
 हुयान् सविति इत्युपनयनं अप्यास्तमिते प्रहोदनं सायं
 संध्यामग्निं कायं च कृत्वा कृत्वा आचार्यः ब्रह्मचारिणाद-
 क्षिरात्त उपवेशयति प्यादिकं संकीर्त्य अस्य ब्रह्मचारि-
 णो ब्रह्मणः प्रीत्यादिनिर्विघ्नं वेदसम्प्राप्त्यर्थं तेन दधि-
 कारप्राप्तं चरुं अपरां गन्तमेतदनुज्ञया स्वाधिकारप्राप्तं
 च अपरां गन्तमेतदनुज्ञया स्वाधिकारप्राप्तं च ब्रह्मोदनं

करिष्ये तत्रान्वाधानमाधारान्तमुत्कानत्रप्रधानदेव
 ताःसदस्यतिंसावित्रीत्रयीन् ३ एताःप्रधानदेवताः च
 रुद्रव्येशाखिष्टकृतमित्यादिपूजापित्रनिघ्नानंनकृत्वा
 निर्वापप्रोक्षणेनहृत्सीस्तः विप्रारंगभोजन्यायंप्रायश्चि
 त्तंनिर्वापप्रोक्षणेनैवपाकयज्ञाविधानेनप्रययेत् प्रो
 नकः चरुपंचेत्सर्वधैवकर्त्तृस्थाल्यामशकुयात् त
 दादत्तदप्यंतदधुःकश्चिन्तकृत्यमाचरेत् अथवेज्ञापये
 द्धिव्यंष्ट्रतोत्रहोदनश्चरुति श्रुतंपाके ततोन्वार
 ध्वेप्रह्मचारिरोचकवाज्यासंस्काराद्याधारानंकृत्वाप्र
 धानहोमंकुर्यात् तत्रविभागविधिरित्युक्तममुत्र
 मारिकायाप्रागेवासावित्र्यादिनीयैमित्यास्मिन्स्त्रेसा
 वित्रीप्रहरांडुत्तरार्थं अतदुर्ध्वमपिमहानाम्यादिक्ते
 युयधनुक्तंनेनदिनीयंजुहोति एतदुक्तमेवाति महानाम्या

दिप्रवणांतेषुअतप्रवचनीयहोमकार्यं तत्रसावि
 त्रीमथनेमाहानाम्नीम्यःस्वाहेति महाव्रतायस्वाहेति
 उपनियदस्वाहेत्याहुतित्रयंदिनीयंजुहोति अ
 त्समानंदिनीयप्रहरांडमहानाम्यादि नामधेयेन
 होमार्थंसाविष्टकृतंचतुर्थमितिस्त्र चतुर्थमेवखि
 ष्टकनखयनेमाज्यभागोनभवतः शोनकः ततो
 वदानधर्मेशाश्रवदायहविः शुचिः सदस्यतिमित्यस्य
 कारवोमेधानिधिः सदस्यतिगायत्री प्रधानचरुहोमे
 तत्सवितुरित्यस्यगायित्रीविष्वा मित्रः सवितागायत्री
 चरुहोमे अथिभ्यःस्वाहेति ३ खिष्टकृदादिसमाप्य
 ह्मणान्भोजयित्वा वेदसमाप्तिवाचयेत् अथप्रह्मचारी
 अतारातवरागाशां प्रह्मचारी अर्थः शायी त्रिरात्रं
 दशरात्रं संवत्सरं वास्यात् त्रिउक्तं ज्ञातुं तो शिष्यं

संयोगोऽयमकोट्यः चराकंदेवधान्यंचयः क्षारगणा
 स्मृतः अथकारिका यदाहोदशरात्रस्याहृतमहृतयो
 पिवा नदात्तदंतएवस्यान्नेधाजननसूक्तकं तास्मिन्
 द्विब्रह्मोदनंचरुप्रपरायोर्मध्येयधनध्यायोभवे
 नदाउनमेजीवंधनंकार्यं नस्मान्ताशंकायास्तयां
 दिवेवचरुप्रपरांकार्यं नस्मात्रविद्येनक्तं सतां
 नैष्यनध्यायेब्रह्मोदनंसायंसंध्यामुपास्येवकार्यं न
 याचस्मृतिः ब्रह्मोदनं च वेदाद्दिद्विषयकमन्त्रउद्यति
 होमेत्वनध्यायदोषोनास्ति संग्रहं नसंध्यामर्जितिका
 लेनवृत्त्यन्नातद्द्विने ब्रह्मोदनंयचेदग्नौपद्वांचेन्नवि
 कर्तते इतिब्रह्मोदनं अथब्रह्मोदनेमेधाजननकार्यं
 तत्रेदंरहस्यं अनिदितायांदिश्वेकमूलपला
 शंकाशस्तवंवापलापलापचारशनि अथनिदितायां

दिशाः कारिका आग्नेयीदक्षिराग्नौर्ब्रह्मः एता
 दिशोवर्जयित्वा अन्यस्यस्यामनिदितायांदिशि
 स्थितं पलाशंराष्ट्रेण पलाशोपचारशनि पुनःपलाश
 ग्रहागादनेकमूलमपिग्राह्यं तस्याभावेकुशास्तवंवा
 प्राचार्यस्मृतिरूपरात्वाह कथंनित्रिमेखलाविदि
 सर्वतोद्वादशागुलं शुचौप्रागुत्तरेभावेगेनस्यामे
 धांसमर्चयेत् इष्टानिवेदयेदन्नसक्तुमिष्टंसपावकं
 समोदकंनिवेद्यान्नपुनचाभ्यर्च्यपूर्ववत् प्रणाम्य
 नस्येमेधायेव्रतीनिःसारमेजुतीः उच्चारन्उभयोर्मं
 त्रंरहप्रदक्षिरां संप्राप्यतांनमस्कृत्यनथाकुर्यात्पु
 नःपुनः एवंत्रिवारमावर्त्यदंडाजिनकंमंडलून वेद्या
 निदिप्यचस्नात्वावाससीचविदिप्येत् मरुवला
 चोपवीतंचधृत्यान्याजीविनीदिपेत् अथप्रयोगः

आचम्य त्रिप्यादिकं संकीर्त्य अस्य ब्रह्मचारीणः
 प्रजापतिधारणाशक्तिसंपादनेन वेदानीं ध्यात्वा
 नांभिलाशितमनोरथसिद्ध्यर्थमेधाजननारब्धं कर्म
 करिष्ये इति संकल्प्य तदर्थं पलाशापूजनं चोडशो
 पचारैः करिष्ये ततो न च वनं भिः पलाशस्तत्रा यित्वा
 मध्याह्ने न कः गत्वा वृक्षस्य पुरतः पुराया रुक्मचयोदि
 जैः स्नापयेत् पुराय सलिलैः ब्रह्मरूपमनुस्मरन् ततो
 मेधाजनित्रे पलाशार्थं निमंत्रेणा चोडशोपचारान्कल्पये
 त् आवाहनादिविसर्जितान् ततः प्रदादिमो गन्त्रिः सं
 चनं वदुंसं प्रवेवः सुप्रवा इति मंत्रमाचार्यो विचयेत्
 प्रयोगा पारियातके वाससीने स्वगुरवे मेधाजनने
 कर्मणि दधाना वाक्प्रमृत्त्येव कौपीनेन प्रवर्तते त
 त्तो विप्रः ततो विप्रः मेधामह्यमिति स्तुतं जपेत् ॥ ब्राह्म

रौभ्यो हिरण्यं दत्त्वा तमस्कारकुर्यात् इति मेधाजननं दे
 वं ह्युपनविधिः विवाहितः अथ पुत्ररूपनयनं कारि
 का वेदांतरमधीत्येव मृगवेदं येन धीयते उपनीतरिय
 नेषां मलकरावर्जिता ब्रह्मचारि व्रतलोपे च पुनरुपनी
 तिः शान्ता नयः कृशानं गृजगघ्राणलाडू च तथा श्रुत्वा
 उष्ट्रमात्रयके भाश्वरासभीदीरभोजनान् उपानयन
 पुनः कुर्यात् नृपुत्रकृष्टं चरेन्मृगः अन्येषु शास्त्रांतरोक्त
 निमित्तेषु च शान्तव्या तत्र विशेषः नैमित्तिकमन
 ध्यायं कृष्णं च प्रतिपदि न मेखलां वधने प्रायश्चित्तार्थं
 मुनयो विदुः सप्तमीमाघमासस्य नृनीया चाक्षया
 तस्या युगमवाययश्चान्पाव्रतवधपुनः शुभाः तत्रैव
 पनं कृत्वा कृतं मेधाजननं च अगुप्रवर्तनीय हीमस्य
 सावित्र्या स्यान्नेतत्सर्वं विदुर्दृष्टाणि महश्चि पुनरुपनयन

अथ ब्रह्मचारीधर्मः कार्सेरौरेवेत्यादिपूर्वोक्तमेव
 स्कंदे योगयोगैरवंवास्तंक्रमान्महिजन्मनां मोक्षी
 त्रिकुत्समाप्सुदरागोबुनमेखला मुजाभावेन कर्त
 व्यादंडाय श्रियवृत्तजाः तैकेशभालनासांनप्रसा
 रागिश्चक्रमीहिजेः आमूलत्वाललाटचनासाग्रचप्र
 मारातः ब्रह्मक्षेत्रविशांदंडरह्माटोनाग्निद्वितः
 व्यासः शिशोललाटनासाग्रप्रमारावर्त्तनः क्र र्ति=
 मान् याज्ञिकस्यनुवृत्तस्यदंडो नहंति धर्मनः इति
 दंडलक्षणां जीरांदंडकमंडलुदंडमुपवीनानाजिनं अ
 पि अश्वेनानिविनीक्षिष्य गृहीतान्यश्चमंत्रवत्
 धार्याश्चक्षणा सदा धार्यं कोपीनं महत्तयंत्रनिर्मितं
 मुक्तवाससः स्वयंभुवाहत्त धार्यं खंडं वस्त्रपार्थिव्युक्तं
 अथ संध्यानिर्णयः तत्रापस्तंवा उपव्यनेहि कर्त्तव्यं

कटिस्तत्रकं कोपीनः पं-३

सायंसंध्यारूपास्ते आचरेद्ब्रह्मयज्ञंतु मध्याह्नेन परेह
 ति प्रजापतिः प्राण्यदेवीचंगायत्री गुरोश्चैवानुसासनात्
 संध्यात्रयं कर्त्तव्यं सायमादियप्याक्रममिति अतएव
 कारिकायां अहशेषस्तनस्तिष्ठेन्सायंसंध्यामुपास्य चे
 नि शोणकोपि लक्षं विज्ञाप्य गुरवे नत्पार्थेनं निधाय
 च तत्संन्निधावचपलास्तिष्ठेदादिवसतयात्र सायं
 संध्याविधिं कृत्वा ह्यप्योपनयनानले आधाय सध
 नंतस्मिंस्ततो न्वाधानपूर्वकं अग्निः संध्यात्रयं क
 र्त्तव्यं यच्च त्रैवोपनयनं उपायनं दिनारभ्य सायंप्रात
 प्रकालयो मध्याह्ने च कर्त्तव्यं यावत्प्राणाविमोचन
 मिति पुनः शोणकः अग्निश्चेत्तनुवाकेन सायंकाले त्व=
 त्वपः पिवेत् सूर्यश्चेत्तनुवाकेन प्रातः कालः पिवेद्
 यः आपः पुनः त्वित्येतेन मध्याह्ने सावित्री जप्यादिकं

वसंसमृत्युसायासीतो जपेत्तरः सायंप्रातश्चमध्यान्ते
 सावित्रीजप्यवाग्यसः सायंप्रात्यङ्मुखश्चैव निष्ठेत्प्रा-
 तश्च प्राङ्मुखः सायंप्रातरुपस्थाय जानवेदस इत्य-
 धो नि अन्यन्नभोजनान्प्रागेपिमध्यान्हसंध्यायाः।
 कर्तव्यतामूयनेप्रातर्मध्यान्हसंध्याविधाविनंसृ-
 त्तिकारादिभिर्भोजनान्प्रागेव कर्तुं तस्मादुपयनं।
 दिनेमध्यान्ते संध्यापासनं नोतिगम्य नश्नि ब्रह्मवा-
 रीरोगान्भोजनं कृत्वा मास्ति भोजनान्दुपयुपनयनं
 स्यविहितत्वादिनि अतःकारणादुपनयनदिने।
 मध्यान्हसंध्यातवर्तव्येति प्रतीयते दंडाजितोप-
 वीनायाश्चरेद्देहं ययोदिनं प्रातः याचयेद्यावि-
 नंचाज्जतिधाकृत्वौकभागजं अतो व्याहृतिभिश्च स्या-
 प्यभागमेकं गुरोरपि एकं भुंजीत मनिमात्स्वाध्या-

यंचननः पठेदिति कारिका उपाकरणापर्यन्तं सावि-
 त्प्रावलययुक्तकश्चिन्ति पुनः स्मृत्यपर्यसारे अनिष्टे
 विप्रगृहे गेहं चरेत् गुर्वज्ञया भोजनविधिना भुंजी-
 ता गुरुभुक्षुष्यरागवेदसाधनार्थं कियन्त वाससम-
 यः प्रागुक्तः नृत्रस्त्रीमधुमांसोऽधिरष्टशुष्कपथ्यं।
 धिननां हूलदनधावनवकिंकादिवास्वापद्यन्नपातु-
 कागंधमाल्योद्धर्तनानुपलेपनाजनजलक्रीडाभूत-
 नृत्यगीतवाद्यालापाश्लीलपरिवादादीनामासमावर्त-
 नाहर्जयेत् याज्ञकैलकः मधुमांसं जनाधिरष्टशुष्क-
 स्त्रीमांसं हिंसनं भास्करालोकनाश्लीलपरिवादादिवर्ज-
 येत् मधुमेदं उधिरष्टमगुरोरभोज्यं शुक्लान्तेष्टरवाप-
 रां- अश्लीलसमभ्यभाषना आदित्यहराज्जुधादीनि
 यज्ञोपवीतमज्जिनभोजं दंडं च धारयन् नष्टेभ्यश्चे-

नवमंत्रान् कृत्वा धूपं जलौघैश्च स्वनवव्रतां धेयतो प
 १२७ वीजादीनि धूपपूर्वाग्निमज्जेत् क्वत्वा रापत्वागेन्मग्नी
 यमः ३ त्रिब्राह्मचार्यधर्मः अथ वेदव्रतां उदगायेन
 मुक्तपक्षे पुराया ह आचार्याः परिददामीत्येनमुप
 नयनवत्कृत्वा मेखलादीनि नवातिगृहीत्वांजलि
 नोदकं गृहीत्वाग्निमभिमुखं त्वव्रतानां मिति जयेत्
 त्वं व्रतानां व्रतपत्रिरसि व्रतचरिष्यामि गच्छ केयं ने
 नराध्यासं ननः स्विष्टकृदादिसमापयेत् यथाकाल
 मुपाकृत्य वेदमधीत्यव्रताने अनुप्रवचनं कुर्यात् न
 त्राचविशेषः स----- इति मशीदपरिणोक्तवे
 दव्रतं अथ महानाम्नीव्रतं अस्य व्रतचरिराः सम्
 स्तपापक्षयद्वारा परमेश्वरपूजित्यर्थं महानाम्नीव्रतं क
 रित्वेत्याचारान्तं मुक्त्वाग्निपंचमानं ३ अस्येती

४ अनुमती ५ प्रदक्षारं ६ आग्निं ७ वायुं ८ सूर्यं ९
 कृत्वा ननु द्वेरागस्विष्टकृतमित्यादि महानाम्नीव्रत
 नुप्रवर्चनीये आचारा वाज्येन्येत्यं न मुक्त्वा सदस्तस
 पाति महानाम्नीः २ अथान् ३ एताश्च नु द्वेरागस्विष्ट
 कृदमित्यादि एवं महाव्रतमुपनिषद्भूते च गादने चो
 ६४ काएव उपनयनवद्धाम् कृत्वा मेखलादिस्विष्टकृता
 दिसमापयेत् कारिका नवामौजीनवदंडं दत्वा स्वि
 ष्टकृदाध्यासं ब्रह्मरेचरे देवैरादि न नरायणो ३
 त्रिवर्षे पूर्णग्रामादृहिर्निष्क्रम्य देवनद्यादौ विवित्तं
 देशे मेत्योपलेपनादि पूजापान्नतिथानां न कृत्वा होमा
 यस्वभोजनायास्तं नृमीनिकृष्य निलान् प्राक्षिप्य च
 न अथाचार्यव्रतलोपान्मुष्टं नृव्रतलोपेन व्रत
 मोवर्तयेत् आपानिनावर्तयेत् अथाचकारिका

१२८ बहवो ब्रतलोपाश्चेत्यनरावर्तयेत्तमिति अथान्याधिश्च
 परागाद्यघारांतकृत्वा नावग्निरिदं इत्यादिमंत्रैरेव दम्
 धर्मेणाचर्वाहुनीर्जुह्यान् तैमन्त्रः अग्रावावग्निरश्च
 निप्रविष्टुन्नर्यीषुन्नेम्रधिराजएवः तस्मैजुहोमिहवि
 द्याद्युत्तेनमादेवानां मे मुहद्भागधेयं मोम्रहस्माकं मोम
 हद्भागधेयं स्वाहा यातिरश्चीनिपद्यते हविधरणा इति
 तात्वाद्युत्तेनधारयायजेसराधनीमहं स्वाहा रयस्मैत्वका
 मकामायवयंसंम्राप्रजामहे नमस्मभ्यंकामंदत्वाधेदत्वा
 धृतं धत्तं पिवस्वाहा ३ अयं नो अग्निर्वरिवः करणोत्वं
 यमृधः पुनः एतुप्रमिदन् अयं शत्रुजयं जहृवाणोयं
 वाजं जयतु वाजसानो स्वाहा ४ अस्त्वत्पैवानुमतेयस्वा
 हा ५ प्रदात्रे स्वाहा ६ ओम्भः स्वाहा ७ ओम्भुवः स्वाहा
 ८ ओम्बः स्वाहा ९ नोत्रसमस्तव्या हत्पाहोमः व्याह

तिभिष्टयगुत्वेनिसूत्रेष्टयकग्रहणात् एतैर्मन्त्रैः कस
 रं हुत्वा स्विष्टकृतसवधशेषं वर्हिषिनि धाय ब्रह्मचारि
 राग्रत्याहाचार्यः एतं स्थालीपाकं सर्वत्वं अशानेति
 कारिका च ततः स्विष्टकृतोवधेष्टेयं मूमेति धाय च
 एतमित्याद्यशानात्तमाह प्रेषमनः परमिति उक्तं च
 तमा चांतं जलं हृणं जिलिब्रताना मित्यादिमुक्तं वव
 द्वादिन्यमुपस्थाप्या ध्यंदत्वा च दत्तकृन्मीलनं कृत्वा
 मोनं कुर्यात् त्वं ब्रतानां ब्रतपानि सिब्रतं च विख्यामि
 त्त एकयं तेन प्राकं यं तेन राध्यासमिति अथ शो नकः
 अग्रावग्न्याश्चरतीत्यादौ मन्त्रैः षडाहुती ततो व्याहति
 भिव्यस्तस्त्वाभिस्तिस्त्राहुती हुत्वा ततो वदायानं
 किंचिद्विष्टकृते रगचि नं निधायं तिलान्प्रत्यक्
 समास्तीमान्निवर्हिषि ततः शिष्यंगुरुभूया हुताशी

१२८ दृमिमं चरुं सर्वभुक्तेनुभुंजीत होमशेषं चरुं शोनेः उक्त
 वं नर्मथां एरां मज्जालिंदघातं स्थितं तमुपस्थापयेधि
 व्यंत्वं ब्रजानां ब्रजादिना मंत्रेण गमेन राध्यासमित्यंनेन
 दिवाकरं ब्रूयान् स्वयंचतनमंत्रं गुरुः शिष्यं च वाचयेत्
 अथ ब्रह्मचारिरागो हनेन वाससात्रिः प्रदक्षिरां शिरसं
 मुखं वेष्टयेत् अथैकरात्रं एतं कालं एतं भूतं भूतले
 स्वप्न भवेत्याचार्यः प्रेषं ब्रूयान् ब्रह्मचारिरागं त्वया
 भवितव्यं ततः स्विष्टकृदादि कारिकां च उक्ते क
 रात्रमित्यादि प्रेषं स्विष्टकृदाद्या आवश्यकेभ्यस्त
 धयनासनभोजनं अश्वत्थकोरात्रं च ब्रह्मचारी नये
 दयेति अप्यशौनकः एकरात्रं विरात्रं वा त्वमेवं भूतवे
 षधूत आसीनस्वापहीनश्च समभ्यासे वशोरिति
 अपरे धर्मत्रस्तानसंध्यावेदनादिकृत्वा ईशान्यादि

शपन्ति प्रतिष्ठाप्यालंकृत्योदककमंडलु उत्तरतो ग्ने कृत्वा
 वत्सतरी वायव्यां दिशि वध्वाग्निः पश्चादाचार्यः प्रागग्रे
 बुद्धमेष्टपविश्य ईशानीं दिशं समीक्ष्य रागो ब्रह्मचारी मुखं
 प्रक्षाल्यः ग्राचार्यो प्रदक्षिरां कृत्य भिवाधपश्चान्निषु
 नेत्रे र्दतीं दिशं मीक्ष्य माणा उपविशेत् स्वेन पृष्टेनाचा
 यं पृष्ठं संध्याय मनसा महाना मीमे अत्रुर्ब्रह्मति तंगुरु
 प्रत्यदीरयेत् अप्यशौनकः अपरे धर्मश्चतुर्वेदादिव
 से प्रयत्नो गुरुः अत्रुवदन् महाना मीत्वा गोरापेक्षया
 दिशं पूर्वोत्तरामनु प्राप्तादेशे ग्राप्ता हर्मवेन
 मुद्रदेवा लयेन त्रकृत्वा स्पर्शडिलमादितः
 मम पुरासिलिलं च कमंडलु त्वस्य वत्सतरी वध्वात्तस्या
 ये प्रत्यगुत्तरे ततो ग्रेः प्रत्यगास्तीर्य दमस्त्रिप्रागुत्तरा
 कान् तेषां शीतगुरुः पश्यन् प्राप्नुदी दिशं ततः शि

१३० योपिमुखलेपादीन्प्रमृज्याचम्यचोदकं कृत्वागु
 रोश्चवनेश्चप्रदाक्षिरागमयोगुप्तं अभिनाद्यगुरोः
 प्रत्यग्दाक्षिरागेनस्यएवतः तस्यैवासनदम्भरागं
 मूलद्येवनेर्कृतीम् विलोकादित्यमासित्वान्तः
 एवैनचात्मनः आचार्यस्यचसंयोज्यवचनंमना
 संततः उदीरयेन्महानाम्नीभोअन्वित्येवमादकं
 ब्रूहीत्यंतंमयाचार्येजात्वाकालप्रमारातः अ
 थगुरुः शिष्यंनदहकृत्यन्नात्वनलोपात्एवततः
 समीलनंकुर्वन् त्रिपुरीषपदेः सहमहानाम्नीत्स्वः
 शिष्यंप्रत्यक्तुकाशिरोवेष्टनंमोचयेन् शौनको
 वि विदामघवन्विदागानुमित्फपक्रमसंपुनः
 नाममहामास्त्रइत्युक्ताः पुरीषपदसंज्ञकैः एवा
 हेवाभिः सार्धं समीलितविलोचनइति ततोमित्रस्ये
 दि

निमंत्रद्वयेनाचार्येनाशिष्यंरविमीक्षयेन् मित्रस्य
 त्वाचक्षुषाअनिपश्यायोस्मान्देष्टियंचवयंदि
 अस्तंचक्षुषोहेतुर्हन्तु मित्रस्यइतिमंत्रेरास्मसंभा
 रादिशोबीक्ष्यन्तनीयेनपुनरादित्यमीक्षयेन् मि
 त्रस्यचक्षुषाहन्तुमीक्षे मित्रस्यत्वाचक्षुषासमीक्षे
 शौनकः अथास्यास्यप्रमृतिभिः संभारैः सह
 नादिशः मित्रस्यत्वाचक्षुषादिमन्त्रतः सम्यगीक्ष
 येन् मित्रस्यत्वादिकंमन्त्रमृष्टत्विन्येवमंनिकं वा
 चयित्वापुनश्चार्कमीक्षयेदप्यनाभुंभाविति इति ३०
 शोर्कदिशामंत्राब्रह्मचारिणाएवच अथाभूमिंस्प
 र्श्याग्नाहिलेत्वादीन्मन्त्रानृजयेन् एवजपः द्वयोर्ज्ञेया
 अथएववदनुप्रवचनीय होमंक्रुयन् तत्रविशेषः
 सावित्र्यास्थानमहानाम्नीभ्यस्वाहेतिरुत्वाहोम

१३१ शेषं समापयेत् शौनकः इधमाधानादिशिष्येण
 विष्णुत्वापस्तनं तत्र शेषं यथा न्यायं भवेदायं
 चरन्तः चतस्रोत्राहुनीः कुर्याद्यथा ब्रह्मोदनेषां
 ब्रह्मोदने वेदत्रापि होममंत्रास्तुरन्तु महानाम्नीभ्य इत्ये
 षादितीयो मंत्र इष्यते इति अप्यकारिका पूर्ववद्वृत्तमा
 दिष्टु संवत्सरमिदं चरेत् पुरो संवत्सरे देशविक्रिते उ
 पाविश्य च प्रादुरवश्चावयेत्तं महाव्रतमनः परं अनुप्र
 वचनीयं तं कुर्याद्वेदाणां दिकं महाव्रताय स्वाहे
 तिसा वित्रा स्थान इष्यते इति एवं पूर्ववदुपयन्न होमं
 कृत्वा संवत्सरं व्रतं चरित्वा पुरो संवत्सरे विक्रिते देशे
 अनुप्रवचनीयं चरुं श्रपयित्वा महाव्रतस्य पंचविंश
 तिसाभिधेयः एष पंचा एतत्कर्म इत्याचार्यस्त्री आ
 वयेत् अप्याकां वेदाणां कृत्वा उपवचनं होमं कुर्यात्

सा वित्रा स्थाने महाव्रताय स्वाहेति कृत्वा होमं शेषं
 समापयेत् कारिका पूर्ववद्वृत्तमादिष्टु चरेदष्टमिदं
 व्रतं आवायित्वोपनिषदमादिष्टा वेदाणां दिकं अत्रो
 पनिषदे स्वाहा सा वित्रा स्थाने इष्यते इति शौनको
 पि आचार्यस्यान्त इत्याद्या तृतीया रायक भट्टतिः
 विदनुच्योपनिषदं पूर्ववच्चार्कमीक्षयेदिति चरुं श्रप
 यां तं कृत्वा अप्यानः संहिताया उपनिषत् इत्याचि
 र्यः स्वि आवायेत् आदित्याग्नेवेदाणां दिभर्मि संस्पर्श
 तं तं कृत्वा उपवचनीयं होमं कुर्यात् तत्र सा वित्रा
 स्थाने उपनिषदे स्वाहेति कृत्वा होमं शेषं समापये
 त् इत्युपनिषदं व्रतं श्रप गोदानं षोडशे वर्षे
 कार्यं तत्संवत्सरे लवत्प्रयोगः गृहमलकृत्य सर्व
 धर्मादींश्चाह्न अपरे धार्मिक्यकर्मांतरं अस्य ब्रह्म

१३२ चारिणाः वेदोक्तप्रतिप्रायार्थनित्यविधिरूपंगोदानां
 स्वयंकार्मकरिष्ये इतिसकल्प चोत्तवद्गीत्यादिभिः पू
 र्णप्रायश्चित्तासाध्या घातान्तकृत्वाचोत्तलोकहोमंकुर्यात्
 पूर्ववर्षीनो ह्यादिभ्यश्च उदंनचक्षुमश्रूणां भवेत्
 मातुःकोयवेशनं नास्ति विशेषः कथ्यते अदितिः
 श्रमश्रूणिच्छिंधिशिरोमुखमा मआयुः प्रमोक्षीति
 दुरधारां निमज्जेत् केशश्रमश्रूलोमनरयान्युदकुसं
 स्थानि अक्षरावन्कुशलीकुर्वीति मयि नमनुशा
 स्ति शौनकः तत्ते केशश्रमश्रूलोमनरवौ नीति पदा
 न्यदं उदकुसंस्थानि कुशलीकुर्वित्येवमुदीरयेत् त
 नः स्नाने समीपस्थेतास्मिन्स्विष्टकृदादिकं उप
 रिष्ठान्तुतंतंत्रमाचार्यस्तु समापयेत् शिष्यं स्नात्वा
 तौवाचं नियम्यादिवसस्तयात् निष्टेदस्तमिनेस्

कृत्वा नृणां तेषां स्नानमिति विद्यापरि
 शिष्टेन अर्थे निमज्जेत् - ६

र्ये गुरोरंतिकथागतः वरंददामीत्कत्तकाप्यगोक्षस्यो
 गुरवेदिशेत् उत्तरेक्षगुरुस्तस्य वत्सरं व्रतमादिशेत्
 सर्वा सुव्रतचर्यास्तु प्रसिद्धे केशधारणामिति शि
 खां पूर्ववद्धारयेत् इति गोदानं वपनकालः वपनं प्रति
 मासेषु ब्रह्मचारिणां भवेदिह मासद्वयेयतीनां च विधि
 वाचार्ये धर्मासिके नित्येनेमिनिकं कार्यं वपनं शुद्धि
 दो भवेत् कालप्राप्तं कुर्वीत् प्राजापत्यं दिनेदिने इ
 ति वपनं कालः अथ समावर्तनं सूत्रं विद्यांतं गुरु
 मर्त्येन निमज्जेत् कथं अहं ते कर्मस्यं करवाणीति पृष्ट
 त् सयमर्प्यमाह तं कृत्वा ह्नायात् त्रिविधस्नानमुप
 नयनप्रकरणोत्तराणां द्वादशान्त्रं मित्रप्रोक्तं तत्र
 नक्षत्राया उच्यते वागीशादिनिसौम्ययो ह्यादिनक्ष
 त्रित्रोत्तराणि हिराणि गोविदेषु प्राशां कामानुगुरुवि

बुक्राशवारादिषु रिक्तां पर्वतथाष्टमीप्रतिपदमेव च
 कीटं हरिंहित्वा शुद्धियुते तथा हि विमले कुर्यात्समा
 वर्तनं इदं कर्म स्वयमेव कुर्यात् अथ शौनकः वि
 धायाभ्युदयकं श्राद्धं पूर्वघ्नपरं हवि प्रातः समि
 धमादाय कृतं स्वस्त्ययनोद्धिजेरिति अथ सूत्रं मु
 णिं कुंडले वस्त्रयुगं घृत्रमुपानयनादंडं स्वजमुन्मदति
 मनुलेपनमांजनमुत्सीयमित्यात्मनेवाचार्याय च
 यक्षभयोर्न विदेताचार्यायैवेति अस्यार्थः म
 रायादीन्यास्मींयानाति आत्मने आचार्याय चो
 पकल्पयान् यक्षभयोर्न विदेत नलमेतत् तदाचा
 र्यायैव कल्पयेत् विदुरलाभ इत्युच्यते धाताः विदेने
 निरूपं प्रागुदीचीदिशंगत्वा यज्ञि वृक्षस्येष्टान्या
 मेव गन्ताशारवानस्याः समिधमासीय भूमेरन्यत्रे

निदध्यान् तत्रेदं गृह्यसूत्रं आर्द्रा उभयकाम इति
 अन्नाद्यकाम आर्द्रा माहरेत् ब्रह्मवर्चसकाम उपवा
 तायाकामित्यर्थः उभयकाम उभयी माहरेत् अर्थ
 शुक्लाकामित्यर्थः यज्ञियहृदास्थालीपाक उक्ताः
 अथ प्रयोगः तत्र शौनकः दत्त्वा नंगां च विप्रेभ्यः
 कर्मगोदनिचेदिनि निष्यादिकं संकीर्त्य ब्रह्मचर्य
 व्रतसंपूर्त्य च गान्दास्ये ब्राह्मणभोजनं च करिष्ये इति
 संकल्प्य गान्दत्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा कौतुकबन्धन
 कृत्वा स मुहूर्तं निष्यादिकं संकीर्त्य मम भार्याया
 परिग्रहाय समावर्तनारब्धं कर्म करिष्ये इति संक
 ल्प्य उपलेपनाद्यग्निप्रतिष्ठापनान्तं कृत्वा पुनर्दिश
 कोत्तोपसंकीर्त्य मया क्रीयमाणे समावर्तनहोमेत्वा
 धानं करिष्ये देवतापरिग्रहाय मित्याधारं न मुक्ता

१३४ त्रिवारमग्निं पवमानं प्रजापतिं चान्तेनाग्निमूर्ध्वस
 मिधा विष्टान् देवान्समिधं द्रव्ये रोत्याघाघारोतं
 कर्म कृत्वा चोत्तवच्चनस्त्राज्याहुनीर्हत्वा शीतो ह्मा
 दिक् सर्वे चोत्तवत् विशेषोतिरव्यक्ते अदिति प्रमश्रू
 णिव पत्तिनि त्रायस्वमां मामाहिंसीः वपतेदं यथासं
 नेतमम्रायुषे वप्रावपाशिप्रमश्रूणि धिं धिशिरोमुखं
 मामम्रायुः अत्रैवर्षकुर्वन्नाः केशप्रमश्रूला मनस्वाम्य
 द्दकं संस्थाप्य दमावत्कुशलीकुरु सूत्रं एकवृत्तीजकेने
 ति उतमदन्कुर्वन्ति निशेषः करं जफलस्य यत्रेकवीजं
 तदेकवृत्तीजकं तमेव इत्वा तन्नेमं दनं कायेन शीतो न्मर्दं
 स्मेरुदके स्नात्वा च म्य उडुदमामित्यस्य पुनः दोषोऽ
 विष्टामित्रोदररोगो गत्रिष्टुष्ट मेखता विसर्जं ० मनेक
 कार्यमिति केचित् पुनर्वस्त्राणि त्वनेनाहने वा ससी

आघाघत्रटव्यादि पूर्वमेवोक्तं मंत्रावृत्तिन स्यात्
 शीतनकः स्नात्वा चैवानि पार्श्वस्थो युवं वस्त्राणि
 पीवसा इत्याघासकडुच्चार्य ततो वस्त्रायुगं नवं व
 सित्वोदेकमाचम्य गृहीत्वा पार्श्वेनाज्जनमिति ब
 स्त्रे धृत्वा च म्ययज्ञोपवीतमिति यज्ञोपवीतं सनिय
 त्तोपवीते पुनर्यज्ञोपवीतं हिलीय प्राप्स्यर्थं आच
 म्य अस्मइति मंत्रेण सव्यमादौ मंत्रं जयीत सव्यं म
 नुष्यान्त्रं जने प्रथममिति श्रुतेः ततो दक्षिणां मं
 त्रावृत्तिः स्यात् अश्वमतस्तेजोसि श्रोत्रमइति कुंड
 ले वद्धानि आदौ दक्षिणोक्तं ततः सव्ये कुंकुमा
 घृतालिप्राभ्यां हस्ताभ्यां मुखं मनुलिप्य अंगानुचानु
 लिप्य हस्तौ प्रक्षालयेत् कारिका अथानुलेपता
 लिप्य पार्श्वेभ्यां प्रथमं मुखं अनुलिप्येत्तराये गान्य

१३५ नुकिपेनुपश्चिमं ततो नानासन्निशि रसिः स्रजवद्वा
 नि मालाशब्दवर्जयेत् देवानां प्रतिष्ठे स्थापन
 हावास्थाय सकृन्मंत्रः दिवसप्रासीनिष्ठं वंगुह्य
 णि वोणुसमीनिदंडुंगुह्ययात् आयुष्यमिति स्तुते
 मारीकंठेव ध्याति आयुष्यमित्येकादशमं स्तुतं च
 न्नास्मदीनहव्यत्रदधिः हिरण्यदेवता अगुष्टुप्
 छंदः पंचम्येदमीनवम्यास्त्रिष्टुप् सप्तम्यतिशक्
 री अंत्यापंक्तिः मणिबंधने विनियोगः अथा
 हतेन वाससा शिरो वैष्टे पापानो ह्येत्यजेत् ततः स्म
 त्तं च मइति मंत्रेणोर्ध्वं समिधं तिष्ठन्नगनावादध्यात्
 स्मृतं च मइत्यस्य प्रजापतिरामिरतिष्ठंदः समि
 धौ मे विनियोगः स्मृतं च मे अस्रतं च मे तन्म
 उभयव्रतं एवमेव विंशत्येकादशं

६

वाक्यानुत्कायदत्ते सिद्धस्य स प्रजापतिकस्य स त्रयि
 कस्य स त्रयि राजान्यस्य स पितृकस्य स पितृराजान्य
 स्य समनुष्यस्य समनुष्यराजान्यस्य साकाशस्य सागीकाशस्य
 साधुकाशस्य स प्रतीकाशस्य स देवमनुष्यस्य समनुष्यस्य
 सगंधर्वास्त्रयस्य स हारं राये स पशुभिर्मृगैश्च यन्मन्त्रान्म
 न्त्रात्मनि मन्त्रे सर्वव्रतमिदमहमने स सर्वव्रतमन्त्रमिदमहम
 मन्त्रयेदुदंताम उपविष्टुः कारिका अत्रोपवेशनं ग्राह्य
 निकारः सहोक्तं परिवेषत पर्यंतं कुर्यात्सिद्धकदादिकं ममा
 मइति दशमिर्त्रयसिः प्रत्येकं दशमिधौ गुरुयात् ममाग्रत्तु
 चं समिधो भ्यादध्या इति स्तुतं प्रत्येकं ग्राह्यं कथं स्वाहाकार
 यं उगुह्यादित्येवमर्थं यत्र प्रत्येकं हरामासितं प्रत्याज
 कारं पठित्वा पश्चात् कारिकायां च ममाग्रदशमिः कु
 र्वन्ति स्वाहाकारं गुरुयात् इति गुरुयादिति श्रौतं गुरुयात्

होमेच पठन्नाज्याहुतीहत्यास्वाहाकारमृगंततइति कपोता
 रव्यानेच पठन्वाहेतिजुहुयात्प्रत्यचवचनेधिहेति अत्र
 कुतोदशमिहेमिः अथेतस्येत्यत्रसमाम्नायस्यावितानवि
 शेषशात्वान् समाम्नायस्यवितानैर्कुंमः एनन्सूत्रेखिला
 नायाठादिहस्वप्रणीकग्रहेणाच्च तस्मादशमिहेमिः अथ
 शौनकः समान्वर्चइत्याद्यनवर्चमिहवेलकीं दशमी
 सूचमर्वाचमिंदुमित्यादिकाक्रमान् उच्चार्यप्रत्यचनिसुन्ना
 दध्यान्समिधोदश अत्रप्रत्यचमित्युक्तस्याहाकारान्यु
 रेवतन इगंतेसमिधोदिष्टापश्चात्स्वाहाकारदीरयेत् अत्रवि
 रोधः उपविश्यतनः कुर्यात्कर्मस्विष्टकृताधिकं उपविष्टातनं
 तत्रपुरायाहवाचयेत्ततइति समान्वर्चइतिदशर्चविहव्योवि
 श्वेदेवास्त्रिष्टुप् नचमीजगामी होमशेषं समाप्यपुरायाहंवाच
 यित्वा ननक्तंस्त्रायादित्यादिस्त्रातकप्रतंसंकल्पपूर्वकमा

चरेत् ततः मंत्रात्मानं मधुपर्कं राहृजयित्वं तिनत्रेना
 रात्रीवशेन आचार्यः स्नात्वेवाविधिनाकालेमासमात्रम
 पक्षिजः अनाश्रमीनतिष्ठेत्सुखस्यः प्रयत्नात्तवान्
 ल्पत्यंतरे स्नातः समुद्रहेत्वन्यां प्रज्जेधानदिष्टकः
 वनस्पेशावाभवेदिप्रः सुखस्योविधिनाशुचिः अनाश्र
 मीनतिष्ठेत्तदिनमेकमपिदिनः आश्रमं च विनातिष्ठेत्
 याश्रितीयनेहिसइति इतिसमावर्त्तनं अथस्नातकध
 र्मः याज्ञवल्क्यः नसंशयंप्रपद्येतकस्मादपिप्रियवदेत्
 त्वाहितं नामृतं चैव तस्तेन स्यान्नवार्धयिः वार्धयिप्र
 तिनिविष्टं रुत्फपजीवी दादायरागिब्रह्मसूत्रीवेण्डमान्
 कमंडलुः कुर्यात्त्रिदशिरां देवमुजोविप्रं वनस्पतीन् दादा
 यरागिकुंडली सनियतोपवीने पुनर्वशीपवीने पुनर्वशी
 पवीनेग्रहरांदिनीयप्राप्त्यर्थं तस्यवसिष्ठे स्नानकानां

द्वितीयं स्यादतवास्तित्येतरं यज्ञोपवीते दे इष्टि सोदकश्रवक
 तंडुलुः उपभोगादन्यत्र न नानास्त्रियमीदृशं नैव नोपयंत
 सादित्यं नास्त्यंत कदाचन नोपयंत नवारिद्युततध्यंत भसी स्त्रं =
 गर्भं नास्तीयाद्वायं यासां नैनामिदो ज्ञायास्वती धीवनासु
 का सकनमूत्रं तास्य पृथुनिदियेत् पादोपनापयेन्नागेनो
 नचैव नानिलघयेत् सकान्तुरीयं चोभयसुद्धं हं चोभया
 दीनिच अप्याहं शशकः त्वय कशपुरीयमस्मास्थितलाम
 स्तोमनरवान्यपृथुविदियेत् नपादनपासिनावाजिलमसि
 ह्यन्यथा मनुः सुरवेनीयधमेनायं नाशान्निदोमचास्त्रि
 यं नाम धं प्रतिपेदनेन च पादोपनापये अथस्तादोम
 रथात्वनचैव नानिलघयेत् नचैव पादनः कुर्यान्निम
 राया धयाचरेत् जालिपिबेनां जालिनान शयानं प्रवोच
 येत् नादोः क्रीडनधमस्ति याधिने चानिसविशेत् विस

द्वं वर्जयेत्कर्म प्रेतधूमन्नदीतरं केशभस्म त्रुषांगारकपाले
 बुचसंस्थितं विकृष्टजनपदग्रामकुलाचारविरुद्धं बाहु
 भ्यां नदीतरां विप्राहितवियात्मानो नावज्ञेयाः कदाचन
 आभृत्योश्रियमाकांक्षेन कंचिन्मर्मरिगिस्तृपेत् सत्रि
 यो नृपतिः दूरादुच्छिष्टविरामूत्रपादाभ्यां सिसमुत्तरे जे
 त् प्रतिसृज्येदित्सम्यङ्नि न्यभावारमाचरेत् अस्वार्थं
 लोकिविद्विषंधम्यमथाचरेत्तानु मान्यपित्रातिथिमा
 तुजामिषं वधिमातुलैः वृद्धवालातुराचायवैद्यसंश्रित
 वांधवेः ऋत्विक्पुरोहितापत्यभायदाससतारिभिः
 विवाहं वर्जयित्वा तु सर्वान्कामोजयेद्गृही बालशालुशव
 र्थपर्यनः आनुरोगी आचार्य उपनितासंश्रित उपजीवी
 दासाः कर्मकराः सनामयः सहोदराः पुत्र्यगुणदानममा
 मिभिगीमीप्राप्त्यर्थं अविस्तुतब्रह्मवर्षे सदात्तास्त्रियमुक्ता

हेतुः अमुत्तमस्तुवलितां अथस्त्रीलक्षणां जानूयन् नोकरिक
 रप्रविभावलोमावश्चत्पत्रसदृशं विपुलचतुष्टयं प्रेराणी
 ललाटमुरुकूर्मसमुन्नतचक्रेण समरिणश्च विपुलाश्रित्य
 मादधानि कनिष्ठिकाभूतमुपागताया प्रदेष्टीनिमध्य
 मिकान्तरालं आधिरुदीर्घादुहदायुवश्चित्रलघुः प्रममगा
 ----- उत्तरोष्ठे चरोमाणि दिप्रसाभदयेत्यति

पिगाक्षिपुण्ड्रावरपुरुषश्च वास्तव्यसूक्ष्माग्रकेशीलंबो
 वृचक्रनासाप्रविलदशतकसताल्वोद्युजिह्वासमुष्कासगाता
 अः कचयुगविद्यमारोमशाचातिदीर्घासाकन्याद्वाहिताचधन
 सुतरहिताभननाशं करोति स्कंदे विद्यवाविपुलं न स्यादी
 धंगुष्ठेन डर्भगा मृदुर्वैविलयः दास्ताचन वृत्तासमुन्नता
 दीर्घगुलीभिः कुलटाकुशाभिरति निधना विपिनीभिः ८३
 रीतासी विरलाभिर्दुरिहारी परस्परसमास्तुयदागुत्पा

भवंति हि हत्वा वरुनविपनीन्यरदावानदामवेत्त यस्याः
 कनिष्ठिकाभूतिनां यस्याः परित्युष्टेन पतिष्यन्ति
 हत्वा धादिनीयचपतित्रयं पतिहीनत्वकारिण्येही
 नेनेधेऽमेयदि प्रदेशिनी भवेद्यस्याश्चरुदुव्याभिरकि
 राणि कन्येचकुलटाचास्यददेय एवविनिमयः स्ति
 गथाः समुन्नतास्तास्ताः पादनखाः शुभाः सहीन
 सचकन्त्रीरागापादपुष्टसमुन्नतं हरिद्रमध्यनमेयान
 रलिनसदाधगा रोमाद्वेनमवेदासीनिमंसेनचडुर्भ
 गा मृदोणुल्लोभुमायी ज्ञावसिरालोसुवर्तलो रोमही
 निसमोस्तिग्धमजुधेचकचर्तलो वृत्तापिशिनसमग्नजा
 मुपुगमप्रशस्यन्ते विशिरैः कनभाकारैः रुरुभिर्मस्तोर्गर्ध
 नैः सङ्गोरोमरहितोमविद्यारूपवल्गमा हत्तरोमयु
 तानायादिः खवेधव्यस्तचकाः निमवविवातारिणां

१३८ मुननोमासलंपृथु महाभोगायसंप्रोक्तस्तदंत्योशर्म
 रोथनः नाभिप्रशस्ताविपुलामृदीस्तावासमुहनी गं
 भीरुद्विरागाद्वनीनाभिः स्यात्सुखसंयदे सूनेसुतान्व
 हनारीपृथुकृतिः सुखास्यदं तितीप्रांजनयेत्पुत्रमंडूका
 भेनकादीरागा यस्यादृष्ट्याशैरेपाश्चिडंतनेरोमसंयने
 निरयत्यचतुःशीलासाभवेदुःखशेविधिः उदरेरागति
 तुलेनविसिरणोपुदुत्वा योविद्ववनिभागाठानिना
 मिष्टान्नसविनी मध्यन्तामस्यसुभगास्यादादजासव
 लित्रया रुद्धीतन्वीचरोमालीयस्याः साशर्मनर्मभूनि
 लोमहृदययस्याः समंनिमत्त्ववर्जितं ऐश्वर्यवायवेध
 व्यंप्रियांप्रियचसालभेत् किंतीरगहृदयायोयापुंखली
 निर्दयानया उदित्तरोमहृदयापतिहंतिविनिमित्तं
 घनेरुनोदुदोपीनोसमोशस्तोपयोधरो मूलाग्रोति १३९

रमोशस्तोवामासूरागंनशर्मरो सहृष्टांश्चयुकयुगंश
 लीश्यामंसवर्जले श्रवंधावनतोस्वंधावदीर्घाविकृशो
 शुभो कदोयुस्तक्ष्मरीमेचत्तुगोस्तिग्धेवमासते हस्त
 द्यमंटागादीरामंबहुभोगायजायने मृदुगधीनत्तं
 तंनलपारायोदरक्रवं प्रशस्तप्रशस्तरेखाद्वारा
 मस्मरेखंशुनाम्यं विधवावहृदेखेराविरेखेरागदरि
 द्विणी विरोधंविशिष्टंशस्तंपाशापृष्टंरुसंखरवं वेध
 व्यहृत्तुरोमाठानिभस्तिस्वायुमन्त्यजिन् मन्त्येनसुभगा
 नारीस्वास्तिकेनचसुव्रता पत्रेनभूपतेः पक्षीजनये
 रूपतिंसुत चक्रावन्तिस्रियः पादौगनघावर्तः प्रद
 क्षीणः शंखानपन्नकमलादेवमादृत्तवत्तवाः ३
 ननिमारागवंशादिपृथस्यान्मांसलीशुभाः पृथ
 नरोमशुभोमेवेधव्यसगतिधवं शुभेनविनतिनापित

१४० शिरेनां निडुःखिता मांसलोचनलः कंठः प्रशस्तश्चरंगुलः
 स्थूलग्रीवाचविधवावक्रीग्रीवाचार्किंकरी वंध्याहिचि
 पिटशीवाहस्वग्रीवाचानिस्वना विबुधार्गुलं शस्तं वृजं धी
 नंसुकोमलं हनश्चिबुकसंलग्नो निलोमासुधनाश्रुमा
 शस्तौकपोलोवामाद्व्याः पीतोवृद्धो समुन्नतो समंसमास
 सुस्निग्धं स्वामिदेवकुलं श्यावस्थूलो धरोष्ठस्याद्वेधव्यकल
 हृप्रदः गोदीरसन्निभास्निग्धां धार्त्रिंशदशनाश्रुमाः पी
 नाश्यावाश्रुदशनास्थूलादीर्घादिपंक्तयः मुत्तमाका
 राश्चविरलादुःखदोर्गत्यकारेणं अधस्तादधिकेदनेर्मा
 नरंभक्षयेत्सकटं त्रिकोणमिष्टमोक्षीस्याच्छेराग्नौ दी
 नयासिना विशालयारसनया प्रमदानिप्रमदना मा=
 के स्निग्धं कोकनदाभ्रसंप्रशस्तं नालुकोमलं रस्मिन्
 प्रशस्तं सहस्रामानिमीलितलाचनं समवृजं उदना

ना

सालपुष्टिद्राश्रुभावहा ललकं लोचने शस्तेरन्तान्ते
 कस्मत्तारके गोदीरवराविशदेस्तस्निग्धे कस्मत्पादौ
 रानि उन्ननादीनदीर्घायुवृज्जादीकिलटाभवेत् नवोक्त
 वतुलिभन्व्येस्निग्धकस्मत्प्रसंहने प्रशस्ते मृदुरीमाणो
 उम्वः कार्मुकाकृती लंबोकरोगे श्रुभावने स्तिखंदेव
 शुभप्रदे शः कुलीरहिनी निलोमोर्द्धुसन्निभः अ
 निन्नः स्त्राणलोनाधीः सोभाग्यारोग्यकाररां व्यक्त
 स्वास्तिकारेखंचललाटं राज्यसंबदे सीमंतः शूलं श
 स्तोमोलिशस्तः समुन्नतः जगकुंभनिमीवृजः सोभा
 ग्यश्चर्यस्तचकः स्थूलमूर्धचिचविधवादीर्घशीर्षीच वा=
 वंधकी विशालेनापिशरसा भवेदोर्मग्यभाजन
 केशालिकुलछेयायास्तुत्तमानस्निग्धाः सुकोमलाः
 किंचिदाकुंचिताग्राश्रुकुटिलाश्रानिशीभनाः

१४२ कपोलेमशकः शोरोमिष्टान्नदस्त्रियः तिलकलांछनंवापि
 हृदिसेभाग्यकारणं नासाग्रेमशकः शोरोमहिष्याएवजी
 यत्ते मशकस्तिलकांचिकुंगुल्फंदेष्टोदरिद्रुत्तु इतिस्त्रीला
 तगां अथप्रतिकूलविधिः वधूवरार्थंछाटितेसुनिश्चिते
 वरस्यगेहेप्यथकन्यकायाः मियेत्तकाश्रीन्मनुजोप्यना
 रीतदानकुर्युः रवलुमंडलंने वाङ्मयेवृत्तेपश्चान्पित
 रौनिधनगतौ ययोस्तत्प्रतिकूलः स्यान्नान्येषान्कदा
 चन वृद्धवासीधुः वरवधूरेः पितामहमातापितृव्यश्चस
 होदयोः एतेषांप्रतिकूलंचेत्समहाविप्रप्रदोमवेत् पिता
 पितृमहश्चैवमानाचैवपितामही पितृव्यस्त्रीसुतोभ्राता
 भागीनीचाविवाहिता एभिरेवविपत्तेश्चप्रतिकूलं बुधैः
 स्मृतं अथैवपितृपुत्रेस्तुकेचिद्बुधैर्ननुवेत् मांडव्यः
 वाग्दानामंजरंमानापिताभ्राताविपद्यते विवाहेनैव

१४३ कर्तव्यः स्ववंशं हितमिष्टता सायसकटादोप्रदानेसा
 ह मेघान्तिथि वाग्दानानंतरं यत्कलयोः कस्यचिन्नरति
 तदासंवत्सराहर्धं विवाहः शुभदोमवेत् स्मृतिरस्ताव
 त्यां पितृरहमहाशोचंतदहंमानुरेवच मासत्रयेनार्थ
 यांस्तदहंभ्रातृपुत्रयोः अन्येतुसपिंडारणं माशोचं ना
 माससंमिन्नं तदनेशान्तिकं कृत्वाततो लम्नविधीयते
 लेः ज्योतिः प्रकाशो प्रतिकूलपिकर्तव्यो विवाहो मासमंजरा
 शान्तिविधायगांदत्वावाग्दानादिचरेत्युनः स्मृत्यन्तर
 प्रतिकूलेन कर्तव्यं लग्नं यावहत्तुत्रयं प्रतिकूलेपिके
 द्याहुः कर्तव्यं बहुविस्तुवे प्रतिसपिंडस्य माससंमिन्नं विव
 र्जयेत् विवाहं न ततः पश्चान्तयोरेवविधीयते ज्योति
 १४४ सारसागरे दुर्भिक्षेमाद्ये मंगोवापित्रीर्वाप्राणासंशये प्रो
 ढायामपिकं ग्राह्यामिमांकूलप्रतीयते मेघान्तिथिं

१४२ धे पुरुषत्रयपर्यन्तप्रानिकूलस्वगोत्रिराणं प्रवेशानिर्ग
मेतद्धनप्यामुंडनमंडने पुनकमरिणानिर्वर्त्यचरेत्
म्युदयान्त्रिया आचनप्यन्तनः पुंसिपंचमेतत्सुभंभवे
न स्मृत्यन्तरोरपि दीर्घरीगमाभिभूतस्यदूरदृष्ट्यास्थित
स्यच उदासवार्तिनश्चेवप्रानिकूलनविद्यो समनुप्रा संकटे
प्रेयात्रवल्लोपेनयोगिना शान्तिरुक्तागारोशास्यक
त्वानांशुभमाचरेत् कृत्वाशान्तिकंयस्तननिवेद्य
सयदाकुरा यः करोतिस्मंगर्वाविद्भानस्यपदेपदे
प्रानिकूलविधानंशान्तिकारिद्वयं ब्रह्मवसिष्ठः प्र
निकूलोनेसंजानोविवाहंनैवकारयेत् मृतदोषावि
त्वाप्रायकुर्याच्छान्तिमिमांशुभांश्रियेजानेइतिश्रियं
पदंविष्णुरितिनिविष्टं गोरीमिसिंजितेरी त्र्यंबकमि
तिशंक्ता परमज्योतिनियमंपूजयित्वा तिलाज्यंजुहु

५

[illegible]

१०३
 ३
 दोष-समुह-स्य-वज्र-सं-ल-उ-या-स्थि-ने-प्रिय-सं-स-ज-य-न-त-कु-
 र्या-त्पा-रि-ग-प्र-प-ग-म-ग-लं-हे-मी-प-भा-ं-मा-सा-नि-ना-ं-प्र-
 र-स-वि-र-धी-ना-च-ये-न-प्र-त-प-य-य-स-उ-त्वा-गा-च-द-या-
 त-प-सि-नी-सु-डो-प-म-य-नी-दा-ह-प्र-ति-ष्ठा-दि-क-म-त्वा-दे-
 उ-प-वा-सि-न-सु-ध-मि-ना-य-म-म-म-र-व-ला-ए-का-कि-
 न्यो-वि-वा-हा-दि-दि-श-भ-गे-सु-वा-य-दि-अ-न्य-नि-क-म-ड-न

निरायः-व्रत-समा-वर्त-न-क-स-चो-ल-के-प्र-ग-त-मे-श-ग-नि-
 द-ति-स-म-को-र-प-र-स-क-त-म-वा-नी-य-र-मा-प्र-त-त-रि-न-स-
 दि-ह-मु-ड-ला-नि-मु-ड-न-नी-प-ता-य-न-न-मे-र-व-ला-वि-मो-क्ष-रा-
 त-द-ति-चो-ल-क-मी-य-त-दे-व-मु-ड-न-पु-धाः-मु-ड-ना-उ-परि-सं-
 ड-न-म-वे-दा-यु-ष-द्र-वि-रा-ग-द्र-वि-कार-ने-व-प्रो-भ-न-म-र-व-
 द-धो-म-ड-ना-त्प-र-त-र-हि-मु-ड-न-पु-त्र-याः-पु-त्र-स-वा-ने-व-वि-
 हा-उ-प-ना-य-नं-य-दि-कु-य-ति-सो-धि-सो-ग-म-ह-नी-मा-य-दे-
 जे-त-सं-स-र-ध-भा-त-र-प्रो-क-गे-हे-वो-क-त्र-भो-जिनः-स-ने-स-
 क-स्य-चो-दा-ह-क-त-ना-न-यो-स्यु-त-स्य-तु-यो-जी-वं-ध-न-
 यो-दा-ह-स-रा-मा-सा-भ-य-न-रो-पि-वा-पु-त्रो-दा-ह-म-कु-र्व-त-
 वि-भ-क्ता-ना-ंत-दो-ष-क-दि-नि-क-प्र-य-पे-नो-क्तं-वि-भ-क्ता-ना-
 म-पि-यु-ग-प-दे-क-वे-प्र-म-नि-प्र-भ-र-गे-यो-यः-ग-रो-शः-कि-
 य-मा-रा-ग-ना-मे-वं-स-या-न्मा-न-पू-ज-ने-नां-दी-आ-ह-म-वे-दे-क-

१४६ दयानुक्तकृत्यकाः पुनोपि नोदकेन नवासापिकन्या
 मयः पानिरुच्यते पारिग्रहसंस्कारात्पानित्वं स
 ममेपदे वरदोषो नाविज्ञायवाचा कन्यां प्रदीयते न
 स्त- विष्टं जगदुत्तमादयदद्यादित्यद्वितीयानुः व्युत्थायाः
 पुनरुदाहृत्यैवं संगो वधं तथा कलौ पंचनकुर्वन्ति
 आह्वयमाकमंडलुः अधर्म्ये विवाहास्ते समस्ताः
 सर्वकालिकाः अथ कन्यावररां व्यासः पंचांग
 शुद्धिदिवसे चंद्रमावस्थान्विते विवाहभेस्योदये वा
 कन्यावररामाचरेत् गोत्रज्ञानकुलश्रीलज्ञानश्रोत्रि
 यान्दहदोहिज्ञान प्रेरयेत् शुचीन्यगमान्तरघास
 विधानतः गच्छेयुः प्रेरिता युग्माय त्रकन्या कुलं प्र
 ति शुभानि नानि संवीक्ष्य योनिदुष्टान्यविदिजाः
 शुभानि न संवीक्ष्य दिनं वा विदिनत्रयं स्थित्वान

त्रैव भवते पुनर्गच्छेयुरादरात् निमित्तान्यविदुष्या
 ते गत्वा वा नानागृहं असपिंडादिपूर्वोक्तं गुरा
 दोषो विवर्जितं गुरादरां यत्नतो धार्ये पित्रादीन्
 विवांधवांश्च शूकस्ते मुकगोत्राय योत्रायामुश
 मरगे भवदायां सुलक्षणायां श्रीलाचारे गुरा नि
 तान् प्रजसहृत्वकर्मभ्यां वृत्तानि सहश्रुतिस्त्विच्छ
 तेः कन्याप्रदानाच्च ब्रूयादास्यामितात्प्राप्ति ततः प्रत्येत्यासि
 द्वायान्वरायावेदमंनिहि भूयशोः फलनां वृत्तगं धयु
 द्यादातादिभिः शुक्लां वरैर्गतिवाधैर्विप्राश्रीर्वचने सह
 गच्छेच्च कन्यकांगे हंवरः प्रणयपूर्वकं नदाकार्याति
 तातस्याः प्रदानं प्रीतिपूर्वकं देवं द्राणि नमस्कृत्य देवं
 प्रियमामिनि विवाहभाग्यमारोग्यं पुत्रलाभं च देहि मे
 शतिगारदमानं आयमधुपर्कः संग्रहे वरायथा भवे

स्वान

१४७ छाया कर्मणि काश्वेऽथ मधुपर्कं तेन कुर्यादित्यंशः
स्वोपि दानरि अलंकृतः सिद्धेऽत्रोपदात्तिर्मीति वाच्यं
वेः वृत्तौ वधूगृहं गत्वा मधुपर्कं राहूजितः अथ म
धुपर्कं हस्तान् कार्याय स्थित्वा यस्मै चाचार्यश्च
श्रुत्वा पितृव्यमातुलानां चोनिस्तुत्रं गीतमः अर्घ्यं
प्रदद्याद्विप्राय स्नात्वा यगृहमेधिने कन्यायिनि
विशेषेण राहूजितोपस्थित्वा यस्मै स्नानकार्यान्निजे
त्रिप्रियाय अस्माराय च प्रतिस्वत्सवं कार्यं मन्त्रिचोम्रे
त्रियाय च अर्घ्यमधुपर्कः दानखंडे वैवाह्यमन्त्रिजं
चेव श्रोत्रियं गृहमागतं अर्हयेन्मधुपर्कं राहूजितं
कंप्रियमेव तत्र विष्टरलक्षणां सप्तविंशानि दर्भा
णां वेराय ग्रंथिभूयितं विष्टरं सर्वयज्ञेषु लक्षणां
परिकीर्त्तितं अत्र भगवान् मधुना सर्पिषा वापिसु

संवृत्तं भवेदधि मधुपर्कं इति प्राज्ञैर्यज्ञिकैः सोमि
धीयन्ते आपस्तंबः मधुसंस्तुतं दधिमधुमधुपर्कः
ययो वाममधुसंस्तुतं अभावे उदकामिनि दधिप
यसीमभावे उदकामित्यर्थः दानखंडे दध्यलान्ने
पयः कार्यं मधुलामेन प्यागुडः घृतप्रतिनिधिं कु
यन्विषो वा दधिवा नृप कांस्थे निधितं दधिमधु
चतुर्वाममधुपर्कः अत्र भगवान् तत्रादौ चोसतं
कुर्याद्विद्यात्कूर्चदमेव मिश्रितं वरय विष्टर इति त्रिरु
चायं वरोरप्यथेति अप्यप्रयोगः आत्वम्यतिष्या
दिकं संकीर्त्य कन्याप्यभागनाय वराय स्नानकार्यी
या स्थित्वा यस्मै न्यादाननिमित्तं मधुपर्कं पूजनं क
रिष्ये इति संकल्प्य विष्टरादीन् फलकल्पयेन् दि
नाय विवाहे तु स्नानकार्ये निषेधं नोच्चारयेन् प्र

१४८ कृतं विद्युरोविद्युरोविद्युरः प्रतिगृह्यतांमितिदा
 ता प्रतिगृह्यतामीतिवः अहंस्वर्भृत्यस्यवामदेवो
 विद्युरोनुसुप् विद्युरोपवेष्टनेवि० अनेनवरउ
 दगग्रेविद्युरउपाधिप्रोत्त पादावाक्रम्यवासीन
 अत्रोदकांतांविनियोगप्रतुर्धमिवन्ति पाद्यार्थ
 मेकं अर्घ्यार्थमेकं अमृतोपस्तररामस्यमृतापि
 धानमासि सत्यंयशःश्रीर्मयिप्रियप्रयत्नामिति
 त्रिभुमंत्रवत्तुम्नाशनेष्वेकं सप्तायमेवैकमिति
 अप्यपाद्यहर्ववत्रिनिर्विघपादोप्रक्षालयेत् न
 त्रप्रथमंदक्षिरां शौनकोपि प्रक्षालयेत्तरस्यादि
 दक्षिरांप्रागुत्तरमिति तत्रोगंधमाह्यादिसंयुक्त
 मर्घ्यहर्ववात्रिनिर्विघाप्यदंजलिनागृहीयात्
 अप्याचमनंत्रिनिर्विघतस्मान्तिविदुष्टायवरह

म स्तिदिशामृतोपस्तररामसीन्युच्चार्यवरः पिवेश
 तत्रोत्थोदकेनाचम्येत् शौनकोपि आद्याया
 चनीयाप्यंतस्मादुष्टृत्यकिंचन अमृतोपस्तररा
 मसीन्युच्चार्यैकतुनान्निवेत् पीत्वासुध्यार्थमा
 चम्यलोकिकंसलिलंतनः अचानोदकेनाचमनं
 कुतः उत्तरत्रयत्रिधानाह कप्यंविधानं आत्मा
 तोदकायेत्यत्रोदककृत्तमाचमनीयोदकनिवृत्यर्थ
 तेनाचमनेउदकांतरंभवतीतिवृत्तिकारः तत्रोमि
 त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षतिमंत्रेरागनीयमानमधुप
 कर्मवेदेत् अथमधुपर्वहर्ववत्रिनिर्विघयेत् तत्रो
 वरः देवस्यत्वेनियजुषांजलौगृहीत्वो घमधुवाताइ
 तित्त्वेनावेक्षते अथसूत्रं तदंजलिनाप्रतिगृह्य
 मधुवाताव्रतनायने इतिवृत्तेनावेक्षोसव्येपरशी

१४८ कर्ता पूर्ववद्गान्निवेदयेत् ततो वरोत्सर्गसिपक्षे मान्ना
 रुद्राणां मित्रिभन्नेरोगजायित्वा डोमन्तजैनेत्युत्तर
 जेत् मान्ना रुद्राणां मित्रिभन्नेरोगजायित्वा डोमन्तजैनेत्युत्तर
 स्त्रिदुष्ट गोरुत्सर्जने ततः कर्ता गंधमात्यवस्त्रोप
 वीताभरणोर्वरं पूजयेत् शनीमधुपर्कः अथ दान
 खंडोक्तं कन्यावररां स्नात्वा लंकृतकन्याया प्राङ्मु
 ख्याः प्रत्यगाननः ईक्षते नंदलक्ष्म्याद्यावत्तस्यान्तं
 खंचसा असावमुकगोत्रस्य पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रकः
 एतज्जोत्रा मिमामस्य पुत्री पौत्री प्रपौत्रिका वरोहं कन्या
 कांसाधीश्रीरूपामित्यतः परं वरोहो ववृतां कन्यां नान्य
 ता प्रददाति तां पुत्रायास्य च पौत्राय न त्रेस्या मुकगो
 त्रिणो अस्मा अमुकगोत्राय पुत्री पौत्रस्य न त्रिका श्री
 रूपा च मया दत्ता तुभ्यं श्री धरत्पिणो इत्युक्तो दकसर्वानां

त
 रसात्स्वस्तिपदं देत् वीथ्यप्रतिगृहीयात्स्य शोक्क
 इति मंत्र इति इति दानखंडोक्तं कन्यावररां अप्यकन्या
 दानविधिः पितापितामहो भ्राता सत्कुल्यजननी
 तस्या कन्या प्रदः पूर्वभावे प्रकृतिस्थः परः परः का
 रिका स्नात्वा नवां चरोयेतां कटकादिविभ्रं विता
 अथ प्रत्तवसन परिधीनां कुमारीकां उक्तस्वस्त्यय
 नां दद्यात्तुल्यं परायतां उक्तं स्वस्त्ययनां स्तिरत्वा
 प्राङ्मुख इति संग्रहे दाता उदङ्मुख इति श्लेषे दक्ष प्रत्य
 उदङ्मुखी तस्या वरस्तु प्राङ्मुखी स्ति श्लेषे कन्या दानस्य
 सिद्धये अधिकारि सपत्नी वा उत्तराभिमुख इति
 अलाशागमिमुखं दद्यात्प्राङ्मुखं वायव्यं वरं वा
 स्याद्विधिश्चैषाचारिणा स्त्री प्रदत्ताया पुराणा हं स्वस्ति
 साद्विष्णोर्वचनं प्रमं गीवाचनं कन्या दानमप्रयोगचनि

१५. सुध्याशौनकोव्रवीत् संग्रहे कन्यादानं ह्येव न सर्ग
 न प्याचोभयतो मुखी अवदत्तारणं कंचैव नित्यं कुर्या
 न्त्रचाविशेत् त्रिष्टुतुप्राङ्मुखो दाता वरः प्रत्यङ्मुखो
 भवेत् मधुपर्कं चित्तायेनांतस्मै दद्यात्सदृष्टिणा
 मिति हेमाद्रौ यदुक्तं न दद्यात्स्वर्गं न रविषयं अस्य द्या
 स्वायांतं करिकाकारः स्वयंप्राङ्मुखत्वं मुक्तात्वा
 त् दानं रवंडे नाम गोत्रं समुच्चार्य संप्रदायस्य चा
 त्मनः संप्रदयं प्रयच्छति कन्यादानं ननु पुंस्त्रयीयुस्त
 यमिति प्रपिनामहादिपुरुषत्रयमित्यर्थः न प्या
 च समर्थते वरगोत्रं समुच्चार्य प्रपिनामह पूर्वकं ना
 मसंकीर्त्योदि दद्यात्कन्याया मेव मंतहि अप्यप्र
 योगः आचम्य प्राणानायम्य निष्णादिकं संका
 र्त्वं महत्सहस्रं दशपूर्वेषां दशापरेषां मर्दं शान्तांतर
 याः

काडुवीर्यं ब्रह्मलोकं निवाससिध्यर्थं अस्यां कन्या
 यां अनेन वरेणा धर्मप्रज्ञया सिध्यर्थं उभयोर्वंशयो
 र्द्वादशावराणां द्वादशापरणां पुरुषाणां पवित्रीक
 रणां च आत्मनश्च लक्ष्मीनारायणं प्रीतये प्राह्ये
 न विवाहेन कन्यादानं महत्करिष्य इति संकल्प्य
 उदङ्मुखोऽपि दद्यात्स्यंदादीरातः पत्नी चानिष्टेत्
 सर्वेषु धर्मकालेषु पत्नी दक्षिरातः सदेत्फलात्वात्
 अन्तराशक्तिमंत्रेणावरः प्राङ्मुखत्वात्वावधुं प्रत्य
 ङ्मुखी कुर्यात् प्रतोवधूवरयो हस्तयो कदकादिपे
 न् दीर्घमायुस्तु शिवत्रायः संतु सौममस्यम
 स्त अदत्तं चारिदं चास्तु दीर्घमायुः श्रीः शांति
 पुष्टिस्तुष्टिस्तु अमुकगोत्राया अमुकावराया
 मुकप्रपौत्रा अमुकापौत्रा अमुकापुत्राय अमुकाना

१५१ श्वेतरायकन्याधिने अमुकगोत्रांशुमुकप्रपौत्री
 अमुकपौत्रीं अमुकपुत्रीं अमुकनाम्नीकन्यां वरा
 धिनीं तुभ्यं संप्रददे उं स्वस्तीति वरो वदेत् कन्या
 दाने ममेति वर्जयेत् गौरीकन्यामिमां विप्रयया
 शक्तिविभूषितां गोत्राय शर्मणो नृभ्यं दत्तां वि
 प्रसमाश्रय कन्याकनकसंपन्नां कनकाभरणै
 र्युक्तां दास्यामि विसृजेत् तुभ्यं ब्रह्मलोकजिगीषया
 विश्वं भूः सर्वभूजाः साक्षिराणः सर्वदेवताः
 रगां श्मां कन्याप्रदास्यामि पितृ तमरागाय च कन्ये
 ममागतो भूयात् कन्ये मे देवि पृथुतः कन्ये मे स
 र्वतो भूयात् त्वद्दानाद्येयमाप्नुयान् मम वंशकुले
 ज्ञानापालिता वत्सराष्टकं तव विप्रमया दत्ता पुत्रो
 न प्रवर्द्धिनी दानमंत्रः अथ त्रय्यभ्यंगः कूपदस्त्रा

प्रमेधी च प्राणादानाभयेषु च समयातिरिच्य स्तेयान्
 योर्वेनाग्रसंशयः कूपदः सार्वकारकन्यादाने अथ
 प्रकृतं धर्मचार्यकामिबनान्निचरितव्यात्वयेयं
 नानिचाचर कन्याष्टशतवरः कश्चिन्मन्त्रजपेत्
 शौनकः कन्यात्वं प्रतिगृह्णात्विति त्यंतं मन्त्रतः
 उपस्थां जलोर्हृणो हरेत् चणोदकं ततः तमेव प्र
 तिगृह्णामि त्यंतं मन्त्रं मुदीरयन् अंजलिं स्यात्तत्तात्क
 न्यामूर्धनि प्रतिपेत्ततः एवं त्रिवारं कुर्यात् अथ
 सुर्वरादिदक्षिणां दद्यात् ततः कन्यादातानां गभू
 तान्यनुदानान्कच्यंते यज्ञसाधनभूताया विश्व
 साधनं प्रयाशिनी विश्वरूपधरो देवाः प्रीयताम
 नयागवा गोदानमंत्रः इयं दासी मया त्वं प्रीयता ॥
 प्रतिपादिता सदाकर्म करी भोग्याय येष्टं मद्रमस्तुते

१५३ दासीदानं हिरण्यमग्निसंभूतं सोवरं चांगुलीयकं
 सर्वप्रदं यथा मिश्रीरागलकमलापूतिः अंगुल्या
 भूरां क्षीरेदमयने पूर्वमुद्रांतं कुंडलं धयं श्रिया
 लसहसंभूतं दूदन् प्रीयतां मम कुंडलदानं इडा
 ला= दिलोकपाणिनां यासज्यं महिषीशुभं मोहिवा
 सुरस्यजननीसमस्तमेसर्वकामदा महिषीदानं
 पेठीनसि भूमिगावभ्रदासीचवासांस्त्वस्वशक्तनः
 मोहिष्योवाजीनश्रोवदद्यात्सर्वं मारिमपियावन्ति
 सर्वं मारिणकन्यायाश्च नोपनः नावद्वयसह
 स्वारिण्डलोकमहीयते कंते वेवाहिकप्रदानवा
 योददातिदयापरः विमानेन विचित्रेणाकिंकिणी
 जालमिच्छतामिहं भवनं यानि सेव्यमानोसर्वे
 गरीः पटं हिरण्यमयं पराभ्रह्मरागनिर्मितं पुरा

विसृज्याविधृतं साक्षादन्ननाशान्तिप्रयच्छमे सुवर्ण
 पट्टदानं सर्वभूतात्प्रयाभूमिर्वराहेरासमुद्रता पुरा
 शान्तरे अनंतफलदेवास्मिन्निवाहारवेमहीकृतो
 प्रथमं दिनमारभ्य यावच्चन्द्रोपयादिनं अवदान
 सुवर्णदिभूयसां वस्त्रचंदनं अनंतशस्यफलदा
 पुनः शान्तिप्रयच्छमे कोस्यनाममयं द्वयं विनशा
 नविवर्जितं बभूवस्तुहृदयस्त्विपरेभ्यस्तयेव
 मानं५ दातुं च दमस्त्वं यथाशक्ति विभूयिता प्रीयतांति
 न सर्वे रग्यावन्ती परमेष्ठरो अथाभिषेकः अ
 नाभूदुमित्यस्ववाजदत्तयापोदृहती उद्वामि
 मशनि अनाभूदुमस्यनाद्यष्टादेवानामोजो
 ६ अभिशस्तिपाः अनाभिशास्त्रं अनाभिन्मस्य
 योसुतेमायाः आनः प्रजापतिनिजनसदाभिः स

१५४ सुदृज्येष्टाश्चिन्नस्तमिः आभिवेकः स्नानः प्रा
 जामितिचतसरांस्तुसावित्रीजटाधिः सूर्यासा
 वित्रीदेवता काद्याजगती द्वितीयात्रिपुरा मन्त्रे
 द्वेजनुसुमो अभिवेकः सतुदृज्येष्टाश्चिन्नस्त
 रांवांशीसुभापस्त्रिपुरा अभिवेके यत्कन्ती
 वांसवनतोविषदेवाः नृपुत्र उदयाभिगर्शने प
 रित्वेतिदशावनिम्यश्चिन्नाभ्यामन्त्राभ्यांस्त्रिदि
 तंनुनंमदक्षिरागकर्त्तुनसुत्रिणाकंठदेशेकादित्रदे
 श्येचस्केकंचनगुणंस्तुत्र घृतयित्वातेस्तुत्रंस्तुत्र
 क्षीरकुंभकसाकं कृतो घृतस्तुत्रं कन्यायावामहस्तेन
 वक्ष्यान्त आधःस्तुत्रं वरदक्षिराहस्तेपरस्परं वक्ष्या
 यात्ता अथविषेभिर्विदुहव्योमिस्त्रिपुरा कार्या
 सत्कचधनेनकृतकृत यदिकृतेभवतश्चनेस्तुत्रं

६५५ त्वा अथासुपुत्रीदान ततः आशिवोष्टहीयानां तत्तमन्त्राः
 भद्रं करोमिः इविशोदाः इमेभोजाः उदीर्धंजीवा
 दक्षिरागवतां नवोनवः उच्चादिवि सावितापश्चात्तात्
 इत्याशीर्वादिमन्त्राः हनिकत्यादानविधिः अथवि
 वाहहोमः तन्नेदं गृहसूत्रं अथरवल्चावचाज्जनपद
 धर्मग्रामधर्मश्रुतान्विवाहेप्रतीयाधत्तुसमानंतद
 द्यामः उच्चावचाश्रतेकविधा इत्यर्थः तान्धर्माश्च
 निवाहजानीयात् यत्तुसर्वदेशेसमानंतदद्यामः
 उच्चावचमतेकवरी इत्यर्थः शौनकः स्वजनः प
 रिगृह्णाग्रेस्तरेरावरस्यतु पाश्र्वमेतपप्यानीत्याससि
 नेववरासने वरस्यदक्षिरोपार्श्वे प्राङ्मुखोऽपविश
 यन् कारिका आत्मनोदक्षिरोपार्श्वे च धत्ता उपवे
 शयिदिति अथप्रयोगः द्वाचम्य स्कंदे तात्प्राभ

१५५ क्वापयः पीत्वा प्राग्मेष्मकर्मणि आचान्तः पुनरा
 चामेन दुरेतप्यापसर्परो प्राणसायम्यनिप्या
 दिकं संकीर्त्य आवयोर्दयनोः धर्मार्थकामप्रजा
 यासिध्यर्थमस्याः वद्धाश्रसम्यक्कार्यत्वासिध्यर्थ
 अग्निपरिचरणाधिकारार्थंच विवाहहोमकरिष्य
 इति संकल्प्याग्निस्थापनांतं कर्म कुर्यात् कारिका
 उपलेपादि कुर्वीत हविर्मुस्थापनांतं अग्नेष
 आत्प्रतिष्ठाप्य दशदंशोपलायय उदकुंभं तिघाया
 ग्नेः प्राग्दद्यात्मानः परं पश्चादग्नेह्य दशमानं प्रतिष्ठा
 प्योत्तरं उरस्तादुदकुंभमिति अस्यार्थः आविप्रति
 स्थातं कृत्वा ह्यदं अशमानं प्रतिष्ठापयेत् दशत्प्रसि
 प्रा अशमात्तत्पुत्रकः तेनोभयोः प्रतिष्ठापनं सिद्धं
 एवं चेद्दोषः अशमानमारोहयतीत्यत्र पुत्रकारणं

तास्यान् तर्हि अशमग्रहणांतस्याविशेषरां दृष्टाद्
 शमनामिति अशममयीत्यर्थः मृन्मयचिलो
 के दृष्टादृश्यते तर्हि पुत्रस्यापनंनस्यान् तस्या
 देवमेगलाप्यत्वात् अथेष्टान्यामुदकुंभं प्रतिष्ठा
 प्य ह्येतामिधां वा दशय संकल्प्य तत्रान्वाधानं सक
 दग्निप्रजापतिचान्जयेन तप्याश्रयमाग्निवरुणाग्नि
 पूषाग्निं प्रजापतिच लाजाद्व्येरोत्थाद्याज्या
 धिप्रवरांतं कुर्यात् अत्राज्येन सह लाजानाम
 विषयार्थं निरूपणं स्यात् आज्येण यथैव लेह्यं
 सति लाजानां त्रिः प्रोक्षणां स्यात् आज्याधिप्रवरां
 कृत्वा कृतं मित्युक्तत्वात् अप्यकारिका इधमा
 मिधाराणांतं स्यादाज्यस्योदात्तनादिकामिति
 अथाज्याद्व्याहृत्यादि इधमामिधासंस्कृत्य लाज्यां व
 रांतं कृत्वा दक्षिण

१५६ ध्यांसत्त्वामिधमा धानाद्याधारान्तं कृत्वा अग्न्या
 एतैः पंचाहुती हुत्वा वधुमुन्नतमुखं कृत्वा पाणि
 ग्रहणांकुर्यात् त्वमयमित्यस्य वत्सृष्टो ग्विस्त्रिष्टु
 प् इतरमंत्राणां धत्तं चो लकर्मणि सत्रं
 निष्टुत्प्रत्यङ्मुखवात्प्रासीनाया इत्यादि मंत्रासी
 त्राया सत्यमधिपुनरासीना इति ग्रहणां इतः ऊर्ध्वं वि वधा
 २. हितं कर्म नित्यां स्यादेवमर्थं प्राङ्मुखोपविष्टाया
 स्वयंप्रत्यङ्मुखवत्तिष्ठन् उन्नतदक्षिणा पाणिं सां
 गुष्ठं उन्नातेन नीचेन वकारे स्वेरागटभूगामिनि
 इति मंत्रे रागटद्दीयान् गटभूगामिन इति सूर्यासा
 वित्री त्रिष्टुप् पाणिग्रहणे वधुमुपस्थाप्य प्राङ्मु
 खी कृत्वा तस्याकरो प्रक्षाल्यां जलिकारयित्वांज
 मथ

लिस्त्रो वेरागपत्तीर्य तत्र भ्राता भ्रातृस्थानो वा धिलो जाना
 वपेत् वरः पंचावती चेत्तर्हि त्रिरावपेत् ततः पूर्वस्थां
 लाजानभिघार्य जलिस्थानं पयमिघारयेत् एवोक्त्वा न
 धर्मः जानीयान् शौनकोपि गटभूगामीति सूचाष्टम्य
 गटहीनो नृशयनां वधुं प्राङ्मुखी समवस्थाप्य क्षालायि
 रो- त्वायतत्कन्यं कारयित्वांजलिनाभ्यां तस्मिन्वाज्यं सृजेत् रा-
 त उपत्तीर्य वरस्तिष्ठेत्परिगृह्य तमंजलिं तस्यास्ततो ज्ञा
 ता भ्रातृस्थानीय एव वा पूर्वदिं जलिना दायलाजां निष्ठ
 द्धिरायेत् पंचावती वरश्चेत्स्यात्ततो लाजा त्रिरावपेत्
 क्षुरोय पूर्वपूर्वस्थां लाजां प्रत्यभिघार्य तं अंजलिस्थान
 तं प्रपञ्चात्प्रत्यभिघारयेदिति भ्रातृस्थानवित्तव्य
 स्वमातुलस्य चयः सतः मातृस्वसः सतस्तद्वत्सुतस्त
 वत्पितृस्वसः स्याद्यमसंतु देवमित्यादीनां त्रावरेणे

१५७

चायवधूरविधिं दत्तांजलिस्तु चैरावांगुलाभैर्जुह्या
 न् अथमसांवसरांष्ट्रमगामिनिनिस्तु रागावामदेवक्र
 धिः अथमग्निः वरुणाग्निः पूषाग्निर्देवता अनुष्टु
 धिदः लाजाहोमविनियोगः लाजालेक्षसांवाजसवे
 यकारिकायामुक्तं धानाभ्रयं यवाप्रोक्तां लाजास्त
 वीहयस्तयेति नदं त्रंस्थान् अथ सूत्रं अविधिद
 दि अंजलिस्तु चैवज्जुह्याग्नी सकचायप्यानीर्यक ह्यते
 अथाहोतव्यं अथकारिका कुर्वन्त्यंजल्यविधिद
 मंगुल्यग्रेर्जुहोतिताविति संग्रहे मंगुल्यग्रेर्नहोतव्यं
 यैवांजलिभेदतैः अंजनेर्वामपार्श्वे च लाजाहोमो वि
 धीयते वाममागस्तनारीरागां देवभाग इति स्मृता
 शौनकोपि वधूरचांजलिविधिदमकुवरीगास्तु चैव
 तान् लाजानांजलिपार्श्वे नज्जुह्यादवधानन इति

एवंकारिकायाविरो धेसतिवहुग्रयेष्वंजलिपार्श्वे हो
 मविधान् किंचित्पार्श्वे न किंचिदेगुरेलिग्रेर्यथा म
 वलितप्याहोतव्यं एकैकां लाजाहुनिं हुत्वा अग्नि
 मुदकं कुंभं च दृष्य हर्ज प्रदक्षिणां वधूर्यरिण्यन्
 अमोहमंत्रं जपेत् अथ मम शमानमिनि मंत्रे रात्रा
 ऊरुवीवधूं पञ्चादृष्य दमारोपयेत् इममशमानमि
 न्यस्य वामदेवो वधूरनुष्टुप् एतावत्प्रानिलाजाहोम
 तैयं कारिका उभाभ्यामपि पादाभ्यामारोप्य दृष्य
 दंपुनरिति नमः पूर्यकोरोगाशिष्टान् लाजान् वधूः व
 रोवराभ्यान्मंत्रं स्पीज्जुह्यात् सूत्रं अपरिरागीयम्
 यं पुटेनाभ्यान्मभिनि पूर्यपुटः कोरागः कारिका
 पूर्यकोरोगाशिष्टांस्तान्भ्यान्मंज्जुह्यात्तू धूः जयंत
 स्ताहवतचतुर्थं वरकार्त्तकं शौनकोपि हुतावाशिष्टां

१५८ स्तवधृत्वाभिरवंततः सूर्यकोरोतजुहुयात्तस्मींतीर
 वशेषतः तस्यांतस्मींतजुहुयांवरो ध्यायेत्प्रज्जतिमि प २
 ति तस्मींचतुर्थमित्यत्र प्रहरणालाजानांस्विसृष्ट
 नास्ति अप्यास्योशिखेमुंचनीतिस्त्रं प्रत्तामुंचार
 मीनिद्याभ्यांशिखेविमुंचेत् प्रत्तामुंचामीतिहयोः
 सूर्यासावित्रीऋषिः सूर्यासावित्रीदेवता आघात्रि
 सुप्र द्वितीयास्तनुष्टुप् ऊर्गास्तकमोचने प्रथम
 यादक्षिरामुन्नरोन्नरमिति अथेशान्यावधसन्नप
 दान्यमुक्तमयति सम्यह्वंदक्षिरायादमम्यक
 नेत् नत्रशोनकः अथतां पूर्वमार्गिरायरिष्टव
 ध्वरः अग्नेःपूर्वात्तरदेशं नीत्यानस्थाः पुष्टे प्रजेत्
 तत्रमंत्रः एष एकपदीभव ऊर्जेद्विपदीभव राय
 स्योषायात्रिपदीभव मायोभयायचतुष्पदीभव

प्रजाभ्यः पंचपदीभव ऋतुभ्यः षट्पदीभव सखा
 सन्नपदीभव सामाममुव्रताभव पुत्रान्विदावहे त
 हुस्ते संतजरदृष्टयतिप्रत्येकमन्तेप्रयात् अथोभयोः स्यो शिरसि
 उपकेनविडुकुंभमानाप्यततजुएवरः स्वयांसिखे
 तप्याच अथस्वशिरसावध्याः शिरस्योऽप्यतेऽमे सिंचना
 इदकुंभस्थसलिलेनवराचयं पूर्वविडुपविश्यास्विसृष्टादा
 दिसमापयेत् ततःस्त्रीहोमादारभ्यवाग्यमनंकुयति
 ततःष्टवादिकांदृष्टाजीवपत्नीतिमंत्रेणवाचंविस्तजे
 त्र केवलंष्टवादिकांदृष्टाशतिन अपिनृणीतिः शास्त्रप्र
 सिद्धानांकृतिकादीनांनक्षत्राणांकार्यकृतेः इतिस्त्रं
 कारित तस्त्रं षट्पदंयतीसंज्ञवदधीतिहृष्टावा
 चांविस्तजेनाति नक्षत्राणिहृष्टावाचंविस्तजेदित्यत्र
 सप्तपदमित्यतः कालाष्टस्ये तनश्चभाषितामसवाच

१५६ प्रतिपिनाचोनीकालेवाग्विसर्गोभवाति तथेव प्रा।
 मादिककारणावशाद्विवातक्षत्रदर्शनेपिनवाग्विसर्ग
 कस्यामंत्रः वध्याः कुतः वाचंविस्तजेत् जीवपत्नीप्र
 जांविंदेयेनीत्यत्रसूत्रकारेणैककत्वान्न मंत्रार्थश्चि
 कथंमंत्रार्थः जीवपत्नीयस्यांसाजीवपत्नीजीव
 इतिकर्ताप्रियघघ यन्पुनर्यज्ञसंयोगेविभाषास।
 पूर्वस्योतिडि९ अस्यार्थः जीवपत्नीसाम्प्रहन्त्वंचप्र
 जांसंमाननाभिदृष्टिर्विदेयालभेय एवमयंमंत्रोवाचा
 नवरस्योतिसिद्धं कारिका दंष्ट्रयोरनन्तरादभ्यगृह
 वेशीयहोमनः इद्वित्रिराजमयवाधादिशाहंभवेदुतं अ
 देवादारलवरां वज्रितंमोजनंभवेत् अथस्वयंयसं।
 तद्वद्वत्तर्क्ययेवेभवेत् इतिविवाहः अथैवधूपप्रवेशः
 प्रथमंरतीयेष्टमप्रदःपंचमेके धवास्ते द्वितीयदिवाप्य

सप्तमंरतीयेष्टमप्रदःपंचमेके धवास्ते द्वितीयदिवाप्य
 सप्तमंरतीयेष्टमप्रदःपंचमेके धवास्ते द्वितीयदिवाप्य

चतुर्थकेवायस्येवियोगामयदुःखदास्यात् रत्नकोश
 काप्रणयेषुवशिष्येषुभट्टगव्यांगीरसेषुच भारद्वाजेषुवा
 न्त्येषुप्रतिमुक्तीनविद्यते वक्ष्यमसंहितायां स्वमुक्त
 प्रप्रवेशेदेशानांविग्रहोतयोद्वाहे मयवधूगृहगमने
 प्रतिमुक्तविचारोनास्ति मांडव्यसंहितायां तित्यं
 यानेगृहेजीरगंधिप्रानांनानि सप्तसु वधूप्रवेशमागले
 नस्योदंभट्टगुजीवयोः ज्योतिःप्रकाशे वामेष्टुक्रिनवोदा
 यास्तुवेधव्ययडुक्तंसंमुखेभूमे तदेवविबुधैर्ज्ञेयंकेवलं
 तद्विरागमे पश्चादभ्युदितेष्टुक्रेयायात्पाचीनचोनरा वा
 गस्याभ्युदितेनस्मिन्प्रतीचीदक्षिरांगतया अथकपा
 हलक्षणा भाद्रपदमासादारभ्यपूर्वादिदिक्तप्रतिदिशंत्र
 योमासाः कपाटंजानीयात् अप्येकैककलक्षरां चैत्रमा
 सादारभ्यपूर्वायष्टुदिष्टमुख्यादिशायांमासद्वयविदिशा

यांमासमेकंक्रमेराकंडकंविवाहीयात् विवाहं
 तसंसभार्यःस्वगृहंगच्छेत् प्रयासाविधिस्तत्तत्रवि
 गंतव्यः इहप्रियतेमित्येनेनवधूंगृहंप्रवेश्यपुराया
 हंवाचयेत् अथप्राप्तकालोनीयेधमाह गार्गः व्यंती
 यातेचसंक्रांतौग्रहणोवैधुनखाधि आहूदिनेशुभंने
 दुप्राप्तकालेपिमातवः अन्यच्च समसंक्रांतिविष्णु
 दोप्राप्तकालेपितत्चरेत् इतिवधुप्रवेशः अथगृह
 प्रवेशमीयहोमः आचार्यः आर्चयन्नेत्यनीतेतुपरे
 धःप्रातरेवतु गृहप्रवेशादित्तियज्ञविदोविडुरिति अपस्त
 नं विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानंइहचर्मस्तीर्यप्रा
 गीवमुत्तरलोमत्तस्मिन्नुपविष्टायामिति ततोःपत्नीदक्षिणार्त
 उपवेश्यविवाहेगृहप्रवेशेचेत्तुपवेशनविधोऽुत्तात्वात्
 समन्वारवचनान्चदक्षिणोपवेशांतसिद्धं अथतिथ्या

दिक्संकीर्त्यआवयौर्दपंत्योश्रौतस्मान्ग्निसाध्येषु
 कर्मसुआधिकारार्थंविवाहाग्नेर्गृहत्वनिःपतयेचगृह
 प्रवेशनीयारव्यंकर्मकरिष्ये तत्रात्वाघातंकरिष्ये इ
 त्यादिचक्षव्यंनमुक्त्वाचठवरिंस्तूर्यप्रधानदेवतामाज्य
 इव्येरोत्यादिसद्योयदाइत्यावाधावपान्नासायंताघाज्य ६
 भागांतंकृत्वाप्रधानहोमंकुर्यात् आनःप्रजा मितिच
 तस्टरांगसूर्यासावित्रीत्रयःसूर्यासावित्रीदेवता आ
 घाजगानीक्षिणीयान्निषुप् संत्येदेअनुष्टुभो प्रधा
 नआज्यहोमे इतिचस्टामिमंत्रैःसलग्नायांवधामात्यां
 प्रत्यचंजुहोति स्वाहाकारंपठंतजुहोतीत्यर्थः प्रत्य
 चंवचनसमावर्ततेव्याख्यातं सूर्यायैसावित्रीइदंतम
 न ततःसमंजन्नित्यस्यसूर्यासावित्रीसूर्यासावित्रीनुष्ट
 ५ अनेनदधिप्राप्त्यवधूचामंत्रकंप्राशयेत् अथवा

आज्यशेषेराउभयो हृदयेऽनुक्तिं कारिका समं
 नेत्वनया प्राशयदधितस्येप्रयच्छति सानुप्राप्तानि
 तूष्णीमप्यासिष्टुकदादिकं अथवानन्ति हृदये एन
 येनाज्यशेषेन इति अत्रस्त्रं दधः प्राशयाप्रयच्छेदा
 ज्यशेषेरावानन्ति हृदये इति नेतो होमशेषं समाप
 येन इति गृहप्रवेशनीय होमः अथ चतुर्थकर्म वाशि
 ष्ठकल्प कन्यासु सोमाक्षपभुक्तदोषप्रशान्तये कर्मच
 तार्थिकारव्यं कुर्वीत पारिषाहसात्तु उप्यदिने रजन्या
 मसुमे विभागे तच्चतुर्थ्या सपरात्र द्वादशसं वत्सनेका वा
 यं आचम्य प्राणात्तायममग्निप्यादिकं संकीर्त्य वधुदत्त
 रात उपवेशयेत् अस्याः वध्याः सोमाक्षपभुक्तदोषान्
 दत्तप्यं प्रित्तसमाग्निविहितं शास्त्रांतरोक्तं चतुर्थकर्मक
 रित्ये तत्रात्वा घानं करिष्य इत्यादि चतुर्थ्यंतमुक्त्वा तत्र

घानदेवताः अग्निर्वायुः सूर्यः प्रजापतिः पुनरग्निर्वा
 न्त्यः १ एताः सप्त घानदेवताः आज्यद्रव्येरा प्रोक्षेराग्वि
 ष्ठकल्पमिन्त्यादि चतुर्थ्यंतकर्म कृत्वा महाव्याहृतिर्जु
 ह्यात् सकवेराज्यंगृहीत्वा ओं भूरग्नये च स्वाहा २
 चमहन्ते च स्वाहा भुवो वायवे चमहन्ते च स्वाहा ३
 स्वाहा स्वरादित्याय चमहन्ते च स्वाहा भूर्देवः
 सुवश्चंद्रमसे चमहन्ते म्योदिग्भ्यश्चमहन्ते च स्वाहा ४
 अग्ने प्रायश्चित्त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि या अयाति
 धीत नूस्ताम स्याम यजिहि स्वाहा ५ वायो प्रायश्चि
 त्तिरसि त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि या स्या अयाति नू
 स्ताम स्याम यजिहि स्वाहा ६ सूर्य प्रायश्चित्तिरसि त्वं
 देवानां प्रायश्चित्तिरसि या स्या अयाति नूस्ताम
 स्याम यजिहि स्वाहा ७ एता महाव्याहतयः ननेः वि

१६२

एकनादिहोमशेषसमापयेत् इति च तत्पर्यं किम् अथ
 ऐरिसीदानं निष्पत्तिदिकंसंकीर्त्यमममुमामहेष्वर
 प्रीतिदमासकलकामनासिध्यर्थकन्यादावस्यसं
 प्रीतिफलप्राप्त्यर्थं वंशामिवृध्यर्थं ऐरिसीदीनमहं
 करिष्ये ऐरिसीत्वमुमादेविमहिषोगिरिजापतिः
 अतस्त्वां पूजायिष्यामि ऐरिसीसर्वकामदां सवस्त्रां
 चसदीपान् च भूर्ध्वोऽशमिर्वृतं वरमात्रे प्रदातव्यं क
 न्यादानस्य सिद्धये सप्तसुफलतां वृत्तं दंपत्या वंशवृद्धे
 ऐरिसीरित्यवशपात्रपञ्चान्नैः परित्यक्तं करिष्ये
 द्रुतं व्याकैसुवरापरिपूरितैः एतावदेरिसीरूपं कर्तव्यं
 बहुरिभिः वंशो वंशकरमेवो वंशो वंशसमुद्भवः वंशाना
 ममदानमत्तः शांतिप्रयच्छमे अनेन वंशदानेन तुष्टा
 क्रयद्विकरोत्तमे वंशपात्रमिदं पुरायं जातस्मुद्भवं वंशाना

मुसमदानमत्तः शांतिप्रयच्छमे ततः अनेन वंशदानेन कप्री
 लक्ष्मीनारायणाप्रीयतां अष्टवर्गद्वयं कन्यापालिता
 पुत्रवन्मया इदानीतव पुत्राय दत्तास्तेन पाल्यतां वं
 शापात्राणि सर्वाणि मया संपादिनां वि उमाकांताय
 दास्यामि मम गीत्राय वंशद्विकरोदानं सो माग्यादि
 संमन्वितं वस्त्रेणांष्टादित्येव फलसहस्रमन्वितं स
 र्वपापक्षयकरं नानाद्रव्यैस्तु पूरितं अप्यदेवकोत्स्याप
 नविधिः समेत्तदिव कुर्यादिवकोत्स्यापनं बुधः वयं
 च विषमं नेयं त्यक्त्वा सप्तमपंचमं प्राणांष्टमपतिप्या
 दिकंसंकीर्त्तं सुमन्तिष्यो विवाहं गम्यतां नानां स्यापि
 न देवतमंत्रं पात्रां देवकोत्स्यापनं महं करिष्ये तं गंद
 त्वासी वाचं करिष्ये ततः देवतां वि सज्जनं कृत्वा
 भगवत्यागं गत्वा नं कुर्यात् यश्चाद्वाह्नरो राशे चैकं

मिदं

३-

पुण्याहः

कथं नः कर्तव्यं गोत्रे शोभनमस्ति त्वत्कादेवनाः
 साधनं स्वार्थं कथं नः तन्पुत्राय हवाचनोदकं मंडपेति
 ह्याकिं विना मंडपविस्तारं कथं नः तत्कुलदेवाचारै
 साकर्तव्यं अप्योपासनविधिः आपस्तंबः उवाच
 साधनं नृपं सर्वं अतलं प्राग्विभागने युगलाज्यं वरं कर्म
 कृत्वा शोभं समाचरेत् शौनकः सावित्री विवाहस्या
 नप्यासं हि उपक्रान्तस्तथाहुः सायं पारिचरेदमु
 संग्रहि शत्रौ विवाह उत्पत्ते कथं कार्यं नियान्तिकाः रा
 त्रावती न कालाश्रेष्ठः सायन दुपरिक्रमः सुदर्शन
 भाव्य कर्तव्यं माया माह तस्यास्मात्सारात्रावचय
 दिनाऽप्योनालीनाः अतीताश्च परेदकः सायमेवास्ति
 होमवेला या पुनरभ्युति संध्यामाध्याति मातृहोमः स
 गवावः कालस्तनुदितेयवाः सायमसिस्तमिते होमे वायु

१६३

यात्का

स्तुतवाताडिकाः आचार्यः यश्चादस्तमस्तं लोयो भ
 वेति सूर्यगः समायं होमं कालप्रप्रदो वान्त्रागद्यते
 यस्तूषणादिका कालः यश्चादेवोदयाद्वेः सुकालो र
 विप्रारागं संगवात इति स्मृतः अयं न यदि प्रागुच्छरण
 वेला कुच्छं नृसावगिरु सतस्तथा सत्य परेदकः सायम
 रभते कारिका अप्ययोस्मिं विवाहातिरस्तनो हति
 तस्य ह वत्सायं तत आरभ्य वानि परिचरेदमुमिति
 प्राणातायम्यनिष्यादिकं संकीर्त्य उपान्तदुदिनं ह
 यार्थं श्रीयज्ञपुरुषा प्रीत्यर्थं सायं प्रातरोपासनं होमो
 कारिष्यामि तत्रेदानीं सायमुपासनं होमं करिष्यामि
 प्रातः काले सर्वसंकल्पितं प्रातरोपासनं होमं करिष्या
 मि प्रदक्षिरामां निषिदि विवामि ३ परिसमुच्चयिस्ती
 ययि युद्धं विष्णामि न इति चित्रवस्य आत्रीयो वसुध्वात्ता

होम

ग्निस्त्रिष्टुप् दाम्भ्यामर्चनेत्योपस्थाने इत्याग्न्यायननं ७१
 व्योघे रलंकृत्य पुनः पुर्युक्ष्यांगारानुदगग्रे रपो ह्यतेषु होम
 द्रव्यं अधिष्मयेत् शोणकः पुनः पुर्युक्ष्यांगारानुदगग्रे
 रपो ह्यते होम्यानां द्वादशानां तु पक्षमेतेष्वधिष्मयेत्
 पयोधवागूः सर्पिश्च उदतं दधि तंडुला सोमस्तैलप
 यो ब्रीहि हृदि शोने निलायवाः यवज्जादीनि च त्वारि
 विंदुः पक्वानि याज्ञिकाः दध्यादीनामपक्वानां नापि
 यरागनिष्यते दग्धं रोगसर्वं ज्वलयेदपक्वं पक्वमेव च अ
 धिष्मिन्नेषु वेरागपः प्रनिविचेन वापि वा पुनस्त्रिज्वल
 नानेन पारे हृत्य ननु उदकैर्वनिवो द्वास्याप्यंगारान्
 निसृज्य च अग्नेः पश्चान्नरोगो वृद्धिनि धाय समिधा
 महेति सायमग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति प्रान्तं
 तस्य चिस्वाहनि विद्मो वः द्वितीया माहुती भूयसी नृ

णीं जुहुयात् उक्तं च श्रोतस्त्रे तृतीया भूयसी समं सृष्टं प्रागुद
 गुत्तरतो वेति द्वितीया हुतयोः प्रजापतिपदं मनसा ध्यायेत्
 तत्परिभाषायामुक्तं पयो दध्यादिद्रवद्रव्यं सवेराग जुहुया
 त् कठिनद्रव्यं पारिणतेति तस्यैव कारिका इव्यं हविः
 सवेरोगवपरिणाना कठिनं हविश्चिः होमद्रव्ये दवतीर्थ
 न कायेन वा जुहुयात् योनर्चिषि जुहोत्याग्नौ व्यंगारि
 चैव मानवः मदाग्निरागयावी च दग्धं प्रोपजायते प
 रिसमूहं पुर्युक्ष्य अग्ने त्वन्नं शक्तिं च नृणां गोपायनालो
 पायनावावधुः सवंधः प्रजवंधुर्विप्रबंधुश्चैकचान्न
 ययः अग्निर्देवता द्विपदा विराट् छंदः अग्न्युपस्थाने
 शोणकः पारिसमुहं पुर्युक्ष्या रापेयं निषेधं वेभुजं अ
 ग्निः सक्तेः प्रसौये प्रजापतये प्रानित्य प्राः अग्ने त्वन्नो
 उपस्थानं यश्चात्पितृमूलेन संस्था जपततः कथयि

१६५ पर्यहृतोत्परोत्तयेति अग्निप्रजापतिं सायं प्रातः सूर्य
 प्रजापतिं ततस्त्रायायामिति उंचमइत्युपस्थानं अप्य
 काललोपप्रायश्चित्तं प्रातर्वस्तुमस्याहेत्याहुतिं
 जुहुयात् आज्यंचतुर्गृहीतं जादीयात् तस्याचमोत्त
 सत्रं प्रदोषां न होमकाल इत्यादि इत्योपासतं अप्य
 समस्य होमः प्रजापतिः सायं प्रातस्तनो होमावुभौ सायं
 समस्यतु आपं नीजुहुयात् तत्र समिदेकाप्यवाहयं सायं
 होमस्य सुखां त्वात्तदीयं नंत्रमिच्छते चतस्रः आहुतीः
 कुर्यात् तत्र द्वे सायमाहुती द्वे प्रातसाहुती सायं होमैवेका
 समे घति समित्कसाक्षिणीयाचेत्सामवेत्प्रातसाहुतौ द्विः
 सायं होमं वनरज्यादिः प्रातर्होमवत्तदच उपस्थानं स
 कृत्वा यं शेषं प्रकृतिवद्भवेत् केचिद्विद्वाहुतीहुत्वा संवे
 प्रयवनिमील्य वा विधिश्चेन्नतो होमो वायुद्विद्वाहुती

१६६ ततः गुवयिदिसमस्यत प्रातः सर्वकदाचनः याचं
 होमसमस्यंते सर्वसायमुपक्रमः प्रातः कालापवर्ग
 असायं प्रातरुपक्रमः अत्र विशेष उक्तः सूर्यविभा
 नकरे सर्वथोपवस्यत्याहेसायं होमपृथग्भवेत् तथैव
 यजमानोपेहि प्रातर्होमो भवेत्पृथक् भुक्त्वा न अप्य
 प्रयासागद्यात्सुसामरोपरागमुच्यते अत्रायत्तस
 मित्वेव गृहस्याग्निर्वा विधिः अग्नौ प्रज्वालिते ग
 र्हे प्रातः पहराणि द्वयं अथ तत्र समिधं वापि अयं ते यो
 निरित्युवाचानि अग्निं यद्विद्योति पारंगी वायुगपतये
 आपद्येवं समारोप्य नतः प्रत्यवरोहयेत् तस्याचमो
 नस्तत्र अयं ते यो निरित्युवाचाधिनी विष्वा मित्रो गि
 म्नुह्यु समिधमिसमारोपरा अथात समारोप
 यान्ते अग्नेयानि यातन्तये ह्यारी हात्मात्मानमध्या

१६७

व्यच गुडेदनं नुनैवेद्यं गावुलांच समर्पयेत् व्यासः
 अर्कप्रदक्षिणां कुर्यान्मित्रं मित्रं बुधः स मन्त्रीति करान्ते
 यंतुयास्तृष्टा पुरातनी अर्कजात्रास्माणी स्तृष्ट्यै ह्यस्मा
 के प्रतिरक्षत पुनः प्रदक्षिणां नु कुर्यान्मित्रं मित्रं नैव मित्रं वि
 त् तमस्ते मंगले देवि नमस्ते विष्णु राक्षसे त्राहि मां
 कृपया देवि पत्नी त्वमेव हागतो अर्कत्वं ब्रह्मणा स्तृष्टाः
 सर्वप्राणि हिताय च वृक्षारण्यमादिभूतस्त्वं देवानां प्री
 ति वद्मि नृत्नीयो वाहन्ते पापं नृत्यं चोभयविनाशाय
 इति प्रार्थना नत अर्कन्यावरणं त्रिपुरुषं कुलम्
 चरेत् आदित्यः सवितस्तार्कः पुरीषोत्री च नमिषा
 गोत्रेकाग्रयणमित्युक्तं लोकिलोकि कमाचरेत् स
 हर्तुं कुतिदिनं तस्मिन् नृपं मुदीरयेत् आशीर्भिः स
 हिनेः कुर्यादाचार्यं मुदीरयेत् आचार्यसमाह्वय

विधिना ननु खाञ्चता प्रतिगृह्यततो होमं गृह्योक्तविधिना
 चरेत् आचार्यस्तदा तं त्रस्तुमुच्चार्य दद्यात् तन्मन्त्रोवा
 सेन दर्शितः अर्ककन्यामिमां विप्रयथाशक्ति विभूयितो
 गोत्राय शर्मणो नृभ्यंदत्तां विप्रसमाश्रय स्मृत्यन्ते न
 होत्वा वा महस्ते नृकाशपुष्या ततो दकैः गंधपुष्पैः पूजि
 नाय प्राङ्मुखो दङ्गु रवाय च प्रदद्याद्गृह्यविधिना ततो
 होमं समाचरेत् समारोपविधानेन तदानीं योजयेदिति
 अथ पुनर्व्यासः अजसा कृतकमणिगिरुतककरापूर्व
 कं यावत्पवाध्यांस्तत्र तावदर्कं प्रवेष्टयेत् स्वशाखा
 कृते मां त्रेगायाय न्यावाप्यवाजपेत् पंचीकृत्य पुनः
 त्रंस्कं धेव दद्यान्मित्रं वृक्षसामिनी मन्त्रेणास्तु त्रस्ताप्र
 कल्पयेत् अर्कस्य पुरातः पश्चादक्षिणां नृत्योस्तथा
 क्रमांश्चानेति पत्न्यादा नृत्यादिवत्तदर्थं सवत्स्रं प्रति

कुंभं च त्रिस्तरेणैव वेष्टयेत् हरिद्रागंधसंयुक्तं सृजयेच्छी
 नलं जलं प्रतिकुंभमहाविस्मं संपृजय मेधर सदा र्घा
 दिनैवेद्यं तं कुर्यान्नामैव मंत्रविन् होमप्रकारस्तु शोभ
 केन दक्षिणः अथ शोभकः तृतीयस्य समं प्राप्ते वि
 वाहे पुरुषस्य तु अर्कविधानं वक्ष्यामि शोभकोक्तवि
 धानतः अर्कमभ्यर्च्य नोप्यर्च्य समन्वारं ख एव सन्
 अर्कस्योत्तरदेशे नक्षत्रं डिलं कारयेद्बुधः आज्याहुतिश्च
 जुहुयात्समगोभि रनयाश्च संगोभिरांगिरस्य ह्य
 स्य अयास्यो बृहस्पतिस्त्रिष्टुप् यस्मै त्वं काममिच्छस्य वा
 मदेवो गतिस्त्रिष्टुप् यस्मै त्वं कामकामाय वापं संप्राप्ता
 महे नमस्मभ्यं कामं दत्वा यथेदं तं च तं पिवत्वा हा व्य
 स्तामि श्वसमस्तमिः सप्तमं स्विष्टकृद्भवेत् गोपुगमं द
 क्षिणा देयान् प्रोत्रियाय कुंडुविने एवं कृत्वा तु वस्त्राणि

त्यक्तान्यानि तदधारयेत् तृतीयविवाहजनिनस
 वारिष्टपरिहाराय आज्याहुतिर्होमे विनियोगः इति
 सर्वत्र प्रयोगः एवं गुराविशेषराविशिष्टायां शुभं भक्ति
 यो अस्मिन्पुराणा हेममन्तृतीयविवाहजनिनसर्वारि
 ष्टपरिहाराय शोभकोक्तविधानेन अर्कविधानं करि
 म्ये तदंगभूतस्वस्तिपुण्याहवाचनं नांटी आहं सृजने
 च करिष्ये इति शोभनीयेः कर्कविधानं समाप्तम्
 अथा द्वितीयादिविवाहनिमित्तानि स्मृति सारे
 अग्ने प्रजां दशमे वयं स्त्री प्रजां द्वादशे न्यजेत् मृत्युं प्रा
 पंचदशे सघं त्वास्ति यवादिनी स्मृति मास्करे व्याधि
 मास्त्री प्रजां द्वादशे न्यजेत् तन्वा विगता न्त्वा अदृष्टा तम
 ते न्यागंती प्यजो नलधर्मतः तीर्थतो यो विः ए
 कामुक्तम्यकामाथ्य अन्यां लक्ष्य इति समर्थ

३८ अर्कसाक्षि विमलग्न्यने जलस्य दिवा
 १० वेत्ते नोदी प्राहं प्रजुर्वीरि हरि रोयमा वि
 धानतः २०-६

स्तोत्रार्थः पूर्वोक्तमपरांवेहेत् याज्ञवल्क्यः
 १६८ जलं प्रतिजुगंमहाविष्णुं जयेत्परमेश्वरं पाश्चात्त्यादिनेन
 तांतेकुयान्नामैवमंत्रवित् होमप्रकारस्तुशौनकेनदर्शितः
 अथशौनकः तृतीयकेतुसंप्राप्तेविवाहेप्रवक्ष्यामि
 कविधानं वक्ष्यामि शौनकोक्तविधानतः अर्कसन्निधिं
 मागन्त्यत्रस्वहत्यादिवत्तयेत् तादीत्याप्रप्रजुर्वन्तिहि
 स्थायेनविधानतः अर्कमध्वर्यसोर्ध्वं च समन्वारध्वः
 उचसन्ते अर्कस्योत्तरदेशे तस्य स्थितिलंकारयेदुधः आज्या
 हुनीप्रजुहुयात्संगोभिरनयात्रत्वा संगोभिरित्यस्य
 यास्यावहस्य निस्त्रिष्टुप् यस्मैत्वका कामकामायेत्यच्
 चैवनेतः परं यस्मैत्वमित्यस्य वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् यस्मै
 त्वं कामकामायेवयं संगोभिराजामहे तमं च कामं दत्वा स्म
 योदर्वष्टुतं पिवस्वाहा वास्तामिभ्यः समस्ताभिः सप्तमः

॥

स्त्रिष्टुक् इवेत् गोयुगमंददिरागादयाश्रोत्रियाय कंडुविने
 एवं कृत्वा उवस्त्राणि त्यक्त्वा न्यानि नुधारयेत् तृतीयवि
 वाहजानितसर्वारिष्टपरिहाराय आज्या हुनि होमो विनियो
 गः इति सर्वत्र प्रयोगः अस्मिन्पुराणहोममत्तृतीयविवा
 हजानितसर्वारिष्टपरिहाराय शौनकोक्तविधानेन अ
 र्कविधानं करिष्ये तदंगभूतं स्वस्तिपुराणहवाचनं तां
 दीमुखमर्कपूजनं च करिष्ये इति शौनकीये अर्कवि
 धानं संहरामि अथ द्वितीयादिविवाहविमिश्रानि
 स्मृतिसारे अत्र प्रजादशमवर्षे स्त्रीप्रजां द्वादशे न्यजेत्
 मृतप्रजां पंचदशे सधस्त्वप्रियवादिनी स्मरन्ती भास्करे
 व्याधितस्त्रीप्रजां बंध्या उन्मत्ता विगता र्जवाः ग्रहणात्
 भतेत्यागं तीर्थतो ननु धर्मतः तीर्थतो योतिनः पूर्वो
 क्तमपरांवेहेत् याज्ञवल्क्यः यारोगी रोगी स्यादुहिता संपन्ना

वैवर्षीक्षितः सावमान्याधिकतव्यानावमान्यानुकहिं
 १७० चित् हेमाद्रौकात्यायनः आनिशिष्टादिमुष्मूषामाहु
 शयसर्वैराद्या यातत्राधिकपडलेआहे चारोगिरिणी
 यातहितासंपन्नचैवशीलतः सानुज्ञाद्याधिनाव्यान्म
 वमान्यानुकहिंचित् हेमाद्रौ कात्यायनः आनिशि
 ष्टादिमुष्मूषांवहुभाषसवरारिया कारयेन हहुत्वेवेजे
 मृयागहितातयेत् अस्याप्यः आनिमुष्मूषादर्श
 द्दुर्मासादीनिकर्माणि शीष्टमुष्मूषाआनिअन्याग
 १८ नांज्ञा अनेनान्येपिगृहमेधिधर्माउच्यते तदेवत्स
 वंसवरारियैवमार्यकरयेत् अपिशब्दोत्रधर्मायोग्यत्वा
 पयादकदोयोवलतरागार्थः अनानिदोषपाकनीय
 त्मेकार्यकारयेत् एतज्येष्टभार्ययेवकर्तव्याग्निपरि
 चरणाभाधानकालेसहादिकताज्येष्टभार्यविवयं शौनकेन

वधर्म

निदायसंसर्गविधानेनैवसर्वसामधिकारउक्तः स्मृतिभा
 स्कारेकात्यायनः प्रथमपत्नीप्रशंसंति प्रथिमाधर्मपत्नी
 स्याद्वितीयारतिवर्धिनी दृष्टमेवफलतत्रनादृष्टमुपपद्य
 ते अन्यजातिस्रियोमोहादुद्धतंनोदिजातयः कुलान्ये
 वतयन्यामुन्यसंतातानिभूदन्तां कात्यायनः सदसो
 न्यान्यनदमातृदोदुंकारागानरात् यदिष्टेदग्निमोक्त
 वन्क्रहोमोस्यविधीयते स्वागत्यावेवमवेष्टोमोलोकिक्ते
 कदाचन ब्रह्मचर्यसमाप्येकाभार्यायाद्वितीयंतप्या न
 तीयांतोदहेदिप्रशतिधर्मकनोविदुः अथाग्निद्वयसं
 यर्कविधिः प्राणातायम्यानिष्यादिकसंकीर्त्यमात्म
 ६ भार्याभेदनिमित्तवंप्राज्ञातयोर्द्वयोरोन्योःपृथग्भूत
 योःसमेवतयोग्यतासिद्धाप्यंशौनकापुन्यप्रकारे
 राहोमंकरिष्ये तदप्यमुपलपनद्याग्निप्रतिष्ठापनंकारि

१०१ कथं ततः एष कस्यं डिलयोरग्निप्रतिष्ठापनः संकल्प्य होमं
करिष्ये तत्रात्मानं करिष्ये इत्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यतः
मुक्त्वाग्निप्रधानदेवता आज्येनेव प्रतिज्ञानकर्मणा स
द्योयद्वेव्याहृतिनोमिति एवं प्राज्जभागां न कृत्वा
वर्षपत्यग्नौ तदा समन्वारध्वज्ज्वालिनीलशतिनवर्चनस
त्तेवमवाज्याहुतीहुत्वासमिध्यानिं समारोपयेत् शौ
नकोपि एष कस्यं डिलयोरग्निसमाधाय यथाविधिः
तत्र कृत्वा ज्यभागां तं अन्वाधानादिकं ततः ऋजुयात्पू
र्वपत्यग्नौ तदा त्वारध्वज्ज्वालिनीलशतिनवर्चनस
मिनिस्तुते ततः वर्चनस समिधयेन समारोप्य मंत्रयो योनि
रित्येवा अग्निमीले इति नक्तस्य सुक्तस्य वेष्टा मित्रोम
धुष्टं दा अग्निर्गयित्री प्रधानं आज्यहोमे विनियोगः
ततः कनिष्ठिकाग्नौ प्रत्यवरोहयेत् प्रत्यवरोहनिमंत्रे

॥ अत्र मन्त्रादिकं कृत्वा यत्नीभ्या समन्वारध्वः अ
न्वातः आभ्यामेदनिमित्तं यथाज्ञानयोर्द्वयोरग्नयोः ॥
एष्यमप्यग्नयोः संमीलनकारैकाग्नित्वसिद्धयर्थं शौनका
घनकसर्गसिंहोमं करिष्ये इत्यादि चक्षुषी तमुक्त्वा
दुर्गाग्निप्रधानदेवता चतुर्गृहीत आज्यद्रव्येणाशौवेरागसि
धकृतमित्यादि आज्यभागां न कृत्वा अग्नावग्निप्रमति
अग्निनाग्निमिध्याने अस्तीदमाधिमं चनामिति
निस्रः पाहितो अग्न एकयेत्येका एतैः षड्भिर्मंत्रैराज्या
हुतीहुत्वा सिद्धकृदादि समापयेत् शौनकोपि प्र
त्यवरोहत्यग्नया कनिष्ठिकाग्नौ विधाय तं आज्यभागा
तत्रादिकं त्वारध्वज्ज्वालिनीलशतिनवर्चनस
त्त्यादि ऋजुयादुतं चतुर्गृहीतमेनाभिर्नृदिभिः षड्भि
र्याक्रमं अग्नावग्निप्ररणीत्याग्निनाग्निः समिधयेत

१७२ अस्तीदमिति निरुद्धमिः वाहितोऽग्नौ एकया न
 तस्मिन् विष्टुक्तादादरभ्यहोमशेषं समापयेत् गोयुग्मं द
 क्षिरादेयाद्वाहिरागाद्याहिताग्नये अग्रावग्निप्रराग्री
 प्राविष्टुक्तादीनां पुत्रो राजा एषः तस्मिन्नुहोमिह विष्टा
 द्युतेन मादेवानां मोमुहद्भागं धर्मो अस्माकं मोमुह
 द्भागं धर्मो स्यात् अग्निनाग्निः समिधत इत्यस्य म
 धुच्छंदाग्निर्गायत्री प्रधानम्राज्यहोमे अस्तीदमाधिमंथनमि
 त्ति निरुद्धां विष्टामिन्नो गिरनुष्टुप् अन्त्येष्टे अनुष्टुभो प्र
 धानम्राज्यहोमे वाहितोऽग्नौ एकयेत्यस्य प्रगाथो ग्निः
 र्वहन्ती प्रधानम्राज्यहोमे एवं समाप्य प्राहिरागाद्भोजयेत्
 इत्यनिष्टयसंयोगविधिः अप्यग्राशोचोत्तेनादिनिर्वा हो
 य यग्राहिनाग्नेर्धर्मस्यान्त्येष्टोपासनिकस्य तु हो
 मे मुरव्यास्तपत्नीच पुत्रः शिष्यः सुतास्तथा एतैरेव

तं यत्तत् प्रुतं स्वयमेव त अस्मिन् संतुदं पत्यो होमव्यन
 त्तिगादिना द्यो रथ समदं भवेद्भुतमनर्थकं सन्नि
 धो यजमानस्यो दुर्दृष्टाग्नौ कारकः असंनिधौ य ३
 त्नी स्यादधुपुस्तदनुज्ञया उन्मादे प्रसवे चान्नोक्तिर्वी
 नानुज्ञया वैना कर्मजरागो नरत्तिकमुत्रोच्यवापत्नी
 शिष्यो वापि सहोदरः प्राप्य नृणां विष्टावेराद्भुष्टया
 दायप्याविधिः एतद्वातिगादिना हुवनं पूर्वव्यानेदि
 ता विष्टयं स्वयपर्वशगिनिस्त्रोक्तत्वात् आचार्यः
 स्मार्त्ताग्निः सूतचेनावेत्ययं जुहुयादितिः यो
 त्ताग्निस्तु स एषु त्वसमाप्यवास्तव्यं हुनेत् स्मार्त्ताग्नि
 रात्मनो न्येषां मभावेस्तत्कादिषु आरोप्य वच
 नं तेष्टुनिः कृत्य जुहुयात्स्वयं अग्नीना हुनयं सर्वा
 हुनानि कृतानि पूर्विकाः द्युतेः प्रुतं र्वहोते स्ताकार्या

१७४ विधाजितवाभ्यामलंकृत्यांतायोपस्थानंकृत्वाएवैवदान्यंसं
 स्तुत्यस्तवसंमार्जनंकृत्वाकेनचित्पर्योक्तं सचमद्येचलुवरि
 भाज्यंनिक्षिप्य मनोज्योतिरित्यस्यवामदेवोनिस्त्रिषुपु
 ममहादशदिनमध्येप्रथमदिनसंबंधानिक्कांतस्यसायमो
 पासतस्यप्रत्यवायपरिहारार्थं प्रायश्चित्तान्याहुनिहोमेवि
 नियोगः इत्याज्याहुनिहुत्वा निक्कांतहोमंचकुर्यात् एवं
 द्वादहिनसंबंधानिक्कांतस्यान्नावहिनमेवकुर्यात् अत्रशौ
 नस्तत्र प्रोष्यभूयोदशरात्रास्तुर्गृहीतमाज्यंजहुयात्
 मनोज्योतिर्जुषवामाज्यंविधिंनयज्ञंसमिमंदधानं यत्
 धाउवसोयानिष्टास्तासंजनोहविषाच्यतेन स्वाहंन्यानि
 होमेचैप्रानीहोममेकशति स्थालीपाकातिक्कानित्वानिक्कां
 तदर्शस्थालीपाकपाथिवृद्धोमपूर्वकंकरिष्येत्तत्रान्वाधा
 नंकरिष्ये इतिप्रयोगः अथानध्यायापवादः स्म्यतिर

तावत्या अत्यजयेत्तनध्यायेत्पर्वरायत्यतरंजयेत् नित्य
 जयेचनगैचक्रतोपारायरोपिचै तानध्यायोक्तिवेदा
 नांग्रहरोगाह्यममृतः देवतार्चनमंत्राणां तानध्यायस्मृ
 तस्तदा तानध्यायेन्नपेदेदान्तद्राक्षेवविशेषतः यैरुवं
 पावमानंचगृहीतनियमाहते स्मृत्यर्थसादे कतर्दश्य
 मृगीपर्वप्रतिपादोजिनिषुत वेदांगन्यायसीमासाधर्मशा
 खाणिचाभ्यासेत् धर्मोद्योतिः सौराणांसीदमंत्राणांये
 न्दकाराणांचनेत्यके जयेहोमादिकार्येषुतानध्यायोतका
 र्यके कर्मपराणे नेत्यकेतास्त्यनध्यायः संध्यापासन
 एवच उपाकरिणिकर्मानिहोममंत्रेषुचैवहि एकोऽष्टचमद्ये
 कयांपजुसामयवापुनः अष्टकास्वप्यधीयान्मातुतेवा
 पिवायादि तानध्यायस्तुनांभुनेनिहपसपुराराणोः त
 धर्मशास्त्रेनैक्येषुपर्वरायेतान्विवर्जयेत् एवधर्मसमासे

अथानध्यायापवादः स्म्यतिर
 तावत्या अत्यजयेत्तनध्यायेत्पर्वरायत्यतरंजयेत् नित्य
 जयेचनगैचक्रतोपारायरोपिचै तानध्यायोक्तिवेदा
 नांग्रहरोगाह्यममृतः देवतार्चनमंत्राणां तानध्यायस्मृ
 तस्तदा तानध्यायेन्नपेदेदान्तद्राक्षेवविशेषतः यैरुवं
 पावमानंचगृहीतनियमाहते स्मृत्यर्थसादे कतर्दश्य
 मृगीपर्वप्रतिपादोजिनिषुत वेदांगन्यायसीमासाधर्मशा
 खाणिचाभ्यासेत् धर्मोद्योतिः सौराणांसीदमंत्राणांये
 न्दकाराणांचनेत्यके जयेहोमादिकार्येषुतानध्यायोतका
 र्यके कर्मपराणे नेत्यकेतास्त्यनध्यायः संध्यापासन
 एवच उपाकरिणिकर्मानिहोममंत्रेषुचैवहि एकोऽष्टचमद्ये
 कयांपजुसामयवापुनः अष्टकास्वप्यधीयान्मातुतेवा
 पिवायादि तानध्यायस्तुनांभुनेनिहपसपुराराणोः त
 धर्मशास्त्रेनैक्येषुपर्वरायेतान्विवर्जयेत् एवधर्मसमासे

७५
 १ सवित्राग्निमित्रोमीमांसाविज्ञानमन्त्रोपनिषद्
 २ उपनिषद्
 ३ अथर्ववेदोपनिषद्
 ४ अथर्ववेदोपनिषद्
 ५ अथर्ववेदोपनिषद्
 ६ अथर्ववेदोपनिषद्
 ७ अथर्ववेदोपनिषद्
 ८ अथर्ववेदोपनिषद्
 ९ अथर्ववेदोपनिषद्
 १० अथर्ववेदोपनिषद्

नकोक्तिगोब्रह्मचारिणं ब्रह्मरागाभिहितं तत्तद्विद्यां
 सवित्रात्मना संश्रयितस्य विदितं तस्य विद्यासमाहि
 तः सावित्रोदशकद्वयवेदनामविशेषः सावित्रो
 सायकोभिसमाप्तानपरायण इत्येव ध्यासायतनः
 सायान्तरमात्राविधिः सत्यप्यसौ जिज्ञासात्मक
 त्वेव यहात क्वादावदत्तान्युपाया ह्यविशेषाः सु
 ध्येत संग्रहोऽन्तरेण मनीषस्यात्मा तत्किमस्त्वित्
 स्पृष्टावुतापरस्तथादर्शने एनादरा वासाभिदरा
 भिसेवयारिधाप्यक्रमः सातयान्तरेण विद्यापराय
 ज्ञाविशेषाति आनुसारात्तु सर्वव्याप्तवशाद्विधीय
 ते सत्यन्तरे आनुसृतान उत्पन्नदशकत्वाद्यतान्तः सा
 त्वात्मातस्पृष्टावदत्तः सुधेयश्चात्तरुतिः इति त्वाव
 धित्तानि मित्तानि चमूद्रपतिनादक्यावाकवानरासभैः

१०५
 १ अथर्ववेदोपनिषद्
 २ अथर्ववेदोपनिषद्
 ३ अथर्ववेदोपनिषद्
 ४ अथर्ववेदोपनिषद्
 ५ अथर्ववेदोपनिषद्
 ६ अथर्ववेदोपनिषद्
 ७ अथर्ववेदोपनिषद्
 ८ अथर्ववेदोपनिषद्
 ९ अथर्ववेदोपनिषद्
 १० अथर्ववेदोपनिषद्

स्पृष्टामूत्रपरीक्षेणावितप्रयत्नस्य विधुवं अग्निमिति विशेषः
 उदकपारजस्यला अर्वाद्वादशरात्राच्युतां डालापतिनादिभिः
 स्पृष्टोत्तमो ग्निराहूतः स्वरायात्मसमिन्नुतः सीमाति
 क्रमशो नद्याः उत्तारिष्याग्निना विना द्वादशाहं होमलोपि
 स्थालीपाकत्रयस्य च पिडयन्नात्यये चैव वषट्कवचस्य
 च अग्निविधिश्च नष्टनिविशेयः विवाहाग्निसमार्यम्
 त्सीमाभुलं घृणोति होमकाले व्ययेन स्य पुनराधा
 नमिष्यते अग्नावनुमानयत्र होमकालद्वयव्रजेत् उ
 त्रयोविप्रवासैवालोकि काग्निर्विधीयते प्रोक्षिते
 त्रयदापत्नी उभोभ्यामंतरं व्रजेत् होमकालो यदि प्राप्ता
 तसादिवेयुष्यते यजमानश्च पत्नी च उभोभ्यामंतरं योदि
 आहोमात्रनिर्वर्तना पुनराधानमर्हतिः कर्मपरागो नि
 क्षिप्यग्निं स्वदारिद्र्यपरिकल्पयन्ति तया प्रवसोकायी

३५
 ६०६

विश्रीसौव्येवतस्त्रिंशदिनि कार्यवानिति संनिर्वाये

१७६
त्रिणां

नयाचसप्रवृत्तः चतुर्जापितृप्राप्तः प्रवृत्तः प्राग्वहो
हो चनेयमिहोदयानिप्येधयनतदजायन् स्वराव
द्वयमादारीसमाहृष्टा यथापुमान् योजनयाग्रनक्षत्रम
निजेववित्तपुयति तृतीयप्रभृतीनां तदपवसागामानयान
ने पुनराधानमिष्टविवोचितं धुचिद्विहजाः नैवेदि
विचचनादपरपवसायानिनातेपुत्तयाधानमिष्टयान् स
स्वसमयति होमद्वयान्येद्व्यहर्गामासान्ये चतुष्पा पुन
द्व्याग्निमाहृष्ट्यानिमार्गवप्रासन्तु होमद्वयान्येद्व्यहर्ग
न्नाद्वत्तगन्तुहोमद्वयान्येद्व्यहर्गामासान्ये चतुष्पा पुन
प्रायश्चित्तं त्रीमासकं गोवधोक्तं त्वन्तर्गतिर्विःकानि
वैत चांद्रायसांवाहोमस्यदानं वापिसमाचरेत् सवत्स
रंतत्पत्तौ मिष्टं यन्त्राद्रायसांवाहोमस्यदानं वापिसमाचरेत्

दि

प्रतिमासं दितं भवेत् अथो प्रजापत्याम्नां देवोसिन्त्यजति
नास्तिवसाप्राज्ञा यत्तसमाचरेत् अन्यत्र पुनराधानं
नमेवतयेवैवति कारकायां सूर्यपुनरे मासि सार
सैतुहस्तस्य स्यात्प्राज्ञा साहिरुजति भवेत् त्रिपुरां ववमा
साहवन्तसात्पत्तिना भवेत् सूर्यपुनरे मासि सार
दग्निन्यागे माससह एकैकाय मासचतुष्टयं त्रिपुरां
यरासां निपराकः यरासां साह चांद्रादिवेक सैतुह
साह चतुर्मासिकं चैमासिकं वा आलन्यादिना गन्त
त्यागन्तु वाप्राज्ञा नित्यं यत्तुपवासां मासिकं वा
शाहवत्पवासः यथो मदासां प्रमादादिना गन्तयागे त्रिरात्रं
वा दशरात्रं पुनरागामः आयमन्नाश्चतुर्विंशति रात्रा वा दश
रात्रात्पवासां विंशति रात्रा शतप्रासागामः अथ त्रिशत
प्रात्रा उपवास आवापिगन्ता त्रिरात्रं आसंवत्सरात्तावमन्तः

६०

परं प्रत्यक्षकार्यं सर्वत्रयावत्कालमहोमीनावद्वयं दद्यात्
 दित्याहुः सर्वस्मादुद्धृताग्निहोत्रवत्तथागच्छादुद्धृतापुनरा
 ध्यातुं ध्वजवत्तथागच्छादस्य मापुनरुद्धादुद्धृत्य वा त्रिवर्ष
 त्वागच्छादुद्धृतागच्छादन्तं पुनराध्याने नित्यं हस्तवृत्तिना
 संस्कृत्याज्यं च पूर्ववत् चतुःकृत्वा गृहीत्वा ज्यमनाज्ज्या
 नुहोति च ओषासनेन गच्छेत्तुल्येणादि पूर्ववत् आहृत्य
 ओत्रियांगारात्प्रतिष्ठाप्य हविर्भुजं अनन्यस्माद्दोमका
 लास्त्रीनां प्रीयाद्यादिवाग्दही पर्युहनादिवा प्रुक्तो संस्कृत्या
 ज्यं च पूर्ववत् अथाग्नेयनयाहुत्वा यथा पूर्वमुहोत्यप्य
 अन्वाधाने कृते यागात्प्राक्कृत्वा गतिर्भवेत् सायाम्भित्तमं
 दक्षत्वा पुनरन्वाद्यधान्यं यथा ह्यन्वाद्यवत्तुल्यं पस्वयश्नः
 वोद्यायनाशायः समाकृत्य समिन्नाशे पुनराध्यायमिष्यते
 उभयातिक्रमे कार्यं एकः पठिष्यन् अक्षः वक्ष्यामि पुनराध्या

यजयन्तः स्वामिनो सन्त अग्न्याधाय कस्तभारान्यथासंभ
 माहरेत् उपलेषादिकं कृत्वा संभारान्निदध्यातिनात् संभ
 रेखादध्यात्यग्निं ओत्रियादिगृह्णातुं स्वावेसाज्जुह्वयद्वा
 ज्यमयाग्नेयनयेकाया अथाग्नेयस्य विमदोग्निः पंक्तिः
 स्यात्तिपाकेत्यतिक्रामेयं च न्याग्नेस्त्वयं जपेत् त्वाग्नावन्त्ये
 यजिघ्रसा कार्यः पाथिहन्तः श्वरुः आहिताग्रयरोऽग्नीयात्त
 वान्नयपुरेततः वैश्वानराय कर्तव्यं श्वरुः पूरार्णुतिस्तथा
 आत्तयेवाद्वा कृत्वा त्वागृहीत्वा पूर्वयेत्तु च अनयाज्याहु
 तिः कार्या सा पूरार्णुतिरिष्यते आभ्यागतिना नुसंसर्गसं
 वगाय चतुर्भवेत् वेधातेन तु संसर्गं कुर्यादस्सुमते चतुः
 यपुनः संधातुं पुष्यान्नरा विशारवास्तु ज्येष्ठात्तथा निव
 चेद्भवे अग्न्याधानमरित्तमस्तु कार्यं विध्वज्जीहानि अक्ष
 स्तं अग्न्याधानं कृत्वा त्वागृहीत्वा त्वागृहीत्वा त्वागृहीत्वा त्वागृहीत्वा

१८२ अन्नं मृगं चोडालवायसायो बलिहरेत् स्वर्गं ह्येतन्निधि
 नावेष्टे देवहोमं कृत्वा तद्वाग्देवान्नेनेभ्यो बलिं मन्त्रपात्राय
 मयके च दासाय तदनंतरं यथाशक्ति भस्मादन्नं चाडालवाय
 सेभ्यो बलिं हरेत् च शक्यात्कामिपापरो निपतिनेभ्यः यथास
 नुः शुभं च यमिनां च यथापराभिप्रायं वायसां वा
 रुमीणां च शानकोर्निदिपेजुवि अथ पक्वाभावात्तस्मिन्
 स्मृतिसारं पक्वाभावेष्टे वासे च तं दुलानं च धीकृत्वा य
 यो दधि च तं वापिकंदमलफलाय च योजयेद्दुबयं जापान
 लेवापुस्तं याजले संभवे सति पक्वा विध्य पराचरतस्मिन् हव
 यमापि सर्वप्यावर्जं हविष्यस्य पिवेष्टे देवस्यात् अथा च म
 र्यते यदत्रः प्रकृत्या लोके न दत्ता सस्य देवता शरी अकृतं त
 श्वेव न भिक्षुकरं गृहमागते उद्धृत्य वैश्वदेवायामिनां दत्तारव
 सज्जयेत् अत्रैः ब्रह्मचारिण्यनिश्वेवा विद्यायां गुरुपाचका
 दे

अथ कः दीराद्युजिअवडेने भिक्षुकास्मृताः दानिभूते
 यज्ञः अथ पितृयज्ञः प्राचीनादीनां स्वधायिस्तृभ्यः भि
 मंत्रेणाप्यप्राचीने मया गणिना शेषान्तं दाक्षिणास्वादिना
 दद्यात् कारिका अयं नृपितृयज्ञस्य लक्षणं चैतन्मन्त्र
 वे स्कंदे तिलं जनोदतोदकं च चक्षुःशान्त्या यस्मात्प्रा
 यत् अदत्त्वा वायसा बलिं नित्यं प्राप्नुसमाचरेदिति इति
 वैश्वदेवारव्यं कर्मः कारिका कुर्वीतस्नातकं वेदं पृथक् प
 की भवेद्यदी स्मृतिसारं स्नानको ब्रह्मचारी वा पृथक् प
 की वैश्वदेवारव्यं कुर्यात् अतो विवाहाग्नेः प्राविधाना
 न्नं न गृह्यादिति नियमः गृहस्थो वैश्वदेवारव्यं कर्म प्रा
 मते दिव्यं मन्त्रं पश्येत्पुलस्त्या अथ मनुष्ययज्ञः
 निर्गोवीनां मन्त्राणां कदादि मनुष्येभ्यो हंत इत्युच्चार्य संकल्प
 विप्रायाम्मयात् अभवेद्योऽप्रासात् निवित्तं कंठलं वित्त

१८३ अथप्राङ् मटपुरुषोद्देशेनपादोप्रदाल्याचम्यासम्यक्
 पचारासुरिकल्पे नामगोत्रेउत्तुपिनरःप्रसिद्धमप्यन्य
 तुगोदकंतिथेत् स्कंदे नित्यप्राङ्देवहीनंनियमगोदवि
 वर्जितं दक्षिणागवहितंवेतद्दामभोजनवर्जोहितं घातः
 बल्लः स्वावल्लंस्वधाकारपिंडान्नोक्तरागादिकं नम्रव
 यदिनियमान्वेषेदेवास्तथेवच नित्यप्राङ्देवनेदानो
 ज्ञसन्नप्रकल्पयेत् भोक्तृभावेकिंचिदन्नमुद्रत्यविप्रेमेयायवा
 गोभ्योनिवेदयेत् उद्रतान्नसंकल्पाधाकारंभूयात् नित्य
 प्राङ्मंदेवंस्यादुर्घ्यापिंडादिवर्जितं तामरांग्रहोमचनभूता
 ननविसर्जनं प्राङ्गादिनियमोत्तास्तीकिंचिदत्ताविमर्जयेत्
 एकमप्याशयेद्विप्रमित्रपंचमशिकं तच्चयटपोरुवेत्तेष
 पिंडुपात्रविवर्जितं कुर्यादहरहःप्राङ्मन्नाघेतोदेकेनवा
 स्कंदे अतिथेसायमायानमपिवाग्भूतरागोदके सभा

३५॥

व्यपरिकल्पेधमिःशःप्राङ्प्रहरंरुधीः योनिपिंजये
 त्ता = इत्याधुजिनाःसर्वदेवताः अथगोत्रासः सोमोयिजग
 न्मातेदेवानाममृतप्रदेः मासंगृहारागमेहृतसर्वकामप्र
 देष्टवित् सव्येनमिदेदयेत् स्वाहाकारवषट्कारनमस्का
 रादिवोक्तसां हंतकारोमनुष्यारागां पितृरागांचस्यधातया
 धारिपितामहायनमः प्रकीर्तुमापनयेनमः आग्नेर
 व्यावसंतदायनमः दक्षिणायमविष्णुभ्योनमः नैर्ऋत्यां
 त्कांदवरगाभ्यानमः पश्चिमेसोमसूर्याभ्यांनमः वाय
 व्यमग्निभ्यांनमः वसुभ्यानमः उन्नमस्यांसोमायनमः
 रुद्रायनमः ततोऽहंगगोवलिपूर्वे इन्द्रायनमः ग्रह
 भ्यांनमः गृहमध्येत्राभ्यांनमः ततोवाहिन्यं गृहारा
 ६९ सोयेभूता इत्यादिभिस्त्रिभिर्मन्त्रैर्दद्यात् गोदेहनमात्रं
 तिष्ठत्वातिथिमाकादोद्गतेपादोप्रदाल्याचम्यगृहंभव

१८५ स्वतात्प्रातः अथप्रयोगः धौतमुक्तावरधारः आचम्य नि
 प्यादिकंसंकीर्त्य ममउपासतुरित्तयाथं श्रीपरमेश्वरप्रीत्य
 प्यंस्तुतोक्तदेवताप्रीत्यप्यं देवत्रयविपित्तनर्पणां च व्रत
 यज्ञाख्यं कर्मकारिष्ये आचम्य तत्रविशेषः मुखं हिरंगुह
 मूलेन निमृत् उपसह उपसृष्टयश्चिन्मन्त्रादीनां सिके आत्रे
 दयमिति धिदुस्यप्रतिक्रमः अथोपस्थं कुर्यात् उपस्थं
 आसनं विशेषं तत्रैव वामचरणांगुष्ठमाशेषयेत् इति
 स्तोत्रीरीयशारवायामुक्तः नतः सव्यकर्तुं तानि प्रागादु
 लोद्धे पवित्रे स्थायित्वा धिदुदलः कुशपवित्रं तन्म
 येन नीचं प्रागादुलिङ्गसिंहाकरं संदध्यात् द्यावापृथिव्या
 संधिव्योमं क्षीमाक्षिणे नोद्धृजति यं गंधस्तासु संपित्य
 यस्तिरगि आत्मानं समाहितमनसं मन्येत् नतः डां ह
 वं व्याहृतीति तत्र सकृदुक्तां डाति व्याहृतिं प्रतिप्राप्य

दल

१८६ कानकार्या ततश्चः अर्ध्वं प्राः अर्ध्वं चः ततः सर्वा
 मनसानीयां एवं त्रिवारं पाठित्वा पूर्वाभिसंधितं क्रम्य
 तमिन्त्यर्थः स्तुताद्यधीयीत् नमो ब्रह्मण इत्येतां वि
 रुक्ताग्रसाववदत् यदा गृहे प्रत्यक्षं करोति तदा मनसा
 जयः स्यात् नमो वाचस्पतिः ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधी
 यीत् दिवान्नक्तयेति अथ तर्पणं स्मृत्यर्थं सारं व
 स्रुद्रादिन्यरूपास्तु आर्द्रार्पणं तर्पयति नतः नामगोत्रे
 समुच्चार्य निलस्तीर्थं सुसप्तः अथ वा आर्द्रशब्दो गो
 रायादृत्या तर्पणोपिवर्तते इति वत्सादीनामसहितानां
 त्रैवित्रादीनां तर्पणमस्तु यत्नां शिष्टाचार एव प्रायशो
 दृश्यते एकोदशेन चैव वैमानुषे दोकशो स्मृतो पि
 तृणां तर्पणं नैवास्तु यत्नकृताः सदिति अथ तर्पणं
 साधनं स्मृत्यर्थं सारं अन्वारध्वेन सव्येन दक्षिणमुपा

गीता सद्यो नराभ्यां यो यो गीतमप्यवाप्तं पर्याप्तं तदेति
 त्रि शतशब्दः पञ्चादयं पञ्चाहं त्वेनैव न्ययः दृष्टव्यः
 ह्योः दक्षिणापि नदी येन जलसिचयः पयावर्धये
 द्दिशो नैव गच्छीयात्पितृनी येन संयतः सत्पराभ्या
 जलदेयं नासवशो भ्य एवैव गात्रं नाम स्वध्याका सत्प
 येदुर्ध्वं शशनि श्रीधराङ्गक्यागी अन्वारधेन तद
 येन पारिणादादित्तिरो ननु तत्पत्तामिनि निसेत्तव ना
 न्नाच प्रसावादिनेति एव सव्यनाचारधेन पञ्चासुग्न
 नददित्तिरो नैव कर्तव्यं नैव न पारिणाज कर्तव्यं न पयो
 कर्तव्यं एव हस्तेन नो येन यः कुर्यात्पितृन परो
 त्पितरो न प्रशंसति न प्रशंसानि देवताः अत्र वाचते
 केन कर्तव्यमिति उभाभ्यां पितृन कर्तव्यं सव्यं हस्ते
 लेन न दक्षिणेन कर्तव्यमिति चेत् तयोचव्या प्रदक्षे

न उभाभ्यामपि हस्ताभ्यामुदकं यः प्रयच्छति स
 मूढो यात्रिकालस्तत्र निवाकाशीरा इति अर्थानि
 वेद्यो देवार्थितर्पणो इति कोचिन् नापि न तर्पणो
 नत्र हस्तद्वयस्ये विधानान् तस्याच योगी आद्रे
 विवाहकाले च पारिणैको नदीयने तर्पणो नूतने
 वज्रलं देयं नुना त्वयेति इति वचनविरोधसन्निय
 याशारवावस्था बहुवेः सव्यहस्तलग्नेन दक्षिणेन क
 र्त्तव्यं तस्याच स्कोदे अन्वयध्वेन सव्येन तर्पणं यादु
 नायकान् ब्रह्मादीनां तिलादेवान् मरीच्यादीनां त्वया
 मृगीन् इतरे रजलिनां कायो तस्याच देवतास्तर्पयती
 त्वत्र साधनस्यानुक्तत्वाद् दक्षिणहस्ते स्थिताः दक्षि
 शाप्रतीयादमादिशस्यति पारिणाजोक्तः वसित्वा वसिते
 चक्रेत्येते विस्तीर्णावाहयि विधिस्तर्पणोक्तं यन्तपार

१८७

त्रेतुकदाचन योगी यात्राद्वाजलमादाय शुद्धयात्रांतरेक्षियेत
 जलदूराधिवागर्तनस्यलेतुविवर्हिषि यद्यह्वानिधि
 वेतनिलान्समिश्रयजुले अत्यथावामहलेनमनुतयसा
 आरमेन नोदकेयुनपात्रेयुनकुद्रोतकपाणिना नोयति
 युतिनतोययङ्गुमानप्रदीयते विष्णुः स्थलेस्थित्वा
 जलेयुक्तप्रयथेदुदकंनरः नोयति युतिनतोयां पितृणां
 नृनिर्धकः असंस्कृतमृजनिषयमेतत्त यथाचकासां
 जिनः देवतानां पितृणां च जले दद्याज्जलाजलि असंस्कृत
 प्रमीतानां स्थले दद्याजलं पुनः अनास्तृते स्थलेन कर्तव्य
 मिति अतएव हारितः यत्राशुचिः स्थले वा स्यादहो दे
 वनाः पितृन् तर्पयेत्प्रयथात्वायासर्वमपुत्रप्राप्तयेत
 हारिनः आश्वात्मा जले कुर्यात्त पराचमनं जपं च
 केवासास्थले कुर्यात्त पराचमनं जपं च

मार्जन

१८८

यत्तज्जयादानं देवता पितृ तर्पणं जलमध्ये च कुर्वताः शु
 द्धवस्त्रो न दुष्यान् व्यासक्त जलस्थयो समविकल्पमाह
 जपित्वेवंततः कुर्याद्देवार्चि पितृ तर्पणं तस्मै चैव जले मंत्रैः
 स्थले वा दोषवर्जिते यमः मन्त्रेणैव तर्पणं कुर्यात्कारये
 लेहचमनमये तर्जुन्यंगुष्ठयो योगितेः पुनः पितृ तर्पणं वत्
 अंगिताः तर्पणं प्राप्तेन कुर्याद्धारिधारया कुर्यात्तय
 पितृ तर्पणं पौरवन्तरकोत्रजेन होमैतत्पर्यकाले च वि
 वाहिनाः पुत्रकर्मणि अगमाश्चैव येषां पुत्रद्वारयत्तत
 थं पारिगनेकगुणं शोक्तुं दर्शः शान्तगुणं ततः तर्पणं
 स्वद्वयात्रेया अस्तथापीपकल्पने स्वद्वयात्रेयपरागमन्य
 शास्त्राविषये अनामिकया धृतं हिम तर्जनीयां रोप्यमेतत्त
 कानिष्ठिकां धृतः स्वद्वयेन हृता भवेन्नरः योगी दत्त
 पवित्रनाम्न वाराजतं हिममवच विभूषादक्षिणपारो प

१८६ विज्ञेयचरोत्तरं श्रीलान्तानप्यभावेत्तत्सवरारिजनात्वि
 न्नं तदभावेत्तत्कुर्वन्तिदभैर्नित्रेशावापुनः त्रेजस्वयन्त
 वेकत्वादिवदभौत्विक्तराः दद्यान्ताहिगुरागानिपिन्ने
 अपसव्येचपाथिवः स्मृत्यसारे सप्तस्यासविवार
 चजन्मदीदिवसेषुच गृहनिर्भूंसलिलंनपर्याप्तंरुभवे
 त् उद्धतजलज्ञानप्रकसराचिन्ता नपरात्तुपन्नस्थजल
 दित्तिहापात्रोत्तरेकार्यं सोदकगर्भवासवाहायस्थलवा
 वाकार्यं तत्स्त्वानिलतपर्यागृहभवेत् कान्त्यायतः
 मद्यायुगादोभरयातीर्थेपर्वविशेषतः तिलेस्तत्पर्य
 रांकुयाध्याह्नकयात्रियत्ततः एतच्छस्त्वान्तरेविषय
 व्यासः प्रनपत्तव्यनीयानिसेक्रान्तोनिधित्तिपर्वसु
 विविधपिन्नेयवारेकर्तव्यंनिलतपर्यां निशायासंध
 योगहमानापितरोदयेहति यस्मिन्नेस्तत्पर्यांकुयात्मना

१८७ ब्रह्मघातकं अत्रदायाहिनिलग्रहारासुपलक्षणां केवलं
 मपितत्पर्यांतकुयात् इतरत्रनिलतपर्यांकार्यं तथा
 चसंवर्तः रविशुक्रेत्रयोदश्यांसप्तम्यानिशिसंधयोः
 तिलतपर्यासंयोगात्तज्जलंरुधिरंभवेत् स्मृतिसारे
 भानुवारेभौमवारेनंदामृगुमद्यासुच त्रयोदश्यांनुस
 प्तम्याभरयायोकृतिकासुच अयनादिनयेचैवचतस्र
 पुष्यगादिषु पिंडदानमृदास्नानंनकुयात्तिलतपर्यां
 मित्रि स्मृतिचंद्रिकायां विवस्वमदारांचिवोत्तिलेस्तर्प
 रामंजनं सप्तम्याचनकर्तव्यंताम्रपात्रेचभोजनं
 वामहस्तेतिलंधृत्वायःकुयात्पितृतपर्यां देवान्दधी
 न्पितृनृन्तिभ्रातृमनानरकंप्रजेन् मान्दपुरवोअयोस्ति
 सप्तसासंदद्याज्जलांजलीन् चीन्नीतपयान्यास्तसामेके
 कमजलिं एवमुक्तप्रकारेणप्राङ्मुखोभूत्वादिकीर्त्यन्त

१८६

ययेत् एकवचनेत्यप्यत्र द्विवचनेत्यप्येतां बहुवचनेत्यप्यत्र
 अथप्राद्वहत्तर्पणानेरायः पूर्वतिलोदकं दत्त्वा आमा
 इत्युक्तारयेत् प्रत्ययेन भवेत् पूर्वपरहमिति तिलोदकं संग्रह
 दशतिलोदकं पूर्वपश्चादद्यान्महलये माना पित्रोक्तये
 पूर्वनायपश्चात्तु परहति समुत्तः पदप्राप्तिरिति वाच्यम्
 तस्य तिलोदकमिति प्रत्ययान्तं तिलं दद्यान्निविद्धापि परह
 ति वगैकस्य वाचाग्रेणामन्यथा न विवर्जयति इति हारि
 तः ततः परं हिक्रवति ततः परा पुरुषः इति न च यो लल
 दमे इति प्राज्ञः स्नात्वा तुतेः रुधीः इति वा स्यात् इति प्राद्वह
 पिं इति प्रत्ययप्राधान्यात् सिके सवत्सरे विमाके नतजयाति
 तत्तपरां गारयः यस्तु तपयति न्मातः कृत्वा प्राद्वह परहति
 पितरस्तु इति गारयान्न च कथं न च नृश पर चः प्राद्व
 कृन्मत्यो यो नतपयति पितरन् अतः प्राः पितरस्तस्य प्राप

५

६

६६

दत्त्वा प्रजातिने स्नात्वा नीरसमासा घडपविश्य कुशासने
 संतप्य यो पितृन् सर्वान् स्नात्वा वस्त्रं च धारयेत् नैव प्राद्वेदि
 ने कुय्यति तिलोदकं पितृन् तपरां प्राद्वहत्तपरे हिवनपरां
 नृसमाययेत् इति प्राद्वहत्तपरां विरायिः अथ्यप्रकृतं
 प्राद्वहत्तपरां यतोपवर्ती प्रजापतिरित्यादिवर्गमंत्रना।
 तमेतेन कोमत्रिंशतिर्देवताः मुक्तानि तिलेस्तपयेत् अ
 यमममनि विष्टां प्रकाशयित्वा अथ निविती उद्वह
 खः शताचिन्तयन्ती दशशतद्वितीयेन तपयेत् प्रकृत
 पिवाका भेदः पूर्ववत् अत्र कुतुरिति तप तपेव सवकादी
 अत्र मम उच्यते तपयेत् नद्याचारिके सप्तकश्च सप्तदश
 म्नाहसी यश्च सप्ताननः कपिलश्चासुरिश्चैव नोक्तः पंच
 शिरवस्तपेति अथ प्राचीना वीती दक्षिणाभिमुखः
 स्नात्वा विन्यादित्रयो विंशतिवाक्तेः पितृन् तपयेत् इति

७

१६० लेस्तर्पयेत् अथप्रयोगः ओं अग्नितृप्त्यन्तु विष्णुस्तृ
 प्त्यन्तु ब्रह्मातृप्त्यन्तु वेदास्तृप्त्यन्तु दे
 वास्तृप्त्यन्तु ऋषयस्तृप्त्यन्तु सर्वाणि श्रेयांसि तृप्त्यन्तु ओं
 कारस्तृप्त्यन्तु वयदकारस्तृप्त्यन्तु वा हस्त्यस्तृप्त्यन्तु सा
 वित्रीस्तृप्त्यन्तु यज्ञास्तृप्त्यन्तु धावाद्यधिधीनृत्प्यन्तु
 अन्तरिक्षास्तृप्त्यन्तु अहोरात्राणि तृप्त्यन्तु संख्यास्तृप्त्य
 न्तु सिद्धास्तृप्त्यन्तु समुद्रास्तृप्त्यन्तु नद्यस्तृप्त्यन्तु मि
 रयस्तृप्त्यन्तु क्षेत्राद्याधिवनस्पतिगंधर्वाक्षरसस्तृप्त्यन्तु
 नागास्तृप्त्यन्तु वयसिस्तृप्त्यन्तु गावस्तृप्त्यन्तु साध्या
 स्तृप्त्यन्तु विष्वास्तृप्त्यन्तु यक्षास्तृप्त्यन्तु रक्षांसिस्तृप्त्यन्तु
 भूतानिस्तृप्त्यन्तु एवमाजिस्तृप्त्यन्तु अथ विधीनं कुर्या
 लं निवीनं कंठं विनं ३० शतं चिंतितृप्त्यन्तु नाथ्यमास्तृ
 प्त्यन्तु गन्तमदस्तृप्त्यन्तु विष्णामत्रस्तृप्त्यन्तु वामदेव

तृप्त्यन्तु अत्रिस्तृप्त्यन्तु भरद्वाजस्तृप्त्यन्तु वासिष्ठस्तृ
 प्त्यन्तु प्रगाथास्तृप्त्यन्तु पावमात्यास्तृप्त्यन्तु लोदस्तृ
 क्तस्तृप्त्यन्तु महास्तृक्तास्तृप्त्यन्तु सनकस्तृप्त्यन्तु स
 नंदनस्तृप्त्यन्तु सनातनस्तृप्त्यन्तु कपिलस्तृप्त्यन्तु
 आसुरिस्तृप्त्यन्तु वोढस्तृप्त्यन्तु पंचाशिरवस्तृप्त्यन्तु अ
 थ प्राचीनावीती एतन्तु जैमिनिवैशंपायनयैलसूत्रभाष्यभा
 रतमहाभारतधर्मचर्यास्तृप्त्यन्तु ज्ञानंतिनाहविगायगी
 तमशाकल्यताश्राव्यमांडव्यमांडक्यास्तृप्त्यन्तु गर्गिवाच
 कृवातृप्त्यन्तु वसुवाप्राप्तीधेयीनृत्प्यन्तु सुलभाभेनेयीतृ
 प्त्यन्तु कहलंतर्पयामि कोशीनकंतर्पयामि महाकोशी
 नकंतर्पयामि पैग्यंतर्पयामि महापैग्यंतर्पयामि सयज्ञ
 तर्पयामि सारवायनंतर्पयामि एतरेयंतर्पयामि मही
 तरेयंतर्पयामि शाकलंतर्पयामि वाष्कलंतर्पयामि स

२६३

[illegible]

समुद्रनालोकादिदमस्तानिलोदकं येकेचास्मत्कुलेजा
ताअपुत्रागोत्रिणीमृताः नेष्टरुतमयादनंस्वनिष्योडिनी
दकं एतदसंस्कृतप्रगीदतोदकं स्थलएवदद्यादित्युक्तं म
वतिपूर्वमेव गर्तेवाप्यभुचोदेशोनिदिपित्तपरिणोदकं अ
न्यत्रनिक्षिपेद्यस्तपित्तरुसन्तजायते प्रांसवः एवंयः सर्व
भूतानितर्पयेद्वहं हिजः सगच्छेत्परमंस्थानंतेजोरूपमना
मयं पितृक्रमोपरपक्षप्राप्नुवत्यने कारिका अथेतुब्रह्म
यज्ञोस्यभिदायादानादिदक्षिराग कुर्यान्निष्टुनशायानो
वाब्रह्मयज्ञमसंभवे देशेभुविस्वयंवास्यान्नदानध्यानइत्य
ते प्रागृध्वंवाभवेज्जायवेष्टदेवारव्यकर्मसाः उद्धुमेवतुय
ज्ञोयंतस्मादग्निधिपुजनं तारायरां सचक्षिजर्परागद
वकिपप्राधाप्रातराहुनेः वैष्टदेवावसानेवाब्रह्मयज्ञोविधी
यते चंद्रिकायां यदित्यन्तर्परात्पूर्वब्रह्मयज्ञोहनिह

१६२ स्वामनुष्ययसंवेदनः स्वाध्यायमाचरेदिति यस्य पंच
 महायज्ञाः प्रवर्तनेने गृह्यचर ननु हे सर्वनीर्था निसदाति
 दुर्लभो न कः पंचयज्ञाः प्रयोमोहान्न करोति गृह्यप्रमा
 धनस्य नायं चतुर्थो लोको भवति निशाचरः एतेभ्यः पंच
 यज्ञेभ्यो यद्येकोपि विहीयते मनस्य यागुनि सस्य प्रा
 यश्चित्तं विधीयते एवं द्या ह्वा विप्रमादादकृतेन नु किं अहं
 त्वत्तं नु मानिर्दुत्वाच्च न स्त्रीवास्तुगीजपेन दृष्टा हं द्या दृष्टा हं
 वानिदृतेषु च सर्वतः ज्ञानस्त्रीवास्तुगी दुत्वाका यस्तेन
 मते च नः अकृत्वा न्यमं वदं पंचांगं च कृत्वा दिव उप
 वासेन मुद्भिः स्यात्सुमंते मन मीदृशं संग्रहे वेदिकायां
 नुविन्यात्तां कर्मणां विपातने स्नानकव्रतलीपि च प्राय
 श्चित्तेन भोजनं इति ब्रह्मयज्ञः अप्योपाकर्मा न त्रेदं गृह्य
 तत्र अथानो ध्यायोपाकर्मा मधेयी नां प्रादुर्भावेन

शीतप्रावरास्ययंचम्यां हस्तेन वेति अत्र कालत्रयमु
 त्तं प्रावराभासस्य प्रवरो कार्यं अथवानन्मासे हस्त
 युक्तायां पंचम्यां कुर्यात् यदा तन्मासे अष्टम्या उषधीयो
 भवंति तदा भाद्रपदे प्रवरो न तत्र कार्यं तथा च कारिका
 अष्टम्यो यद्यस्तस्मिन्मासे च न भवंति चे नदा भाद्र
 पदे मासि प्रवरो न करोति नदिति तथा च स्मर्यते तम
 प्रावरायोर्वापि ह्युपाकृत्य यथा विधिः वेदरंभं प्रकुर्वी
 त अत्र न्यथा दोषवा भवत् यदा मास द्वयेपि उपाकर्म कालाला
 मस्तदा यादमासे कार्यमिति या हस्तन्यत्रतः यदि मास द्वयेन
 स्यादा यादं तैत्तिरीयकाः बहुचः प्रवरो कुर्युहस्तद्विकर्कट
 र्वो अंगिरापि सिंह रवौ प्रावरो ह्युक्त्या यां प्रोक्तुपादिको
 आयादेकवर्कटवापि वेदरंभं चिजानयः अत्र बृहस्पतिना
 विशेष उक्तः तमद्वितरभागे ह्युक्तव्यं सिर्युक्ताको वर्क

१८३

है संस्थिति भावावयव कर्तृत्वादिगणितानि विगते आव
 स्यात्प्रोक्तं यथा चोक्तं नियन्त्रासुहृत्के विद्वत्सामुद
 सोत्तत्रोपायकर्मनिर्णयनेन अपरं आवर्गोपाय
 मासीत्तस्मात्प्रत्यक्षेण नैवेद्यदधिकीयाह्यामात्यदे
 दधिकीभवित् यन्मया योदधिके कुपुं आवर्गनेनियंत्वाक
 वह्वाः प्रवरगे कुर्युर्ग्रहसंक्रांतिवज्जिनिशितियदुक्तं तत्रैवं
 व्यवस्था गर्गः अत्रैवात्रादधस्तात्त्रेत्तसंक्रांतिग्रहणं भवे
 त् उपाकर्मतत्कर्तव्यं प्रत्यक्षेण दोषकृदिति धाविष्टुसंयु
 त्तयोगो गृहीतो गति उत्तरायादवेधानिधि प्रोक्ति ननु
 यत्कर्म उत्तरायादसंयुतं संवत्सरकाले आयास्तत्तरागा
 देवतप्रयत्नि नायं स नैव कारिका आवर्गः पौराणिकी
 च संगवस्थग्यदा भवेत् नये योदधिकीयाह्यामात्यदो
 दधिकीवाचित् ग्रहसंक्रांतिवज्जिनि प्रत्यक्षेण पर्वकारः न

प्रवरो

न दे

मात्र परविद्या उपादा यत्र ग्यजुः सामशास्त्रिभिः उ
 पाकर्मसंगतिस्त्वं श्रुते देवानामिति श्रुतेः उपाकर्मपू
 र्वादि कुर्यादिति सामगेः अपराश्रितकार्यः तथा च तस्य
 यन्ते मूलपदोत्पत्तेन उपाकर्मपरश्रितकामिति के
 वलः उपाकर्मोत्पत्तेन च वनस्थानात्परीष्यते धार
 सा ध्यायतां गत्वा ह्रस्वमिमांशं ब्रह्मचारिणा स्मृतिसा
 समुच्चये यत्तीर्थवातं कर्तव्यं आवर्गो गुरुमुक्तयोः
 मोक्षोपि वा द्विकोवात्येति त्ववत्कर्मचोदितं गुरुभा
 र्गवयोर्मोक्षेवात्येवावा द्विकोपि वा तथा धिमासं संस
 र्गमलमासादि विज्ञेः अथ यन्मोक्षकृतिर्न स्यात्कृतं क
 र्म विना वाक्यं आचार्यः कार्यनाभ्युदय आचम्योत्
 तेस्मान्नेच कर्मणि कारिका कर्मध्यामिदं केचित्तोकि
 कार्त्तिके प्रकुर्वीत इति अप्यप्रयोगः प्राणानायाम् आचम्य

आचम्य

वै =

१८४ तिथ्यादिकं संकीर्त्य अधीनानां च धेव्यमाराणानां च
 स्थानो ध्यासविधेद्विप्रो प्राचो यदा हुन हृत्य चारितं वा
 सार्त्तानां धुवसंवरानां गमनी पवित्वा विनं हृत्य चारितं वा
 सार्त्तानां धुवसंवरानां विधेद्विप्रो प्राचो यदा हुन हृत्य चारितं वा
 तिनीनां यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता
 दसा माप्या यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता यजुर्गता
 वेदग्रहणाधिकाराय च इति रेखा मुद्रा हुन विदानीं पु
 नर्गता हराणां च चियावद् धीनमंत्रां विस्तेन यच्च देवता
 धासनया श्रीनस्मान् कर्मणि ध्यानया वत्कालप्रोक्तं
 कर्मः उपो कर्मरिष्यं कर्मरिष्ये उत्सर्गचायं प्रयोगः उत्सर्गना
 ध्याति प्रान्तिष्टोपनां कृत्या पुनर्दद्यात्कालो संकीर्त्यम
 या क्रियमाणोऽप्युपकर्म होमेन वा ध्यानं करिष्ये देवना
 मरिष्टो हार्यमांस्मिन्नाहिनिना विद्यादिचतुर्व्ययं उत्तम

प्रधानदेवतावदेत् सा वित्री ब्रह्मात्मं अहं मेधां प्रज्ञां
 धारणां सदस्यति अनुमतिं इदाह्वीन् आज्यद्वेरा
 तथा अग्निं अचुराह्वयाम् अग्निं शकुंतपदिरूपेद्रं अ
 ग्निं मित्रावरुणे अग्निं आपः अग्निं मरुतः अग्निं दे
 वब्रह्मवर्माणि अग्निं इंद्रासोमो इंद्रं अग्निमरुतः सोम
 पवमानं पवमानसोमं अग्निं संज्ञानं दधिसक्तुद्रव्ये
 राशे वेसास्विस्तुतमाग्निपरमानं यज्ञोपवीतेने धासत्र
 हुनेन रुद्रविद्यादिसद्यो यद्व्य इति संकल्प्य सानि धावग्ने
 वाधायाज्यसंस्कारं कृत्वा ज्येष्ठं दधिसक्तुद्रव्यं पर्याग्निक
 रराकृत्वा ज्योत्स्वतो सानि ते यान्तिः प्रोक्ष्य संकल्प्य धामि धा
 स्तां गतं चान्वारं ध्वं शीव्यं अक्षं व्यतं कृत्वा सा वित्र्या धेन
 वभिर्मंत्रैराज्यं कृत्वा मिमील इत्यस्य वेष्टामित्रोम धुंष्टं वा
 ग्निर्गायत्री प्रधानवरुणेने० कथुभकोमंत्रावरुणे

२६५

१६६ तेवास्यात् अत्र दधिसक्तप्राशनं कृत्वा पवीत्रपरिग्रह
 शांक्रियान् संग्रहे प्राशनं दधिसक्तनामुपवीत्रपरिग्रहः
 हः माज्जनं वेदसंबंधो भवेत्ति एतन्नेतन्ने गालवः
 यज्ञोपवीतानां नवनवानि कृत्वा तदुत्तममन्त्रादुज्जेद
 धाम्नी स्वयंतु देवात्मपितृभ्य इत्युदधारं धारय मि
 मिप्रसिद्धं एवं ससिध्यागुरुः दधिसक्तुः प्राश्नाच्च योप
 वीता विरुत्वा दत्वा च धारयेत् ततः माज्जनं कुर्यात्
 तत्र कारिका पस्तिररा दमेज्जिते रत्ने दधितिर्जलिं अ
 न्नं सच पितृवायस्ताभिः कुर्वन्ति माज्जनं अथ शौनकाः
 परस्तिररा दमसिगामधस्थे निहिते जले अपामांसे
 च नैयतन्माज्जनं संप्रचक्षते माज्जयित्वा नियमि अरति
 यश्चादग्नेस्तु दमेज्जिते प्रागग्रे रूपविशेष आसिध्याप
 शरावादेदमंस्तत्र निधाय च प्रागग्रदमं गमस्तिर्जलं

६७ लांजलीतयेति ततः गायत्री विरुत्वा वेदारंभ कुर्यात् कारि
 का सव्याहती जपंत्युच्चैः सावित्री वस्त्रयज्ञवत् त्रिरभ्यसेत्
 रोकारं व्याहती आत्रकर्मणीति ततः एव गायत्री वेदेत्
 ओम् ह्रस्वः स्वः चरणाः ओम् ह्रस्वः स्वः अर्द्धचो २ ओम्
 ह्रस्वः स्वः अनवसाजीयः ऋक् ३ ततो वेदादिमारभेत्
 अग्निमील इति स्तुतमनुवाकं ततः अग्निर्वेदेवानां
 मवमो विष्णुः परमः अथ महाव्रतं एवंपथा एतन्कार्म
 अभातः साहिताया उपनिषत् विदामधवचिदा महा
 व्रतस्य पंचविंशतिः समिधेन्यः अथैतस्य समाम्नाय
 स्य समाम्नायः समाम्नातः अथ शिदां प्रवक्ष्यामि पं
 चसंवत्सरमयं मयस्स तज्जमनलगसंमितं गोः ग्मा
 वृद्धिरादेच इत्येत्वो जेत्या अग्रमो याहि वीतये शवो
 देवीरभिष्टुये अथातो धर्माजिज्ञासा अथातो ब्रह्मजि

१८७
व

ज्ञासा नमो ब्रह्मरा इति चिन्ते विवाहस्तुता प्रसाववदेत
मन्त्रव्रतचारिविषये विशेषज्ञः कालादर्शे भोजी-
सुतोपवीतचतुर्वेदं धारयेत् कटिहस्तचैव नववन्धव
स्ततप्येव च व्यासः उपवीतनववन्धुकाटिहस्तचैव मेव
लां धारयेदजितेदं उपोशात्यश्रुतिविधिदिति एतद्
डादि धारणा मुपवीतपरिहृता कालेनैव प्रायश्चित्तमपि
होमशेषसमापयेत् यदा कर्म द्वयमेककाले चैत्रदाउत्स
र्जनं कृत्वा पश्चादुपाकर्म कुर्यात् अस्य कर्मणः फलमह
कात्यायनः अथाध्यायानामुपवाकर्मसोत्तरविधि विधिजैः
क्रियते कर्मरात्तेन उत्साप्यायनं न वेत् दोषं च सर्व
इह संजने च देवानामुपाकरणमेव च श्रुत्वा विदजायेत
फलमाप्नोति मानवः कारिका अनध्यायात्कृतोति
प्रत्यपरिहृत्य त्वधीयते यत्त्वं सर्वमधीते सो प्रारभेत सुमे

नरः

हानि समाहृतोप्यधीयानामधुमासादिवर्जयेत् अ
तोस्तानोपगमनमन्येन स्यानुमन्वते अत ऊर्ध्वपरमा
सानियमेन त्वधीयते इत्युपाकर्म अथोत्सर्जनं अ
ध्यायोत्सर्जनं माध्याह्ने र्गमास्यां विधीयते उपवाक
मिदित्येव विवा ग्रामादहिविक्लिप्त्या दुपलेपादि पूर्ववा
दिति प्रयोगः पूर्ववत् उपलेपाद्यगतिप्रतिष्ठापनान्तकाली
कारिका गृहपक्षं समीपे गेवानि ध्यायन्त्यमधिप्रये
संस्कार्य संकुवत्रानंशं तिकर्मणि चाप्रच नवाज्याहु
निययंतं मुपाकर्षवद्भवेदिति प्रकृतं क्रियमाने होमेन
द्यानं करिष्ये इत्यादि पूर्ववत् त्वाधानं कुर्यात् अत्र द
धिसंकुवन्ति प्रचरोः पर्यर्तितकरां विप्रोदरां च भवेत्
प्रधान होमः पूर्ववत् संकुस्थाने सिद्धचरु रिति विशेषः
स्विष्टकृते च करणा कुर्यात् अत्र प्राशनमाजनिनस्तः रुड

चतुर्धाविदाधारंभंकुयान् तप्याचकारिकायां वेदाधारम्
 १६८ सांस्कृत्याशेषकर्मसमापयेत् वेदाधारमवविधः तत्रैतदंस्त
 त्रं ओंपूर्वाव्याहृतयः सावित्रीचत्रिरभ्यसेत् अस्यार्थः
 पूर्वमोक्तस्तत्तत्सिद्धोव्याहृतयः समस्तास्ततः सावित्री
 ९- अनत्रयंत्रिरभ्यसेत् चशब्दः प्रणवव्याहृतानामभ्यास
 सार्थः तृतीयवचनं पद्योर्ध्वशोभनवातासित्यत्र त्रिव्यादित्येव
 तैसर्वमिति तृतीयमित्यस्त्रेज्ञापिनोदुनिकृत्वाकथ्यते
 तृतीयवचनं पद्योर्ध्वशोभनवातासित्यत्र त्रिव्यादित्येव
 मर्थः अनवावसवसानोयमित्यर्थः अथवेदादीन्
 अग्निमीले इत्यादिसूक्तमनुवाकंवाशासेत् ततः अग्नि
 वेदेवानामवमोविष्णुः परमः अथमहाव्रत एवमप्या
 एतत्कर्म अथानः संहितया उपनिषत् विदामद्य
 वनिदा महाव्रतस्य पंचविंशतिसामिधेयः अथेतस्य

मास्त्रायस्य समास्त्रायः समास्त्रातः अथाशीक्षाप्रवक्ष्यामि
 पंचसंवत्सरमयं अथरसजगत्तल्लगसंभितं गो ग्मा वृद्धि
 देव इत्येत्वोर्जत्वा अग्नश्चायाहिवीतये शन्नोदेवीशमिष्ट
 ये अथानो धर्मजिज्ञासा अथानो ब्रह्मजिज्ञासा तमो
 ब्रह्मराज इति त्रिरुक्ता प्रणववदेत् ततो होमशेषसमापये
 त् अथायात्रीरंगत्वात्तात्वा त्रट्थीं पूजयेत् कारिका
 अथानीरमरांगत्वात्तात्वा त्रट्थीं पूजयेत् उपकर्मशीतो
 त्तमर्गगोतमादीं प्रसप्तवे त्रट्थीं तदभिमियात्कृत्वा पूजयेत्
 पयिज्जतः बोधायनोपि गोतमादीन् त्रट्थीं तदभिमियात्कृत्वा
 दभिमियात्पुनः पूजयित्वा यथा शान्तिस्तथैव शशु प्रेत
 अथ त्रट्थीं पूजयेत् निष्ठादिकं स्मृत्वा अस्माकं समस्त
 ६८ पापलयाप्यं त्रट्थीं पूजयेत् कल्पान्क फलप्राप्त्यर्थं उत्सर्ज
 नं विहितमस्मिन् पूजयेत् करिष्ये इति संकल्प्य बोधशोपचारैः

१८८८ पूजयेत् कश्यपोत्रिभिरक्षत्रोविष्णुमित्रोप्यगोत्रमः
 जमदग्निर्वसिष्ठमुष्मसंनेत्रदययः स्मृताः सप्तत्रय
 यः शुभाश्रितः सर्वपापं मुमुक्षुः सर्वपापव्यपोहं
 अज्ञाताज्ञातनक्तं पूजामंत्रः व्यासः विष्णुसप्तमि
 दमे द्वादशांगुलदधिकैः चतुरंगुलमग्रं स्याद्वाप्येमेका
 गुलस्तथा प्रदक्षिणात्रयं कृत्वा त्रयवितावाहसृजये
 ने त्रयवितामचनं सप्ततपयेचान्वीतिना आस
 नं पाद्यमर्घ्यचस्तनपंचामृतेः दृष्ट्वा वस्त्रापवातगंधा
 अपुष्पावाभरणातिव द्रुपदीपतलीदत्तानां वृत्तं च विस
 र्जितं तर्पयित्वा यथा न्यायं वेदोक्तविधितान्नशति वे
 दादुहिष्ययत्नस्तान्नपरां त्रयविष्टं सर्वसर्वप्रकारं
 व्यंतनचायः प्रवृत्ते ततः सावित्र्याधिकान्त्रिंशद्देवतास्त
 यस्मिन् कारिका साविधानवाग्याद्यादेवतास्तपयेदथेति

सावित्रीनर्पयामीति तर्पयेत् जयंतस्त्वग्निमीलादि
 मंत्रेस्तर्पणमब्रवीत् अथ ब्रह्मयज्ञां चानर्पणं कुर्यात्
 कारिका ब्रह्मयज्ञांगमुक्तं यन्नर्पणं स्यादिति नामिदिति
 अथ यमनर्पणं मम समस्त पापक्षयकाराधर्मराजप्री
 त्यर्थं यमनर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य दक्षिणां मुख
 उपवीति देवतां च तानिलसहितैर्जलैस्त्रिभिर्यमायतनैः
 यमं तर्पयामीति तर्पयेत् एवमुत्तरत्रयज्ञेयं यमं
 धर्मराजं मृत्युं अंतकं वैवस्वतं कालं सर्वभूतक्षयं
 ओदुंबरं दधं नीलं परमेष्ठिनं वृकोदरं चित्रं चित्रगुप्तं
 १८ स्मृतिसारे चतुर्दशोत्तमं त्रयः प्रत्येकं त्रयमाति
 त्तः एकेकेनानिलैर्मिश्रादद्यात्तीक्ष्णं कालीनं यज्ञो
 ५०० पवीनीतयायं प्राचीनावीतितांत्यप्या देवत्वं चापि न
 त्वं च यमस्यान्तरिक्षं हेमाद्रौ उपाकर्मापि दाक्षेत्याहुता

२०० गीः प्राग्नेतु गोभिलोपि अध्यायामुपाकर्मकुर्यात्ता
 लेपराश्रिते सर्वाहेतुविसर्गस्यादिनिवदविदोविदुः
 यदोत्सर्जनं पूर्वस्यान्तदेवोपाकर्मपरस्मैकस्यात् एव
 निवक्रियते तदा पूर्वाह्ण एव च अधकारिका अत आ
 रभ्य चामासा चङ्गानि च धीयते सुक्ते वेदानधीया
 न्कृत्स्नैर्गानीति केचन कर्मक्षयमिदं केचिदौकीके
 नो प्रवर्तने इत्युत्सर्जने अध्यात ध्यायः यमः प
 दद्वये च तद्वद्व्यामद्युमं धितयनया अनियतितये चै
 वनप्यापत्तां नयोरपि मवादे च युगादे च नाधीयीत
 कदाचन युगादिमन्वादि लक्षणं प्राद्वप्रकसो वदयते
 गर्गः सत्रोपामद्व्यादवर्किसप्तमी स्यान्नयोदशी प्रदो
 यः सप्तविंशे यो वेदाध्ययनवर्जितः गोभिलः सत्रोत्त
 नवनाडी पुचठर्थी यदि दृश्यते प्रदोषी सठविंशे यो वे

दाध्ययनवर्जितः स्मृत्यन्तरे च चतुर्थीयाममात्रात्सा
 द्र्यामानुसप्तमी त्रयोदशी प्रदोषस्याध्यामद्वयनिवेशिनी
 गर्गः अध्यायानामुपाकृत्य प्रावरायाश्च वरोनवा याचना
 संपूर्वरात्रौ नाधीयीत कदाचन आपस्तंबोपि प्रावरायां
 पौराणिकस्यामुपाकृत्य मासं प्रदोषो नाधीयीत प्रदोषः
 पूर्वरात्रः आत्रीः प्रातः संध्या त्रिनाडी स्यान्नायं संध्या त्रि
 नाडीका सायं प्रातः संध्यायाश्च नाडीयीत कदाचन दृष्टं धी
 मनुः जनतादृशरात्रस्याष्टावे च समुपस्थिते नाधीयी
 त्नादिजो नित्यं नवद्वयकालिकेषु च उपाकर्मसिद्धिं वेदानां
 मनुष्याय स्यात्तु भवितु इत्सर्गध्यायने द्वितीये पादोत्तरा
 दिने आरापकस्य वेदस्य समाप्ते वा त्र्यहं भवितु स्यात्
 पञ्चमात्रास्य सन्तत्रा रात्रावाहं तत्र रात्रां संहिता ब्रह्मणा
 रायकादिना मनुः उत्सर्गध्यायने अनध्यायस्य

२०२

वेत्त धारणाध्ययनादोहयक्षिरगादिनमेववा विश्वा
 मित्रः समाप्यवेदं त्र्यहं च न वेदाध्ययनं चरेत् आघाघ्या
 यद्वितीयेह किं न मे कामिति स्थितिः पुरारो आघ्या नृसिंहः
 टीकान्तिकी चैव फालगुनी मृगशिरा नक्षत्राणां नाधीयीत
 द्वितीयासमन्वादिषु पुष्यादशु मकराया प्रेतपक्षेहति
 गतिं नाधीयीता द्वितीयाया द्वादश्यां प्रवरगोपित गा
 र्ग्यः शुचावृजितपक्षे च या द्वितीया विधुत्तेये चान्द्र
 मास्याः द्वितीयास्याः प्रवदन्ति महर्षयः आश्वयुक्
 मृक्तपक्षस्या द्वितीया पीतिसंज्ञिता प्रेतपक्षे तु मकरा
 महाभरणी रुच्यते नायधीयीत द्वितीयसमन्वाद्यं च पु
 ष्यादशु अयने दिये चैव विषुवदितयेतथा अतश्चाय
 स्तकान्तव्याम्रत्वादिषु एकाभ्युच्च तृतामेव यो विषुव
 चनये विषुवत्तैव नाधीयीत्तैव पाक्षिणी विश्वामित्रः

नीशसंक्रमरो भानोस्वायं परिविकर्तयत् पूर्वोत्तरादि
 हि द्विजयं दिवाभ्यंक्रमरोनि वृद्धिनाम्येसयेष्टवास्त्रि
 चतुष्पंचभिः क्रमान् यद्वचनस्ति सृभिः सायमनध्याय
 सप्तदशरां स्वाध्यायस्याह्नाध्याये मूर्हर्तद्विदित्याविधि
 स्यात्किंचिदपि त्रिप्रादुर्भूतध्यायस्य शस्येने स्वाध्यायेदि
 वसेअनध्यायनिर्धर्महूर्तद्विप्रादुपरिकींचिदपि स्यान्नम
 नध्यायं प्रादुर्भूतार्थः बोधायनेनोपि यद्यनध्यायदिनप्रा
 प्रावपि स्वाध्यायदिने द्वितीयमहूर्तद्विपरिनिमित्तं विषुये
 नध्यायः विषयमनध्यायप्रादुर्भूतद्विदितयेत गार्ग्यः अ
 नध्यायं निर्धर्मैर्ध्यावेन दितनाडिका तान्तिनादिव
 संसर्वधारणाधमनचरेत् अतश्चायस्य पूर्वेषु रतध्या
 यो भवन्ति ३ अनुसंधादनामारभ्य बोधुशान्तं प्रभास
 रः यावन्नरतिवेत्तावदकालं मुनयो विदुर्विदुस्तमिदृशी

नां सन्निपातो यदा भवेत् तदा अहमन ध्यायमिति
 २२ वेदविदो विदुः यमः यावन्तं प्रजीयेन् न तावच्छ्राद्धेन डोज द
 वे नवश्राद्धमासिके च अन्न ध्यायं स्मरं भवेत् सो यथा
 दास्यैकाहं ज्येष्ठे द्वितीयादिनायेकश्राद्धिने दशम्यां शि
 मा चतुर्थ्यादि दशश्राद्धे एताः भ्योऽपह्नाः स्मृताः
 इत्यन ध्यायं प्रकरणां अथ यमनर्पणां भरणार्थं विवा
 रे च भोगभूत विमिश्रिती यमनर्पणां यः कुर्यात् सर्वपापैः
 प्रमुच्यते दीपोऽस्य वस्तु दुर्दृष्ट्यां कार्यं च यमनर्पणां म
 समस्तं मया पदय द्वा रा धर्म राज प्रीत्या ये यमनर्पणां करिष्ये द
 क्षिणाभिमुख उपविश्य उपवीती देवती चै न निलसति
 नैजले विमिश्रिती मायताः यमनर्पणां मीनिते पयैः
 एव मुनरत्रयं ज्ञेयं यमनर्पणां धर्म राज नर्पणां
 मृत्पुंज पयसा अन्नं वैवस्वतं काला सर्वभूतक्षय

डौंडुवरं दधनीलं परमेष्ठिनं वृकोदरं चित्रं चित्रगुप्तं २४ इति १५
 नर्पणमनर्पणां अथ भिष्मनर्पणां स्नात्वा च मयमसं वत्सरसंचित
 रडुरित्तय द्वा रा परमेष्ठिनं प्रीत्यर्थं भीष्मनर्पणां करिष्ये इति सा
 कल्प्यतिर्कति त्रयं वितीयेत् नर्पयेत् नैवेद्या प्रपद्ये गोत्राय सां क
 न्यप्रवराय च अत्राय ददाम्येतज्जलं भीष्माय वर्मिणे भीष्मा
 यप्रदास्यानिलोदकं भीष्माय नमः भीष्मानर्पयामि अथ
 प्रवराय कर्मः जज्ञः प्रवरायां पौराणि सायां स्नात्वा पूर्वस्ति वृद्धि
 श्राद्धं कृत्वा दिवैव नर्वकालं शयनं सक्तुभिः पुरयित्वाग्नेः पूर्वा
 त्वे शिरो निदधाति वैकं कनीद्वर्मिणि ध्याय पुरोडाशं यि
 व्रीहीत वंचतं पावं पुरोडाशं कपालं च संभृत्य प्राच्यां दिशि मुचि
 देशं बल्यं च परिगृह्य स्वाग्नायाय वधाता प्रत्रययेत् कृत्वा अ
 संस्कृतो जाज्येते कपात्रं त्वा अन्नं किं अथास्तमिते सूर्ये प्रा
 रागताय मयति प्यादिकं स्मृत्वा मगपुत्रादीनां रोगं विना

समस्तपापयद्धारप्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्याधिरूपप्रवशाक
 २-३ म्कारिष्ये इति संकल्प्य समिद्रयमादायास्मिन्कर्मसिरीडक्ता
 देवतापरिहारार्थं रस्मिन्त्रत्वाहिते ज्योचक्षुषीं प्राज्यतांते
 त्पंतमुक्ता अग्निचतुर्वारं चरुद्वयशाभौम्यात्कृतं पुरो
 ऋ=डाशेनमग्निप्राशयेन वाजिदेवता धान्याद्व्येराशेषे
 शास्त्रिष्टुक्तमित्यादि पूजापाननिधानं नंदत्वा पुरो
 डाशदेवतातां पंचानां निर्वापप्रोक्षणेन ह्यं कृत्वा विधा
 तादिपूर्ववत् नंदुलानिधिधाकृतानत्रेकेन सु भो उ
 रोडाशेन मन्यचरुप्रपयेत् पुरोडाशभागं स्वयाकिंचि
 सिष्टीकाकृष्माजिनेपत्या चरुाकारयित्वा पूरापात्रौ द्वा
 स्तवेरागयिष्योत्विनीय पूर्वप्रतप्राभिरद्भिः परिरुवाव्यापिडी
 कृत्य पूर्वमुपहितं ककपालं दंतारं त्त्तरो नोपो स्वचरुस्थ
 त्यां नंदुलानोप्यकपाले पुरोडाशानि धायाम्बुशष्टमात्रं

कूर्माकृति कृत्वा तत्तत्पूर्वमर्थमग्नीदक्षिणाभागे स्थाली
 निधायान्येन सह धानानां पर्याग्निकरणां कृत्वा ज्योत्स्न
 नोभ्यति धानास्त्रिः प्रोक्षमाज्योधासतं कृत्वा आज्यसृक्
 स्तवसंमर्जनं कृत्वा पुरोडाशोपरि स्थितमस्मादित्तरा
 नोपो ह्यचरु पुरोडाशाभि विधा योद्गुधास्यवहिः गासा
 योत्तरपात्रांतरस्थितलोकिकाज्ये पुरोडाशां निमज्जये
 ततः श्रद्धुष्यंतं कृत्वाग्नेन येत्यादिभिश्च तसृभिः प्रत्येवं
 चरुं कृत्वा अग्नेन येत्यादि च नस्तसागमारयोनिस्त्रिषु
 पु प्रधानचरुहमेवि० अदक्षिणापारिासव्येनोपसृ
 प्रयसव्येनोपस्तीर्य कृत्वा पुरोडाशमवदाय सव्येनैव हि
 रभिधाय अचरुनायभोमाय स्वाहा इति मंत्रेणोड्गोति
 उपस्तरासि चर्यादन्तः करोति अनन्ताः पुत्रादिभ्यो
 वद्यात् शंनो भवंतु वाजिनः इत्यस्य वसिष्ठो वाजितासिष्ट

२-४ पु अन्ताधानमंजलिनाज्यहोमेचरुधानैकदेशानस्विष्टक
 नोदिसमापयेत् इतिश्रवणाकर्मः अथसर्पकल्माश्वक
 र्म दिवेवसंहितव्रीहियवयवान्यरत्नतंडुलनिर्मिनेसक्त
 मिः नवकलशंमध्यवलिप्रदपसांधनवेककनवी
 मपिसंभृत्यनहुभयनवाशिकानिधाक्कापिनिवेशय
 हायेक्षयाप्राच्यादिशिमुचिदेशंपरिगृह्णातिननोस्तामि
 नेसूर्येतिथ्यादिसंभृत्याममभार्यापुत्रप्रत्तडुहित
 समेतस्यभोगान्नदिदिव्यादिप्रसवेभ्यसंभावितवाधा
 परिहाराद्वारापरमेष्ठुरप्रीत्यर्थेतिथ्यविधिरूपसर्पवच्या
 ख्यंकर्मकरिष्ये शीकास्थंशदविमादायकलशाहितसक्त
 भिरास्यगृहीत्वागृहंनिष्क्रम्यप्राच्यादिशिपुरोयकल्पिते
 देशमाद्यप्राक्षासर्पदेवजनेभ्यस्वाहितिदर्वीस्थितमक्त
 तत्रप्रक्षिप्यसर्पजनेभ्यईदं उपामुपस्थानानिवलयोही

सवृद्धिविचार्यदातव्याः अतःपरिदानपर्यन्तंजान्मानं
 वलिमंतरातव्यवेद्यः ततःयेसर्पाइतिमंत्रेणसर्पान्नम
 स्कुयत्किन्तांजलिं सर्पायाधिवायेअन्तरिक्षायेदिव्या
 येदिश्यास्तेभ्यइमं वलिमहावर्जंशयधमंवलिमुपाकरोमि
 ततोवलिप्रददितरांकृत्वात्तस्यपश्चादुपविश्यसर्पो
 शिमंत्रजपेत् सर्पोसीर्षजांसर्पारांमधिपतिरस्यत्र
 तमुद्व्यांस्त्रायसेहूपेतसर्पान्त्यजेनदेवास्त्वयिमाभ्यंत
 त्वायिसंतःसर्पान्नाहिसिषुः धृवांतेपरिददामि कारि
 का वलिप्रददितरांकृत्वात्त्वयिमासंतत्वायिसंतःसर्पमा
 हिसिषुवलिप्रददितरांकृत्वापुश्चादत्योपविश्यत्त सर्पोसी
 त्यादिकमंत्रद्वयाम्यंतंस्तृतीयेदं शौतकः मंत्राहिशि
 ६ ५ उरित्यंतंसर्पोसीत्येवमादिकैःजपित्वाथदावंतित्यवंसं
 वोध्यतदन्तं विरोधः अथपुत्रादिनाप्रदानं धृवंति

२.५ सुपतेपरिदामीति प्रकारेण पुत्रादीनां कार्यं धवसा
 वित्रीनेपरिदामीति कन्यानां धवसस्यदानेपरिदामी
 तिभार्ययोः ततस्त्वात्मनः प्रवर्तमानेनेपरिदामीति
 तदाशयान्यकरोतिचित्तस्यनामगृहीयात् कारिका
 गृहीरागोनामचात्मानंनतःपरिददामिमः अन्यकु
 र्वन्तिवेदाहगृहीरागोनाममापदे अननप्रकारेणप्रत्य
 वरोहणापर्यंतसायंप्रातर्वलिहरेत् नमस्कारादिपदि
 दानांतंकुर्यात् अथवाश्रावणीप्रतिपदमारभ्ययस्मि
 न्नाग्निप्रत्यवरोहणाग्निक्रियतेतस्मादवस्तिनिषुद्रुप्यव
 द्विभ्यांगर्हितेषुहःसुयावतःप्रातःसायंकालशतं अ
 प्याश्वपुजीकर्मः तदध्विन्यापोरगमास्यांभवेत् तिवे
 प्रातर्मलंकृत्य कारिका उपर्याश्रादयेत्तथांसमांभूमि
 करोत्यथेति सर्वगृह्णास्तातिशुक्लांक्वधरः उपलेपादि

प्रातर्होमंतंकृत्यादुद्दिश्राद्रुविधायतिप्यादिसंकी
 र्त्यममस्त्रीपुत्रादिसहितस्यत्पूनापेक्षितचित्तसंहरति
 पूरानिवसाधनसिद्धिदापरमेश्वरप्रीतयेतिविधिरूपं
 आश्वपुजीकर्मकरिष्ये इतिसंकल्प्यात्वाघातंचद
 व्यंतमुक्तापश्वपानिचरुद्व्येराएषान्तकएषान्तक
 द्रव्येरात्यादिपूरापात्रनिधानांतंकृत्याप्रत्यगग्नेष्
 पंनिधायपवित्रसुनिभूर्पपश्वपतयेत्वाजुष्टंनिर्वपा
 मीतिचतुरश्वतुरोमुष्टीनिर्वपेत् तद्वत्त्रोक्षरां अवधा
 तादिवरुश्रवरांतंस्यात् कारिकाच चरुश्रवरापर्य
 तंश्रवरातादिहर्ववदिति पर्योज्यंतिस्वाएषान्तकं
 नामान्यह्विकुर्यात् अज्यसंस्कृतएषान्तस्याप्याज्ये
 नसहपर्याग्निकरांतस्यात् आज्योत्तरतोसहितस्याग्निः
 प्रोक्षरांभवेत् कारिका इधमाग्निधारणांतंस्यादाज्याडु

२६ द्वांसमादिकमिति अथाज्यभागान्तं कृत्वा सन्नादिभिरन्वार
 वं श्रुहोमं कुर्यात् ओं पशुपतये शैवाय शंकराय एषा
 नकाय स्वाहा पशुपतये इदं तमम उपस्तरणाभिधाररो
 प्यदिन्यकरोति कवेणावदानं कृत्वा ननु नमो पूर्यतां
 पूरामिवोपसदस्य नकाय स्वाहोति एषान् --- क
 मज्जलिताज्जुष्यात् कथं यजमानो जलिकृत्वा अन्य उपस्ती
 र्कवेरो वद्वान्तकधिरवदायाभिधारयेदिति हविषितीये कदे
 शोभ्यां सिद्धकृतं कृत्वा होमशेषं समापयेत् इत्याश्रुपुजीकर्म आ
 याग्रपरां तदाश्रुपुज्यामेव कुर्यात् अनेकेषां कुर्यात् स्फुरत्य
 येनान्ययेन न तस्य कालत्वात् समानं तत्र कुर्यात् का
 लान्तरमप्याप्ति आभावात्स्यायां पर्वणि तदहोमेक
 तिकादिविशारवांतेषु नक्षत्रेषु त्यजतम नक्षत्रे आश्र
 यं कुर्यात् तत्रक्रमः प्रातर्होमान्तरं संकल्प्याश्र

दयः प्राङ्मृत्वातिथ्यादिकं संकीर्त्य मम जरारोगानि
 वृत्तिप्रियशोत्रप्राप्तिद्वारा परमेश्वरप्रीतये नित्य
 विधिरूपमाग्रपरां कुर्यादिति संकल्प्य तत्रान्वाधा
 नं करिष्ये देवतापरिग्रहार्थमित्यादिव ह्यंतम
 त्का इन्द्राग्निविष्वादेवान् एषिव्योचरुद्रव्येण सि
 ष्टकृतमित्यादि पूर्णपात्रं विधानांतं कृत्वा पवि
 त्रवतिष्पूर्य च चतुश्चतस्रो यवव्रीहिमुष्टीनिरूप्य
 प्रोक्षणाज्यभागान्तं कृत्वा चरुज्जुष्यात् षडेकका
 लोकर्मद्वयं करोति तदाश्रुपुजीकर्म होमं कृत्वा ग्रयरां
 होमं कुर्यात् चरोरभ्युक्षतादवदाप्य सज्जूरित्या
 दितिभिर्मन्त्रैश्चरुज्जुष्यात् ओं जूर्जतमिं सज्जूर्वि
 धामिः सज्जूरिन्द्राग्निभ्यां स्वाहा इन्द्राग्निभ्यां इदं ओं
 सज्जूर्जतमिः सज्जूर्विधामि सज्जूर्विधो यो दिव्यः स्वाहा

सुतादिभिरत्वारखोवदानधर्मैर्वागपायसाद्वराय
 डोंअपम्रेतपदाजहिपूर्वेराचाएरेयाय सदाचवा
 रुरागिरिमाःसर्वाश्च राजवांधवीस्वाहा नवैष्टेन
 म्नाभ्यागाशेहिर्जघानकिंचनः श्रुतायवेदावाय
 स्वाहा इतिहपायसाहुताहुत्वाऽभयत्रष्टेनायेद्
 मित्युद्दिश्यत्यक्ताअभयंतः प्राजापत्येभ्योभूया
 न् इत्याग्निमीक्ष्यभारगोजापित्वा शिवोनःसुम
 नामवहेमंतसवुध्यामनसा ध्यायेन् नतोग्नेः
 पश्चात्पलालनिर्मितंशयनाथंकटस्थयमास्तीर्य
 स्त्रीपुत्रादिसमेतस्तत्रासित्वास्योनाष्टयिवीत्रचं
 जयेन् शौतकोपि अथामयतइत्याधामंत्रं
 यश्चेन् हुताशब्दं जपेन्नतस्तुहमेतशब्दस्यमन
 साजपं सवुध्यंतस्यहुत्वा शिवोनःसुमनामव इत्ये

नस्यापिमंत्रस्वमतसाजपमाचरेत् पश्चिमेगेपता
 लाघेरयात्सशयनोचिन् शब्दांशोभनामास्तीर्य
 तत्रासित्वायथासुखं गृहवमयास्योनाष्टयिवी
 त्र्येवमादिकामिति एतन्मन्त्रमंत्रोच्चारणाह स्त्रीवा
 लकव्यातिरिक्तास्योनाष्टयिवीत्यादीन्स्वस्त्ययन
 पर्यन्तान्मंत्रोजपेयुः ततस्तत्रप्राप्तिरावदुत्तुवो
 दक्षिरापाश्चैशायन गृहीतानंतरंयथाजपेयुः
 सस्त्रीपुत्रादयस्तथेवशायीरन् ततनुत्थायसा
 त्वाअतोदेवाइत्येवंविजपित्वा पुनरपिनयेवशर्पि
 त्वोत्थायसित्वास्या एवचर्चोर्द्वितीयं पादंसकृ
 त्पित्वा पुनरपिनयेवशायित्वोत्थायसित्वादुत्तु
 खास्तस्या एवचर्चस्तृतीयं पादंसकृ जपेयुः तत
 त्विदं कृत्वा होमशयं समापयेत् ततान्यथापूर्वगा

२०६

न्यः सापित्वोदिते सूर्ये कृते नित्यक्रिया सोपागि
 स्वस्त्ययनानि च नयेयुः उडुत्यंचतुः नमो मित्र
 स्य सूर्यो नः आतो भद्राः स्वस्ति नो मिमीता इत्ये
 तानि त्रिपित्वा संस्कृतान्नयोगः सोरस्कृता निग्रा
 चार्यः सूर्यदेवस्य सूक्तानि सूर्यो नः पंचक मन्त्र इ
 डुत्यत्रयो दशार्चं चित्रं वडुचमेव च नमो मित्रस्य
 त्रिस्तुतं दशार्चं प्रवसते अथ स्वस्त्ययनानी
 हत्वा नो भद्रा दशार्चकं परावतो यो दिधिषन्तु
 तसप्तदशार्चकां स्वस्ति नो मिमीता मिति पंचच
 प्रचक्षते सूर्यो नः इति पंचच स्य सूर्य अक्षुः सूर्यो जि
 गती जपे विनियोगः उडुत्या मित्यस्य र्वादि संधा
 प्रकरणे क्तं चित्रमिमांसा प्युक्तं तच्च दक्षित्यस्या
 प्युक्तं नमो मित्रस्येति दशार्चकं च सूर्यो नः इति

सूर्यो जिगती दशमी त्रिष्टुप् आतो भद्रा इति दशार्चस्य
 हुगसो गोत्रो गोविषो देवा जिगती पचाद्याः सप्तमी च
 जगत्यः षष्ठी विराट् स्थानाति शेषे विनियोगास्व
 दृष्टु जपे विनियोगः परावत इति सप्तदशार्चस्य सूक्त
 स्य ह्यो नो गोविषो देवा जिगती अंत्या नो ह्यो नो गो
 अत्र संस्थाप्य मित्यत्र अत्र संस्तुतं वचनं चरु
 शेषादि सिद्धं अत्र एव स्मर्यते त्रिपित्वा मन्त्रतो ज्ञा मो
 दिसंस्तुत्य गुराव वडुः तेन विप्रान् मोजयित्वा मु
 क्तवादिस्तुते रप्या पुराया हवाचनं कायं मिति सूत्र
 विदो विदुरिति इति अन्यवरोहणं अथ गोत्रव
 विधिः सूर्यो नः सायं प्रातः द्विजात्तनाम शतं प्रज
 चोदितं नानं रामो जनं कुर्यादिति ह्यत्र समाविधिः
 हस्तोपायो प्रदात्वा च मय प्राङ्मुखः प्रातः उग्रवोचं

४६

२१.

जीत संग्रहे आपृष्यं प्राङ्मुखो भुंक्ते यशस्वी दक्षि
 रगो मुखः श्रीकामः पश्चिमे भुंक्ते न कदाचिदुदङ्मुखः
 उदङ्मुखः उदङ्मुखः पश्चिमं तन्मिव न पृथग्य पुत्र
 वान्स्वर्गं हन्ति त्वंता श्रीयादुत्तरामुखो सोमवारं त
 प्याभ्यंगवर्जयेत्सदा बुधः शिरोविष्टवयो भुंक्ते
 यो भुंक्ते दक्षिणामुखः इत्यत्र दक्षिणामुखं त्वि
 धोजीवन्मातृविषयः स्वासने उपविश्य भूयोपा
 दो प्रतिष्ठाप्य तज्जन्तु करो वाग्यते श्रीयात् संग्रहे
 आसने पादमारोप्य भुंक्ते लुवा हराः क्वचित् मुखे
 न चान्नमभ्राति तत्संगो मासभक्षणं स्पृत्तिसार
 शुभ्रपात्रे लसंस्कृतमन्नमात्त भार्यादिदत्तं कुशाया
 शिर्माणि काचन पाणिर्वामं जीत संस्कारदुष्टं
 त्रिपादुष्टं स्वभावदुष्टं लंभुताद्धि स्त्रिया सह भुंजति

विवाहवर्जं नाशिशुभिः सह भुंजति पश्यतामप्र
 मादाय तन्मोक्तं वं रुद्रासंसांगुष्टं प्रासात्त
 जीयात् अथान्नं गायत्र्या भुङ्क्ष्य सत्यं तर्तनपरि
 चिन्तामोतिप्रदक्षिणां सिचेत् रात्रौ लुन्नयत्तं त्वास
 त्वेन परिचिन्तामोतिविशेषः ततो दक्षिणामागृ
 मो बलिंद्यात् तत्र भवः चित्राय स्वाहा चित्रमन्त्रा
 य स्वाहा धर्मराजाय स्वाहा चित्राय हमित्येवं सर्वं त्र=
 चित्राय चित्रमुद्राय धर्मराजाय वैवालि रिति रामा
 चनचंद्रिकायां मोक्षनादावालिमुक्तः समुद्रतपहि
 मोक्षने अमुद्रतपहो भुंक्ते प्राणायामाष्टकं चरे
 त् आखुमाजी संस्य शोचोऽशोच तथा चरेत् इति
 ४६६ मनुः ततो हस्तं प्रक्षालयेत् मधुरपि दद्यात्तच्चित्रं
 प्रायहस्तं प्रक्षालयेत् अक्षयवित्तं करो भुंक्ते राख

[illegible]

© Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

२१२ हस्तमले पञ्चपात्रिष्टुत हस्तप्रत्ताल्यगंडूयः
 विष्णुविचाराः सद्वापि नष्टमेव ज्ञात्मानं
 चापि ध्यातव्यं स्वदे हस्तप्रत्ताल्यगंडूयः पिव
 ज्ञानतीतं देवविष्णुं च ध्यात्वा वनत्रयं संप्रधानये
 न्नु गंडजनं गार्जनालं च कोट्वा नमस्तस्मिन् कारु
 ध्यात्रं च नैलं च मित्रं च हरिं गोविंदं मित्रं कां स्यतम
 प्रयागं पतितं नाना च संनिधौ मृदुपावनमुजाया
 मृदुपात्रं शिष्यैः सह उदने परमानन्देन पात्रमा
 सीधमृदुधी घटनेन पूरयत्पात्रं तदुत्तराधिरमं
 न्नु दिनाय समवेत्तान् मज्जनं नियमनयनं एक
 मन्तामिति जानातां ग्रासं सुपन्नं गरात्तं गोपि
 कोन्तं च तन्पात्रं ग्रासं पात्रं कादं सुतं कात्तं च सुतं
 ध्यात्वा मृदाया यसां चरत् गरात्तं चोपदृत्तं रत्नं च

४६३ पवावहो विस्मिताय नयत्रपात्रं कुर्वन्ते तज्जरा
 नं गारिकां च मृदुमन्तं रिव्यभिचारिणां च
 ततः मृदुमन्तं च मृदुमन्तं विष्णुं च मित्रं च ज्ञानं च
 हस्तप्रत्ताल्यगंडूयः पिव ज्ञानतीतं देवविष्णुं च ध्यात्वा वनत्रयं संप्रधानये
 न्नु गंडजनं गार्जनालं च कोट्वा नमस्तस्मिन् कारु
 ध्यात्रं च नैलं च मित्रं च हरिं गोविंदं मित्रं कां स्यतम
 प्रयागं पतितं नाना च संनिधौ मृदुपावनमुजाया
 मृदुपात्रं शिष्यैः सह उदने परमानन्देन पात्रमा
 सीधमृदुधी घटनेन पूरयत्पात्रं तदुत्तराधिरमं
 न्नु दिनाय समवेत्तान् मज्जनं नियमनयनं एक
 मन्तामिति जानातां ग्रासं सुपन्नं गरात्तं गोपि
 कोन्तं च तन्पात्रं ग्रासं पात्रं कादं सुतं कात्तं च सुतं
 ध्यात्वा मृदाया यसां चरत् गरात्तं चोपदृत्तं रत्नं च

विस्तारि चो वचनान्द्वयनेमही येठीनरसिः इष्टि
 शान्तिरसंस्थः सुनादुदेसावाहिजः उपाय
 स्मरणमवकाच्यगव्यनमः सति सुवृत्तापीन्या
 हृदयः साधुमनसमन्तमेव चो न ध्याननिरीपि
 ध्यानमवकुलमानमनसांते स्थित्यन्तरेषि
 ते नतिः शेषं कर्षात्तीतः कथंचन अन्यत्र दृष्टः तीरा
 धाद्युत्तानसक्तु एववा शिरोवेष्टाचयोभुजयो
 भुजोदतिगामुखः सोपानक्तः पितृदुर्जनहेरतां
 सिगष्टीति स्तदुपारणे वागवाद्कारज्यस्तनल्ल
 गोमांसमन्तरां आज्यपात्रं स्थितं नक्तं मधुमिश्र
 त्वयद्भुतं मांसपात्रं स्थितं तीरं निमिः सार्पिः सुरासमं
 आद्रिकसरुद्रमद्यं सदरं वदरं नया न्यायिकता
 उकास्यचधध्रासामाभ्रतागुडः आत्रिः आजस

558

[illegible]

प्रादुर्भूतोऽशेषभोजनं ज्ञात्वा यं पचनं यस्य हृत्य
 पच्यमानं मेधुने हृत्य यं यस्य चाधीनिःफलं तस्य
 जीवन्ति यच्च पारिणतले मुक्ते यच्च भूत्कारसंयु-
 तं प्रसूतांगुलिभिर्गुह्यं कृतं तस्य गामांसमन्तरां
 एकपञ्चसुपाविष्टानां धिप्राणां सह भोजने यद्य-
 कापित्यजेत्यात्र शेषमन्नं न भोजयेत् मांसास-
 यफलेत्वादिदं न हृदये न भक्षयेत् शास्यं शयं न पात्रे
 स्यात्पीतं शय्यापिवेत् न च न प्रसारितपादस्तनो-
 न्दुग्धं न भोजयेत् बहुनां भुजितामधेनवां श्रीया-
 त्वरां चितः अद्याज्यपाज्जनं कृत्वा भुत्त्वा चान्नं
 विगृहीतं गायत्र्या सह संतुजपं कृत्वा विप्रमुष्मन्ति
 दादृशं हस्तपादस्त्वज्जपन्मनीरं निधाय यत्नं कृत्वा
 ज्येन हृदये न पात्रे न यस्त्वस्य सक्तं नापिवेत् न च भुजयेत्

विजः सत्येन पारिणा नैकहस्तेन च जलं मृदे-
 श्यावर्जितं पिवेत् अग्निं बधेत्तु विप्रसोदकं पा-
 त्रमेव च मुक्तकालं तु विप्रसोदकं पिवेत् पारिणा न-
 विद्यमाने च हस्ते च मुखे न तु पिवेत् जलं जीवमानो-
 भवेत् मृदा मृदं च च वज्रमयं सत्रो विल्वं च फला-
 संकल्पं च चापि वर्जयेत् तस्या धात्री फलं च स-
 म्यां स विवारे च दिवा रात्रौ न येव च धात्री फलं न-
 राश्रीयादलक्ष्मीको भवेत् सदा तिथिपरं विवर्जयानि
 कृष्णं इन्द्रं रुद्रं चैव मूलकं वृहतीं न प्या श्री-
 फले च कृतिं च धात्रीं प्राणिपदादिषु शिरः कपाल-
 मंत्राणां न स्वचर्म तिलास्तथा पादिषु हृद्गुहा-
 मित्तमवृत्त्यादिषु वर्जयेत् मोनेन यस्तु भुजयेत्
 उरुवदतिमोहितः स रापानेन न तत्तुलां गेत्येव भुज-

२१५

खीति आनितामसनावापिस्तमेतसलिलेनवा
 धारिणचैवमगोरारपन्तिभदःप्रकीर्तितः सूर्यग्रहे
 तनोप्रीयान्पूर्वयागचलदयं चंद्रग्रहणयाभातना
 न्यालवृद्धाठरेविना स्नाननपराप्राप्तादिकत्वाभा
 तस्नानकत्वाभीयान् अमुक्तयोरस्नानयोर्द्वयसा
 चापस्तत्पवचात् अप्यन्यानिनिबन्धे स्पष्टनिमित्ति
 तिकस्तान्मग्नंस्यात्स्वस्वकं ननादेशंक्वात्तच
 स्नानंनक्तस्तानामन्तर उदकाशानवाडालस्यो
 चंदवस्वाकयोः सूर्यग्रहचमृज्ज्वास्तानंकायादु
 मेवकं मृत्तयस्तुनकुवात्तस्नानादह्यास्तत्वा स
 रिलकीनवतावघावत्स्यादासग्रहः स्नानकमप्रा
 त्यागोराहारनन्वस्तके स्नानकमप्राप्तत्वा
 स्नानाद्यदिमवाधुयान् अन्तपक्वायस्तत्तज्यस्ता
 त्या

स्थो

नसवसनादे वास्तिनकारनांतस्तिनिलेदनेनद
 व्यति आरनालपयस्तनकंरुधस्तनहाज्यपाचि
 मं मारुकाचदकचैवनद्वयद्वयस्तुतके स्यसा
 स्नानंजयकयान्मप्राप्तः तस्यचन मृत्तयसा
 भवेदानंविमुक्तस्नातमान्तरन् दशम्यांविनिवृत्ता
 धायाककर्मसमासेन प्राप्तिस्तयोर्द्वयद्वयंमृ
 त्तयोः प्राप्तिस्तयोः स्नानकदेनकेचववादिस्था
 द्वास्तनके नावचुस्तनकनास्तयावद्वाहुविमु
 चति पुत्रवन्ताउपवासानेयधः सायाहसंगवि
 प्रीयादपरान्हेसंगतादयः मध्याह्नपरतामप्राप्त
 नापवासः आसहानिलंकातामहागचद्वयसा
 ५५८ नापवासगृहकामग्नपुत्रदारधवसायाहशा
 मोजनविधि अपनंमृत्तविधि तास्तवचयन

२१६ त्वःपवित्रं श्रीकरं परं सुमंदं सर्ववर्णारिणं सुखमुद्रे
 करं परं ताबूलदापनं कव्यं सरं गतकफा परं त्वं ज्ञं
 पित्रं भ्रमरं ज्ञेयं चान्तापदतततयो परापरं लेवस
 आधिः परागिप्रियापसयवः नृणां पूर्णा हृदय्या इति
 शिरावाद्भविता शिनी परागिप्रियापसयवः नृणां
 विपराकं दंतधावनताबूलशक्त्या पापेयं
 हरेत् त्वं विधातुमस्त्वपरा एव वादतिवोत्तरः
 सति जन्मदादिद्वं नृणां विष्णुचनसंस्तुतं त्वं नृणां
 नृणां मादाय ताबूलनतवादिपत्तं यदि वादसं
 मूढमोरवनस्वाज्ञेन केनित्वा गामकामध्या
 तर्जिन्यां गुरुमूलतः शाकहाविस्तया मृत्परं
 सयौ पुष्पां नृणां वामस्तनवादिपत्तं हस्तनत
 येव च यादकादयन्ते मूढतस्य लक्ष्मीविमश्रपति

दिवास्वादेरसंयुता ताबूलनतसुखा रितं सति
 द्वादिदरताबूलशक्त्या पापेयं हरेत् त्वं विधातुमस्त्व
 लमभ्यगप्रमादं नृणां विष्णुचनसंस्तुतं त्वं नृणां
 तिनसंशयः शातः कालफलाधिकं नृणां विष्णुचनसंस्तुतं
 सः विशिष्याणि सिकं मतेन स्य लक्ष्मीविमश्रपति माता
 पित्राः दायः प्रादुर्भूतयेव त्वयस्तुतं ताबूलनतवादिपत्तं
 पितृहासस्तुजायते यच्च पूर्णागतं तीर्थं यच्च पूर्णाय च
 गुडे तेलतत्रापादिरेन दोषः शाकययतः सर्वदश
 यधर्मा यं पयिनां बूलमहारां एकासनेपि निषेधः
 नो बूलो र्ज्ञेयां चैव गंदूषां निरेणं तया कास्यपात्रेन
 प्याताम्रेन कुर्वान् कदाचन अथ दानमंत्रो एगोत्र
 लाहुरिः पत्रं पूर्णदेवो महेश्वरः एतेषां संप्रदानेन
 बध्नां भाग्यसंपदः ताबूलं श्रीकरं मद्रुविष्ठा शिवा

याव

युक्ता

55c

1851:

五 =

दंतोजंलपिपुः अहंरः सोदापापोनरोयोलिखका
 एतत्त मधमवला वसुमवदलोपावाधयगद
 दुपान्यकपदातिविषदापिनापिपुनिनेषुकरमा
 वस्यभाएगहयाः जयमापावदाचवाववदनानिः
 मधमदिपः मित्राप्ययज्ञयदमचनदपुपुषाधमः
 क्रमात्त मापवत्तसहस्यापुदमोगंधपुषोहमादि
 मिः बहिःकोएगुवदममाणाः पुरकोमाविजान
 पुननापापरोनसः मधमिपममाणनेननभकपि
 लिपित्तकोमिनि एवकोकोदवलाः पुनपित्तकोम
 समारमन्त साधिमन्तुसाधिमन्तुवातिपुनमन्तु
 ची वत्तदुमिन्तुवातिमन्तुनिपुनविदोविदः पुनम
 तरपुनतुपुनतुपुनतुपुनतुपुनतुपुनतुपुनतुपुनतु
 तावतासामिपुः निरिणास्तप्या मधमिदपुनतु

© Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

विष्णुमित्राय नमः। अत्रैव हि मे वि० समुद्राद्यमी
द्वयस्य सत्तास्य भूषणं त्रयाभिः सहस्रानि दशना
भावास्तिस्रो जगज्जः त्रयोदश्यापि जगती चतुर्वर्णी
स्तिष्ठन् शिखातलवर्गा यत्रः पायसान्न्यहोमेवि० सि
नसायदशाग्नीनिपचूर्णस्य सत्तास्य हृदि संरुता ग्राह
दवादमाभिलीना तदवयवः पञ्चाक्षरी देवता सा सा
तिष्ठोत्तमः चतुर्थी पित्रात्मकः पंचपरिवर्तो
त्रिपुरो अप्सराणां मन्त्राणि सुभः आम्नात्रुष्टः
पायसान्न्यहोमेवि० अस्य पुत्रा ए इति ननु सर्वस्य क
न्य सिंधुनिजेय्यमेधांजा पीताली आज्ञा होमेवि०
आपोहिने निवर्धस्तेयादि आपो जगत्प्राप्तवान्
ज्ञानं येषां वाचा यथा सिद्धम् इत्येवमस्यापि सिद्धं तस्य
मेधांजा विशायोगायत्री आज्ञ्यहीमेवि० समुद्राद्यमी

[illegible]

२२२

नको ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 सेवकात्तव्यादिनियेकदा प्रकृतकार्यसमूहं यथावत्पि
 युपायकं कुरुष्व नित्यं ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ का
 दसवर्तिन्याः सप्तविंशत्युपकृत्यात्पुष्पदन्तयथावत्
 स कश्चात्तन्नेतस्य पुनर्नयायं न च वासरो ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 रात्रये दद्यादसुरामना ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 पृथक्ता ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 इशातनागमात्तद्व्यस्यं च विनिवेदयेत् ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 दिशामाश्रित्य विदार्थे च निवेदयेत् ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 नायातुराक्षसी वायव्ये पापराक्षस्ये मन्त्रयमाससरासव ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 पायसं वापि दातव्यं त्वनामा सर्वतः क्रमान् ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 सर्वेषां पयसं सप्तयज्येता वसुसंभवे ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥
 भूमिभोगिकं न वालिहरेन् ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥

३३

॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 सेव्योत्तमः पृथक् विद्यायेभ्यो यामान्दयोगरीत्या ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 प्रकृत्यकपृथक् दिशोत्तरिदिशोभ्यः प्रसादादिनित्यं ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 नकोः इति वलिनिधानं ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 त्वक्तस्य वसिष्ठवद्विः विष्णवे वादिना निरुपेक्षदः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 गृहस्थिचमोदिनियोगः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 देवतयेमं जैत्रिहारीरनिवेद्यपुनरावस्तीति वाच्यं ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 नैव सप्तजिनाहृष्टा ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 निवलन्नटचस्य त्वक्तस्य आगिस्सोष्टवद्विः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 त्वादिवना अनुपेक्षदः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 गृहानुमंत्रणे ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 पावमानेन सक्तो न पक्षी ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 गृहानुमंत्रणे ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥
 शुभातेति मित्रकोभीष्य फलानि विद्मः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥

लक्षणां हेमाद्रौ प्रागुक्तरेकान्नस्माच्च दध्यक्षत समन्वितं
 चूतपल्लवसंयुक्तं फलवस्त्रपुगाब्धितु पंचरत्नसमायु
 त्तं पंचगव्ययुततया स्थापयेद्वराङ्कमवस्मान्नविंश
 त्तिविनायकस्य चान्नूत इति मन्त्रो गुधैः स्मृतः प्रादिन्न
 मात्रात्तर्कस्य समिधश्चात्कसंगव दधि मध्याज्यसंयु
 क्ताः प्राग्निदेवं तु होमयेत् एवमग्नौ धाम्य अन्नहीनं द
 ह्नाद्युमंत्रहोतस्तत्र उच्यते यजमानमदक्षिराणां तु
 क्तियश्चासमो रितुः स्वयं हस्तलेपाविधिः हस्तले
 पंनकारव्यंगुलिभिर्वैदिकोत्तमैः प्राग्निक्तेषु द्युक्ते
 चैव नयेद्वैदिकमादरो हस्तलेपविनाहो मननसंब
 धिः फलं भवेत् प्राग्निक्तेषु द्युक्ते चैव चंदतीन वि
 लेपनं अथ नवग्रहमूर्तयः पञ्चमंत्राकारपुञ्जाव
 क्तयेन निशाकरं कुंजज्जीवत् पारिप्लव्यं नमस्क

此世能甚以長生之術

२२६

चामादिनयेवोच्चादनादिको मवग्रहमेवमुक्ताननः२
 काम्येसंभारमेव सप्रयोगः गर्भनिधुनिनिमित्ति
 केवममककामकर्ममादावादिनयेवमुक्ताननः२
 निमित्तद्वैमिन्नीकयोःप्रतिपदेत्तन्निमावसंगधयु
 व्यामभराधूपीयहारसमिद्धिरागदीनिनदाभावेसु
 वेसादिनिमित्तप्रतिमावेनवस्त्रादिमलयनमंचजान्ति
 पुष्पमाशिवपामरसागुगुल धूपदीपघृतजोदमंनैवेद्या
 दिव्यसुकल्याद्व्याशिवसंभारे काम्येप्रतिनिधय
 भावान्प्रतिपदेत्तद्व्याशिसंभारे एवंयथाधिकारान्सं
 भारान्संभृत्यहोत्रमासाहुतिसंख्यापक्षेपाचार्यव्याह
 यान् तत्रग्रहणाप्रत्येकंदशाहुतिपक्षेआचार्यमेवकं
 राप्र्यात्त मद्रुहंपिंचाशदाहुतिपक्षेचत्तत्रविजस्तदू

य= ततो

अथो

धुंशानाहुतिपक्षंतंश्रुतिजः मयलमाचार्यव्याहयान्
 तद्वद्वंचिद्यथायोगिंदरापुयात् वरएगनंगरहृत्विजः
 चमेयुः श्रौजमानस्तान्यथाशक्त्याभ्यर्चयेत् ततोद्य
 गुलप्रमाणात्रिभूमिकांशुवेदिप्राच्यनस्याहुतकप्रहि
 तहुतेःसर्वाणिंकमदुदलमंजुनमुहिरवकर्णिकायाद
 लेषुचप्रागुक्तवर्तुलादिग्रहपीठाविननक्षत्राविकानैः
 कथान् तत्रक्रमः मध्येरत्तादन्तैर्वर्तुलंमितादि त पीठ
 तःकालुशस्यापनं आवाहशोचित्यस्यकाश्यपःसिः
 सोमःपवमानोगायत्री अनेनयत्रोपरिकृतधातय
 पीठेनवमवराभमिधेककुंभंनिधायमंमेगंगंश्रुति
 हूरयित्वा इमंमेगंगंश्रुत्यस्यप्रेष्यमेधासिंधादिप्रात
 ११७ योजयन्तुं मूररगेनवस्तूत्रेणवसंयुगेनयानेव
 सप्तमृत्विजःउत्तासगितिमिदिप्रातयतिभीमइत्यने

२२७

नयं वदन्तुः पंचदशः मय्योपाधिपुत्रसुखं
 चतुर्विंशति रुक्मीभीम इत्यथर्वेण भोग्यं
 मोजगमः प्रत्येयतो विविधं चतुर्विंशतिपेन प्रमो
 वतो विविधस्य वसिष्ठो विमो देवादिभ्यः प्रमो
 तिसृतीरं आप्यायसे सुस्यंगेन मे सोमो गं यन्ती इति
 कृत्वा इति दधि दुधिका वा इत्यस्य वामं यदोऽयं धिक्
 वान्मोऽपु प्रमो मसी सुसुखं गंधदामा भित्तिनो मयं
 गंधदामा भित्तिनो मयं इति विलीता लंभीरुः प्रमो
 मायुग्मा गोमूत्रं देवदत्तं निशोऽयं प्रमो मसी सुसुखं
 स्य इत्यथर्वेणः सविता याज्ञी अनेन नवरत्ना निविदि
 न् प्रमो मसी सुसुखं तदभावि सुसुखं प्रमो मसी सुसुखं
 तित्यस्या चर्वणो मी वरुणो यधीरित्यो वधयः प्रमो मसी सुसुखं
 गंधं सर्वसम्पदः इमं मे गंधं आपो हि विविधं सुखं लसे

५५५
 ५५५

धयोनुपुं =

५५५

संकुंभमंत्रयेत तन्नो यथा मरुवी प्राणिमास्यापयित्वा दत्तिः
 सावामपाश्वर्यो रधि देवता प्रत्यधि देवता तदंभि मरुवी
 स्यापयेत् तदभावि सुसुखं तदभावि सुसुखं तदभावि सुसुखं
 नामं त्रीं मरुवी मरुवी प्रजापतय नृवयः अग्नि वायु सु
 र्य प्रजापतयो देवता गायत्रि हिम गनुष्टुप् वृहत्त्यम्बुदा
 सि भूरादित्यमावाहयामि भुवरादित्यमावाहयामि
 रुवरादित्यमावाहयामि डोमू मर्विस्वरादित्यमावाह
 यामि आह्वमेतेत्यस्या हि रापस्तपः सविता त्रिष्टुप्
 इमं मंत्रमुच्चार्य मर्वतां दिने यहा धिपने काश्यप गोत्र
 कलिंगदेशे मरुवी प्रजापतय नृवयः अग्नि वायु सु
 यरुत्ता सिंधूर वरीं गवर् माह्वानुलेपनं च तन्मा गिरिका
 खचित्त संवागा मरुवी मरुवी तजो निधे त्रिलोक प्रका
 शक त्रिदेवता मय मरुवी तन मस्त सन्न द्वा रुरा ध्वजपता

२३. सांख्यसंयोगविबुद्धमनेनमस्तैसंनम्रपीनधुजपता
 कोपशोभिनेनयन्तुः सिंहरथेमावाहनेनमेरुप्रदक्षि
 रागीकुर्वन्नागधविष्णुपुरुषाभ्यांसहपद्मेप्रानदल
 मध्येसुवर्णाप्रतिमामुदङ्मुखवदामेकारपीठेधिति
 सुहृन्नाथंतामामाहयामि तदक्षिरागेनरपाध्वयो
 रधिदेवताग्रन्याधिदेवतयोसवाहनंमंत्रोक्त इदंवि
 ष्णुःसहस्रशीर्षा कोमोदकीपद्मप्रारवचक्रापीतच
 त्तुर्भुजंलोभ्याधिदेवंविष्णुमावाहयामि ग्रन्थाधिदे
 वंपुरुषोत्तमावेदयेत्तत्तदलेव्याहृत्यनंतरं देहस्यन इत्ये
 स्यगदत्तसमदोहृहस्यनितिविष्णु इमंमंत्रमुच्चार्यचतुर्दंत
 वनुराहस्यतसमस्तदेवताचार्यागिरसगीत्रासिंफदेशे
 प्वरपुत्रकवर्णसहस्रागदीप्तैस्सक्तुर्जदंडवामंडल्यस्त
 त्रवरदानांकितापीतांवरमाल्याउलेपनपुष्परामया

भरुणस्यशोभितसमस्तविद्याधिपतेनमस्तैसंनम्रपीनधु
 जपताकोपशोभिनेनयन्तुः सिंहरथेमावाहनेनमेरुप्रदक्षि
 रागीकुर्वन्नागधविष्णुपुरुषाभ्यांसहपद्मेप्रानदलमध्येसुवर्णा
 प्रतिमामुदङ्मुखवदामेकारपीठेधिति सुहृन्नाथंतामामाहयामि
 तदक्षिरागेनरपाध्वयो रधिदेवताग्रन्याधिदेवतयोसवाहनंमंत्रोक्त
 इदंविष्णुःसहस्रशीर्षा कोमोदकीपद्मप्रारवचक्रापीतच
 त्तुर्भुजंलोभ्याधिदेवंविष्णुमावाहयामि ग्रन्थाधिदे
 वंपुरुषोत्तमावेदयेत्तत्तदलेव्याहृत्यनंतरं देहस्यन इत्ये
 स्यगदत्तसमदोहृहस्यनितिविष्णु इमंमंत्रमुच्चार्यचतुर्दंत
 वनुराहस्यतसमस्तदेवताचार्यागिरसगीत्रासिंफदेशे
 प्वरपुत्रकवर्णसहस्रागदीप्तैस्सक्तुर्जदंडवामंडल्यस्त
 त्रवरदानांकितापीतांवरमाल्याउलेपनपुष्परामया

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्

२३२

आर्गविदमममदैत्यगुरो

[illegible]

श्रीः

यकाप्रयपमोत्रसौराष्ट्रदेशेऽथरकत्रालमीनांगकांतेच।
 त्रुजिन्वापशक्तिमूलतस्मीकपाणीप्रयाकितालीलांवरु
 माज्याहुलेपननीलरत्नीभूषणाहंकृतसवंगिसमस्तभु
 वनमीवाणामयभूतेसमस्तसनानीलधुजापताकोपेशो
 मितेननीलगटद्वारयवाहनेनमेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्नागध
 प्रजापतिप्रसाध्यासह्यप्रपाप्तिमदलमध्यकालायसु
 प्रतिमां प्रत्यङ्मुखीचायाकरपीठेधीनिधुपूजायत्वा
 मावाहयामि तदक्षिणपार्श्वेव्याहृत्यनंतरंप्रजापतइत्य
 स्पाहिरायगर्भःप्रजापतिस्त्रिष्टुप् इमंमंत्रमुच्चार्ययज्ञोप
 वीनिनहंससंयंजटिलंमालमस्तकस्तवकामंडलुगहितं च
 त्रुजिंशतेमुरादिदेवंप्रजापतिमावाहयामि तामेपार्श्व
 व्याहृत्यातेनरंययायसोममित्यस्ययंमायमोत्रुष्टुप्
 इमंमंत्रमुच्चार्य इवापिगीर्दंडहस्तंरक्तहंशंपाशधरकृत्सव

२३२ शीमलियास्तुत्तमांशमभरणभूषितं शनेभ्यश्च प्रत्यधिदेवं यम
 मावाहयामि प्रत्यगदक्षिणादलेव्या हस्तनंतरं कयात इ
 त्यस्य वामदेवो राहुर्गायत्री इमं मंत्रमुच्चार्य भगवन्तातोय
 विलीनममर्द्धवसिहिवानंदनपेठी वसिगोत्रवर्चदेवेश्वर
 रकालमेघ धत्तेव्या शतदनचक्रं पुजितं तत्र मंभूलतवर खड्ग=
 दाता किंनरकृष्णावरमाह्वानुलेपनगोमैदिकामभरसा
 भूषावत्सर्वांगसौख्यनिधेनमस्ते संतप्तहृत्सोमसंस्तुत धनप
 देव्यश्च शोभतेन कृष्णसिंहरथवाहनमकरप्रदक्षिणीक ताकोप
 वज्रागच्छसपकालाभ्यां सहपदं मेवैतदित्यदलमभ्यसिस्व
 कप्रतिमां दक्षिणागमुखीं पूर्णकारपीठे धित्व पुनराप्य
 त्वामावाहयामि तदक्षिणापार्श्वे व्याहृत्य नंतरं ज्ञायगोः
 श्वार्पणं गविः सप्रेगियायत्री इमं मंत्रमुच्चार्य वज्रं त्रिशूलं
 कुंडिकाकारं च धृष्ट्वा नमस्कृत्य भोक्तुं सिंगो गानभीषणा

४३३ श्रीकाचिद्वसन्तसंपत्त्यावाहयामि त्वामावाहयामि
 त्वनमस्तु त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं त्वत्पुत्रं
 मंत्रमुच्चार्य करालवदनानित्यगविभीषणापाशदंडधरं सपदं
 त्रिकरं गंगारं राहुप्रत्यधिदेवं कालमावाहयामि प्रत्यगुत्त
 रदलेव्या हस्तनंतरं कोत्तुरापात्रं तस्य मधुसूदाकं रुग्णाय
 त्री इमं मंत्रमुच्चार्य भगवन्तातोय विलीनममर्द्धवसिहिवानंदनपेठी
 वसिगोत्रवर्चदेवेश्वर रकालमेघ धत्तेव्या शतदनचक्रं पुजितं तत्र मंभूलतवर
 दाता किंनरकृष्णावरमाह्वानुलेपनगोमैदिकामभरसा भूषावत्सर्वांग
 सौख्यनिधेनमस्ते संतप्तहृत्सोमसंस्तुत धनप देव्यश्च शोभतेन कृष्ण
 सिंहरथवाहनमकरप्रदक्षिणीक वज्रागच्छसपकालाभ्यां सहपदं मेवैत
 दित्यदलमभ्यसिस्व कप्रतिमां दक्षिणागमुखीं पूर्णकारपीठे धित्व पुन
 राप्य त्वामावाहयामि तदक्षिणापार्श्वे व्याहृत्य नंतरं ज्ञायगोः श्वार्पणं
 गविः सप्रेगियायत्री इमं मंत्रमुच्चार्य वज्रं त्रिशूलं कुंडिकाकारं च धृष्ट्वा
 नमस्कृत्य भोक्तुं सिंगो गानभीषणा

三三三

लोत्रहास्त्रिदुष्ट इमंमंत्रमुच्चायपद्मासनस्थंजटिलचन्द्र
भुजंगमालात्कवचताककमंडलुधरकृष्णजिनवास
संपाप्सुस्थितं हस्तकेत्यादिदेवत्रहाराभावाहयामि
वायवाय्व्याह्वयानंनरुडवावातमित्यस्य प्रस्कारावमि
त्रोष्टुह ॥ इमंमंत्रमुच्चायडदायवचधरंसायद्वर्जित
यत्तं पत्रापत्राधिउज्ज्वलप्रत्याधिदेवतां चित्रमावाह
यामि अथकामसाधुरायकारद्वतांआवाहनमुक्तेन
उत्तपीठेषुजायान् तत्रापन्नमः शान्तवामप्रदेशोवाह
त्यानंतरेत्यान्तरेइदृशमस्यकुशीदीकरावच्छ्रयिः म
हागंगायातेद्वताः गायत्राष्टदः इमंमंत्रमुच्चायचठ
भुजंगिनत्रगजाततनामयज्ञोपवातिनचंद्रधरदत्ता
मालाफरमुमादकोपेनविनायकमावाहयामि तद्वि
शातोव्याह्वयानंतरेजातवदनी इमंमंत्रमुच्चायशान्तिका

[illegible]

236

अथ हिमं गच्छन्ती इमं मंत्रमुच्चार्य नौ लीला लानं नौ लीला वर
 धारिणं चंद्रकोपितं चिन्तयन् मखंडमात्मना समावाह
 यन्मि न इति समावाहृत्य नंतरं प्राश्निता वान्तरा म्बु
 मेखस्य भो तमो मिना बुद्धिक् इमं मंत्रमुच्चार्य प्रत्ये
 कं गोप्य च उक्तकोपितो दक्षिणं वामं हस्तावन्यान्वसयु
 क्तं देहा ऐकास्वदाक्षरापयश्चैत्रपरस्ववामपाम्भोरुत्त
 र्भांडुवनं मुक्तावरधारिना शिषुमापन्नो देवमिषं नाव
 धिना वावाहयामि अथ क्रमुत्तरं दक्षकदंबतामावाहनं
 पूर्ववत्तडला ॥ ७ ॥ अथ प्राग्दलमा रस्य दलाग्रं लुक् क्रमा
 द्भ्यसेत् तत्र प्राग्दलाग्रं व्याहृत्य नंतरं ज्ञातारमिंद्रमित्यस्य गर्ग ई
 द्रास्त्रिष्टुप् स्वरावरासहस्राक्षवत्तपाणां शची प्रियंगुजवाहनं
 मिंद्रमावाहयामि अथ त्रयदलाग्रं व्याहृत्य नंतरं तत्र त्रयदल
 ईत्यस्य हिंरायस्तृपाग्निस्त्रिष्टुप् इमं मंत्रमुच्चार्य स्वरावरां

संज्ञार्थिर्विषयं हस्तं शक्ती धमस्तु कस्तु वती मर व्यंजनं एतत्
 पात्राणि दधानं स्वाहा प्रियं मेव वाहनं माग्निमावाहया
 सोमं दलाग्नेवाह्यनंतरं सोमं यत्तु नृप इमं मंत्रं
 उवाच परमं वणि दंड धर माह्ववाहनं नैला प्रियं यममा
 वाहयामि नैत्रं दलाग्नेवाह्यनंतरं सोमं यत्तु नृप इत्यस्य
 धीरः कारवानि प्रियं तर्गायत्री इमं मंत्रं मुञ्चाय नीलवर्ण
 रश्मिं चर्म धरं रश्मिं कश्चिन्नं वाहनं कालिका प्रियं नैत्रं
 मावाहयामि पात्रं मदलाग्नेवाह्यनंतरं तत्तमायाभि
 त्यग्नेमः शेषावरुणादि नृप इत्यस्य इमं मंत्रं उवाच परमं वणि
 दधानं स्वाहा प्रियं मेव वाहनं माग्निमावाहया
 सोमं दलाग्नेवाह्यनंतरं सोमं यत्तु नृप इत्यस्य
 धीरः कारवानि प्रियं तर्गायत्री इमं मंत्रं मुञ्चाय नीलवर्ण
 रश्मिं चर्म धरं रश्मिं कश्चिन्नं वाहनं कालिका प्रियं नैत्रं
 मावाहयामि पात्रं मदलाग्नेवाह्यनंतरं तत्तमायाभि
 त्यग्नेमः शेषावरुणादि नृप इत्यस्य इमं मंत्रं उवाच परमं वणि
 दधानं स्वाहा प्रियं मेव वाहनं माग्निमावाहया

२३५ देवाग्र्येवाहृत्यतत्तरवयं सोमस्य स्ववद्वा द्यः सोमो गायत्री
 इमं मंत्रमुच्चार्य स्वयं विरोगं निधाय चरुं शपाणिमन्त्रवा
 हुताचिन्त्रिणागप्रियं कुवेरमावाहयामि इशा न्यदलाय
 व्याहृत्य तत्तरं काद्रुद्रायैत्यस्य कारावाकद्रुद्रा गायत्री इ
 मं मंत्रमुच्चार्य मुद्रादिकवरां विरुदामयं मलान्तरु
 त्रचरं वयं वाहूनागोरी प्रियमाशानमावाहयामि इ
 मिव चत्वारिंशद्भुता ग्रावाह्यस्य यत् इत्यादिलो
 २३६ कपालान्ते गतान्त्रः प्रसृजयेत् सर्ववां लोकपाला
 ओं चंदनं विलेपनं शतपत्राणि पञ्चाणि दद्याद्भुगुल
 रूपकं दीपं च दत्तं संयुक्तं नैवेद्यं सद्यः तादते नृत्तनमंत्र
 जीवकायान्ततो होमसमाचरन् अथ ग्रहाणां ये देवराणिः
 भूतेश्वरा गंधग्राह्याः सविमानयोस्तान् गंधं विलगाधं
 सोममुच्चार्योः हरिद्रागंधं बुधं वृहस्पत्योः शोमिद्राकोः

३३६ सोमं चरुं मलं इकोत्तये रत्नां चरुं रत्नां चरुं रत्नां चरुं रत्नां चरुं
 मायजपापुष्पमगारकायकाचनं बुधाय मगारकायकाचनं बुधाय
 हस्तयजपापुष्पमगारकायकाचनं बुधाय मगारकायकाचनं बुधाय
 यमूर्यल्पपुष्पं राह्वराखिनी पुष्पं कातवे कडारपुष्पं
 दित्याय मधुराशिक सभाय मधुराशिक मगारकायकाचनं बुधाय
 संपुचाय विल्वगंधं वृहस्पत्यय मगारकायकाचनं बुधाय
 रुद्रागंधं राह्वराखिनीय मगारकायकाचनं बुधाय
 दित्याय घृतापायसं सोमाय गुडोदनं मगारकायकाचनं बुधाय
 दमं बुधाय दक्षोदनं वृहस्पत्यय घृतोदनं मगारकायकाचनं बुधाय
 दत्तात्रिणं पिष्टमिष्टं सद्यः शानं श्रायमायो दत्तात्रिणं
 दत्तात्रिणं विल्वगंधं वृहस्पत्यय दत्तात्रिणं विल्वगंधं
 ३३७ दत्तात्रिणं मधुसंमिष्टं मगारकायकाचनं बुधाय
 मगारकायकाचनं बुधाय मगारकायकाचनं बुधाय

२३६

क्रमात् सूर्यादिग्रहमंडलसमिधो होमाय कार्यावुः
 येः सप्तविंशत्याः सरलास्त्वचास्तु निचिताः प्रादेशमात्रा
 श्रुताः प्रादेशान्नाधिकान्मूत्रान्न तथास्मादिशाराविका
 वसपरिणिसमित्ताय होमकर्म सुजानताः एकेक
 स्माद्युपान्तमष्टाविंशतिमेव वा होमव्यामधुसावित्र्या
 दग्धादीरेणसंयुताः एवमुक्तसामं योस्तिलाश्रुतः अ
 ज्यं इति मुखेद्व्यासि अथ होमप्रकारः उपलेपनाद्यग्निं स्पृ
 यन्तांते कृत्वा अन्वाधानं च क्षुब्धं न तु त्काडकदेवताः प्रधान
 देवताः समित्तिलचर्वाज्यद्वयोः प्रादेशास्त्रिष्टुक्तमित्यादि
 स्थालीचरोरित्यादि क्रमेण यात्रासादनकार्यान् अथ यत्र
 आगंतुं कृत्वा प्रधान होमं कुर्यात् तत्रायंक्रमं समिन्मू
 लोद्यं गुलं विहाय मध्यमानामिकां पुष्टं पुष्ट्यान् चरुप्रास
 समं चोणिनेकं प्राज्यं स्वदेवो वत्तदामावे प्रत्युप रतिवापला

३२

शायं विविधां पुष्ट्यान् ततः त्रिष्टुक्तं तदिसमाप्यं बलिद
 नं पूर्यति हुतिं कुर्यात् अथ बलिदानप्रकारः आदेशो गी
 शां यदीयदधान् गरुडशायसंगार्यसपरिवारयसि
 बुद्धिसहितं यद्गन्धं बलिं समिपयामि नमः अग्ने न बलिं यम
 मसोऽहो गरुडोऽधिपतिः समम्रातुः कार्त्तुः होमकतां च
 भक्तान् भिषक्तु इमे मे दः पुष्टिस्तुतिदिदी मे वं एव इ
 गद्ये च पूर्वदिशि यात्रां रमिदुत्तुं इष्टां यसां गायसपर
 वार्ययद्गन्धं बलिं समिपयामि नमः भीमं इति शिरदा बलि
 नं होमनां पुष्ट्या अग्ने न बलिं दाने न सत्तु इष्टां मम
 यः कार्त्तुः होमकतां पुष्ट्या योऽभिदा पुष्टिस्तुतिदिदी
 भक्त एवमिन्द्राग्ने वादिदिक्ता इति होमं विविधां
 ५१० चान् अथ भगवन् अथ प्राज्यादिभिर्हुतिवास्तुद्राहर्ष
 स्तुतिः समिपयामि योऽभिदा पुष्टिस्तुतिमं योऽभिदा

२३८

नमोः राजयन्त्रे नमोः निवेद्यवमानिताः अथानि
 नमोः राजयन्त्रे नमोः निवेद्यवमानिताः अथानि
 कनिकाग्निकयादि कानि इति नवग्रहमरवः समग्रः
 अथ यदुक्त्यानि राजा कन्याविवाहकालस्य शुद्धि
 दिनविद्यते दिनस्यापतये चैव शुद्धितेव कारयेत्
 गुरुदिपचसमायनवस्थः शुभदसदा पूजयादि नुव
 द्यायानाकादि विगताः शुभः मत्स्यवाड्डरास्तरवा
 याः सोवराकारयजुः अशक्तस्तनदयवाययाश
 नवाड्डकारयेत् अरगनायम्यानि प्यादिकं स्मृत्वा
 अस्याः कन्यायाः अमुकाशिशिष्यगुरुजन्ये सर्वा
 रिद्वानरासाय पुत्रादिनिवृत्त्यप्यजावपरात्तप्राप्त
 पुत्रकलापरावृत्त्यस्यैव पूजा होमं चास्यामि वेकं क
 र्त्तव्यं अस्याः कामारस्य अमुकस्यानास्थिगुरुश

या

६

नमोः राजयन्त्रे नमोः निवेद्यवमानिताः अथानि
 नमोः राजयन्त्रे नमोः निवेद्यवमानिताः अथानि
 कनिकाग्निकयादि कानि इति नवग्रहमरवः समग्रः
 अथ यदुक्त्यानि राजा कन्याविवाहकालस्य शुद्धि
 दिनविद्यते दिनस्यापतये चैव शुद्धितेव कारयेत्
 गुरुदिपचसमायनवस्थः शुभदसदा पूजयादि नुव
 द्यायानाकादि विगताः शुभः मत्स्यवाड्डरास्तरवा
 याः सोवराकारयजुः अशक्तस्तनदयवाययाश
 नवाड्डकारयेत् अरगनायम्यानि प्यादिकं स्मृत्वा
 अस्याः कन्यायाः अमुकाशिशिष्यगुरुजन्ये सर्वा
 रिद्वानरासाय पुत्रादिनिवृत्त्यप्यजावपरात्तप्राप्त
 पुत्रकलापरावृत्त्यस्यैव पूजा होमं चास्यामि वेकं क
 र्त्तव्यं अस्याः कामारस्य अमुकस्यानास्थिगुरुश

६२

दत्तमः

मौ

२४. चतुर्थाऽङ्कितयुग्मवर्त्तनेन उद्दिष्टायाः पञ्चमी वायुः

३

कुम्भारोपत्रपालाशसर्षपो गुडचपायाविडंगिशोभिते
मौन्या सहदेवीविस्तृक्ताः सवायधः शशावरी को
कुम्भारोहरिचघउराशोलेयचंदन वचाकचोरंसीस्या
नसवोषधः प्रकाशिताः सवासामलामेनुशान्तहृदीप्र
शात्यते पाडोवधीरिति मक्षरासवाः कुम्भोविनिक्षिपेत्
अष्टव्यादिकपूर्वमवाक्त्रानवग्रहग्रहे अथसप्तम्यनेका
हकमस्यापथेन तस्याच कुम्भनाकुपरित्यस्यदाजिह्व
गतिमंत्रः वज्रज्वावाचिनिमंत्रेण सप्तवायुवियोजये
ने समुद्रादूर्ध्वमित्रेण सप्तसिंधुनियोजयेत् स्वाता
याधिगीर्णमित्रेण मृदः कुम्भोविनिक्षिपेत् स्वातामेधा
तिथिभूमिगीयत्री गोरोचनपंचरत्नपंचवृक्षचक्षु
या नदीउभयतोयातांवालुकाशीपालमेवच रत्नच
क्षुपलवामंत्रानवग्रहसवेउक्ताः निक्षिपेत्कुम्भमध्यनु

समुद्रादूर्ध्वमित्रेण सप्तसिंधुनियोजयेत्

दि

नेतोहोमंसमाचरेत् अथचतुर्दशमिधाहृत्यापायसंयु
तसंयुतं प्राहिमवानलान्पंचमंत्रेण च वृहस्पते आहु
तीनां शान्तसाग्रं होमं कुर्याद्यथाविधिः ततोहोमावसा
नेचमामिषकलकारयेत् शोणकोपि दारपुत्रसमेत
स्वडाग्निषिकलकारयेत् अथआभिषेकः इन्द्रासाने
ना अम्बापः प्रवहन्तः अथाधर्मपिकिलियमपक
त्यागयासः अथामार्गत्वनस्मादपदुवमंसव एवा
वाग्नाग्निनमसा स्वातिनामिग्नामिनेसन्न स्वातिदा
विशस्यानिः अस्विनास्सवरयं अथवावतीसोमवती
यावतीर्घावाएथिगीर्णहृत्वायाप्रससास यवावेन
सुष्ठुः तावन्नामिदंतेगृहसंहजिगृह्णाम्यस्तुतामहृष्टमं
त्रः सुवमाडिआभिषेचयेत् तेमंत्रः यद्वादेवहृतं
देवासम्ब्रुमावयं अग्निर्मान्मादनसोमिध्यानुचतं

हंसः यद्विजाग्रचदित्वमएतौ सिचकुमावयं सूर्योमानस्मादे-
 नैत्ये ० वडुमिचदरायेयनमायायादिद्विद्विसे यच्छुदेव
 दयम्भोएनअकृमावयं यदेकस्याधिवर्षाणिनस्यावयंज-
 नासासियदाणेअप्रारतिवसुतागिशिषायामहेतितोवसुतागो
 मुचं यजेकेशोमुदोभाग्यसीमने यच्चनरुद्रो ललाटेकरा
 योरद्वोरायस्तुघ्नंतुसर्वदा मरुत्तुसुशानधारमृदधिःपाव
 मानंस्मृत्तं ननत्वाभानिदिवचंतुपावमाग्यः पुनंतुने
 मंगंतुदरुशोराजाभगंसूर्योदुहस्यन्तिः भगमिंद्रावायु
 अभगासप्तचक्रवयोःविभुः कुर्यात्वाभमभिविद्यंतुसुता
 विस्मृमहेभरः वाकदेवाजगन्नाथस्तथासंकयणावि
 डुः प्रद्युम्नअनितुद्रअभगंतुविजयायने आखंडलो
 गिर्भगवान्यमोवोनीचरुनित्तया वरुणाःपचमानवे
 वधनाधदत्तयाशिवः प्रलगासहितःशेषोदिववालाः

सहतेसदा कीर्तिर्लक्ष्मीधृतिर्वैधाताः प्रजापतियामतिः
 बुद्धिर्ज्जावःस्यन्तिःपुष्टिःकांतिप्रमातरः एतास्ता
 मभिविचंतुधर्मपत्यःसमस्तहितः अदित्यस्यद्रुगोनीमो
 वुधजीवासीतावर्ज्याः ग्रहास्त्वामभिविचंतुसुतासुकेतस
 मन्विताः देवदानवसंधर्वाः पिशाचोरगास्तसाः
 कुरवयोमनवोगावोदेवमातरएवच देवपत्न्योदुमानागा
 देत्याप्ताप्सरसांगरागाः अस्त्राणिसर्वशस्त्राणिरेजाता
 बाहनातिच मोचधानिचरत्तानिकालस्यावेयवाज
 सरितःसागराःशैलास्तीर्थानिजलदानदाः एतास्ता
 मभिविचंतुसर्वकामार्थविह्वे ननोमोवस्तादिभिरा
 चार्यैरुजयोर् पुजांनेप्राप्याना नमस्तेगिरिजानाथ
 वाकानेप्यदहस्पति कूरग्रहेः प्रमातामृतायज्जस्रमः
 जीवोदहस्पतिःकुरराचार्योगुरुरगिराः दाचस्यासिदेव

२४२

को ३

मन्त्रीयुग्मं कुर्वन्निदममः मन्त्राद्वैतनित्ययागमवह
 स्वनिधीत्यालकलमनारयसोपयेयत्कनवत्सपाने
 पूजनं होमं चार्थिषु कन्यतस्य प्रेयसेय यावन्नायिप्रतिष्ठासि
 द्यार्च्यसागोसुवर्णादिहिराणां सहितं शृंगारहस्यतिप्रतिमासुवर्णा
 निर्मितांशुं चार्थिः सुमितां कलशवत्सदिसर्वोपकारसहितं
 तुभ्यं संप्रददं वद्राभौतिकवैद्यप्रवालांमिदुनीलक पंचरे
 त्नामिति शोतनारदेनमस्तु विरगा पंचपक्षवानवग्रहमयिउ
 त्ताः शंखिहृत्स्यतिपूजनं आद्याहुतिप्रमारां सिद्धांत
 शोयरे कव्यप्रमारासमृद्धं पाठमधुदीरचनसमं मंडला
 मांशुक्तिमात्रं च पाठ्यसंप्रदत्तैः समं आचारिभक्त्यागोला कव्य
 ज्ञानुद्धिभित्तामनाः मूर्तप्रसक्तसमग्रालयश्रद्धासाधनात्
 कं स्मृत्यंतरे शास्त्रप्रत्ययसाधनादितुपवादिनिःस्पृहः
 लोकापन्नपुष्पाणि तथाप्युगं प्रकाशयन् कवलीफलने

५२३

रम्यकलान्वेष्टेकाशोविदुः मातुलिमिवतुः खंडुफरासंदिग्ध
 शचाह्वनं मन्त्रधाम्नादिकलानिखंडितानि विदुर्विधाः मन्त्रिणा
 हतं फलं वेत्तुं किंचित्खंडुनं विधा उर्वरिवाफलाह्वनं
 त्रिभिर्विधं कलान्मन्त्रोत्पत्तिं समिधस्तुतुः
 हर्षमयं समुद्धिहृगदुधीवत् सुला वीहिसुगन्धुवानाम
 वलामगुहिरिच्यते चतुष्पाशो लानामुत्तमं यथाविधाय
 मूलानां तान्निर्माणं स्यात्कदा नाममृमाशकः इदं पर्व
 प्रमारास्यादं गुलीचित्तयंतोना प्रादेश मात्राः समिधोपी
 हिराणामंजरीसमाः गले सक्तु करणादीनां मृगां मुदा प्रमा
 र्णाः पत्रपुष्पकलादीनां हस्तमाना हुतिरिच्यते पं
 दुरारवंडकस्तुं तां कुमागुरुकर्दमैः हरिमंथरुणाः प्र
 तां मुगुलुवदरासुमाः हरिमंथरुणाः रुद्रसुगन्ध
 कव्यमात्रं चार्थिः त्रिमंशुक्तिमात्रं चार्थिः उतापत्तय

१४३

गव्यानिनसुमागपितुमिः तदसंमधुदुर्गात
 नृदमातमदाहन् दधिप्रसज्यमात्रस्याह्नाजाग्राहमि
 नामराः दृष्टुकास्तप्रमाशास्युः सक्तवोयित्तयादिनाः
 गुडापिलप्रमातस्याधकरापितपास्तनः ब्रह्मयोद
 विमात्रास्यमुज्जामावास्तथायवाः तदुल्लापुस्तदद्या
 निकोद्रवामुष्टिसमिन्नाः गोधूमैरुक्तकमलमाविहिमः
 सुमानता निलाः प्रवमावास्तुः सर्वपास्तप्रमाशास्युः
 मिप्रमाशाचलवराभयेचास्तुपिपिशानिः चमाशा
 स्याद्रोमवचनसमचप्रवदन कोशमावस्तुविचक्तक
 र्दमाः प्रादावीजसमाः प्रक्ताः समुद्रिष्टानिपचामेः
 इन्नाहुमिप्रमाशा अथाप्रिचलेदारां सुवरागिकनका
 रिताहस्मचेवत्तसप्रभा वदुत्पातिरिक्ताचसमजिह्वाप्रकीर्ति
 ताः सुवरावास्तुगिजिह्वाभद्यमाकनकास्तुता रक्ताचेवो

वस्तुणी

नराजिह्वासायाम्यादिशितित्ताः सुप्रभासुवादिगिह्वाये
 निरिक्तासमाचरे ईशानवदुत्पाचगिह्वासायान्त्यु
 क्रमात् विवाहजिह्वाभद्यमायज्ञकर्मणि उन्नरावाप
 नयनदृष्टितापिरकर्मसु प्राचीनासुवकार्यमुन्नाग्नेयी
 शांतिकर्मसु ईशानोवाप्रकार्यसु एतद्वागस्त्यल्लस्य शां=
 क्रान्तिः प्रदतिरागवर्नः कर्तदम्भप्रभावहः शोतानि
 दालतागं अयमुद्रालतता संग्रहे होमेउद्रात्रयप्रोक्तं
 मृगीहंसीचमुकरी मुकरीकरसंकाचीमुक्तकानोषिका हंसी
 कानिष्टातजनीवा ह्यमृगीसापारिकीर्तना आभिचा
 रिक्ताहंसीमुकरीमुप्रशास्यने शांतिकेयशक्त्येव
 मृगीहंसीप्रशास्यने शान्तमुद्रालतारां अथाग्निवर्णः
 स्वरागिहंसीहंसीलार्कः कंकमागिरसनिभः सुवरा
 वतन्योवराः प्रोक्तताः पारिकाशिताः प्रदतिरागवर्नः

३३४

घन =
की
प्र =

© Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

२४५

वे अंगारोदारदेशेन मध्यभागे गृहस्थे च दिनभरं
 नयालो सुगन्धे चोच्छिष्टसन्निधौ आनावाभारिणी
 आधित्याचा न्याह्नियोपि वा पितृवधुसहस्रवसं
 निधोशयनं त्यजेत् देवीविजेगुसेवृद्धेन कुर्यात्सुखसंपदं
 पूर्वशीर्षे भवेदायुर्दक्षिणे सुखसंपदः पश्चिमे प्रवलाचि
 ताहानि मृत्युसंयोगे स्मरहेचा शिरः सर्वेषां सुरदक्षिणे
 तथा प्रवासे पश्चिमे चैव वने कुर्याद्दुःकाशिरः स्वद्वायां शर
 यने नित्यं मन्त्राणां च वर्जयेत् न प्याच समर्थने आत्म
 शय्यासतं वस्त्रं जायापत्यं कमंडलु आत्मनः भुचिरेना
 निपरे वा न संमाचरेत् तमायां दर्शिते श्रीयान्ने कवासे
 हि संविशेत् शत्रुशय्यास्थितः शोते रिक्षाशय्यां चैव वर्ज
 येत् उपानहो वरादुदंभं पुनः नयेत् तं हस्तादीनि स
 वीरिणो संमीपे स्थापयेद्गुह्ये वानिकानि च पुष्पाणि यानि

चिदनुलेपनं अलक्ष्मीपरिहाराय नित्यं कुर्यात्पुच्छिरे
 प्रनष्टे दीपयः संगकरोति मनुजो दपि यावज्जन्म दरिद्रत्वं भवं
 नेतात्र संशयः आर्द्रपादाशयानारीयाने संगं समाचरेत्
 आयुर्व्यहरने भर्तुः सातारीन एकं व्रजेत् कंचुकेन समंतारी
 भर्तुः संसर्गमाचरेत् त्रीभिर्वैश्वदेवैश्च विधवा भवति ध
 वं नालपत्रमिलत्कारादि दित्तानि पुनः चरेत् पंचमेव सत्रं
 सवर्षं विधवा मिह जायते पादलग्नं ननु केवड छिरेना
 इतं तथा कोपरो वंचनिभं छेति वागे च न दोषभाक् नरः
 तस्मान्नानुयोभायां सन्निधौ नोपगच्छति घोरायां भुराह
 त्यायां पितृभिः सह गच्छति नरस्तस्मान्नानुयोभायां
 तिने वोपाविंदति भुवीरुको भटगाली स्याच्छूकरी च पुनः
 पुनः नरस्तस्मान्नानुयोभायां तिने परमांगोति साकं
 लं प्रभवः पुनः पितृणां स्वर्गदो भवेत् कुंजं चोभं चैव

नमो हारि नसिंहं धीमवस्त्वचतां बलसंयोगेन भुभुवः

२४६

दि

हः नमस्तुभ्यं पदो भर्तुः पद्माद्यया समाविशत सा
नारी सुरवमागानि न भवेदुःखभागिता तां बलेन
सुरवंप्रणम्य कर्मसिमान्विते प्रतिमां द्वादसंयुक्तकल्पा
योगं समाचरेत् विना नां बलवद्वननग्रात्रा ज्ञानरोद
नं दुःखवांच क्षतसंयुक्तं संयोगं पारित्यजन् वज्रये
दुर्विशीलं द्वांशानि बालारजस्वलां गुर्विशीलं व्यासासां
दुपरिवर्जयेत् विजयेद्विधवावं ध्यारागिरां च नय
स्विनी व्रतस्यांच वज्रयेत् रत्निकालविनास्त्री भिरयन
परिवर्जयेत् श्वासेषु सेनयारौ नित्यं नुपन्युपदास्य शो
नं श्वाससंख्याप्रमारेण न भर्तुरायुष्यधीनती न दौषध
र्व्यः विहारी हांकुतकाधारये स्त्रियं मणिमुक्ताफलं चैव ते
न दौषाव्यधीहानि मानसाद्भासो निद्रा समवलायाता

सुखं बद्धनयनेन पर्यंकात्वं मदाभालां पुंड्रपुष्पाणि
मस्तके अजलं स्मर्यने एयकृशाय्यादिभोजी च मराम्
त्री त्रिपुरीश्वरः अल्पमैथुनकारी च शानं ववर्जितिवदि
पुएनद्रात्रि विषयं वृत्तः शाकुंतलोपदेष्टो एकशायी
तात्पार्जः एतद्वचने अभ्युच्छानमुपागने गृहपती न
द्रावणो न मन्ना न त्यादार्थ एव दृष्टिस्तु विधीतस्योपच
यस्ति यं संप्रेतवशापीतं तस्य प्राप्तं न स्यात्तु शाय्यामिति प्र
योः पुत्रानि वेदिताः कुलवधसि प्रातश्चामिमी पूज्यालय
समशाने च नैव दुस्ते च नुप्यये नचोय देवाय नमो नमो
वस्तुये दुधः कायसिंपुस्तकं चैव नया पुस्तकं मेव च पा
४१० वारां कायमिष्यादि शीरोधः परिवर्जयेत् अज्ञास्तेना
धवीश्वेव उचुं होमहा मुनिः कपिलो मुनिरासी कयचै
त्पुखं शापिनः तासु भाव उचिष्यानां दंपती मे पुत्रगता

शयनादुत्थितातीरीभुविः स्यादभुविः पुमान् दिवानि
 २४७ दानकुर्वन्निस्त्रियं चैव तसेवयन् आयुः क्षयकरी निद्रा
 स्त्री चैव पुण्यनाशीनी मनुः ब्राह्मे मुहूर्तयानि दासोपु
 रायक्षयकारिणी नां करोति धिजोमोहात्पादकृच्छेरा
 अश्वानी मूत्रेण दक्षिणो करेण पुरीषेणामकरोत्कै धार
 यद्रूपमस्तु मनुष्ये पुनर्लपवीतवन् करणग्रहणाग्रसचा
 रि विषयमिनि कोविन् इति शयनविधिः अथापिंड
 पितृयज्ञः कारिका एकाग्निरपि कुर्वन्नि पितृयज्ञं सं उच्य
 ते अथ दर्शयराज्ञे तु प्रज्वालौपास्मनं ननः एकाग्नियिं
 उपितृयज्ञं कर्णान् सचामावांस्ययाभवन्नितस्य प्रयोगे
 वक्ष्यते अपराज्ञे डौपासेनाग्ने प्रज्वाल्य प्राग्दक्षिणां।
 यकैर्भैः परिस्तीर्य ह सर्वकं गृणि प्राग्दक्षिणां गते कारिणि

पाः ना
 स्युः अग्नेः ग्रीष्मात्पादार्थे पां वा दर्भास्तीर्यते युचरुस्थ
 ह्यादिपाशरथे के कमासादयन् नयेव शो नकः ३२
 ज्वाल्य न परिस्तीर्य दर्भैः प्राग्दक्षिणां यकैः अग्ने प्राग्
 तरे देशे प्रत्यगुत्तरतीपिवा प्राग्दक्षिणां यकां न संस्तीर्य दर्भै
 स्ते युयथाक्रम चरुस्थालीं उपकन्य क मंडलं वसानकं
 प्राग्दक्षिणां तया चारिणा सादये देवशः क्रमादिनिः तत्र
 पात्रक्रमः सूत्रे उक्तः चरुस्थालीं पूर्णस्थोत्पणो लूरवत्
 उसलसवधुवकृष्णाजिनकृष्णध्वजधामोद्याक मंडलं निरि दा
 अस्थार्थः अग्नेः दत्तो चरुप्रयणाथ स्थाली चरेत्स्था
 लीं धुवाशब्दस्य प्रादंसं हृतत्वं एकेन प्रयत्नेनापि उवाच
 कुर्यात्सहदा धिनाः एवंपात्राण्यसादयेत्तास्थालीं पू
 ३१८ र्णं च गृहीत्वा ब्रौहिमं च कटं दक्षिणां स्यात्स्थोपितं तद्वत्
 सादयेत्तत्र आरुह्य पूर्णस्थालीं तिपाथवीहि विप्रयिता

[illegible]

हेल्लोकान्त्राण्डुदात्तस्मान् एवोग्निरिनिप्रणीतेसंज्ञः
एतद्वदन्त्यरिस्तीर्यास्मादवगिपहन्ताश्निसपिनेहलेखा
आग्नेयीसंस्थाउदिरव्यनामभ्युदयसहृदाधिप्रेखस्ती
यविलीनाज्यमनुत्पूतंनवनीनंवाधृवायामासिच्याने
हीतिगानःकुशोयुनिदध्यान् अथ्यदृवागतेनाज्येनञ्
मिघारितंस्यालीपाकमुद्गुह्यस्यपुनरभिघार्य पञ्चि
मदेशेआस्तीरावर्हिषिनीधायअग्नेयाग्निमदेशेअ
न्यावेवाकियतः कुशानास्तीर्यनेयुचरांस्थापयेत् इत्यर्थः
आसादिवर्हिषोदेखास्तसोविनिपुक्तत्वात् अथ्यज
नाभ्यंजने सोषिवर्हिषाकशिपुचअग्नेर्दीक्षिराजोनीध
यथाचीनावीनीनृसीमिधममनावाधायावदानसंपदा
मेक्षदोनुचरुमवदोयनेनेवजुज्यान् सोमायापित्तम
नेस्वधामिधन्यनेनमंत्रैराधुनरुपत्तराणादिहृत्वा अम

२४६ वैकव्यवाहनायस्वधानम इति द्वितीया माहुनि जुहुया
 त्रै स्वाहाकारेण वाहमः स्यात् न न्यहे अग्नेकव्य
 वाहनायोनिमंत्रैः पूर्वस्मान्न्यश्नात्सोमायेत्यादिमंत्र
 स्यात् यज्ञोपवीतमिव वेत्त एवमंत्रयत्तद्वयस्यात्
 मेक्षरागमग्नौ प्रहृयनि प्राचीनावीनी रेवायां पिंडदेशे
 यदा नीनेन प्राणिना पः सुंधनामिति भित्तिनीयमि
 प्रोक्षेदित्यर्थः एतेनोपिनरः अमुकगोत्रदेवदत्तश
 मन्वसूरूपये चत्वारि मंत्राणि चित्येव मुञ्चार्थं यथिंडस्व
 धावम इति नत्र पिंडनिष्टस्य एव मित्रराभ्यां निष्टुणी
 यान् योदित्रयासां जीवति तस्मै निष्टुसाकाले एवेति
 मंत्रेण स्वाहाकारांतेन प्राणिना पिंडं जुहोति अत्रापि
 त्रै इति पिंडवर्तिरग्नेस्वयाणि निष्टुज्यात्र पिन्नर इत्यनु
 मंत्र्य स्वयमुदुदोदित्या च मय यथा शक्ति प्रारणादिय
 मं

३५ पुनस्तथेवावृत्यामीमदत्त इति पुनरनुमंत्रय शोप
 वीनां चरुं शोषमवघ्राय हस्तं प्रक्षाल्य शोषात्तपाशं नरे ३
 त्रिदिप्या पिंडवात्रमद्भिः प्रक्षाल्य न जुहोति पूर्ववत्पित्रा
 दिपिंडं सुंधनां पिन्नर इत्यादिमंत्रैः त्रिषेचनं कृत्वा पिंडत्रय
 ग्विलंकृत्वा पूर्वस्या दितमं जतं दर्भसा दायाभ्यं ज्वाय उपस्पृश्य
 धिरावृत्तेन मंत्रां जननमप उपस्पृश्य छागुलप्रमाराद दशा
 धानं पुजा कृत्वा तथेव पिंडं शोषात्तविकीर्य निधुमो व इत्यु ३
 यस्माद्योपविश्य अथ पिंडान् प्रवाहयत् परेन नीपिनरः
 मिः सोम्यासोगंभीरेभिः पाथिभिर्हविर्गोभिः दत्वायास्मह
 पंदावरोह भद्रयि चतुर्वीरं नियतेति अथाग्निस
 मीपंगत्वाग्नेतम चेत्यजेन यदंतरिक्षं पृथिवीमिति मं
 ४५० नेतत्स्थ एव जपेत् यदंतरिक्षं पृथिवीं सुत धायुज्यात्
 रापिनरं वाज्राहिंसि म अग्निमति स्मादेतसो गाहपत्यः

२५०

प्रसूचकरोतुमासनेहसं अथवीरंमधनापिनरइति
 मध्यपिंडमादाय आधनापिनरइत्यनेनपत्नीप्राशयने
 आधनापिनरोगर्मकिमारंउष्कारस्त्रजं यथायमरया
 असत् इतिरोपिदोअसत्त्राभिप्रागितिवायनोदिपेज
 संग्रहे पिंडस्तुगोजविप्रम्यादद्यादगोजलेपिवे
 गार्हपत्यपदस्येहलोपन्यापविदोविदुः पागीहोमे
 अग्नेतपद्येन्यादिकनास्त्येव दारादानेचर्तंआहुता
 पिंडपितृयज्ञमिष्टमाधानांतंकृत्वाविप्रपादप्रक्षालनादिभ्या
 द्वारमेत इतिगृह्याग्नेोपिंडापितृयज्ञः अथआहोपयो
 गिवचनसंदर्भोलिरव्यते आहूविद्येसमुत्पत्तेरुत्तस्या
 विदिनेदिने एकादश्याप्रकुर्वीतआहुदशीविशेषतः
 आपोशातकरेविप्रसकल्पयः समाचरेत् तद्युभवातीत
 घ्राहूयितरागंनोपतिवृत्ते अमदग्निः स्तुतस्तोत्रज

२०

३०

पंत्याकापिंडाप्रारांतुदक्षिणां आकान्तमागनेचोर्थ
 विनायपरिवेष्टणं विसर्जितसामन्तंयमाश्रयः प्राय
 मंतप्या विप्रपदाक्षिणां चवस्वालिवाचनकं विना वि
 असन्यत्प्रकर्तव्यंमाचीनावीनीनासहति संग्रह स
 वंधप्रथमंयथाज्ञानमाभननपर पश्चादुपविजानीया
 क्रमीहोसःसताननः हमाद्रो प्रचीनावालिवापि
 असव्यांजानुनियानिना दाक्षिणास्थेनकर्तव्यमप्र
 दक्षिणास्तिलैः देवंचादक्षिणादिः स्वात्पादजात्यस
 सुहृदि शिष्यामदधुवागागादिषुपीठके अन्त्याय
 दाक्षिणांजातुप्राग्वादवाप्रदक्षिणा यज्ञापवानीस्वाहवि
 पूर्वदेवकृत्यास्तयति आभ्यलायनसंप्रदायितमागनेवा
 दिद्वारवापितृकर्मभवनीतिकारेणस्तं तारायराः
 यात्काविदीयनेप्राग्देवतीच्येनदेवके पितृकेयैक

सर्वत्रैव-

२५१ नीचैर्न देवके विधिस्मृतः पितृरामानसं दद्यादमिषां धितया
 सुधीः दत्तिरोचैव देवानां सर्वदा भ्रातृकर्मणि बोधायनः
 देवानां मृत्योर्दमनि भ्रातृकर्मणि मूलकाः समूहापितृ
 कार्ये बुद्धिमान् भ्रातृकर्मणि युग्मत्तदेविके कार्ये म
 युग्मत्तत्तत्पेन्द्रके भ्रातृकर्मणि युग्मत्तदेविके कार्ये म
 ताकास्थानरक्तस्थानाभ्यामायाने गन्ताम्ये स्वपि
 त्मरयोष्यपत्येव भ्रातृकर्मणि वन्तमगहितः शरवः तरा
 वाहनसंकलने पिंडदानं न दत्तयोः पिंडो भोजनकाले
 कृतयेवां जनकर्मणि भ्रातृकर्मणि पादे वृगंधाद्या द्याद
 तेभ्यश्च भ्रातृकर्मणि चैते युग्मत्तदेविके कार्ये म
 भ्रातृकर्मणि सतयोः वृद्धादिनीया वाहनतया भ्रातृदाने
 चतुर्थ्यां स्थित्याः संवत्सराः स्मृताः भ्रातृकर्मणि च
 तृतीयां प्रथमया भ्रातृकर्मणि चैते वसन्तचपादशोचन्त चाच

ने विकारे पिंडदाने च कार्ये दत्तमनं कृतिः नैवेद्यप्रथमा
 हिः गोदावयां यथायां च न चोपेत्तकपक्षके निधि
 वारहमिहोदायोनास्तीति मनुस्मृत्या वाक्यसमुच्चये
 भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि
 नकुं यत्ति पिंडदानं न कुं यत्ति पिंडदानं न कुं यत्ति पिंडदानं
 धानादिये धानाः न दत्तं विदुः श्लोको भ्रातृकर्मणि
 रोगतः यथायां न दत्तः भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि
 भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि
 चकारयेत्त राजकाये विद्युत्तस्य वंधानग्रहवर्तिनः
 व्यासने युवसर्वप्रभ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि
 ३६५ भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि
 न भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि भ्रातृकर्मणि

विनिर्मुक्तैः कामक्रोधाविवर्जितैः भवितव्यं भवति ननु
 २५२ यच्च भ्रातृकारिणी सुखादिपानिभेसां हनवद्भुताव
 द्वेः आश्रयदनेन योद्ध्यादहनं भ्रातृकर्मणि आयुः प्र
 ११ स्थमेभ्यश्चरुपंचलमनेभ्युभं नामोक्तं यथा भ्रातृनदया
 नृत्तवाससी भ्रमता पितरस्तस्य दीनानां भ्रातृवत्सरो
 गृहीणी चैव सुखात्ता भ्रातृपाकं समारभेत् तैः पत्रेभ्यु
 चपाकेषु पुनः ज्ञानसमाचरेत् नारायणः मातापितरौ
 रभ्रातृवत्तमिकादिष्टं च चित्ताचित् देशाचारकलाया
 रत्नप्रत्यब्दविधिवत्तरः पितृव्यं भ्रातृमातराणां ज्येष्ठार्क
 पार्वरां स्थितं एकोदिष्टं कनिष्ठानां दंपत्योः पार्वरां मि
 थुः यजुषाः सामगोः पूर्वमध्यो जुह्वत्यथर्वणाः बह
 वाः भ्रातृशेखरावे चैव वासुधामतः भ्रातृभ्रातृका
 रैः कृष्णपद्माष्टकादशोऽष्टादशैस्तत्कर्मः चंद्र

५

ब्रौ=

मं=

यशोपाताः भ्रातृभ्रातृकाजश्च विरिति अर्थः गंजश्चाविष्
 तं लक्ष्मांगजश्चायेत्यर्थः कृष्णपद्मे इति समान्योक्तैः प्रा
 तिमासं सर्वदा कृष्णपद्मे प्रत्यहं भ्रातृकर्मणि मित्यर्थः मदन
 पारिजातके भ्रातृगान्धरीदेन देवकमारो धर्मवित् पि
 तृकर्मणि संप्राप्ते परीत्य यलनेः हेमाद्रौ दक्षिणाया
 वरादेष्टीत्यादिवा गृहोपया स्वभूमी नृनदीतीरदेशे
 ६= केशाद्यपाहने विष्णुमित्रः भ्रातृकर्मचिद्वर्धकः संध्या
 पोपासने हाने स्वः भ्रातृचकरीच्यामोत्पशक्तो वरयेत्तु
 न सक्तवचनमुपलक्षणां पाराशरः इत्युक्तं गुपासपत्रासं
 ह्यसापूर्ववासरे निमंत्रयित्वा नान्मत्तयानि योगारवा
 नि पूर्वकं कात्यायनः भविना प्रत्यक्षं चरित्वा ह्यसा भ्रा
 १२३ तृहति यन्मित्रं प्रत्यक्षं चरित्वा ह्यसा भ्रा
 तृवत्सः एकोकं पंचयान् चिन्नापार्वरां विधिं योजयत् इति

५५५

ब्रा=

२५३

६

वैष्णवदत्तापित्र्यैकैकस्थानेनत्रयः एतैकैकद्वयानि
 वयोक्तार्येकपावणी सर्वत्रस्वस्वकत्वात्प्रथममध्वमेदाउ
 च्यते कृतदत्तैर्विस्तुः सत्यः कामकालस्तथैवच धरिभू
 लोचनम्रवतप्याचेवपुररूपाः आद्वयम्रदशेतुविम्व
 देवाः प्रकीर्तिताः दम्भाहृष्टमाजिनमित्राब्राह्मणाहविरग्नय
 म्रयातप्यामांविशेषाननियोभ्याम्रपुनपुनः म्रहृतोपिडद
 नेतुब्राह्मणोवमनेयदि पुनः पाकलुक्ताचम्राप्रकयात्र
 यत्ततः पितृदेवक्रियाकृत्वाचरपाकलुक्ताच' दातुकाय सेवते =
 फलप्राप्तिर्भोक्ताभुक्तेतुकिंलिव संग्रहे अविमन्तसु
 ताः सर्वे एवंकार्यान्मन्त्राहिकं अविमन्ताः एष्यप्रागास्व
 स्वार्जितधनाशनाः आमरः कुर्वन्तेम्राद्रेमानाधिनाः
 एष्यहृष्टयक म्राद्रेविवाहयत्नेचदीनायाभागने गे
 निष्टेताक्षालनंकयन्तिवाशाः पितरोगताः पादप्रता

उप

तनंप्रोक्तंविश्यासनेधिजान् लीष्टतांक्षालनंकयन्ति
 राशाः पितरोगताः निष्ठुन्प्रहालयेत्यादौदेवपित्रेच
 कामदिगे देवाहृष्टनगट्काशितिकवंचेधितरस्तथा
 म्रप्रचहोदकैस्नानंविप्रपादाभिषेचन म्रादिन्याभि
 मुखः कुर्यान्निंध्यावंदनमेवच आनखंगवमज्याहृ
 निसायाहृनिनिसिंध्ययोः म्रादिन्याभिमुखः कुर्यादि
 प्रपादाभिषेचनं नांदीम्राहृविवाहोदीक्षादश्याचर
 त्तेषुच हृवाश्याभिमुखः कुर्यादिप्रपादाभिषेचनं
 पाथाप्याम्राहृमुखोविप्रोष्टहृस्यः पाथिनामुखः विर
 प्रस्तुदतिरांपादवारिदस्ताउदकुखः आत्रमगिन्ये
 पुत्रायस्वापित्रिमाहृलायच मित्रायगुरवेम्राहृमकी
 दिष्टंनैषाधरां यदामानस्यदास्यमानासाधिजान्
 नमेउक्तशेषान्यनेहृमोवायभागिचपेत्तकं यशिशो

६६९

मेव वेदभिः पात्रे च धत्तानि लिपेत् पुनरग्नौ चत्ता कुत्वा दा-
 हंति पितरस्तथा आदौ पिता तथामाता सायत्नजननी त-
 था माता महाः सपत्नी का आत्मपत्नी सततः परं सतत आ-
 त्मा पितृव्या आमातुला आसमायकाः दुहिता च स्वसा-
 प्रोक्ता दोहित्री भागिनी यकाः पितृस्वसामातृस्वसाश्च
 अरोगुरु रुच्यते एतेस्यः पितरणी च न परोचमहा लये-
 ताता वा त्रितयं सपत्नजननी माता महादित्रयं सस्त्री-
 स्त्री तनयादिना तजतनी स्वभ्रातरस्त्री स्वयः ततां वात्म-
 भागिन्यपत्यं च वदुग्जाया पिता सङ्गु राशिव्या प्राः पि-
 तरो महालय विधोती र्थतया तवणे पितरो मातरश्चैव
 स्त्रीभिर्मता महाः सह पत्नी पुत्रश्च दुहिता पितृव्यभ्रातृ-
 मातुलाः भागिनी तत्सुताश्च वेदोहित्रश्च सपत्नीकाः
 अपितृमातृव्यसारश्च पत्नी पुत्रादिभिः सह प्रचुरोपर-

३५

वैश्या अथ आदिने वैश्वदेव निरायि उच्यते मन्त्र-
 पुरारो उच्येयानुता नेष्टे द्यावापृथिवी सतीः अथ
 मन्त्रादुपनिषद्भिर्वा पितृकर्मरागिनी अविष्य पुरारो आहु-
 कर्मा महाव्याहोत्राहमगांश्च विस्तृत्य च वैश्वदेवादि कंक-
 मन्त्रजः कर्मादि निरायि पति चन्द्रविग्रमन्त्रादि प्रावृत्त-
 पक्षांते वैश्वदेव क्रियाततः आहुति आहुः शायरा वैश्व-
 दि देवसमाचरेत् स्मृत्यन्तरादि यदा आहुः पितृव्यस्त-
 दाहनिष्कृतिमो नवः वैश्वदेवततः कर्मादि निरुते पितृ-
 कर्मरागिनि कर्मपुरारो निवृत्त्या प्रणिपत्यार्पयित्वा
 न्त्रं च मन्त्रवत् वैश्वदेवं प्रकुर्वीत तेत्येकं बलिमेव चोपनि-
 षेठी नसीरयि आहुतानि वत्सविधि वदंश्च देवादि कृतततः
 ३५५ कर्मादि स्तान्त्रोदद्यात्तत्कारादिकं नयेति अत्रैक-
 आहुतं मध्योपि वैश्वदेवादि कं कार्यं निष्कृति शास्त्रानुस-

२५५

पुनित्वा अतएव ब्राह्मण्डपुराणे वैश्वदेवाहुर्निरुद्धावर्षी
 ब्राह्मणामोजनान् जुहुयाद्भुजयुगादिभ्यां ब्रह्मत्वान्त
 नमस्तमिति अथोच्चारणमोजनान्दित्यननानोक्तराणां
 नैतद्वैश्वदेवाहुर्निरुद्धादित्युक्तं भवति आहुं ह्य
 त्वाभूतयज्ञादित्युक्तं भवत्यनेन कवलभूतयज्ञादिन
 वंश्राद्वातकं शनिकर्तव्यताप्रतीयते अपरे तु न्ययो
 वमध्यत्वं कल्पयंति अतएव भविष्यपुराणे पिच्छेन
 तप्यादिधि वक्ष्यति दद्याद्दिधाननः वैश्वदेवतज्जुया
 न्यश्राद्वाह्मणकचन वलिशद्वयं हुतास्तत्रैव येनानि
 दग्धमंत्रशाभूमौ यं नित्यं पुद्गः जानीहि तव लिखी
 श्राद्धकर्मणि सर्वदेनि अनेन विकिरदत्तान्ननर
 कृत्तवैश्वदेवादि कंकुर्यादित्युक्तं भवति इत्यत
 श्राद्धयमध्यवैश्वदेवाविधानं स्वस्वगृह्यानुसारं

तत्प्राविर्भविष्यत् अस्मद्भुजविवरौ दत्तिकात्तारायणा
 विप्रविसर्जनांतरं वैश्वदेवादि कंकुर्यादित्युक्तं भवति
 यादिनिधमोन्नयवस्थितिं यन्मनुवाक्पुद्गलहरातिन
 त्मघ्रात्वाडसारिराणां श्राद्वातएव वैश्वदेवानवागिनिप्रतीयते
 तन्नाहितान्नीनां श्राद्वात्पूर्वमेव वैश्वदेवश्चेवं विशेषा
 लोकात्तिरागतः पदान्तकर्मनिष्ठतां वैश्वदेवचलाग्निकाः
 पिडयश्चतनः कुर्यात्तन्नाहोपकां पुद्गलं पदान्तकर्म
 दृशहिराग्निसयोः पूर्वमेव नवाधानां नवाहोपान्ननर
 वैश्वदेवकृत्वा पिडपिष्टवशात्वाहोपकां पुद्गलं चतन
 वामिति शालंकायनापि श्राद्वात्पूर्वमेव वैश्वदेवश्चेवं
 वंश्राग्निकः एकादशहिकं चतनं त्रयं विनोदितं
 यत्नेति तस्मादाहितान्नीनां श्राद्वात्पूर्वमेव भवति
 नृपादिशान्मने श्रान्तिवासरीको लोमश्राद्वायोक्रियते

२५६

दि देवाहव्यं नैगदशानिकव्यानि पितृदेवता इत्येवम्
 हिताग्निव्यानिरेवेरा इत्युक्तं तस्मादितरेषामपि मध्येवा
 यथाशास्त्रेभवति तत्रयथाहोमध्यैवेष्टदेवस्तत्पदेवच
 वार्येष्टेष्टव्याकएवभवति अतएवजोगातिः पितृमय
 निर्वमेष्टव्याकवेष्टदेवाधिमेवच वेष्टदेवतपित्रयैतदा
 पूर्वैष्टदेवकामेति अथयमः वेष्टदेवा येमद्वानिष्ठा
 दितवेष्टदेवा येनभवतीति यैतीनसारादी पितृव्या
 कास्तमुष्ट्यवेष्टदेवकरोतिथः आस्तारतइवेष्टाहपिष्टः
 तदगांनोपतिष्ठते तन्वेवचतर्हि आस्तानापिष्टदेवक
 ररापदोतुल्यएवायंदायइति मव यदुदेशात्तथैका
 नेहवित्तनतदुद्देशेनत्यागेकानेतत्संवयति एतेन्याय
 त्वादिनिष्ठादिनामकावादीभिरुक्तत्वात्पित्रयः
 आद्रशेवेरापिष्टदेवप्रतायने अतएवचतुर्वि

दितिः

शान्तिमने शयमन्नतुपदांनेवेष्टदेवक्रियामतः आ
 द्रिष्ठाद्रिशेवेरावेष्टदेवसमाचरेत् यदातुमुक्तशेवा
 भावस्तदायादेवष्टकृणकः नचैष्टाद्रिशेवेरावेतिनिय
 मः कचिदस्ति तस्माच्छ्रीष्टानेवेष्टदेवकररा पदेष्टाद्र
 शेवेरावायाकांनरेरावावेष्टदेवमिवतीति प्रनीयते
 स्मृतिसंग्रहे दृष्टावाहोसयेचानेमध्यैजकतिपवी
 रीम महासयेचपिंडानेवेष्टदेवाविधीयते इतिष्ठा
 द्रिनेवेष्टदेवनिर्णयः कश्चयः हानेदानेजपसम
 ह्याध्यायेपितृकर्मणि सपवित्रीसदर्भैवाकरोकर्वाततान्म
 येति एवरांरजतादिकंवाधार्य अयतिराप्योविस्तरादर्भ
 प्रकराडन्ता अथष्टाद्रिष्टादिनेनियंष्टाद्रिनिर्णयः
 इतिः नित्यष्टाद्रिनकुर्वीतप्रसंगेयत्रसिध्यति आद्र
 तरेकानेतस्मिन्नित्यत्वात्तनलापयत् अतएवसमयने द्वा

२५७ प्राज्ञादिनिव्यतीननित्यस्य दृष्टक क्रिया तेनैव न स्यात् किं
 हि प्राज्ञात्वात् नित्यानि होत्रवत् इति पक्षः प्राज्ञात्
 नित्यप्राज्ञकार्यमेव ननु प्राज्ञध्वयनकुर्वीत समानेन
 मित्रं विदि प्राज्ञध्वयनिषेधः प्राज्ञिसवः क्रियते काल
 दर्शो नित्यस्य चोक्तं मस्य नित्यमासिकयोरपि दर्श
 स्य चोदकुं मस्य दृष्टमासिकयोरपि नित्यस्य चादिक
 स्यापि दृष्टादिकयोरपि युगाद्यादिकयोरपि आम
 न्वाद्यादिकयोरपि प्रत्यादिकस्याचोलाभयोगेषु वि
 हितस्य च संपत्तिदेवताभेदाद्वा द्रव्यसमावरेदिने
 इति नित्यप्राज्ञनिर्णयः अथ प्रवासविधिः तत्र का
 ५४ रिता अभयं वोभयं वोस्तु मंत्रेणो रासतं गृहं प्रव
 संनुपातिष्ठे नमो ग्रामां नरं व्रजेत् नमस्तु प्रात्येदक्य
 न नमस्तु सत्रं गृहं नीजेताप्यमाहिताग्निगृहं

माविभित्तो वपघास्त्येवोस्मास्तु च प्रज्ञाय धुमाचवो गोपनी
 रिषदिनि प्रपद्ये न गृहं न हसमनसः प्रपद्ये वीरचो वीर
 वंशः सुवीरान् इरावतो लोचनमृदमाशास्त्येव हस्त
 मनाः संविशान्तीनि शिवं शामं शंयोः शंयोरीति त्रि
 नुवीरमाशो विदि नमस्य लीकं ततः दर्शाय ये पुर्वि
 यते भयं मे त्वित्येवापत्तिष्ठे न प्रवासत्रत्येत्वा हरहर्षेति
 अत्र एव कारिका आगत्य ज्वलयेदग्निमनेनैवोपनि
 षुते गृहमेत्यादि मंत्रेण गृहे नीजेतैव नतः गृहं न ह
 समनस इत्यनेन प्रपद्यते जपेन्निरीक्षमाशास्त्येव श
 मं मिनि त्वय प्रवासादेत्युत्तरस्य परिगृह्याशोरस्तुतः
 ५५८ अंगादंगादिनि जपेन्मृदि त्रिबन्निघाती प्रवासे दैत्यक
 नं कंकमाय अथ मंत्रकं प्रत्यात्तिचेत्यादि प्रातिपद्या
 न इत्यथ जिघ्र्याशिनः काला आहृत्य ग्निसमुद्धृत

२५८

प्रादुक्कराकालेन कर्मैतच्छुभदाहृतं कृतेषां शिसमा
 रोपेनियमाः प्रागेवोक्ताः इति प्रवासविधिः अथ नो
 दीप्राह्म मनुः नांदीप्राह्म पिनाक्यादाद्येयांशीग्रहव
 धः अनडाह्म प्रकर्वीत स्वयमेव नृणादिकं मान्द्रो
 प्रहर्षवर्धकः कर्माहं पेटकस्मृतं नतोमाना महानांच
 दद्रोप्राह्म त्रयं स्मृतं स्मृत्यं नरे पूर्वाह्मे मान्द्रकं प्रा
 ह्म मध्याह्ने पेटकस्मृतं नतोमाना महानांच दद्रोप्रा
 ह्म त्रयं स्मृतं दद्रुमनुः अलाभे भिन्नकालानां तादीप्रा
 ह्म त्रयं बुधः पूर्वर्धकं प्रकर्वीत पूर्वाह्मे मान्द्रपूर्वकं काल
 तिरीये केवलास्तुभयेत्सुखादप्रावादेन मान्द्रः
 अन्वष्टकासमध्वे च तातद्व्याः कदाचन हमाद्रो
 नांदीमुखे विवाहे च प्रकीर्तमहर्षवर्कं नाम संकीर्तयेदि
 हान्त्यत्रापि नृपूर्वकं अत्रैव क्रमः सूत्रकारिकाजयं

तादिभिर्व्युक्तमोक्तः अत्र विरोधोपरि हारश्चित्यः
 दीपिकाया मांगल्येषु गृहप्रवेशादिवोत्सर्गप्रतिष्ठा म
 रवारभेष्यान्मजसक्तियासुचयने नांदीमुखारव्यान्वि
 त्त्वं गर्भाधानमुखीयासुजनयाद्योहाहकार्याविधि
 स्वभ्यर्चनं च पितृहन्तिनाधरि विद्यज्यास्तनः पूजयेदिति
 मान्द्राणां पितृप्रथमेन कर्मैतद्विद्वत्स्यात्पितृणां मयं वरा
 प्राह्मविधिः परधमवत्ताता महानामप्य पूर्वर्धकं विदधीत
 वात्रयामिदं पूर्वाह्म मध्याह्नयोः पश्चाच्चैतदभवेत्सहपांवा
 दित्रकं स्यात्प्रागे परधविकर्मदिनीत्रदिने प्रागे पूर्वह्नि
 त्त्वापितृभ्यः पिनादद्यात्तत्संस्कारकर्मसु गर्भाधानं पुंस
 वनं सीमनोन्नयनं जानकर्मनाम कस्याशहोच्यते या
 हवत्काः पुंसवनसीमनेन चोत्तोरपनयनं विवाहे चानल
 येष्वाभ्युदितोक्तकर्मसु इदं प्राह्मं कर्वीत दिगीह्मि मि

दि =

२५८

तेकं पुंसवने च सीमतेन चोत्तपत्तयेने गोदानस्तन उवाहे
 नादीप्राप्तिपुरादिने अत्रजातकमीश्रीमुनिवृत्तमरासमा
 वर्तनातलाद्येयप्रभृतिमुत्तदिन एवकार्य द्वादशः क्रि
 यमाणानामेकस्यान्तात्सृजने नादीप्राप्तिमवेदेकाहो
 ममंत्राः एष्यकृष्टयक २ यदापिनादो जीवित्तदासतः
 कथंतादीप्राप्तिपुरादिने तस्याच वृद्धोचनीये सव्यस्ते
 तानेचपतिनेतप्या एष्यएवापिनादधानेभ्योदद्यात्स
 तस्वयं तस्याचस्मृतिः उवाहे पुत्रजननेपित्रेस्पासिक
 मये तीर्थेवाहमरासमायातेसुखजीवनःपितुः उवा
 हेदितिहिनीयविवाहे अथस्त्रं युगान्त्वृद्धिर्हर्तव्य
 पुमानितरेषुप्रदक्षिणामुपचारावास्तिलाप्यशने
 कारिका प्राङ्मुखश्चोपवीतीत्याहुपचारःप्रदक्षिणाः
 तिलकार्येयवद्व्याहुगमानत्रनिमंत्रान् चरुहर्गनि

मूलास्तदेकार्येचसर्वदा गंधादीनां दानं द्विदिस्यात्
 पूर्ववत्सर्व विशेषोलिरत्यने सग्रह नादीमहोत्सव
 दानेद्वादश्याव्रतकर्मसु पूर्वाभाभिमुखः कुर्याद्विप्रपादा
 भिवेचनं सत्यवसुसज्जिकानां दीमुखवायिम्बेदेवाइदं
 वः पाद्यं स्वाहा नमः इति यवोदकं विप्रपादेषु धिवादि
 पेर अथमानामहीप्रमोतामहीप्रपिनामहाः नादिमुः पिता=
 स्वानांदिमुख्यइदं वः पाद्यं स्वाहा नमः एवं पितृवर्गस्य य=
 चमानामहवर्गस्य च प्राप्नुतां भवन्त्यादिक्षराविशेषः
 अथकारिका नादीमुखाः पितरः प्रियतामिनिमंत्रनः
 पित्र्यं च प्रविष्टेभ्यः सदर्थं निवेदयेत् इमं मेव वदेत्सं
 त्रापिनामहयदानितं तदर्थं मुपाविष्टेभ्यः सकृदा ध्याति
 वेदयेत् प्रपिनामहसपुतां मंत्रमुत्तकामेवत् तदर्थं मु
 पाविष्टेभ्यः सकृदा ध्यातमेवत् अत्रापि च तन्माहवर्ग

२६०

मातामहवर्गयोः अनयोः स्थितौ तान्देव्यं तत्र प्रथ
मं मातृवर्गस्य देवतान्नः पितृवर्गस्य प्रियता मातामह
वर्गस्य चैति सिद्धं अथार्घ्यदान उक्तप्रकारिणा देवा
नामर्घ्यदद्यात् पवित्रकुशकुर्वपवित्र अर्घ्यदानपुण्य
त्वं यवोसिसामदेवत्य इति यवावायः स्वधायो स्थाने
पुण्या स्वधायो स्थाने स्वाहा शब्दः स्वाहा ध्या इत्यर्थ
र्घ्यं विवेदनं अन्य पूर्ववत् नादीमुखवाः पितर इव वा
ह्यर्घ्यस्वाहा नमः अन्येषामेव दद्यात् मंत्रस्वाहा स्वा
हा मंत्राद्यान्निष्प्राहारां गंधादिर्दिष्टां तेषां रिहो न्वा=
मः अग्नयेकव्यवाहताय स्वाहा नमः सोमाय पितृम
ने स्वाहा नमः इति व्यवक्रमः अन्येषां पाणिना पुद्गे च
उत्थाय कव्यन्तानि प्रातः पयस्त पूर्ववद्देवैर् मधुवाताह
चैस्यादि उपास्ते गायतान्तर इति पञ्चचक्रावयन्त अद

ममीमदं तेति अथकारिका संपन्नवचनात्तस्यां दाद्योति मुदि
जन्मसु योगिनकः अतदावरागिककार्यमिति एषो धिना
नय नद्रेः सहभाक्तव्यमिति प्रत्युक्ति पूर्वकं अथार्घ्य
दान भाविष्यपुराणं पिंडनिर्वपणां कथं न्निवाकय त्रिय
धिप दृष्टिश्चाद्रिमहवाहिकलधर्मनवसन्त नत्रयेवाप
तो पिंडदानमास्ति न्यत्तापुसरिणा पिंडविधानविधिः
च्यते गृह्यसंग्रहे अथाचान्तेषु विधेः पुपिंडान्दद्याच्च
विधिः वदरीपालसमिभ्रात्रा इभुरवादेव तोर्यतः कारि
कायां धिना मुत्ताशयं सम्यागो मयेनोपलपयेत् यत्र
प्रागग्रकोन्दमनिस्तदाग्नितनः परं एव दोग्धं च कुर्वी
तदध्यामयानि सर्पिषा एव दान्यनसंमिश्रा उत्काशे
यो हुतामवेत् एवेकस्योक्तमंत्रेणाहो हो पिंडोऽहनिर्वपे
त् उक्तमंत्रस्तु पार्वरागोक्त एव अन्यतु नाम्ना मुखेवम्यः

२६१

पितृभ्यः स्वाहेत्येव निहराजीनीदृशिकारः कारिकाया
 न्यानुमंत्रणादिस्त्याजतुनश्चैतिवचनः बहुधा ज्ञाते
 यः कृत्वा पिंडानुपाधानादिपिंडयन्त्रमधोमुखमिति अन
 तदजयंतः नोदासयेत् - प्राराणमुच्छिष्टान्नादिनक्षत्रा
 न् एतच्च न प्रकीयायथात्रावदुपायान्यतुः अथ च
 दक्षिणादातोपितृर्ध्वं विसर्जयेत् कारिका अथ संपन्न
 मंत्रेणाविप्राराणस्यादिसर्जनमिति गृह्यसंग्रहे चमूल
 रुजवोदसां कर्तव्या इह कर्मणि संबंधनामरूपारा
 वजनीयाति धीमा न्याचस्मृतिः अनस्मद्दृष्ट
 दक्षिणमनस्यारामगोत्रिणा अनात्मज्ञानिलाधम
 नादीमास्तु सव्यवत् - भाष्यप्रथमां तनदुपेसक
 ल्यसाचरेत् सव्यस्यापदिवाक्यं त्महदोवाभजयन्
 अथ नान्दाभुखवापितृसदरां स्वाचार्यः भाष्या १२

तामहाचवतयेवप्रविनामही पित्रादयस्तयमेवमाहः
 पित्रादयस्तथा एतेन वार्चनीयास्तु प्राप्तिमुदय
 दिजेरिति अनएवपित्रोतादीमुखशब्दाविशीयः
 रुजनीयाः अनएवहमादो ऊर्ध्वं क्तास्तयेतन्ननेवा
 दीमुखसंज्ञितामिति - मद्रहप्रारंगभिलाः पितृ
 पितामहश्चैव तथैव प्रापितमहाः त्रयोप्यप्रमुख
 नैपितरः संप्रकीर्तिताः इति तेभ्यः परत्रयो - तला
 दीमुखवार्त्तिनि तन्महालयप्रकल्पपक्षप्राप्तिभान्
 वीदुर्भाषामि - ते रुजनीयत - रन्यत्र तस्मा
 क्ताराधः इति - अविधानम् अथ मृत्तिका
 स्वाभं तदीतदेमुचोद्देशमृत्तिकामाहरेत् वलित्थेत्य
 स्थापिः एतथैव नुवर्षे खनने स्थानादृथिवीमेषा
 तिथिभूमिगायत्री मृत्तिकाग्रहणे आधनन्यस्पर्शा

२६४

तत्त्वविहर्षरेण्ये, तेषामप्येवोत्तीरसोमृतवत्सम्भवेन
 रोम् यः सविता सर्वेषां प्रारणो नायं तपया मिनेया प्रेयसि तर्था-
 ना त्वस्य कर्मसु अप्यसर्वस्य प्रसविता नो अस्माकं पि
 यः कर्मणि धीरितिकर्मनामः धर्मगदिविषयवुद्रिर्वा
 प्रचोदयान् प्रेरयति तस्य सविता देवस्य अभिमान
 दानः सर्वस्य दीयतः तेजोरूपस्य कस्यानस्य चा वे
 दवेदान्तप्रालिङ्गाभावाः पापमयवर्जनात् नर्मस्तेजो
 वयं धीमहि ध्यायान् किंलक्षणांभाः वररायं व
 रेणियं संभजनीयं ओं सूर्यम् ० सूर्यः अहं भिमानी
 देवता मन्यपन्नयः बलविष्णुरुद्राः नदधीनत्वात्
 अस्य जगत् एतदेवताः मामामन्यकृतयः क्रोधात्
 जैतिनेभ्यः पापेभ्यो रक्षतां बद्धहाराभ्यां रात्रिदुपलक्षि
 तेनैका जगत्पुनः मनसा परद्रोहविजनेनादिना वा

ला

चापरपवादासंबन्धप्रणादिकया हस्ताभ्यां आत्मपरना
 दुतादि पञ्चाक्षरजालनामादि उदरसाम्प्रभक्षरणा
 दि शिम्भामदुरागनिधिप्रकाशस्त्रीसेवनादि एतद्
 रिक्केषापर्यान्निपलक्षिकालएवलुंयतु विनाशान् य
 याकिचममैष्वजन्मनिश्चयनाताकर्मणाः आप द्रा
 धर्मशित्तगदव्यवलंयतु उदरस्य उदकापिवाभि
 तज्मा अमृतपातनाविनाशानि स्थाने सूर्येज्यो
 निधिवत्सखरुपिरागी आत्मानं जहामि आपः पुनर्ज
 अग्निप्रमाव्याख्यातपूर्ववत् अग्निरिति अथ घ्ना
 तं ओं आपो हि ० व्याख्यातं हे आपः यूयं हि निश्चिन्त
 नास्माकं मयोभुवः -- वयिज्यः स्तुभवय मयश्चि
 ५६ ॥ सूर्य नाम तामुपन्नः अस्मान् ऊर्जुमात्राय बलस्य
 वा अग्नित्वनामः अस्मान् धत्त महमहोत्तराण्य

रसं द्रव्यं ॥ इदमपि ॥ हेमचन्द्रः मयि इदं पत्न्या हनो
 दृश्यते गतं पापं प्रवहन् प्र - अन्त्यत्र न जय चम्प
 न्यत्त मया हयसूर्यवज्रान्मनिविभक्तकृत्वा - राश
 आपद्यमानया किमपि दुरि न दुःखेन इत्यनेन प्राप्यते
 इति - रसं कंठं नदपि प्रवहन् वा अन्त्यत्र यदहं त्य
 क्तः सन् शेषशेषेऽन अयि च अन्त्यत्र च न द्रोहा
 दि सर्वपापं प्रवहन् ८ आपो ० हेमचन्द्रः अथ अहं
 वन्यसादादन्वचारिवं संध्यादीनि कर्माणि अगुवरा
 भिक्खोनि यतो भुवदुसेन यूयं समग्रस्महि संगता
 अहं महो अग्ने अहो जातस्कंपयस्वान् उदकावान्
 आगच्छ आगच्छ आगच्छ नमामो वचसा प्रवक्ष्याम्य
 नं संस्पृश्य संयोज्य ८ सस्तथा ० अहं आपो देवा
 अवसेस्तरागीयत परापीय आहुवे - इयमा किल सखाः

तदप्यसः सत्कथीस्तनत्कर्मणि प्रणिप्रनिस्त्वन्ती दि
 वा नक्तं च अहोरात्रा निस्त्वन्तीः वराय क्रतुः समानो
 यकमयुक्तः अतनंचस्तस्य ० पुरावस्तरागा नृद्वयं
 अ - त्र अभितन्नात्र नप्यसः अधि उपरि क्रतुमा
 नसं यथा प्यसंकल्पं सन्त्यवाविकं यथा प्यभाकरां
 म्या अन्त्यदशास्त्रियमध्यमं ज्ञानं समुचीयते धः
 सर्वपुराणा सहितो वेदो ज्ञायत ततो न पर राजा अजा
 यत नतः समुद्रो अरावः समुद्रादरावादिध्वरावस्त्र
 नस्समुद्रादुपरि संवत्सरः लवतद्यादि संवत्सरः अजा
 र्यतः कालो ज्ञायत अहोरात्राणि विदधत कवत मि
 धतस्य हिमानस्य विश्वस्य सर्वस्य वशी सर्वस्योति - नो
 धाता यथा पूर्वं सूर्याय चंद्रमाय च कल्पयत चम्प
 नं दिवं पृथिवीं अतस्ति अथ मवः सर्वस्य - कथा

२६७ ओं नमः ओं नमः ओं नमः ओं नमः ओं नमः
 ओं नमः ओं नमः आपः पञ्चनिम्नानि गुहायां स्फुरन्ति
 धीर्मानसः परमात्मा भूतानि गुहायां स्फुरन्ति संसारंति
 पापानि कृत्वा पञ्चानि परिपक्वानि परिपक्ववह्निनिम्न
 रिक्ताज्ञानानि नो माहात्म्यवचनकरानि यः स पुरु
 षः अस्मान्नापत्तया विधानं करान् हे पुरुषोत्तम
 यतः त्वं प्रलम्बं रुद्रत्वं विस्मृत्वं वयदकारः आपात्त
 नीसोमं तं ब्रह्म भूवः स्वरोम एतत्सर्वं आपात्त
 गायत्र्या सूर्यागालि प्रक्षयः हसवन्त्याव ३ उद्भू
 तमिनित्रयोदशत्वं सूर्यसूक्तस्य ० उद्भूतं त्रयं वा
 नवः प्रक्षायकाः किरणाः त्वं त्वं वददन्त प्रासङ्गिक
 य उद्भूतसिद्धिं धूमिव प्रापयानि किल क्षणांस्तस्य जात
 न वेद संजानानि भूतानि वेत्तीति जातवदाः अथवा

जातानि एतविडेरिति जातवदाः जीतवेदो धनमस्य निजा
 त्वेदाः अथवा जातिविधौ वा ज्ञानप्रसावेति जातवेदाः
 न जातवेदसं देवत्राभिमतदन्तारदीपयितावा किमप्य
 विश्वायदृशे सर्वस्मै दर्शनाय १ अपत्ये ० त्रयं विश्व
 च त्वं त्वं विश्वदर्शनाय सर्वार्थं हस्तुतिं करोमि यस्मि
 स्ते उद्दिनेन त्वं त्रेषु न हन्ताणि अक्राभिः सह आपयन्ति
 न प्रयन्ति केवलापवयस्योत्ते तेनायवः जत्काराः प्र
 सिद्धाश्चैरान प्रयन्ति न हन्त २ अदभ्युत्तमस्य ० अस्य सूर्य
 स्य केतवः प्रक्षायकाः रश्मयः किरणाः जनान् जगत्
 जनान् प्रति व्यदभ्युत्तमस्य अदृश्यं दृश्यं केतवः
 उपासकानां पापेभ्य आतन्तो अगतय शिव यथादी
 प्यमाना अगतय सर्वे दृश्यं ते ३ नराणि ० हे सूर्य त्वं वि
 श्वदर्शनः सर्वदर्शनीयः नराणि उपासकानां पापेभ्य

२६८ स्मारायितासनज्योतिर्विक्रदसिज्योतिषां कर्त्ता सिद्ध
 व्यवानेक्षत्रादीनां कृत्तिकासि विष्णुसर्वदापनरेव
 यथाभवन्ति तन्मात्राभासिसंमनान्शोभसे १० प्र
 त्पड हे सूर्यदेवानां विशाः प्रजाः पश्येदु देवि तं मुखः
 सन् उदयं करोषि मायान् प्रत्यङ्मुखाय समुखः सन्
 उदयं विष्णुस्वर्गदृशस्वर्गदर्शनाय विष्णुप्रत्यङ्मुखः सर्व
 मभिमुखः सन् उदयि ५ वर्ग १ यनापवक ० हे पा
 वक - रुड प्रवनेङ्गो यवाहवरा अनिष्टनिवारकः
 सूर्ययन्त्रेक्षसादनननादिशाजवान्मनुष्यान् सु
 रायन्त्रगच्छन् राशिमसमूहपश्यसि तत्त्वावयवपश्या
 मः ६ विधामि ० हे सूर्य विधान्वे विधा लोकविशेषेणा
 गच्छति द्युविस्तीर्णारजः अन्तरिक्षज्योतिर्वी न्ये
 पि किंकवरीणाः अकुम्भिः रात्रिभिः सह अहो अहानि

२६९ मानः निष्पादयन् पुनः किंकवर्जन्मनिजान्तानि।
 भूतानि पश्यन् ७ सप्तत्वा ० हे सूर्य हे देव हे विचरणा
 विशेषेणादृष्टः सप्तहारजः हरिहरा अम्बाः त्वात्वा
 रथे वहन्ति अप्यवाससपरीः शीलाः हरित उक्ता ह
 रणारश्मयः नीरथे रहता शीलिनमनशोलमंडलेत्वा
 वहन्ति प्रेषयन्ति किलक्षरात्वं शोचिर्व्यकेशस्यानी
 योद्युक्तिरगोपेनं ८ अयुक्तसप्त ० सूरः सर्पः सप्तसव
 रानि शीलाः भृङ्गवः शोधकाः सधुम्नाधारश्मयः
 अयुक्तयुडः किलक्षराः रश्मयरहतास्तमवस्थाग
 मन्त शीलस्यमंडलस्थानस्थ इति द्वादसा लिंगव्यत्य
 यो नतारस्मिभिः स्वयुक्तिभिः नैः स्वयं योजनशी
 २६९ लेः सूर्यो व्याप्तिवयस्तमः ८ उदयं ० वयं ज्योतिः सो
 रते जन्तमसः अंधकारादुत्तरं उद्गतरं पारिपश्यन्तः उद्ग

२६८ नमो ऊर्ध्वप्राप्तदेवत्रादेवेषु मध्ये देवदानादिगुणयुक्तं
 सूर्य उन्नमज्योतिः परब्रह्मरव्य अगन्तागमिवाम
 उद्यन् । हे मित्रमहः प्रमीयते । पररागान् आर
 तासमर्थस्तेजो युक्तः सूर्यः अत्रास्मि देवसे उद्यन् उ
 त्तरदिग्गाराहयन् मम हृद्गोताशय चमन्यन्
 हरिमारां हरिव्याधिः तेषां शय ११ शुकेषु मे । हस्त
 येषां सादात्ममहोरिमारां तेषां व्याधिषु के
 सारि- सुयोदितपुरोपर्योकास्तु कारिकास्तु दध्मासि वयं दध्मा
 आर्योपयामः अथाहारिदेवेषु मे हरिहरादितु
 युममहरिमायां पूर्वोक्तव्याधिं त्रयं तिदध्मासि वि
 दध्माः निश्चयेन मुंचामः १२ उदगाज । सयं आदि
 त्वं आदिनेः पुत्रः सूर्यः विष्णुसहस्रं सर्वरावलम्ब
 सह उदगाज उदयप्रोक्तं किं सर्ववन् दिवतं देवमाचरेत्

जतं महरंधयन् वशीकुर्वन् अहस्तूर्यप्रस्तद-----
 ते दिवते दिवचरते मान् धनं ध्याति वशागमने मेव वशा
 छय १३ ----- व्याख्यातं विदेदांसि प्रचक्षुः प्रका
 शकं वेदहितं देवानां हितकारेषु - उज्ज्वलं सौरं नेजः
 उज्ज्वलं उदगाधेन वयं शान्ते अदिकलेन्द्रिया सतः प-
 - वत्त दृष्टाशरदः शान्तं न शान्ते १४ सवितापश्चा
 तान् सविता सर्वाप्यप्रसौरिता दधातुः अस्माकं पश्चा
 त् सविता नो अस्माकं रस्तात् सवितास्माकं पुरस्ता
 त् सवितास्माकं अधरात् सवितास्माकं सर्वस्मिन् अ
 देशे सविता भवतु इत्यर्थः नो अस्माकं सविता सर्व
 नानि सर्वाप्यनो विस्तारं स्तवस्तु प्रियतु सविता
 ३३० वन्ति अस्माकं दीर्घमायुः सविता ददातु कृति संध्यो
 व्याख्यातं इति श्रीमहोपाध्यायकृतं महोपाध्याय

२७० यां हस्तमहतीसमाप्तं इदं पुस्तकं लिख्यते --- शवे
१५ मनु --- त्वं संवत्सरे उदगायने फाल्गुना शुक्ल तवमी
--- गौत्रा नृद्वानक्षत्रे स्थिते चंद्रमीना स्थिते दिवौ मिला
स्थिते --- त्वरेदि उलवा ग्रामे

यां हस्तमहतीसमाप्तं इदं पुस्तकं लिख्यते यदि शुक्ल
शुक्लवाममदोषो न दीयते १ शुक्लमभूयान् ॥

गरिका

